

Minuut

Dep 22/9.95

1075-1

Aan
zie verzendlijst
>
>

Datum brief
21 september 1995
Ons kenmerk
EA95/U2814
Uw kenmerk

Bijlagen
1

Onderwerp
verslag drugs expertmeeting

Inlichtingen bij
mr
Departementsonderdeel
DirPol/HVBJZ
Doorkiesnummer
(070) 3027558
Steller

Medeparaaf
HVBJZ

Visie
>

Weer voorleggen

>

Geldig bezwaar: 19>

>

Uiterste verzenddatum

> 21 sept '95

Verzonden door

>

Afschriften (naam, kamer, archiefkopie)

>

21/9.

Aanwijzingen

[] Aantekenen [] ook per EP

[] Publiceren [] ook per fax

Bijzonderheden

Toelichting bij onderliggende stukken

Bijgaand treft u aan een verslag van de drugs expert meeting welke heeft plaatsgevonden op 14 september j.l. op het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Van eventuele vervolgacties en/of -bijeenkomsten zult u op de hoogte gehouden worden.

[]

Verslag van de expertmeeting drugsinstrumentarium d.d. 14 september 1995

Aanwezig waren vertegenwoordigers van de gemeenten Enschede [], Terneuzen ([]), Rotterdam ([]), [], Venlo [], Groningen ([], VNG ([], Justitie [] en BiZa [] (Vz.), []
[]
M.k.a.: [], Heerlen

Inventarisatie van de knelpunten:

- rechterlijke toetsing van sluitingsbevelen: uitspraken zijn niet consistent, 19 rechtbanken geven een diversiteit aan uitspraken die nog nauwelijks door een hogere rechter zijn getoetst.
- wat kan de gemeente zelf regelen /wat zijn de grenzen aan een APV /wanneer is de openbare orde in het geding en wanneer niet? (sluiting is mogelijk op basis bedreiging van de openbare orde, de zedelijkheid of de gezondheid: is handel in drugs op zich een bedreiging van de openbare orde; is het overtreden van het verbod op verkoop aan minderjarigen een bedreiging van de zedelijkheid?)
- aanpak straathandel en handel van uit woningen
- sluiting van coffeeshops leidt niet tot terugdringen van overlast
- handhaving van sluiting van woningen
- woningsluitingen leiden tot verplaatsing naar andere panden of de straat
- problematische samenwerking tussen O.M. en bestuur op uitvoeringsniveau.
- mogelijkheden voor een 0-optie m.b.t. coffeeshops

Conclusies/afspraken

1. Er moet een jurisprudentie onderzoek plaatsvinden waarbij een overzicht van de diverse uitspraken mbt sluiting wordt gegeven en een analyse wordt gemaakt van de toetsingscriteria van de diverse rechters. (nb. dit onderzoek wordt op zeer korte termijn gestart) Actie BiZa i.o.m. VNG.
2. De mogelijkheden van wetgeving rondom de sluiting van woningen moet nader onderzocht en zonodig ter hand genomen worden. Hierover zal BiZa op korte termijn in overleg treden met de VNG en een aantal meest betrokken gemeenten.
3. er moet meer inzicht komen in de werking van de diverse bestuurlijke instrumenten ter bestrijding van overlast: welk instrument is wanneer het meest effect? Actie BiZa i.o.m. VNG/Jus/VWS
4. Er zal een bestuurlijk overleg georganiseerd worden om bovenstaande conclusies/afspraken een breder draagvlak te geven. Actie BiZa i.o.m. VNG.
5. De gedachte van een expertisebureau wordt positief begroet.

Kopie

1076-1

N O T I T I E

Aan staatssecretaris Kohnstamm

Afdeling -

Van plv. DGOOV

Afdeling DGOOV

Doorkiesnummer -

Kamer -

Gesteld door

Doorkiesnummer 7484/7105

Via HVBZJZ-projectleider IVB

Afdeling VBJZ

Iaa HVB

Afdeling VB

Kenmerk EA95/N818

Datum 22 maart 1995

Onderwerp

gesprek met dhr. Docters van Leeuwen

U heeft op 27 maart aanstaande een gesprek met de heer Docters van Leeuwen. Hierbij enkele onderwerpen die u daarbij aan de orde kunt laten komen.

1. Het OM in het Integraal Veiligheidsbeleid binnen de gemeente

Het integraal veiligheidsbeleid dient met name op gemeentelijk niveau vorm te krijgen. Benadrukt wordt steeds dat vele partners/instanties daarbij een rol dienen te spelen. Een belangrijke rol is daarbij weggelegd voor het openbaar ministerie. In ieder geval in het driehoeksoverleg bij de aansturing van de politie is er overleg tussen het gemeentebestuur (i.c. de burgemeester) en de Hoofdofficier van Justitie. Bij uitstek de gelegenheid om IVB gestalte te geven, vooropgesteld dat het O.M. bereid en in staat is oprecht mee te denken over de (gehele) invulling van het gemeentelijk veiligheidsbeleid. Te vaak lijkt het nog dat het O.M. uitsluitend als sluitstuk optreedt; m.a.w. dat het O.M. slechts bij afronding van de plannen zelfstandig beslist waar het wel aan kan voldoen en waaraan niet.

2. Het O.M. op wijkniveau

Docters zou het idee hebben het O.M. meer op wijkniveau te laten werken. Voor de directe aansturing van de politie lijkt dit zeker zinvol. Betekent het ook dat OvJ's op wijkniveau meewerken aan de invulling van het integraal veiligheidsbeleid? In hoeverre kan het O.M. meewerken aan een invulling van opsporing(sprioriteiten) die toegesneden is op de lokale omstandigheden? Bijvoorbeeld gestructureerd bijdragen aan het bestuurlijk optreden tegen verloedering en overlast-situaties. Het komt aan op gecoördineerde daadwerkelijke handhaving door O.M. en bestuur.

3. Landelijke richtlijnen

Het O.M. werkt met landelijke richtlijnen (bijvoorbeeld de zogenaamde AHOJG-criteria bij drugs). Het is een goede zaak als zowel op gemeentelijk niveau, maar zeker ook op rijksniveau met het college van PG's gesproken kan worden over de invulling van dergelijke richtlijnen of de wenselijkheid daarvan. En dan betreft het met name die kwesties waar gemeenten in hun ordenende taken mee worden geconfronteerd, maar waaraan het O.M. niet altijd de eerste prioriteit toekent vanuit een oogpunt van opsporing van strafbare zaken. Het is wenselijk de gedoogcriteria van het OM nauwer aan te laten sluiten op gemeentelijke tolerantiegrenzen, zodat hiermee de indruk van een daadkrachtige overheid hersteld kan worden.

4. Het regionale college

In het regionaal college wordt het beleidsplan voor de politie vastgelegd. Het is goed te weten dat vanuit de IVB-gedachte de gemeente de suggestie krijgt integrale veiligheidsplannen te benutten bij de invulling van die regionale beleidsplannen. In de praktijk blijkt het vaak erg moeilijk om lokale prioriteiten in het regionale beleidsplan te krijgen. Hoe sterker een lokaal veiligheidsbeleidsplan is opgezet, hoe meer invloed dat kan hebben op het beleidsplan is toch de idee. Als de onder de vorige punten beschreven inbreng van het O.M. mogelijk is, hoeft "de strijd" om het regionale beleidsplan voor de politie ook niet zo'n probleem te zijn. Het is zeker in het belang van het welslagen van het integraal veiligheidsbeleid als het OM zich realiseert welke rol de politie in het IVB op lokaal niveau kan spelen en op welke wijze een burgemeester het gezag over de politie kan uitoefenen.

5. Het rapport Donner en de beleidsplannen van het O.M.

Bovenstaande gedachten over de rol van en de inbreng in het IVB van het Openbaar Ministerie liggen in de lijn van de voorstellen van het rapport Donner en van beleidsplannen van het O.M. Zo is er bijvoorbeeld de gedachte om meer te gaan werken met "beleidsofficieren" naast "zaakofficieren". Een verheugende ontwikkeling, waar geconsteerd wordt dat het O.M. een actieve rol zou moeten spelen in het IVB. Dat de praktijk vaker harder is dan de leer, is duidelijk. Nog niet alle OvJ's zijn in staat op (voor gemeentes) bevredigende wijze invulling te geven aan hun beleidsrol. Als de eerste P.G. daar een rol in kan spelen.....

6. IVB-pilots met OM

Justitie wil aantal beleidsmedewerkers bij OM vergroten met het oog op OM-bijdrage inzake IVB. Wellicht kunnen Biza / Justitie enkele voorbeeldprojecten op dit terrein ondersteunen / organiseren.

7. IVB-nota

Bovenstaande ideeën kunnen worden uitgewerkt / geconcretiseerd in de IVB-nota.

Annotatie bij de VNG-notitie t.a.v. drugsbeleid

Ad II 1.

Het is onmiskenbaar dat er een spanningveld is tussen de door het OM gehanteerde opsporingsprioriteiten en het gemeentelijke vestigings- en vergunningsbeleid t.a.v. horeca-gelegenheden waar softdrugs verkocht worden (oprekken opportuniteitsbevoegdheden en overlast- en leefmilieubevoegdheden), omdat gepoogd wordt zodoende een "legale situatie" te benaderen. Het komt aan op intensiever overleg in de driehoek en op gecoördineerde daadwerkelijke handhaving van het softdrugbeleid. (Zie ook uitkomsten van het gesprek met Docters van Leeuwen op 27 maart.)

Ad II 2.

Alleen al uit een oogpunt van handhaafbaarheid is het niet aan te raden een onderscheid te maken tussen Nederlanders en buitenlanders. Na politie, OM en hulpverlening, ook meer bestuurlijke samenwerking (werkconferentie Eijsden). Niet teveel nadruk op repressie, maar ook op preventie.

Ad II 3.

De Stuurgroep Vermindering Overlast (waarin ook DGOB en DGOOV vertegenwoordigd zijn) heeft ca. 37 mln te verdelen. In januari is 16 mln aan gemeentelijke projectaanvragen, gericht op betere samenwerking justitie/hulpverlening, gehonoreerd. Mede door de selectie van steden is het mogelijk stap voor stap beter aan te sluiten op GSB (en IVB en SV). Verdere ontwikkeling van integrale plannen dient in de toekomst in dit licht te geschieden. De gemeenten worden hier wel bij betrokken, maar hebben uiteindelijk geen beslissingsbevoegdheid.

Ad II 4.

BiZa voelt eveneens de noodzaak meer cijfers en gegevens beschikbaar te krijgen de komende tijd. Wil hierbij wel een link leggen met IVR '96. Onder die conditie wil BiZa ook mede-opdrachtgever zijn (en meebetalen).

Ad II 5.

Zondermeer: ja.

Ad II 6.

Een dergelijk experiment geschiedt op medische indicatie. Zal slechts zeer beperkt of in het geheel geen uitwerking hebben op overlast en criminaliteit. Wel interessant om te bezien wat een dergelijk experiment aan (neven)effecten oplevert, maar primair aangelegenheid van VWS.

Ad II 7.

BiZa is bereid te overleggen met VNG over een dergelijk onderzoek.

Ad II 8.

Nederland kan niet los van het buitenland een volslagen eigen drugsbeleid voeren. Buiten Nederland is een zekere verharding/neiging naar meer repressief optreden waarneembaar. Echter, bij overbelasting van het justitieel apparaat, waardoor óók in het buitenland - al dan niet beleidsmatig - prioriteiten gesteld moeten worden bij de opsporing en vervolging, moet bezien worden of er uit pragmatische overwegingen daarnaast geen bestuursrechtelijke wegen bewandeld kunnen worden om het totaal beter te beheersen. Naast het op rijksniveau ontplooiende initiatief om het Nederlandse drugsbeleid te "verkopen", zullen juist de gemeenten, die het dichtst bij de problemen zitten, allianties kunnen aangaan met gemeenten over de grens om een beweging van onderop in gang te zetten en de geesten te laten rijpen.

Al hetgeen wij hierover naar buiten brengen, wordt in het buitenland met meer dan gemiddelde belangstelling gevolgd. Het komt dus ook aan op een goede communicatie van beleid naar het buitenland ("foute" woorden: vrije verstrekking, vrijgeven drugs, liberaliseren e.d. "goede" woorden: betere beheersbaarheid, uitbreiding instrumentarium, prioriteiten stellen e.d.) en het zichtbaar maken van de resultaten van ons beleid.

Overigens staat drugs al op de agenda van de IGC en ook overigens wordt er in de EU een drugsplan ontwikkeld (overigens sterk repressief van karakter).

Ad II 9.

Gegeven de verantwoordelijkheden op rijksniveau kunnen de gemeenten of de VNG niet meeschrijven aan de drugsnota, maar alle informatie uit de praktijk is natuurlijk welkom.

Ad III 1.

In principe een optie die uitkomst zou kunnen bieden, mits goed doordacht uitgewerkt. De belangrijkste hobbel blijft echter de internationale context (verdragen, repressieve inslag omliggende landen)

Ad III 2.

Zo mogelijk nog minder bespreekbaar in het buitenland en dus iets waar we terdege rekening mee moeten houden. Als academische oefening echter wel bereid hierover na te denken.

Aan
Staatssecretaris Kohnstamm

Van
plv. DG00V

Datum Kenmerk
23-03-95 EA95/N889

Gesteld door
Doorkiesnummer
(070)3027484

(Mede)paraaf

HVBJZ

proj.leider IV

Onderwerp

Bestuurlijk overleg met VNG/KBB over drugsbeleid op
29 maart as. (~~12.45 - 14.00 uur~~)

12.154 c.g. Justitie

Probleemstelling

Annotatie bij de VNG-notitie d.d. 15 maart 1995

Feitelijke gegevens

Op 29 maart as. vindt bij ~~VWS~~ ^{Justitie} (zaal B-108) een
gesprek plaats over drugsbeleid op verzoek van de
VNG/KBB. De VNG heeft een notitie opgesteld waarin
een aantal punten aan de orde zijn gesteld. Naast
Justitie en VWS is BiZa erbij betrokken vanwege IVB
en GSB, heldere bestuurlijke verhoudingen, openbare
ordebeleid, capaciteitsbeslag op politie en
ontwikkeling bestuurlijk juridisch instrumentarium.

KK 95/36

-178

Primair is dit gesprek bedoeld om te luisteren naar
de wensen, verlangens en problemen die leven op
lokaal niveau m.b.t. (de verdere ontwikkeling van)
het soft- harddrugbeleid.

VNG en KBB zouden graag sterker dan nu het geval is
betrokken worden bij de ontwikkeling van nieuw
drugsbeleid.

Zij zouden graag meeschrijven aan de drugsnota.
Bovendien wil de VNG meebeslissen bij de verdeling
van de gelden van de Stuurgroep Vermindering
Overlast(SVO)

Advies

- geen inhoudelijk standpunt innemen vooruitlopend
op de IVB- en de drugsnota;
- geen meebeslissen VNG bij SVO;
- geen meeschrijven VNG bij drugsnota (inbreng van
VNG komt via deelproject drugs van het project
IVB, waartoe VNG al uitgenodigd is);
- wel het belang benadrukken van signalen en
informatie die vanuit gemeenten en regio komen;
- bijgevoegd een puntsgewijze annotatie;
- dhr. Cramwinckel zal u vergezellen.

P (deelprojectleider IVB-DRUGS)

Beslissing bevindspersoon cq secretaris-generaal

24/3/95

1076-4

5/2

Winnia

STAATSSECRETARIS VAN BINNENLANDSE ZAKEN

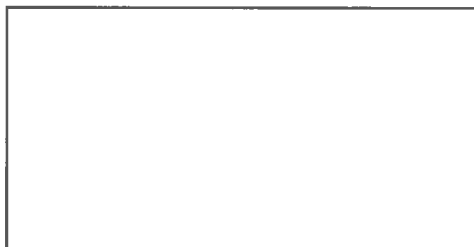
Mevrouw mr. W. Sorgdrager
Minister van Justitie
Schedeldoekshaven 100
's-Gravenhage

's-Gravenhage, 9 februari 1995

Beste Winnie,

Naar aanleiding van je brief van 7 februari jongstleden over mijn betrokkenheid bij de opstelling van de drugsnota nog even het volgende. Allereerst dank voor de toezegging en de bereidheid mijn verzoek 'het beste gestalte' te geven. Gegeven het probleem en de ook politieke geladenheid daarvan ben ik het volstrekt met je eens dat de bij de totstandkoming daarvan betrokken ambtenaar van Binnenlandse Zaken rechtstreeks en alleen door mij moet worden aangestuurd. Om allerlei redenen geef ik er de voorkeur aan om mevrouw [] zitting te laten nemen in het voorbereidingscollectief onder leiding van [].

Behoudens tegenbericht ga ik er vanuit dat daartegen geen bezwaar bestaat.

MINISTER
VAN
JUSTITIE

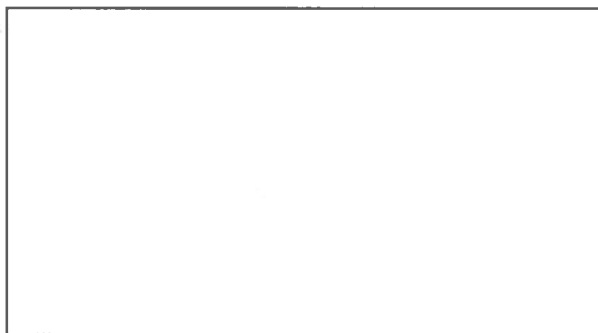
1076-5

Den Haag, 7 februari 1995

Aan de Staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken
mr. J. Kohnstamm
Schedeldoekshaven 200
2511 EZ 'S-GRAVENHAGE

Beste Jacob,

Naar aanleiding van je vraag om betrokken te worden bij de opstelling van de drugsnota hebben Els Borst en ik bekeken hoe dat het beste gestalte kan krijgen. Natuurlijk gaat het voor jou over de invalshoek "Veiligheid" of eventueel "Grote Steden". Het lijkt ons het handigst als de ambtenaar die voor het ministerie van binnenlandse zaken, de heer [redacted], betrokken wordt in het voorbereidingscollectief dat onder leiding staat van dr. [redacted]. Hij moet dan wel rechtstreeks en alleen door jou worden aangestuurd. Belanghebbenden en/of betrokkenen worden onder regie van de heer [redacted] benaderd; het is niet de bedoeling dat personen of groeperingen via een of meer ambtenaren proberen invloed uit te oefenen. Els en ik zullen van onze kant jou op de hoogte houden.

cc. - Minister Borst-Eilers
- dr. [redacted]

NOTA

1076-6.

Aan
Stass. Kohnstamm

19 JUL 1995
Van
DGOOV

Datum Kenmerk
11-07-95 E95/1446

Gesteld door
Doorkiesnummer
(070)3027558

(Mede)paraaf
HVBJZ
DirPol

Onderwerp

Brief d.d. 17 mei 1995 waar in opgenomen verslag,
nadere afspraken en aktiepunten van het bestuurlijk
overleg met delegatie VNG/KBB d.d. 29 maart 1995.

Probleemstelling

Kunt u akkoord gaan met bijgaand antwoord dat u mede
namens uw collegae van Justitie en VWS geeft.

Feitelijke gegevens

Op 29 maart 1995 heeft er een bestuurlijk overleg plaats
gevonden tussen een delegatie van KBB/VNG, de ministers van
Jus en VWS en uzelf.

Onderwerp van gesprek was het drugbeleid nu en in de
toekomst en de bijdrage die VNG/KBB kunnen leveren bij het
ontwikkelen van nieuw beleid.

VNG/KBB hebben bij brief d.d. 2 mei 1995 een weerslag
gegeven van dit overleg. Tevens zijn een aantal afspraken
schriftelijk bevestigd en is van een aantal andere afspraken
een operationalisering gegeven.

De ministers van VWS en Jus hebben een identieke brief
ontvangen. Afsproken is dat u de brief mede namens uw
collegae van Jus en VWS zult beantwoorden.

Tijdens het bestuurlijk overleg van 29 maart is door de
bewindslieden een vervolgoverleg toegezegd dat moet
plaatsvinden vóór de drugnota verschijnt. Bij brief d.d. 17
mei 1995 verzoekt de VNG om dit vervolgoverleg te
beleggen.

Bijgaande minuut bevat het antwoord dat u mede namens uw
collegae van Jus en VWS geeft op de beide brieven van de
VNG.

De heer Samson van VWS zal het vervolgoverleg organiseren,
waarschijnlijk in de tweede helft van augustus. —
U wordt hierover nog nader geïnformeerd.

VWS en Jus zijn akkoord met bijgaand antwoord.

— in ieder geval voordat de nota drys
inkomt.

19/7/95

Advies

- akkoord gaan met antwoord aan VNG/KBB mede namens uw collegae van Jus en VWS
- akkoord gaan met het houden van een vervolg overleg eind augustus

Beslissing bewindspersoon c.q. secretaris-generaal

191

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
 Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid

Drs. R.J. Samsom

AAN: - de Minister van VWS
 - de Minister van Justitie
 - mr. J. Kohnstamm, Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken

Postbus 3008
 2280 MK Rijswijk
 tel. 070-3406867
 fax 070-3407118

1076-7

MINISTERIE VAN
 BINNENLANDSE ZAKEN

INGEKOMEN

15 JUNI 1995

Onderdeel: 000/103

Agenda: E95/1772

RAPPEL NA 14-07-95

1076-7

copie vers aan de afdeling Devo-
 Con v. d. d.

Rijswijk, 31 mei 1995

Betreft: drugbeleid/drugnota

Gisteravond heb ik op desbetreffend verzoek een gedeelte bijgewoond van de vergadering van de Raad van Hoofdcommissarissen te Harmelen, om aldaar een korte uiteenzetting te geven omtrent de dilemma's die zich met name ten aanzien van het hennepbeleid voordoen. Zoals gebruikelijk heb ik daarin geen positie ingenomen, maar heb ik volstaan met het aangeven van de factoren pro en contra verdere liberalisatie van het hennepbeleid. Aan mijn bijdrage gingen interventies van mr. J.J. Wiarda, korpschef regio Utrecht, en van prof. mr. C.F. Rüter vooraf. Resultaat was een zeer levendige en constructieve discussie, waarbij ook een beeld ontstond van de problematiek, die inherent is aan de bestrijding van georganiseerde criminaliteit. Voor uw informatie licht ik daaruit enige elementen.

Opgemerkt werd dat de bescherming van de privé-sfeer in dit land (vide artikel 10 van de Grondwet ("Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer") zó groot is, dat Nederland als vestigingsplaats voor grote criminelen zeer aantrekkelijk is. Die bescherming zou hier te lande aanzienlijk verder gaan dan elders in West-Europa. Gewaagd werd van vestiging van Israeli's, Joegoslaven, Russen en Letten met oogmerk tot het plegen van misdrijven. Uiteraard worden Nederlandse politie-ambtenaren in het buitenland aangesproken op hun inspanningen ter bestrijding van de internationale georganiseerde criminaliteit en vormt deze privacy-bescherming een opsporings-barrière, die het beeld van een "tolerant drugbeleid" versterkt.

De druk op het recherche-apparaat tot het boeken van opsporingsresultaat staat op gespannen voet met de noodzaak om binnen de wettelijke opsporingsregels te blijven. Ook het OM ontkomt daaraan niet. Het is voorgekomen, dat korpschefs op instigatie van een betrokken officier onkundig werden gehouden van voortgang bij bepaalde onderzoeken, met name wanneer bekend was dat de korpsleiding met handhaving van het legaliteitsprincipe bij de opsporing geen risico wenste te nemen.

Voorvallen van deze aard hebben geleid tot spanning in de verhoudingen tussen korpsleiding en OM. Met name bij de bestrijding van de grote drugscriminaliteit liggen hier problemen, omdat bijzondere methoden nodig zijn voor het bereiken van resultaat (infiltratie, pseudo-koop, oprichting van schijnfirma's e.a.).

Mij viel op dat het optreden van de rechterlijke macht niet als een probleem wordt gezien; de zorg van de korpschefs gaat uit naar handhaving van de discipline binnen het politie-apparaat en naar bevordering van goede functionele relaties met het OM, dat ook niet steeds even handig opereert - het recente échec van de Ramola-affaire is te wijten aan door de officier veroorzaakte wrijving met de rechter.

De bestaande spanning wordt verergerd door de ongeloofwaardigheid van de huidige prohibitie en door de omstandigheid, dat henneproducten worden beschouwd als relatief onschuldig, terwijl de opsporing niet verwaarloosbare risico's op verlies van leven of gezondheid voor de betrokken politie-ambtenaren of informanten (en ook voor leden van het OM, zoals in het nabije verleden feitelijk is gebleken) meebrengt. "Het drugbeleid wordt teveel bepaald door overwegingen van volksgezondheid !"

Hierbij plaats ik de kanttekening dat het drugbeleid bij Volksgezondheid bij de reorganisaties van de laatste jaren als ambtelijke en politieke posterioriteit is aangemerkt omdat daarin geen beweging is te krijgen als gevolg van de internationale verplichtingen en atmosfeer, die vooral op Justitie als zeer belastend worden ervaren.

De korpschefs vrezen, dat een gescheiden Kamerbehandeling van de drugnota en van de rapportage-van Traa zal leiden tot een situatie, waarbij noch in het drugbeleid, noch in de politionele bevoegdheden voor de bestrijding van de grote criminaliteit iets zal veranderen, en zij dus met de afbreukrisico's en onoplosbare problemen blijven zitten. Zij zijn merendeels toch reeds van oordeel dat de politionele inspanningen en daarbij gelopen risico's geen maatschappelijk effect van betekenis sorteren.

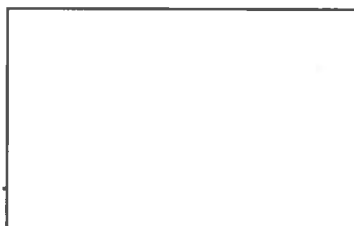
Ik denk dat ook de met het oog op de rechtsbescherming procedureel sterk gestructureerde regelgeving bijdraagt aan effectiviteits- en efficiency-problemen bij de bestrijding van drugsoverlast. De vreemdelingen-wetgeving is daarvan een mooi voorbeeld, naar mij enkele dagen geleden bleek.

Mij werd op het hart gebonden, dat de politie niet in staat is om sociale misstanden op te lossen: "Wij kunnen een probleem voor kortere of langere tijd verplaatsen, niet meer en dat kunnen we ook goed aan de bevolking uitleggen... Zet de mensen toch aan het werk, dan zijn we al veel criminaliteit en overlast kwijt. Gewoon werken voor je uitkering, je zal eens zien hoe goed dat is voor de sfeer in bedreigde wijken..". De Heilige Schrift onderwijst terzake onder meer: "Ledigheid is des duivels oorkussen."

De korpschefs hebben besloten om hun zorgen kenbaar te maken aan de twee politie-ministers en aan de Minister van Volksgezondheid. Een drietal van hen zal zich buigen

over de wijze waarop zulks het beste kan plaatsvinden. Daarbij wordt ook gezien of deze zorgen aan de Commissie-van Traa waren te adresseren.

Tenslotte moge ik mij de kanttekening veroorloven, dat wat ook moge zijn van de hierboven aangestipte zaken, de kwaliteit der criminaliteitsbestrijding niet is gediend met consensuele bezorgdheid onder de korpschefs en zeker niet waar het de drugproblematiek betreft. Feitelijk zijn zowel de bestuurders als het Openbaar Ministerie van de kwaliteit en van het volume van hun inspanningen afhankelijk. Met enige nadruk moge ik u zowel op zakelijke als psychologische gronden raden te bevorderen, dat hun waarnemingen en opvattingen bij de verdere voorbereiding van het drugbeleid van dit kabinet voldoende aandacht krijgen.

R.J. Samsom

cc: Vz. Raad van HC'n, DGV/VWS, DGEA/Ju, plvSG/BuZa, drs. (AZ), mr.
 (VWS), mr. (Ju), mr. (BiZa).

NOTA

retour Dir. Kol. via IVD 2/4

1076-8

Aan
Staatssecretaris *Konstantin*

Va
DG

Datum Kenmerk
29-03-95 *Eqs/Mgs*

Gesteld door
Doorkiesnummer
(070)3026442

(Mede)paraaf
Projectleider IVB:

KK 95/36
-1.78

Onderwerp
onvoldoende betrokkenheid Biza bij drugsnota

Probleemstelling
Onvoldoende betrokkenheid Biza bij drugsnota.

Feitelijke gegevens

Politiek is afgesproken dat Biza van begin af aan bij het opstellen van de drugsnota wordt betrokken. De heer Samson is door de minister van VWS en Justitie aangewezen om dit te trekken. Hij beschouwt Biza echter als "externe partij" die pas in de laatste fase wordt ingeschakeld. Achterliggend lijkt de vrees aanwezig voor te weinig onderhandelingsmandaat, quod non.

Van haar kant speelt Biza open kaart met de drugsparagraaf in de nota IVB. Over de inhoud daarvan bestaat inmiddels ambtelijk overeenstemming.

Terzijde zij opgemerkt dat de verhouding met de kontaktpersoon namens Justitie, de heer , wel zeer constructief is.

In een eerdere fase is mw , directie politie als kontaktpersoon genoemd. Gelet op de ingewikkeldheid van de problematiek lijkt het logischer de deelprojectleider drugs* van het project IVB als zodanig aan te wijzen, die intern kortsluit met o.m. DGOB.

(* = Graminidel)

Advies

Kontakt zoeken met mw Borst en afspreken dat BiZa vanaf heden wordt betrokken. Kontaktpersoon:

Beslissing bevindspersoon cq secretaris-generaal

29/3/95

N O T A

Aan
Stass. kohnstamm, de Minister

Van
dg OB

1076-9

Datum Kenmerk
11-07-95 IBI95/N848 W

Gesteld door

Doorkiesnummer
(070)3027106

(Mede)paraaf

i.a.a.
HVBZ (H 1713)

Onderwerp

Concept-tekst drugsnota (versie 6-7-1995)

Probleemstelling

Welke aanpassingen in de tekst van de nota zijn vanuit een bestuurlijk oogpunt noodzakelijk?

Feitelijke gegevens

De concept-tekst van de drugsnota is gevoegd bij de nota van de dg OOV (nr. EA95/2044), die u reeds heeft bereikt. In aanvulling op hetgeen in zijn nota al naar voren is gebracht, plaats ik vanuit bestuurlijk perspectief enkele kanttekeningen bij de tekst.

Naar mijn oordeel ligt nu een redelijk evenwichtige concept-tekst voor de drugsnota van dit kabinet voor. Wel constateer ik - met de dg OOV - dat de nodige bijstellingen moeten worden aangebracht. De voornaamste heb ik in de bijlage bij deze nota aangegeven:

- * toe te voegen passages in de inleiding over de nodige vernieuwing in de zorg en over de condities waaronder het drugsbeleid ook op lange termijn effect kan sorteren;
- * te snel afhouden van de discussie over legalisering van soft drugs;
- * mogelijkheden en noodzaak van lokaal beleid ten aanzien van coffeeshops;
- * toe te voegen speerpunt in de tekst over zorgvernieuwing: de relatie tussen hulpverlening en andere voorzieningen (als arbeidsbureaus, scholen en corporaties);
- * aanpassing van de tekst over de toekomstige regie en financiering van de ambulante verslavingszorg.

Advies

- a. t.b.v. Stass. Kohnstamm: deze nota bespreken in samenhang met de nota van dg OOV over de drugsnota (nr. EA95/N2044);
- b. t.b.v. stass. Kohnstamm en de minister: instemmen met het aangegeven commentaar op de tekst.

Beslissing bewindspersoon cq secretaris-generaal

26/7/95 al

BIJLAGE BIJ DE NOTA IBI95/N848 OVER DE CONCEPT-TEKST VAN DE DRUGSNOTA

1. Inleiding: redenen om het drugsbeleid te herzien

In de nota worden terecht drie "complicaties" van het huidige drugsbeleid genoemd:

- a. de maatschappelijke gevolgen van druggebruik in termen van overlast door problematische gebruikers,
- b. de rol van criminele organisaties in de produktie en handel van soft en hard drugs, en
- c. de internationale gevoeligheid van het Nederlandse drugbeleid.

Een vierde "complicatie", die niet in de inleidende pagina's maar wel in de tekst van de nota wordt behandeld, is dat de hulpverlening aan verslaafden een vernieuwingsslag moet maken om de basisprincipes van het Nederlandse drugsbeleid waar te kunnen (blijven) maken. Deze hulpverlening staat voor een belangrijk deel onder regie van het lokale bestuur, op dit moment via de Tijdelijke Wet stimulering sociale vernieuwing (TWSSV).

De vijfde "complicatie" die slechts terloops in de nota aan de orde komt, is dat de effectiviteit van het drugbeleid op langere termijn minder afhangt van de onmiddellijk op drugs, druggebruik en drughandel gerichte maatregelen, maar eerst en vooral van de aanpak van de maatschappelijke achtergronden van gebruik. Ook op dit punt zijn de lokale besturen belangrijke partners, omdat zij een rol spelen ten aanzien van bijvoorbeeld het onderwijs, de arbeidsvoorziening en de huisvesting. In dit verband verwijs ik naar de uitgangspunten van het sociale-vernieuwingsbeleid en naar het grote-stedenbeleid, waarin juist wordt getracht de maatschappelijke en bestuurlijke condities te scheppen om bijvoorbeeld marginalisering van burgers te voorkomen en de mogelijkheden voor een adequaat maatschappelijk functioneren van kwetsbare groepen te verbeteren.

2. "Legalisering"

Naar mijn indruk wordt "legalisering" van met name soft drugs te snel als onhaalbaar gekwalificeerd. Ik stem van harte in met de conclusie van dg OOV dat legalisering natuurlijk geen solo-actie van ons land kan zijn. Mijns inziens moet de discussie over legalisering vooral betrekking hebben op de vraag of een wettelijke regeling anders dan (via de Opiumwet) in strafrechtelijke zin ertoe bijdraagt dat produktie van, handel in en gebruik van soft drugs beter kan worden beheerst dan nu. Daarbij is buiten twijfel dat wettelijke regulering en conditionering om uiteenlopende redenen nodig is.

3. Soft drugs, coffeeshops en overlast

Ik wijs erop dat rondom de distributie van soft drugs via coffeeshops veel gesproken wordt over overlast, maar dat die overlast vaak - zoals ook terecht op blz. 12 van de concept-nota is vermeld - voortvloeit uit het horeca-karakter van deze gelegenheden. In dit

verband is het ook nuttig om erop te wijzen dat handhaving van het lokale beleid ten aanzien van coffeeshops staat of valt met de kwaliteit van hun (integrale) horecabeleid. Van daaruit kunnen gemeentebesturen - mede op basis van een schatting van de betrokken risico's - zowel een vestigingsbeleid als een handhavingsbeleid voeren.

4. Vernieuwing in de zorg

De paragraaf over preventie, zorg en behandeling van verslaafden (par. 3.6, blz. 17 e.v.) is een aangenaam relativerende tekst. Er worden duidelijke lijnen geschetst om - om zo te zeggen - de hulpverlening niet alleen de professionele, maar ook de maatschappelijke doelen na te laten streven.

Naar mijn inzicht zou, zoals ik hierboven al geschetst heb, een zesde speerpunt van belang zijn, te weten de relaties tussen de zorg en andere voorzieningen met als gemeenschappelijk doel maatschappelijke (re)integratie van verslaafden te bewerkstelligen. Op dit punt heeft het lokale bestuur bij uitstek een rol als regisseur en als ontwikkelaar. Die rol laat zich vergelijken met de rol van de stadsbesturen ten aanzien van het vangnet voor de meest kwetsbare groepen in de stedelijke samenleving.

5. Toekomstige regie en financiering van de ambulante verslavingszorg

De passage op blz. 35 en 36 over de financiële en bestuurlijke verantwoordelijkheid voor de ambulante verslavingszorg zal mijns inziens grondig moeten worden aangepast. De feitelijke weergave strookt niet met de werkelijkheid, de conclusie is anders van toon dan het besluit dat u ter zake met de ministers van VWS en Justitie in uw overleg van 18 mei jongstleden hebt genomen. Nu ambtelijk voorbereid wordt dat de zorgplicht van gemeenten, de noodzaak van bestuurlijke samenwerking en de informatievoorziening tussen gemeenten en het rijk wettelijk verankerd worden, luistert het nauw hoe en tegen welke achtergrond zo een wettelijke verankering vorm krijgt.

Ik maak u erop attent dat wat de financiering betreft wij nog een advies tegemoet kunnen zien van de Raad voor de Gemeentefinanciën over de integratie van het Fonds Sociale Vernieuwing in het Gemeentefonds per 1 januari 1997. Naar het zich laat aanzien, zal dit advies 19 juli aanstaand worden uitgebracht. Ik ga er vooralsnog van uit dat ook de middelen voor de ambulante verslavingszorg, die onderdeel zijn van het Fonds Sociale Vernieuwing, op een verantwoorde wijze in het Gemeentefonds kunnen worden geïntegreerd. *Een conform Wet en Krumer ~~beleid~~ wijziging*

1076-10

* Ik send dit door, maar
heb dit niet kunnen bestuderen
want ik heb de stukken nog niet
krijgen. Het is klein beetje
(DPO en twee medewerkers)
beperkt. *h* c.c. Paul

NOTA

Aan
de Minister
stass. Kohnstamm

Van
DGO

Datum
06-07-95

Kenmerk
EA95/N2044

Gesteld door
mw.mr.
Doorkiesnummer
(070)3027484

(Mede)p
HVBZ

dPol

i.a.a. IB/CB

Onderwerp

Concept-tekst drugsnota (versie 6 juli 1995)

Probleemstelling

Commentaar op de drugsnota alsmede enige praktische overwegingen

Feitelijke gegevens

Bijgevoegd treft u de concepttekst aan van de drugsnota. Ik wil daarbij de volgende opmerkingen plaatsen.

- 1 Geconstateerd kan worden dat er uit een veelheid aan teksten één tekst is samengesteld waarin op redelijk evenwichtige wijze de invalshoeken van VWS, Justitie en BiZa zijn belicht. In de nota zijn de volgende drie onderwerpen als probleem onderkend:
 - a overlast en verwervingscriminaliteit. (bij verwaarlozing van dit aspect dreigt het draagvlak voor het relatief succesvolle drugbeleid af te kalven. Leidende gedachte is, dat een gebruiker eerder als patiënt dan als crimineel wordt beschouwd, maar dat dit geen enkele vrijbrief biedt voor schade en overlast aan burgers.)
 - b georganiseerde criminaliteit (steeds ingrijpendere opsporingsmethoden en bedreiging integriteit)
 - c. de internationale context (drugstoerisme en buitenlandse kritiek).
- 2 De tekst behoeft nog de nodige bijstellingen. Naar mijn mening wordt in de inleiding de legaliseringsdiscussie wel erg snel afgedaan met de conclusie dat Nederland internationaal niet te ver voor de muziek moet uitlopen. Alleen stellen dat het kabinet zich grondig heeft verdiept in legaliseringsvoorstellen is wat erg summier gezien de hooggespannen verwachtingen in het land. De teneur zou meer moeten zijn: wel legalisering bepleiten, maar alleen in internationaal verband en niet als solo-actie.

3 In de nota worden geen ingrijpende beleidswijzigingen voorgesteld. De volgende voorstellen springen het meest in het oog:

- wijziging van het 30-gramscriterium softdrugs in een 3-gramscriterium. De ratio hierachter is een tegemoetkoming aan de buurlanden. 3 gram is een consumptiehoeveelheid, 30 gram is een (gebruikers)voorraad die dus ook naar alle waarschijnlijkheid door buitenlanders illegaal uitgevoerd zal worden. Verlaging van de "toegestane" hoeveelheid werpt een drempel op tegen drugtoerisme, waarmee Nederland het Schengenakkoord meer recht doet.
 - hantering opportuniteitsbeginsel bij de "achterdeur" van coffeeshops: nadere prioriteitstelling ten aanzien van de opsporing en vervolging van productie en distributie van nederwiet: meer prioriteit bestrijding
 - * illegale import, * hoog THC-gehalte, * mate van grootschaligheid binnenlandse producenten. Ratio: terugdringen van de invloed van georganiseerde criminaliteit op coffeeshops door het creëren van een netwerk van "huis-telers" als leverancier van cannabis met een laag THC-gehalte.
 - oprichting expertisebureau dat gemeenten een handreiking moet geven m.b.t. bestuurlijke mogelijkheden t.a.v. overlastbestrijding, ontwikkelingen stimuleren/volgen, analyse rechtspraak. Ratio: bij gebreke aan een "Genotmiddelen- en Horecawet" waarin landelijk normen gesteld kunnen worden t.a.v. verkooppunten softdrugs in de horecabranche wordt gestreefd naar convergentie van normen bij het bestuur en de rechterlijke macht door intensief dit onderwerp te bestuderen en nieuwe mogelijkheden brede verspreiding te geven. E.e.a. moet nog nader uitgewerkt worden.
 - aanpassing Gemeentewet om de grondwettelijk verplichte wettelijke grondslag te bieden voor fysieke tijdelijke sluiting van overlastgevend panden. Ratio: een schriftelijke verklaring op de deur dat een pand gesloten is, verhindert niet dat toch bezoekers drugs komen kopen. Fysieke sluiting verbetert de handhaafbaarheid van de maatregel.
 - initiëring overleg met België en Duitsland (en Frankrijk) over samenwerking inzake grensoverschrijdende dwang & drangprojecten met het oog op overlastbestrijding. Ratio: Nederland moet niet opdraaien voor de kosten van opvang van overlastgevend/criminele buitenlandse verslaafden. Keuze zou moeten zijn: Nederlandse cel of Belgische/Duitse kliniek.
- 4 De gekozen lijn impliceert dat de rol van het lokale bestuur bij de beheersing van softdrugs steeds groter wordt. Mogelijk kan ook een bestuurlijke aanpak rond de achterdeur van coffeeshops ontwikkeld worden die het opsporings- en vervolgingsbeleid van het OM kan ondersteunen in de sfeer van vergunningvoorwaarden. De tekst zou de positieve rol van het lokale bestuur wat meer moeten benadrukken.
- 5 Gewaakt moet worden voor passages in de tekst waarin een beoordeling wordt uitgesproken (zoals bijv. pag 32) vooruitlopend op de uitkomsten van "Van Traa".

6 Onherroepelijk dient zich de vraag aan naar de handhaafbaarheid van de voorgestelde maatregelen. Hoeveel inzet van middelen vergt dit? Extra toezichthouders (Melkert-banen?) en extra politie? Hoe toe te delen? Op pagina 38 van de concept-nota wordt een raming gegeven van de financiële implicaties. Het zijn nog slechts vage duidingen waarvoor ook nog geen financiële dekking is gevonden.

Voor BiZa zijn vooral van belang 3, 8 en 24:

- intensivering informatievoorziening (expertisebureau) 1,5 mln
- uitbreiding sterkte voor toezicht/handhaving/opsporing 3 mln
(is een magere berekening 75 fte x 92.000= 6,9 mln)
- grensoverschrijdende dwang&drang samenwerking 1 mln

7 Nog afgezien van de financiële dekking is de vraag aan de orde of bestuur en politie de voorstellen realistisch en vooral handhaafbaar vinden. De praktijk zal hier een kritische beschouwing aan moeten wijden. Voor de verschijning van de drugsnota is nog een bestuurlijk overleg met een delegatie van VNG & KBB toegezegd, maar het lijkt mij raadzaam reeds nu ambtelijk te polsen hoe de voorstellen vallen. Ik vraag daarom uw mandaat op korte termijn ambtelijk overleg te voeren met VNG, KBB en RvHC en de grensregio's. De heer d'Hondt bereid een standpunt voor n.a.v. het voorstel van de RvHC. De tijdsdruk noopt ons echter tot een spoedige bespreking van de stand van zaken.

8 Volgens planning zal de nota uiterlijk 19 september as. aan de Tweede Kamer aangeboden moeten worden. Dit betekent agendering in de MR uiterlijk 29 augustus as. Agendering van de nota voor de eerstvolgende reguliere beleidsbespreking DGOOV op 28 augustus as. zal te laat zijn. Het lijkt mij raadzaam na uw vakantie een aparte bijeenkomst met u beiden te beleggen om de finale tekst van de nota te bespreken.

De afspraak voor bestuurlijk overleg met de grensregio's op 4 september 1995 zal - gezien de planning - eveneens te laat zijn, willen de resultaten nog meegenomen kunnen worden in de drugsnota. Het advies is deze afspraak te vervroegen.

Ambtelijk is voorzien in de continuïteit van de inbreng van de zijde van BiZa gedurende de vakantieperiode.

Aanvullende opmerkingen van DGOB/IBI, m.n. ten aanzien van zorgvernieuwing, zullen u apart bereiken.

Advies

- * bespreking van de voorliggende nota, m.n. de beslispunten en de financiële implicaties;
- * mandaat voor overleg met VNG, KBB en RvHC en de grensregio's;
- * aparte beleidsbespreking finale tekst in augustus.
- * vervroeging overleg met de grensregio's.

Beslissing bewindspersoon cq secretaris-generaal

Kort verslag van een Informeel overleg over de paarse drugsnota op 19 juli jl.

Aanwezig: dhr.
 dhr. Kapsenberg
 dhr.
 mw.

Na een korte toelichting van de dhr. Kapsenberg over de bedoeling van deze bijeenkomst wordt van gedachten gewisseld over een aantal aspecten van het toekomstig drugsbeleid, waarbij de nadruk ook ligt op de problematiek van de grensregio's.

Softdrugs

- * Overlast softdrugs/coffeeshops zeer beperkt, ook in de grensstreek, het gaat vooral om de harddrugs;
- * Wijziging 30-grams in 3-gramscriterium: niet doen! Ook niet als tegemoetkoming buurlanden, want het is niet te handhaven en dan werkt het dus juist tegen je (loos gebaar) in de contacten met de burens.
- * Het klimaat wijzigt; valt te bespeuren in het Euregio-overleg. De Duitse deelstaten worden steeds progressiever (zie ook regeringsverklaring Nordrhein-Westfalen - bijgevoegd - en zie ook ontwikkelingen Sleeswijk-Holstein) Niet tegen die ontwikkelingen ingaan qua toon van de drugsnota. Niet teveel op Frans spervuur letten (leidt af van eigen binnenlandse problemen werkloosheid Lille e.d.). In de praktijk wordt in België en Frankrijk ook meer prioriteit gegeven aan bestrijding harddrugs dan aan softdrugs. Nederland moet dus geen "stap terug" doen. De tendens is: normalisering gebruik softdrugs.
- * Coffeeshops beter reguleren OK, maar niet te ver in aantal terugdringen, want dan duikt de handel weer op in woonwijken en in ongereguleerde vorm.
- * Van de AHOJG-richtlijn weegt de "H" het zwaarst, handel in harddrugs tegengaan in de coffeeshops, scheiding der markten is een must. Nota moet hoofdzakelijk over de harddrugs gaan.
- * De groothandel (die geen scheiding kent soft/harddrugs) wel aanpakken, ook met fiscale maatregelen.

Harddrugs

- * Strakker optreden heeft geleid tot verdunning, verplaatsingseffect naar omliggende gemeenten en de buurlanden, minder gebruik op straat, junks zien er verzorgder uit, wel heel vluchtige handel die zich snel verplaatst. Negatief effect op verkeersveiligheid: men koopt, spuit in de auto en rijdt onder invloed huiswaarts. In Maastricht nu meer problemen met de eigen zwerfjongeren. In de grensstreek zeer plaatselijke verschillen (oa. Heerlen, Kerkrade, Maastricht) in drugstoerisme qua intensiteit en nadruk softdrugs/harddrugs en tolerantie bewoners/bestuurders.
- * Het intensieve optreden tegen de drugsscene en het veelvuldig in die kringen verkeren leidt tot verloedering/taalverruwing bij politie-agenten.
- * Nederland moet in het buitenland meer uitdragen wat we doen, slechte naam bestrijden. Wel liberaler drugsbeleid, maar de politie is allesbehalve laks.
- * Beplette het "gelabeld" houden van CAD-gelden, omdat kleinere gemeenten de neiging hebben het geld anders voor andere projecten aan te wenden. Financiële middelen gericht inzetten (provinciale en gemeentelijke gelden)
- * Dwang en drang moet waargemaakt worden: ook celcapaciteit! Inzet bestuur en OM. Junk van de straat.

- * Niet louter repressieve aanpak, ook aandacht voor integraal veiligheidsbeleid, maatschappelijk perspectief. (Hoeveel levenbeterende junks werken er bij de politie, op het departement?)
- * Nog meer grensoverschrijdend samenwerken, niet alleen politie/OM maar ook zorg en bestuur. Verslaafden in land van herkomst opvangen (bijvoorbeeld vroeghulpinterventieprojecten). Dus ook: meer info-uitwisseling. In de samenwerking met België het Benelux-verdrag aanvatten als kader voor de samenwerking en info-uitwisseling, meer onderwerpen onderbrengen.
- * Tijdens voorzitterschap EU in '97 genot- en roes-middelen agenderen. Optreden Europol.

Nieuwe drugs

- * In de nota meer aandacht voor de nieuwe drugs. Politie richt aandacht vooral op de bestrijding van de illegale handel (Oost-europa als producent in opkomst). Geen echte overlast-problemen. Wel bestuurlijk voorkomen dat er megadisco's komen zoals in België. Nieuwe drugs niet te snel onder de Opiumwet brengen, beter is meer preventie richting consumenten, kwaliteitseisen pillen om goed van slecht te scheiden en de omstandigheden waaronder gebruikt wordt verbeteren. Voornamelijk (VWS) gezondheidsinvalshoek. Gewezen op de onlangs verschenen VWS-nota "Stadhuis en House" (naar verwijzen in de drugsnota)

**Kort verslag van een informeel overleg inzake de paarse drugsnota
d.d. 19 juli 1995**

Aanwezig: hr. Brand (KC Haaglanden)
hr. Hessing, (KC Rotterdam-Rijnmond)
hr. IJzerman (KC Twente)
hr. Kapsenberg (BiZa)
mw. [] (Justitie)
hr. [] (BiZa)
mw. [] (BiZa)

Na uitleg van de bedoeling van deze bijeenkomst door dhr. Kapsenberg en mededeling van de heren Brand en IJzerman dat de Raad van Hoofdcommissarissen nog werkt aan een notitie over dit onderwerp, wordt van gedachten gewisseld over een aantal aspecten van het toekomstige drugsbeleid.

Algemeen

- * Gesteld wordt, dat er wel erg veel nadruk ligt op handhaving en extra inspanningen. Dit bergt een groot risico dat - zeker wanneer er onvoldoende celcapaciteit is - dit op niets uitloopt. Bovendien bestaat er angst voor verplaatsingseffecten en het onderduiken van de handel. Bepleit qua toonzetting nadruk op integrale aanpak, ketenbenadering. Handhaving moet de keten sluitend maken, maar vooral ook veel inzet aan het begin van de keten is noodzakelijk.
- * Opletten dat de nota niet teveel uit de verdediging (richting Frankrijk) wordt geschreven. In Duitsland zijn juist andere geluiden te horen. Bovendien is er genoeg waar Nederland trots op mag zijn (de politie heeft internationaal gezien een goede reputatie m.b.t. crimi-analyses, aanpak georganiseerde criminaliteit en de financiële trajecten zoals "pluk ze". Nederland heeft ook een goede reputatie integrale aanpak, overlastbestrijding en verslavingszorg. Er is een groot verschil in wat buitenlandse deskundigen en praktijkmensen vinden en wat sommige landelijke buitenlandse politici zeggen)
- * (R'damse) n o o d k r e e t : nijpend cellentekort! In bepaalde wijken neemt eigenrichting toe, omdat politie en OM machteloos staan. Desnoods als tijdelijke maatregel twee op een cel, kazernes, asielboten etc. etc. inrichten voor insluiting.
- * Nadrukkelijk ook een lange termijn-scenario uitwerken in de nota (voortouw in de EG uitwerken, we krijgen heel geleidelijk toch meer medestanders (nu vooral nog van mensen die dichterbij de praktijk staan), dat moet een keer tot op regeringsniveau doorwerken).
- * Aandacht bepleit voor de financieel-economische aspecten vraag en aanbod.

Softdrugs

- * De AHOJG-richtlijn geeft aanleiding tot verwarring. Spreekt van "horeca" doelt op "coffeeshops", dus de niet- alkoholschenkende gelegenheden. De KC's geven aan dat juist buiten de coffeeshops branchevervaging optreedt: soft & harddrugs, wapenhandel, heling etc. De cafés waar in drugs wordt gehandeld moeten dus nadrukkelijk wel aangepakt worden.
- * De coffeeshops geven amper overlast. Het zijn de harddrugs-randverschijnselen die overlast geven. Dus oppassen met de reductie van het aantal coffeeshops. De vraag blijft bestaan, de handel dan liever daar dan elders, juist omdat de coffeeshops voldoende gereguleerd kunnen worden.
- * 3-gramscriterium: niet doen! Werkt contrair, bovendien meer verkeer -> meer overlast. Mogelijk ook verplaatsing van de handel buiten de coffeeshops: dit is ongewenst. Je creëert weer een extra strafbaar feit dat je moet handhaven.

Drugsoverlastbeleid is een beheersingsvraagstuk: beheersing goed uitwerken, dan komt de handhaving. ("Als je alles verbiedt, moet je wel "met beleid" gaan handhaven)

- * Duidelijker aangeven dat de scheiding van soft- en harddrugsmarkten nog steeds prominent punt van beleid is. Dus ook de te treffen maatregelen goed onderscheiden.
- * Voordeur-achterdeur discussie: M.n. dhr. IJzerman vond het jammer dat er geen verdergaande maatregelen, zoals legalisering productie en distributie, werken met certificaat van oorsprong, zijn voorgesteld. Het oprekken van het gedoogbeleid richting achterdeur verdient geen schoonheidsprijs. Wel eens met onderscheid binnenlandse/buitenlandse aanvoer, maar netwerk van kleine telers is een hachelijke, onomkeerbare zaak.
- * Gewaarschuwd wordt dat coffeeshopwatchers een te laag niveau hebben. Juist in een omgeving waar o.a. banden met georganiseerde misdaad kunnen bestaan waarin veel geld omgaat, moet je mensen hebben die stevig in hun schoenen staan, goed opgeleid zijn en verbaal goed toegerust zijn (=politie) wanneer de naleving van voorschriften gecontroleerd moet worden.

Harddrugs

- * Inzet politie is erop gericht de mensen van de straat te krijgen. Dan verschuift de handel naar woonhuizen. Optreden wordt uitgesteld tot daar teveel overlast is, dan wordt dat aangepakt zodat de handel weer op straat verschijnt. Voortdurend op zoek naar evenwicht. Verslaafden van de straat, desnoods een paar keer per jaar opsluiten in rijkswerkinrichtingen o.i.d., helpt. In ieder geval verandert het straatbeeld.
- * Vooral hier integraal aanpakken. Collegiaal bestuur op lokaal niveau blijkt moeilijk te zijn, veel bureaucratie, veel kokertjes. Voortdurend hameren op integrale aanpak. Misschien de burgemeester een sterkere coördinerende rol geven op een paar als enorme problemen gedefiniëerde beleidsvelden zoals drugs of jeugdcriminaliteit. Ook het begin van de neergaande spiraal (werkloosheid) aanpakken. Hard nodig zijn: aanpak achterstandswijken waar velerlei problemen spelen, niet alleen drugs. Verder t.a.v. drugs Huiskamerprojecten en gedifferentieerd zorg-aanbod.
- * Het idee van een "meldpunt" is na enige uitleg goed bevonden zolang het maar geen loos gebaar is (je kunt bellen maar er gebeurt niets aan follow-up) Een andere benaming verdient de voorkeur (laagdrempelige wijkorganisatie)

Drugstoerisme

- * Moeilijk tegen te gaan, vergt veel inzet. Inmiddels wel afspraken met de Fransen en de Belgen. Ze gaan met bussen terug naar Frankrijk, onderweg in België stapt de B. politie op de bus. Veel drugstoeristen geven echter valse landen van herkomst op Algerije e.d. om uitzetting te frustreren.
- * Politie moet er veel energie in blijven steken.
- * Helaas bij coffeeshops geen onderscheid te maken tussen Nederlanders en buitenlanders. Zou betere oplossing bieden dan het 3-gramscriterium. Liefst alleen aanbod voor de lokale markt.

Kort verslag van een informeel overleg inzake paarse drugsnota
d.d. 20 juli 1995

Aanwezig: hr. Kohnstamm (Stass. BiZa)
 hr. Opstelten (BM Utrecht)
 hr. Havermans (BM Den Haag)
 hr. Simons (wethouder Rotterdam)
 hr. Demmink (Just.)
 hr. Kapsenberg (BiZa)

Na uitleg van de bedoeling van deze bijeenkomst door de
Staatssecretaris van BiZa worden een aantal redeneringen
uitgewisseld. Deze zijn de volgende:

1. het karakter van de nota zal in hoge mate politiek zijn.
Het buitenland zal de nota met zeer veel belangstelling
lezen. Het is daarom goed een uiteenzetting te geven, die
gaat langs de vragen van: hoe zitten we ermee, wat doen we
eraan en we doen het zeker niet slecht. Wat in Nederland
op dit punt internationaal gezien goed gebeurt mag een-
voudigweg gepresenteerd worden. Met name de nadruk die in
Nederland ligt op de aanpak van de georganiseerde crimi-
naliteit mag daarbij niet ontbreken;
2. maak onderscheid tussen soft- en hard drugs. V.w.b. de
soft drugs kan eerder en beter gesproken worden van
beheersing van een probleem dan van handhaving daarvan.
V.w.b. de hard drugs mag er zonder meer van uitgegaan wor-
den dat er van handhaving sprake is. Gesteld wordt dat als
het gaat om het instrumentarium het goed geregeld is
v.w.b. de straat, redelijk is geregeld v.w.b. de woningen.
Nadere uitleg en precisie m.b.t. toevoeging extra dimensie
gemeentewet wordt zeer noodzakelijk gevonden. Dit om
woningen daadwerkelijk te kunnen sluiten. V.w.b. de kof-
fieshops wordt aandrang uitgeoefend om de combinatie van
drank en drugs niet alleen via de horecawetgeving te laten
regelen maar vooral ook op te nemen in de PG-richtlijnen.
Dit om branchevervaging in niet-koffieshops op een ade-
quate wijze te kunnen aanpakken;
3. algemeen oordeel is dat een teruggang van strafbaarheid
van 30 naar 3 gram niet wenselijk wordt gevonden. Hooguit
zou aangegeven moeten worden dat er naar regio's gediffe-
rentieerd kan worden m.b.t. de strafbaarheid. Het kan zijn
dat in de grensregio's andere hoeveelheden moeten worden
gedoogd dan in de rest van Nederland;
4. het algemene beeld is dat bij soft drugs het gerechtelijk
circuit nauwelijks in beeld is terwijl dat bij hard drugs
in alle gevallen wel aan de orde is;
5. allen delen de mening dat een zeer duidelijke passage over
de zg. zorgdetentie dient te worden opgenomen. Die zorg-
detentie dient integraal aangepakt te worden en tot zijn
eindresultaat consequent doorgeredeneerd te worden. Zo'n
zorgdetentie dient van schakel tot schakel te worden uit-
geschreven en v.w.b. zijn uitvoering te worden geregeld.
Aangedrongen wordt om daarmee vooral in de grote steden
een consequent begin mee te maken;

6. gezamenlijk wordt vastgesteld dat als het gaat om de uitvoering van het drugsbeleid het vrijwel altijd stagneert op het zg. managerial manco. Onder het gemeentelijk bestuur blijkt het ongelofelijk moeilijk betrokken partijen in een goede regie tot een consequente en juiste presentatie van feiten en cijfers te brengen en tot een feitelijke en consequent uitgevoerde regie v.w.b. de aanpak. Te veel vinden competentie-verschillen plaats. Dit pleit voor een zeer goed doordachte centrale regie per gemeente. Een regie die tot en met de beschikbare celcapaciteit dient te worden uitgedacht. Een managerial coördinatiepunt waar de richtlijnen vanuit de driehoeken zeer consequent in uit te voeren, te meten en te controleren resultaten wordt omgezet;
7. gezamenlijk wordt geconstateerd dat er een zeer groot politiek draagvlak is in alle grote gemeenten voor een consequenter en beter doordacht beheersings- en handhavingsbeleid op dit punt;
8. nog eens onderstreept wordt de noodzaak van het ter beschikking krijgen van voldoende ruimte waarin van de straat gehaalde, last veroorzakende drugsgebruikers kunnen worden opgeborgen voor dwang en drang. Dit zou het best kunnen in de vorm van zg. rijksinrichtingen. Na enige discussie wordt geconcludeerd dat die het best door het regime van Justitie kunnen worden gerealiseerd. Hoewel nagedacht is over een gemeentelijke aanpak in deze wordt er om juridische redenen van afgezien. Er zitten teveel haken en ogen aan de regie die in zulke inrichtingen verzekerd moet zijn. Met klem wordt gevraagd het aantal van zulke voorzieningen met de grootst mogelijke spoed uit te breiden. Dit, het zij nog eens onderstreept, is niet hetzelfde als opnieuw aandringen op celcapaciteit;
9. na korte discussie wordt nog eens geconstateerd dat de gemeenten, die daartoe willen overgaan, voldoende instrumentaria tot hun beschikking hebben om tot een adequaat beheers- en handhavingsbeleid te komen. Dit ervan uitgaande dat er voldoende ruimten zijn zoals in het vorige punt genoemd. Daartoe behoeft vooralsnog niet een beroep te worden gedaan op extra financiën of extra capaciteit in welke zin dan ook. Uitvoering zou kunnen plaatsvinden in het kader van het grote stedenbeleid dan wel het integraal veiligheidsbeleid. Wederom wordt de aanpak via een strakke regie per gemeente onder leiding van een projectleider onderstreept. Naast zo'n horizontale coördinatie zou, daartoe wordt met enige klem het Rijk uitgenodigd, ook een verticale coördinatie ontwikkeld dienen te worden. Van de drie betrokken departementen wordt verwacht dat ook van hun kant een gemandateerde coördinator wordt aangewezen, waarmee de gemeenten snel, soepel en adequaat tot vereiste steun en hulp kunnen komen in gevallen waarin dat nodig is. Wanneer zo'n structuur geregeld kan worden kan het Rijk ervan op aan dat de vier grote gemeenten bereid zijn

daartoe als initiatiefnemers in de drugsnota vermeld te worden. De bestuurders zullen elk in hun eigen achterban de aanpak van wat hier besproken is nader uitwerken en er na de vakantie op terugkomen;

10. gewaarschuwd voor het noemen van het aantal van 3.000 drugsgebruikers, die tot de moeilijk te verbeteren kern van de overlast veroorzakende gebruikers moeten worden gerekend. Het presenteren van zulke getallen, wanneer die niet exact onderbouwd kunnen worden, wordt gevaarlijk geacht. Het ware beter te spreken van een beleidsconcentratie op gevallen die dan nader omschreven dienen te worden en waarvan het getal beter in het midden gelaten kan worden;
11. tenslotte vindt nog een gedachtenwisseling plaats over de voor- en achterdeurproblematiek. Benadrukt wordt dat er veel bonafide koffieshophouders zijn die bereid zijn en bereid gevonden kunnen worden om controleerbaar te zijn v.w.b. de aanlevering bij de achterdeur. Het zou alleszins de moeite waard zijn de regulering daarvan, v.w.b. zijn vormgeving in gedogen dan wel via richtlijnen over de prioriteiten en vervolging, nader vorm en inhoud te geven. Duidelijk moet zijn dat de import en verkoop via georganiseerde criminaliteit in alle gevallen zo goed en effectief mogelijk bestreden dient te worden en te blijven.

AANBIEDINGSFORMULIER VOOR (RIJKS)MINISTERRAADSSTUKKEN

Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Minister van Justitie

Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken

1. Datum: 25-8-95	11. Het voorstel - is aangekondigd in de pers en in de media in de pers en in de media het regeerakkoord. - hangt samen met verplichtingen op grond van internationale verdragen en met name Europese regelgeving
2. Nummer: MR-U43726	
3. Afdeling: DGVGZ-GVC	
4. Hammerstuk Geen hamerstuk: XXXXXX	12. Korte titel: Het Nederlandse drugbeleid; Continuïteit en verandering
5. Voorgestelde datum van behandeling: 1-9-95	
6. Motivering indien moet worden afgeweken van de 10-dagen-termijn: vereiste spoed	13. Inhoud en doelstelling van het voorstel: De voornaamste voorstellen zijn: 1) Intensivering overlast beleid 2) Intensivering opsporing criminele organisaties i.v.m. internationale drughandel 3) Starten met experiment verstrekking heroïne op medische basis 4) Wijziging richtlijn opsporings- en strafvorderings beleid inzake strafbare feiten van de opiumwet (nederwietteelt, vermindering verkoop softdrugs in coffee-shops van 30 naar 5 gram.) 5) Experiment gesloten setting criminele verslaafden in Rotterdam. 6) Wijziging gemeentewet i.v.m. sluiten drugpanden 7) Instellen inter bestuurlijke Task Force
7. Datum evt. voorgaande behandeling: ---	
Advies uitgebracht door adviescollege(s): Gezondheidsraad	
9. Interdepartementaal voorbereid met: x x Financiën: x x Justitie (deregulering): x x Overige departementen: BiZa Overeenstemming bereikt: ja/nee	14. Voorgestelde conclusies: Akkoord gaan met geformuleerde beleid in bijgaande nota.
10. Stuk is voorbereid door de bevoegde onderraad: ja/nee	

15. Gevolgen voor de rijksbegroting op korte of lange termijn voor de meerjarenafspraken, voor de sociale lasten, eventueel financiële gevolgen voor lagere publiekrechtelijke lichamen of betrokken instellingen:

- Neutraal (zie financiële raming in nota) voor de duur van het experiment.
- Investerings- en exploitatiekosten experiment met opvangssituatie worden budgettair verwerkt bij voorjaarsnota '96/begrotings voorbereiding '97 (Financiering uit Ju;BiZa; GSB; Gem. Rotterdam)
- De voorziene uitbreiding van het experiment + de hieruit voortvloeiende structurele kosten zullen bij begrotingsvoorbereiding '98 aan de orde worden gesteld. In de dekking hiervan is op dit

NB Op grond van art. 15 Comptabiliteitswet 1976 dient bij voorstellen van wet met financiële gevolgen en bij mededelingen aan de Staten-Generaal over voorgenomen veranderingen, het standaardformulier 'overzicht van de financiële gevolgen voor de rijksbegroting' te zijn gevoegd moment niet voorzien.

16. Gevolgen voor de arbeidsmarkt:

17. Gevolgen voor het rijksapparaat:

- personeelsbezetting:

- huisvesting:

18. Aanvullende opmerkingen:

19. Voorlichting (persbericht ontworpen met medewerking van de afdeling Voorlichting):

Persbericht wordt zo spoedig mogelijk voorgelegd aan Ministerraad

Presentatie op 12 september 1995.

20. Handtekening (namens de minister/staatssecretaris):

Naam en telefoonnummer contactperso
VWS: mr. [] T; 340 6937
Ju : dr. [] T; 3706558
BiZa: mr. [] T; 302 64

N O T A

1076-14

Aan
Staatssecretaris Kohnstamm

Van
DGOOV

c.c. de Minister

(parafen zie achterliggende notitie)

Datum Kenmerk
24-08-95 EA95/N 2500

Gesteld door
mw. mr.
Doorkiesnummer
(070) 3027484

(Mede)paraaf
HVBJZ

dP *A.S.*

Onderwerp
Drugsnota

Probleemstelling
"losse eindjes"

Feitelijke gegevens

Voór de behandeling van de drugsnota in de Ministerraad van 1 september a.s. dienen een aantal zaken afgehandeld te worden.

1. Het lijkt me van groot belang dat er voor de MR van 1/9 overeenstemming bestaat tussen u en minister Dijkstal over een wezenlijk onderdeel van de drugsnota, namelijk de wijze van hantering van het opportuniteitsbeginsel t.a.v. coffeeshops (30/5 grams criterium, handelsvoorraad, aanvoer en teelt). Mij bereiken berichten dat dit niet het geval is.

De wijziging van de OM-richtlijn kan niet los gezien worden van de benadering van coffeeshops in zijn totaliteit. Het betreft hier een aanpak waarbij sprake is van normalisatie van de bedrijfsvoering van coffeeshops met het oog op de scheiding der markten. Ook de veel strakkere gemeentelijke aanpak (+ consequente handhaving!) m.b.t. overlast, vestigings- en exploitatie-eisen en zedelijkheidseisen t.a.v. exploitanten van coffeeshops moet ertoe bijdragen dat alléén coffeeshops een "nette" marktplaats zijn voor softdrugs, terwijl al het andere stevig vervolgd wordt;

2. Er is een afspraak gemaakt voor een bestuurlijk overleg met de VNG/KBB-delegatie op 30 augustus a.s. van 11.30 - 13.00 uur. Een brief waarin de afspraken bevestigd worden treft u bijgevoegd - spoedshalve reeds als tekenexemplaar - aan.

3. M.b.t. de financiering van de 100 cellen voor het experiment met zorgdetentie treft u bijgevoegd een notitie aan.
4. Het initiatief-wetsvoorstel van de kamerleden Van Heemst en Korthals, waarvan u een krantebericht ontving, behelst eenzelfde onderwerp (aankoop overlastgevende drugpanden) zij het anders qua insteek (zij: vereenvoudiging ontruimingsprocedure, wij: tijdelijke sluiting). Mogelijk zou e.e.a. te combineren zijn: na een aantal sluitingen die niet het gewenste effect opleveren alsnog ontruimen door gemeente (dus niet privaatrechtelijk). Zou u in kunnen stemmen met het benaderen van deze kamerleden (of hen zelf willen benaderen) om nader te bezien of hun ideeën nog geïncorporeerd kunnen worden in de onze? Consequentie zou kunnen zijn dat blijkt dat de kamerleden bij hun initiatief willen blijven maar daar ook tijdelijke sluiting in op willen nemen.

Advies

1. Gaarne overleg met Dijkstal t.a.v. de toekomstige OM-richtlijnen coffeeshops voordeur-achterdeur; *OK.*
2. Gaarne ondertekening brief over bestuurlijk overleg op 30 augustus a.s.; *OK.*
3. Gaarne akkoord met voorstel m.b.t. financiering 100 cellen voor experiment zorgdetentie; *zie notitie*
4. Gaarne uw reactie m.b.t. benaderen Van Heemst-Korthals; *zie notitie*

Beslissing bewindspersoon cq secretaris-generaal

N O T I T I E

Aan ~~Staatssecretaris~~ Kohnstamm

Van

Afdeling VBJZ
IBI

Via

Afdeling

Iaa De minister

Kenmerk EA95/N 2500

Datum 24 augustus 1995

Onderwerp DRUGSNOTA: EXPERIMENT OPVANGPLAATSEN VOOR OVERLAST GEVENDE
DRUGSVERSLAAFDEN

1. Achtergrond

In de Drugsnota zijn voorstellen opgenomen voor het creëren van tijdelijke opvangplaatsen voor overlastgevende drugsverslaafden. Deze plaatsen kenmerken zich door gedwongen opname (vorm van detentie) en houden het midden tussen een zwaar cellenregime aan de ene kant en open opvangprogramma's gericht op maatschappelijk herstel aan de andere kant. Hier zijn belangen aan de orde van strafrechtelijke rechtshandhaving, openbare ordehandhaving en gemeentelijk veiligheidsbeleid. Kortom, zowel Justitie, de gemeenten als Biza hebben hier een verantwoordelijkheid.

In het bewindsliedenoverleg d.d. 22 augustus 1995 is tegen deze achtergrond over bovenvermeld onderwerp het navolgende afgesproken:

- op korte termijn start een experiment in Rotterdam met ca. 100 plaatsen, te financieren uit de Justitie-begroting (10 mln eenmalig), op initiatief van Rotterdam uit het GSB-budget en uit de eigen begroting van Rotterdam (geen extra claim indienen bij Financien voor financiering van het experiment);
- afhankelijk van opgedane ervaringen zal uitbouw plaatshebben naar 300 plaatsen, ook in andere steden. De minister van Financiën heeft hierbij de bereidheid uitgesproken om hieruit voorvloeiende claims (in te brengen in Voorjaarsnota 1996 of 1997) in beginsel positief te willen benaderen.

Als vervolgstap heeft woensdag 23 augustus nader overleg plaatsgehad met de gemeente Rotterdam (verslag als bijlage opgenomen). Rotterdam heeft hierbij in de kern aangegeven:

- zich sterk te willen maken voor een bijdrage van 5 mln uit de eigen begroting t.b.v. de noodzakelijke investeringen, alsmede voor een bedrag van ca. 3 mln aan verder noodzakelijke kosten, mogelijkheden te zien binnen o.a. het GSB-convenant;
- aan de departementen gevraagd het dan nog ontbrekende deel van de investeringen ad f 5 mln, alsmede f 5 mln van de totale exploitatiekosten (ad f 8 mln) buiten het GSB-budget te vinden, omdat anders wel een erg zware wissel zou worden getrokken op de GSB-budgetten (m.n. leefbaarheid en zorg);

*soort van
relaxat.*

- Justitie heeft hierop in het overleg aangegeven te willen nagaan of de 5 mln exploitatiekosten nog binnen de eigen begroting kan worden gevonden;
- hiermee nam tegelijkertijd, ondanks het in overleg aangegeven uitgangspunt "financiering binnen kaders convenant", de druk op Biza toe om iets te doen aan het nog ontbrekende bedrag ad f 5 mln in de investeringen.

NB Inmiddels heeft Justitie aangegeven deze 5 mln in 1996 als niet nodig te beschouwen, aangezien Justitie er vanuit gaat dat de exploitatie op zijn vroegst in de tweede helft van 1996 een aanvang zal nemen. De structurele exploitatielasten kunnen vanaf 1997 worden meegenomen in de Voorjaarsnota-claim.

Gegeven ook het feit dat behandeling van de Drugsnota is voorzien in de MR van vrijdag 1 september a.s. is met Rotterdam afgesproken heden nog nader contact te hebben over de financiering van het experiment.

2. Voorstel financieringsinzet

Financieringsinzet is en blijft de in het bewindslieden overleg afgesproken lijn. Dit betekent dat bij Biza de bereidheid bestaat Rotterdam de ruimte te geven voor financiering van het experiment (mede) binnen de kaders van het afgesloten GSB convenant, mits Rotterdam op haar beurt bereid is ook een redelijke eigen bijdrage in het experiment te stoppen (de door Rotterdam voorgestelde 5 mln voldoet aan deze redelijkheidseis).

Wel kan er door Biza wat olie in de machinerie worden gegoten, om de financieringsinzet voor Rotterdam nog wat aantrekkelijker te maken:

- risico-deling bij mislukken experiment:** indien het experiment mislukt en Rotterdam als gevolg hiervan wordt geconfronteerd met kapitaalvernietiging kan Biza toezeggen in de dekking hiervan een aandeel te nemen van bijvoorbeeld maximaal 3 mln eenmalig;
- evenredige compensatie bij slagen en uitbreiden experiment:** indien het experiment slaagt en er wordt besloten tot uitbreiden, waarbij het rijk bijvoorbeeld de investering voor de uitbreiding voor haar rekening neemt, krijgt Rotterdam met terugwerkende kracht in gelijke mate als de andere gemeenten die gaan deelnemen in dit project, de door haar in het experiment gedane investeringen gecompenseerd;
- verder kan Biza uit de budgetten voor veiligheidsbeleid, in 1996 eenmalig een bedrag van ca. f 1 mln in de investeringen bijdragen.** Dit past binnen de beleidsuitgangspunten van het Biza-veiligheidsbeleid: het betreft stiumulering van een experiment en draagt bij aan openbare orde handhaving. Precedentwerking is hiermee niet aan de orde.

Samenvattend wordt het experiment dan als volgt gefinancierd:

	Investeringsen	Exploitatie
- Justitie	10 mln	-
- Rotterdam	9 mln *)	ca. 4 mln *)
- Biza	1 mln	-
	-----	-----
	20 mln	ca. 4 mln **)

*) deels, op initiatief en voorstel van Rotterdam, uit GSB budget, deels uit eigen begroting.

**) Bij de exploitatielasten is er vanuitgegaan dat de exploitatie medio 1996 start.

Tot slot, is een alternatief uiteraard ook nog een aanpassing van het aspiratieniveau. Besloten zou kunnen worden in plaats van 100 ca. 50 plaatsen te realiseren.

Overigens is nog een aandachtspunt hoe te handelen indien nog andere gemeenten dan Rotterdam zich aanmelden voor het experiment. Voorstel is hier als lijn te hanteren: pas op de plaats, even wachten op uitkomsten van het experiment in Rotterdam (uiterlijk eind 1996 beschikbaar).

3. Advies

Ik geef u in overweging:

- richting Rotterdam vast te houden aan de financieringsinzet als hierboven aangegeven (inclusief "olie");
- leidt dit niet tot overeenstemming, dan het aspiratieniveau aanpassen;
- in te stemmen met het ambtelijk richting Rotterdam zo snel mogelijk inzetten van deze lijn. Bij overeenstemming kan e.e.a. dan bestuurlijk worden bekrachtigd.

Van leven met de lijn.

Maan wil nog een punt - ^{een na} in overleg ^{oan in met} de markt -
nader beluizen van:

Zou ~~een~~ vooruitlopend
op onderrichtspulkeij in de lijn
begroting met ook nog een
begin van toernooi
kunnen worden gedaan?
En dan - no vernooit de
mij - onder titel experiment
verliefheid - zodat we met
allen of maatschappij bestel
financieren

Bijlage

Verslag van het overleg d.d. 23 augustus 1995, tussen de gemeente Rotterdam ([redacted] projectleider geïntegreerd veiligheidsbeleid), Justitie ([redacted]) en BiZa ([redacted]).

1. Onderwerp.

Onderwerp van het overleg is het in de Drugsnota voorziene experiment van ca. 100 opvangplaatsen voor overlastgevende drugsverslaafden. Bedoeling van dit overleg is te bezien of en op welke wijze Rotterdam een rol zou kunnen spelen bij de invulling van dit experiment.

2. Uitkomsten

Vastgesteld is dat het experiment goed aansluit bij een brief van wethouder Simons van Rotterdam aan BiZa en Justitie. Hierin vraagt Rotterdam aandacht voor de zogenaamde C-categorie verdachten, waaronder veel drugsverslaafden, die thans gezien de overvolle huizen van bewaring veelal worden heengezonden en veel overlast/onveiligheid veroorzaken. Als een van de oplossingsrichtingen voor het voorkomen van deze heenzendingen denkt Rotterdam aan het onderbrengen in een ander soort cel (geen zwaar gevangenisregime) en het hierbij aanbieden van specifieke zorgdetentie voor drugsverslaafden.

Vervolgens is gesproken over de vraag hoe dit experiment financieel van de grond te krijgen. Er wordt uitgegaan van f 20 mln eenmalige investeringskosten en 8 mln structurele exploitatielasten. BiZa en Justitie hebben in het overleg aangegeven dat bij de minister van Justitie en de staatsecretaris van BiZa de bereidheid bestaat:

- 10 mln eenmalig bij te dragen in de investeringskosten (bijdrage Justitie);
- Rotterdam de ruimte te geven om binnen de kaders van het afgesloten GSB convenant de verdere financiering van het project te realiseren mits;
- Rotterdam bereid is ook een redelijke eigen bijdrage in het experiment te stoppen

Rotterdam heeft hierop aangegeven:

- t.a.v. de investeringen: indien deze voor de resterende 10 mln uit het conventant moeten komen wel een erg zware wissel wordt getrokken op de in het conventant voorziene andere activiteiten. Immers dit geld zou dan met name moeten komen uit de paragraaf wijkplannen waarvoor structureel 10 mln beschikbaar is (Rotterdam moet dan zijn volledige aandeel gedurende 3 a 4 jaar inzetten) in combinatie met eventueel de zorg-paragraaf waarvoor voor Rotterdam, bij een naar rato verdeling, ca. 5 mln eenmalig beschikbaar is;
- t.a.v. de exploitatie: hier ziet Rotterdam meer mogelijkheden in de GSB-budgetten (Melkert-banen, JWG, jeugdketen), alhoewel het hier ook de vraag is of het echte "gevangenis-personeel" hieruit kan worden gefinancierd.

In dit licht stelt Rotterdam voor:

- a. de investeringen te vinden buiten het GSB-convenant waarbij Rotterdam uit de eigen begroting 5 mln wil inbrengen;
- b. de exploitatie voor een deel te vinden binnen het GSB-convenant (ca. 3 a 4 mln) en voor het andere deel binnen het reguliere Justitie/-gevangeniswezen budget (er vanuit gaande dat ook Justitiepersoneel de voorziening zal bemensen).

Justitie heeft hierop aangegeven te willen nagaan of een deel van de exploitatielasten nog kan worden gevonden binnen de reguliere Justitie-budgetten.

Biza heeft benadrukt dat er een nauwe en nadrukkelijke relatie bestaat tussen het experiment en de in het convenant beschreven beleids-uitgangspunten en te nemen maatregelen (o.a. pag. 15 "specifiek voor deliquente drugsverslaafden en voor ernstig overlastgevende delinquenten zullen alternatieve vormen van detentie en/of opvang worden ontwikkeld,...) en dat wat Biza betreft financiering binnen het kader van dit convenant uitgangspunt is.

Afgesproken is de uitkomsten van het overleg terug te koppelen naar respectievelijk het college van B&W en de bevindsliden van Justitie en Biza en hierover donderdag 24 augustus nog contact te hebben.

N O T A

1076-16

Dep 3/10-95

-178

Aan
Staatssecretaris Kohnstamm

Van
wnd. DG00V

Datum Kenmerk
13-09-95 EA95/N2701

Gesteld door
mw.mr.
Doorkiesnummer
(070)3027484

(Medelname)

HVB

dPol

Onderwerp

Wijzigingsvoorstellen drugsnota

Probleemstelling

- kleinschalige teelt
- 30/5 gram

Feitelijke gegevens

Bijgevoegd treft u aan:

1. wijzigingen in de tekst m.b.t. de kleinschalige teelt (versie 25/8, 5/9 en 12/9), uitleg van de verschillen en een advies over de wijze van presentatie in binnenland en buitenland;
2. een wijzigingsvoorstel 30/5 gram m.b.t. harmonisatie Duitsland, eventueel in te dienen tijdens de ministerraad

PM

Uit een gesprek met bleek mij zojuist dat differentiatie per gemeente van voorwaarden waaronder niet vervolgd zal worden door de openbaar ministerie niet geaccepteerd zal worden, wegens rechtsongelijkheid.

Het voorstel van is nu om in de compromis-tekst in het hoofdstuk conclusies de passage "die voldoet aan nader door het lokale driehoeksoverleg vast te stellen voorwaarden" te schrappen. Dan resteert: "De huisteelt van kleine partijen nederwiet zal geen prioriteit krijgen bij de opsporing en vervolging."

Hierdoor is de tekst op pagina 51 in tegenspraak met de tekst op pagina 43. In de conclusie valt nu te lezen dat landelijk geen prioriteit wordt gegeven aan de kleinschalige teelt, op pagina 43 wordt gesteld dat prioriteitstelling afhankelijk is van lokale omstandigheden en dus in de lokale driehoek vastgesteld moet worden.

Het is de bedoeling van de lokale prioriteitstelling overeind te houden. Dit betekent dat de tekst op pagina 51 dan anders geformuleerd moet worden.

Naar mijn inschatting is het voorts maar zeer de vraag of het lokaal bestuur in kan stemmen met een lokale differentiatie-mogelijkheid in de drugnota (onder het motto: Omdat we er landelijk niet uitkomen wordt een heikel probleem nu op het bord van het lokaal bestuur gelegd.)

Als er geen voorwaarden worden gesteld, noch landelijk, noch

plaatselijk, dan is er geen sprake van een gedogen van de huisteelt.

Er wordt in het midden gelaten wat nu verstaan wordt onder kleinschalige teelt. Dat moet toch op de een of andere manier gedefinieerd worden wil het in het hele land gelijk gehanteerd worden.

Advies

1. Gaarne overleg, want het is maar zeer de vraag of met het weglaten van de mogelijkheid lokaal voorwaarden te stellen de achterdeur nog langer geregeld is.

Voor het geval u vasthoudt aan de differentiatie-mogelijkheid is bijgevoegd een mogelijke uitleg die daaraan gegeven kan worden.

2. Nader overleg met uw collegae over deze passage voorafgaand aan de ministerraad.

Beslissing bewindspersoon cq secretaris-generaal

48
Tekstwijziging pagina 43:

Uitgelekte tekst 25-8-1995:

De minister van Justitie acht het verder wenselijk dat in de bestaande OM-richtlijn voor de opsporing en vervolging van cannabis een nadere differentiatie wordt aangebracht in die zin dat bij de opsporing prioriteit wordt gegeven aan de grootschalige teelt terwijl leinschalige teelt onder bepaalde strikte door het openbaar ministerie te bepalen voorwaarden niet wordt vervolgd. In het hierover met de procureurs-generaal gevoerde overleg is naar voren gekomen dat hiervoor eenduidige en handhaafbare criteria moeten worden vastgesteld. Hierbij kan worden gedacht aan een grens wat betreft de aantallen planten en tevens aan de afwezigheid van klachten over overlast.

Tekst 5-9-1995 voor MR:

Duidelijk is dat het opsporings- en vervolgingsbeleid met betrekking tot de teelt van nederwiet de handhaafbaarheid van doorslaggevende betekenis is. Uit het overleg met de Procureurs-Generaal is gebleken dat de opsporing van kleinschalige huisteelt feitelijk onmogelijk is. In deze situatie is een duidelijke markering van de grenzen waarbinnen de teelt geen opsporingsprioriteit krijgt wenselijk. Hierbij kan worden gedacht aan duidelijke criteria zoals het aantal plaatsen en/of de gebruikte hulpapparatuur, geen klachten over overlast en geen verkoop aan derden buiten de bonafide coffeeshops. Idealiter zullen de shops op termijn nog uitsluitend nederwiet verkopen zodat een geheel gesloten circuit ontstaat.

Compromistekst 12-9-1995:

Duidelijk is dat het opsporings- en vervolgingsbeleid met betrekking tot de teelt van nederwiet de handhaafbaarheid van doorslaggevende betekenis is. Uit het overleg met de Procureurs-Generaal is gebleken dat de opsporing van kleinschalige huisteelt feitelijk onmogelijk is. De prioriteitstelling zal mede afhangen van de plaatselijke omstandigheden en ontwikkelingen. Het geëigende forum om daarover te beslissen is het lokale driehoeksoverleg, tussen hoofdofficier van justitie, burgemeester en korpsschef. Met bestuurlijk instrumentarium kan het door de driehoek vastgestelde beleid ondersteund worden en de handhaafbaarheid vergroot worden. Het expertisebureau zal gemeenten hierin bijstaan.

53
Tekstwijziging pagina 50/51:

Uitgelekte tekst 25-8-1995:

Het openbaar ministerie zal worden voorgesteld met betrekking tot de opsporing en vervolging van de teelt van nederwiet prioriteit te geven aan de grootschalige, professionele teelt. Het huisteelt van kleine partijen nederwiet die voldoen aan bepaalde, nader door het openbaar ministerie vast te stellen eenduidige voorwaarden zoals het maximum aantal planten en de afwezigheid van klachten over overlast zal geen prioriteit krijgen bij de opsporing en vervolging.

Tekst 5-9-1995 voor MR:

Bij de opsporing en vervolging van de teelt van nederwiet zal prioriteit worden gegeven aan de grootschalige, professionele teelt. De huisteelt van kleine partijen nederwiet die voldoet aan bepaalde, nader door het openbaar ministerie vast te stellen duidelijke voorwaarden zoals het maximum aantal planten, de toegelaten hulpapparatuur en de afwezigheid van klachten over overlast, zal geen prioriteit krijgen bij de opsporing en vervolging.

Compromistekst 12-9-1995:

Bij de opsporing en vervolging van de teelt van nederwiet zal prioriteit worden gegeven aan de grootschalige, professionele teelt. De huisteelt van kleine partijen nederwiet die voldoet aan bepaalde, nader door het lokale driehoeksoverleg vast te stellen voorwaarden, zal geen prioriteit krijgen bij de opsporing en vervolging. Het expertisebureau zal voorstellen ontwikkelen en die de gemeenten aanreiken om met bestuurlijk instrumentarium het lokale beleid te ondersteunen.

compromis

Uitleg bij de tekstaanpassingen (voor intern gebruik)

- * Er wordt niet langer een landelijke richtlijn aangekondigd, maar er wordt een kader geboden waarbinnen lokale driehoeken in de gelegenheid worden gesteld om, afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden, de opsporingsprioriteiten vast te stellen en de voorwaarden die daarbij gelden. Er kunnen dus evenveel regelingen worden vastgesteld als er gemeenten zijn. Overigens is te verwachten dat ook de regionale driehoeken zich over de prioriteitstelling zullen buigen, omdat de lokale afspraken een weerslag hebben op de politiecapaciteit die hiervoor wordt aangesproken. Mogelijk ontstaat er dus regionaal beleid op dit punt.
- * Wat voortvloeit uit de keuze voor lokaal beleid is de variatie in voorwaarden. Wat is kleinschalig? Hoeveel planten, hoeveel lampen? Er zullen mogelijk verschillen zijn in ruimhartigheid op dit punt tussen de driehoeken. Hoeveel openheid wordt er bedongen? Wordt een exportverbod wel of niet in de voorwaarden opgenomen? Mag er alleen aan de lokale coffeeshops worden geleverd, of mag er alleen aan coffeeshops worden geleverd? De regering bepaalt deze voorwaarden niet.
- * Driehoeken kunnen de hypocrisie rond de achterdeur van coffeeshops beëindigen en bevorderen dat een gesloten circuit ontstaat, waardoor de invloed van de georganiseerde criminaliteit op coffeeshops wordt geminimaliseerd. Met bestuurlijk instrumentarium kunnen de afspraken in het driehoeksoverleg ondersteund worden. Zo is denkbaar dat een gemeente van coffeeshop-exploitanten verlangt dat deze zijn producten betreft van de gedoogde huistelers (in de voorwaarden negatief te formuleren: geen buitenlandse producten, geen producten van grootschalige, professionele teelt). Het expertisebureau kan gemeenten hierin bijstaan met produktontwikkeling en kennisuitwisseling, waardoor bovendien een zekere convergentie van gemeentelijke maatregelen bevorderd wordt.
- * Zijn er dan helemaal geen grenzen te stellen? Ja.
 - a. De minister van Binnenlandse Zaken kan in gevallen waarin daartoe gronden zijn gemeentelijke verordeningen/regelingen schorsen en/of vernietigen wegens strijd met het recht. Het bestuurlijk instrumentarium dat het lokale beleid moet ondersteunen kan op die manier (achteraf) gecontroleerd worden. Ook rechterlijke uitspraken kunnen corrigerend werken. Overigens zal het expertisebureau juist moeten voorkomen dat zich dergelijke "missers" voordoen.
 - b. De minister van Justitie kan, de ontwikkelingen volgend, toch op een punt komen dat vastgesteld moet worden dat uniforme voorwaarden ten aanzien van het gedogen van kleinschalige teelt de voorkeur heeft.
- * Naar het buitenland toe kan uitgedragen worden dat er geen landelijke richtlijn is vastgesteld die als semi-legalisatie kan worden opgevat. Ook al wordt het opportuniteitsbeginsel geaccepteerd, het beleidsmatig uitdragen van het opsporings- en vervolgingbeleid wordt in veel landen opgevat als een door de rijksoverheid vastgestelde vorm van legalisatie.
- * Kanttekeningen:
 - a. Coffeeshops kunnen, ook als zij gevestigd zijn in gemeenten waar de kleinschalige teelt niet gedoogd wordt, nederwiet betrekken van telers uit de gemeenten waar dit wel gedoogd wordt (zolang daar maar niet als voorwaarde wordt gesteld dat alleen aan de in die gemeente gevestigde coffeeshops mag worden geleverd). Ruimhartige driehoeken kunnen dus een bijdrage leveren aan de oplossing van de achterdeurproblematiek voor die gemeenten waar men er in de driehoek niet uitkomt (bijvoorbeeld een burgemeester die wel wil gedogen en een OvJ die daar niet in mee wil gaan).
 - b. In de gemeenten waar wel gedoogd wordt zal wel het maximum aantal planten per teler, maar niet het maximale aantal telers aangegeven kunnen worden (want dan heb je een vergunningstelsel nodig). Mogelijk ontstaat er ook hier wildgroei.
- * Duidelijk is hier sprake van een groeiproces, waarbij de consequenties nog niet totaal overzien kunnen worden. Bovenstaande sluit niet uit dat op termijn toch de behoefte aan meer eenduidige voorwaarden ontstaat, waardoor er alsnog een landelijke richtlijn nodig is.

Presentatie binnenland

- * De nieuwe tekst biedt een verfijning ten opzichte van de eerder uitgelekte tekst. Er wordt niet langer een landelijke richtlijn aangekondigd, maar er wordt een kader geboden waarbinnen lokale driehoeken in de gelegenheid worden gesteld om, afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden, de opsporingsprioriteiten vast te stellen en de voorwaarden die daarbij gelden. Er kunnen dus evenveel regelingen worden vastgesteld als er gemeenten zijn.
- * Driehoeken die dit wensen kunnen de hypocrisie rond de achterdeur van coffeeshops beëindigen en bevorderen dat een gesloten circuit ontstaat, waardoor de invloed van de georganiseerde criminaliteit op coffeeshops vermindert. Met bestuurlijk instrumentarium kunnen de afspraken in het driehoeksoverleg ondersteund worden. Zo is denkbaar dat een gemeente van coffeeshop-exploitanten verlangt dat deze zijn producten betreft van de gedoogde huistelers (in de voorwaarden negatief te formuleren: geen buitenlandse producten, geen producten van grootschalige, professionele teelt). Hoe dit precies moet worden vormgegeven wordt door het expertisebureau uitgezocht. Voorkomen moet worden dat de minister van Binnenlandse Zaken een gemeentelijke regeling moet vernietigen wegens strijd met het recht of dat een rechter vaststelt dat een gemeentelijke bepaling onverbindend is.
- * Juist om ruimte te geven aan plaatselijke overwegingen en om ervaring op te kunnen doen met de effecten van onderscheiden voorwaarden worden op nationaal niveau geen uniforme voorwaarden opgelegd.

Presentatie buitenland

- * Er is geen sprake van legalisatie, evenmin wordt landelijk het gedoogbeleid verder opgerekt, het strafmaximum wordt zelfs verder opgevoerd van twee naar vier jaar, maar lokaal kan het opportuniteitsbeginsel toegepast worden indien de plaatselijke omstandigheden daartoe aanleiding geven naar het oordeel van de lokale driehoek.

30/5 gram:

Na "Het openbaar ministerie zal deze norm opnemen in de OM-richtlijn en voor de handhaving zorgdragen." op pag. 35:

Mede gelet op de ontwikkelingen die bij de Länder aan de oostgrens waarneembaar zijn, verdient het de voorkeur, juist met het oog op het tegengaan van drugstoerisme, overleg te openen met de Duitse bondsrepubliek over het softdrugbeleid.

Na "Door deze bijstellingen van de richtlijn wordt de export van gebruikersvoorraden softdrugs naar naburige landen afgeremd." op pag. 51:

Wij zullen in overleg treden met de Duitse bondsrepubliek om te bezien of op termijn een harmonisatie van het softdrugbeleid bereikt kan worden.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

1076-17

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN
INC. MEN

14 NOV. 1995

HVB22

EA95/3539

12-12-95

De minister van Volksgezondheid,
De minister van Justitie,
De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken
belast met Integrale Veiligheid

POLITIE

Korpsbeheerdersberaad

12 NOV 10/11/95

21 Pol

31 VVB

HVB22

doorkiesnummer (070)
3738259

uw kenmerk

datum
2 november 1995

onderwerp
reactie op de nota
"Het Nederlands Drug-
beleid; Continuïteit en
Verandering"

ons kenmerk
AJZ/507278

bijlage(n)

1. Algemeen oordeel

Met belangstelling hebben wij kennis genomen van de nota "Het Nederlands Drugbeleid; Continuïteit en Verandering". In deze brief geven wij een reactie op deze nota.

"Continuïteit"

In de afgelopen dertig jaren zijn de hoofdlijnen van het drugsbeleid tot ontwikkeling gekomen. De scheiding tussen hard drugs en soft drugs, het vervolgingsbeleid ten aanzien van produktie en handel in hard drugs en soft drugs en het strafrechtelijke (gedoog)beleid betreffende de verkoop van soft drugs aan gebruikers heeft in onlosmakelijke samenhang met het hulpverlenings- en zorgbeleid een drugsbeleid opgeleverd waaraan terecht het begrip continuïteit wordt verbonden.

Wij kunnen ons vinden in de beschreven hoofdlijnen van het beleid. De tot dusverre bereikte resultaten van het op *harm-reduction* gebaseerde drugsbeleid zijn vanuit het oogpunt van volksgezondheid positief te noemen.

De nota is terughoudend wat wijzigingen in de Opiumwet betreft die tot wettelijk gereguleerde handel in en gebruik van bepaalde middelen zou kunnen leiden. Verdragsrechtelijke aspecten, overwegingen van internationale aard stellen op dit moment grenzen die wij kunnen billijken.

De drugsnota is voor ons echter een momentopname. Voortschrijdende inzichten in binnen- en buitenland zullen leiden tot bijstelling van het beleid. De huidige keuze voor niet wettelijk gereguleerde handel in en bezit van soft drugs houdt niet in dat de discussie over een wettelijke regulering van soft drugs niet wordt voortgezet.

In dit kader onderstrepen wij het belang van een solide internationaal drugsbeleid. Wij achten het Kabinet verantwoordelijk voor het te voeren internationale drugsbeleid en de daarbij behorende communicatie met het buitenland. Wij stellen voor een jaar na aanvang van het "nieuwe" beleid te evalueren wat er op dit terrein is bereikt.

"Verandering"

Het begrip verandering in de titel van de nota heeft betrekking op de toepassing van het strafrecht en het bestuursrecht in situaties, waarin de openbare orde en de overlast in de woon- en leefomgeving een te grote druk leggen op de samenleving. Toepassing van de uit het strafrecht en het bestuursrecht voortvloeiende instrumenten zal overigens in hechte verbinding moeten staan met het hulpverlenings- en zorgbeleid, omdat een voldoende gedifferentieerd hulpaanbod, dat goed toegankelijk is, bijdraagt aan het beperken van criminaliteit en overlast.

Wij zijn van mening, dat de bijstellingen in straf- en bestuursrecht beslist zwaarder moeten worden geaccentueerd om ze ook metterdaad te kunnen uitvoeren. Daarbij benadrukken wij dat de beleidsuitvoering voor een groot gedeelte bij gemeenten berust. Hierop wordt in de drugsnota te weinig accent gelegd. Gemeenten moeten daarbij voldoende gefaciliteerd worden om een adequaat drugsbeleid te kunnen voeren.

Bijvoorbeeld bij het gedoogbeleid rond soft drugs dient in het kader van het driehoeksoverleg een helder en eenduidig beleid te kunnen worden gevoerd. In dit kader vergen de voorgestelde maatregelen met betrekking tot de "kleinschalige" huisteelt en de verkoopbeperking tot vijf gram bijzondere aandacht. In paragraaf 3 komen wij hierop terug.

Overigens zijn wij het nadrukkelijk eens met het doel van het gedoogbeleid, gericht op het scheiden van de soft- en hard-drugsmarkt. Deze scheiding kan naar onze mening slechts worden gehandhaafd met behulp van een landelijk kwaliteitsbeleid ten aanzien van de vestiging van verkooppunten van soft drugs. Hierin passen eisen aan coffee-shops en aan de daar te verkopen soft drugs met een controlesysteem daarop, maar ook bijvoorbeeld inrichtingseisen en een toegangsverbod voor 16-jarigen. In nauwe samenwerking zullen politie, justitie en gemeenten dit landelijke referentiekader lokaal nader vorm moeten kunnen geven.

Wij bespeuren dat de aandacht in de nota met name is gericht op de problematiek in de grote steden. Tijdens een aantal regiobijeenkomsten die wij hebben georganiseerd is opnieuw gebleken dat deze problematiek zeker niet beperkt is tot de grote steden. Ook andere gemeenten verdienen op dit punt zeker aandacht. Hetzelfde geldt voor de specifieke problemen van de grensregio's die, met uitzondering van de zgn. Hazeldonkroute, nauwelijks aan de orde komen.

Ook denken wij dat de nota onevenredige aandacht besteedt aan de problemen rondom gebruik en verkoop van soft drugs ten opzichte van de problemen rondom hard drugs.

De aanpak van overlast als gevolg van de hard-drugsproblematiek vereist een intensief en consequent optreden door middel van een "ketenaanpak" lopend van preventie en voorlichting, via hulpverlening en sociale

integratie, tot handhaving en repressie. Deze ketenaanpak wordt naar onze mening nog onvoldoende in de nota uitgewerkt.

Een integrale aanpak in nauwe samenwerking uitgevoerd door alle betrokken instanties en hulpverleningsinstellingen is cruciaal voor een dergelijke ketenaanpak.

Naar onze mening dient hierbij meer het accent te worden gelegd op de hulpverlening. Naarmate de grip van de hulpverlening en opvang op hard-drugsverslaafden ter vermindering van overlast wordt vergroot is minder inzet noodzakelijk op het terrein van de handhaving van de openbare orde. Er dient derhalve een zodanig evenwicht gevonden te worden tussen politieoptreden en inzet van gevarieerde, laagdrempelige hulpverlening dat de overlast zo goed mogelijk kan worden aangepakt.

In het algemeen gesproken vinden wij dat de nota op dit punt te zeer gericht is op beheersing en handhaving. De hulpverlening en het volksgezondheidsperspectief krijgen te weinig aandacht.

Meer concreet willen wij wijzen op de bijzonder problematische situatie waarin een beperkte groep van probleemveroorzakers zich bevindt. Veelal gaat het om personen die tussen detentie en hulpverlening in vallen en waarvoor momenteel geen adequate voorziening voorhanden is. Wij vragen de regering aan deze groep aandacht te besteden.

In het licht van de door ons voorgestane ketenbenadering past zeker de instelling van de op praktische uitvoering gerichte Interbestuurlijke Task Force Veiligheid en Verslavingszorg. Wij achten het van belang op korte termijn de taken van de Task Force uit te werken en duidelijkheid te bereiken over de onder de Task Force ingestelde werkgroepen, opdat spoedig kan worden gestart met de werkzaamheden.

De inbedding van de Stuurgroep Vermindering Overlast in de Task Force is een goede zaak, zeker als dit leidt tot verbetering van de werkwijze. Beoordeling van projecten vermindering overlast dient eenduidiger volgens een helder stramien plaats te vinden. Ook procedures verdienen heroverweging. Evaluatie van de tot dusverre gesubsidieerde projecten is van groot belang om kennis op te doen over de effectiviteit en doelmatigheid ervan. Wij signaleren dat gemeenten en andere betrokken instanties vaak moeite ondervinden bij het verwezenlijken van projecten in verband met het verzet van derden, veelal omwonenden. Wij beschouwen het als taak van de Task Force voorstellen te ontwikkelen om de tolerantie rondom de projecten te verbeteren.

Onze inspanningen op het terrein van het drugsbeleid passen zeer goed in de beleidslijnen als hiervoor verwoord. Ons uitgangspunt is dat op lokaal en regionaal niveau gemeenten in staat moeten worden gesteld om een adequaat drugsbeleid te voeren. In de VNG-nota "Drugsbeleid; met name ten aanzien van coffee-shops" d.d. februari 1994 worden bijvoorbeeld handreikingen gedaan voor gemeenten op het gebied van het bestuurlijk-juridisch instrumentarium. Het recentelijk door ons samen met de betrokken ministeries opgezette onderzoek van SGB0 moet een landelijk totaalbeeld opleveren van de drugsproblematiek en het door gemeenten gevoerde beleid. Dit biedt de mogelijkheid om te evalueren hoe gemeenten het beschikbare beleidsinstrumentarium inzetten.

Wat dan?

Uitloot
de
programma
m
jeugd
werk
sted
wett
werk
mt
FSB
samen met
deze
planne
is ge
reken
ge
mt
→ rechts!

In het onderstaande zullen wij ten aanzien van een aantal onderwerpen ons commentaar op de nota specificeren.

2. Innovatie van zorg en preventie; opvangmogelijkheden voor hard-drugs-verslaafden

2.1 Innovatie zorg en preventie

In de nota concludeert de regering dat het aanbod aan voorzieningen bijstelling behoeft. Hierbij ligt de nadruk op intramurale projecten voor hard-drugsverslaafden die overlast veroorzaken.

Wij zijn het eens met de constatering dat naast op afkicken gerichte intramurale behandeling ook andere behandelvormen moeten worden ontwikkeld.

Naast drugsvrije afdelingen, forensische klinieken, en de gedwongen opvang in rijkswerkinrichtingen zal echter ook de ambulante verslavingszorg vernieuwingsimpulsen moeten krijgen, die gericht zijn op het bereiken van een zo groot mogelijke groep verslaafden.

Wij onderschrijven de voorstellen in de paragraaf zorgvernieuwing en preventie inzake de preventie in relatie tot de opkomst van designer-drugs. Bijzondere aandacht is evenwel vereist voor het toenemende XTC-gebruik onder jongeren.

Preventie en voorlichting ten aanzien van (potentiële) gebruikers vereisen een andere benadering. Om deze omslag te kunnen maken moeten de onder gemeentelijke verantwoordelijkheid werkende instellingen op het terrein van jeugd- en jongerenwerk, de GGD en de ambulante verslavingszorg die uitvoering geven aan de preventie, beter uitgerust worden. Wij menen dat de middelen die in de nota zijn begroot voor onderzoek naar de effectiviteit en doelmatigheid van preventie alsook voor een landelijke steunfunctie ontoereikend zijn om het gemeentelijk beleid en de uitvoerende instellingen adequaat te faciliteren. Hierbij is een monitoringsysteem waardoor nieuwe trends tijdig kunnen wordenesignaleerd cruciaal.

Naast deze aanzet tot innovatie is ook een impuls tot verbetering van ambulante zorg in bredere zin noodzakelijk. De schakelfunctie van de ambulante verslavingszorg tussen intramurale zorg, algemene voorzieningen o.a. voor reïntegratie en de justitiële voorziening is zeer belangrijk. De recente bezuinigingen op de budgetten voor de ambulante verslavingszorg hebben de innovatieve mogelijkheden beperkt.

Een flink deel van de f 12,5 miljoen aan middelen, die in 1996 extra beschikbaar komt, moet naar onze mening dan ook voor innovatie van de preventie en ambulante zorg worden ingezet, zodat aan deze functies een hogere prioriteit wordt toegekend.

2.2 Regie en financiering ambulante verslavingszorg

Vanaf 1994 zijn de financiële middelen voor de ambulante verslavingszorg vanuit de Tijdelijke Financieringsregeling Verslavingszorg (TFV) overgeheveld naar het Fonds Sociale Vernieuwing met het perspectief dat de Tijdelijke Wet Stimulering Sociale Vernieuwing (TWSSV) per 1 januari 1997 zou opgaan in het Gemeentefonds (GF).

De nota geeft aan, dat de overheveling naar het GF zorgvuldig moet worden voorbereid. Wij zijn het met deze conclusie eens.

In de door de minister voorgestelde overgangperiode van vier jaar moeten afspraken worden gemaakt tussen de betrokken (centrum)gemeenten in de WGR-regio's over samenwerking en invulling van het beleid op het terrein van de verslavingszorg.

Voor de geschetste zorgvuldige voorbereiding is van het grootste belang dat het Kabinet thans volstrekke duidelijkheid geeft over de toekomstige financiering.

2.3 Gebruikersruimten

In dit bestek vragen wij uw aandacht voor een van de grootste dilemma's op het terrein van de opvang en hulpverlening aan hard-drugsverslaafden. Het betreft de problematiek van de gedoog- en gebruikersruimten. Tijdens de diverse regiobijeenkomsten die wij hebben georganiseerd, werd regelmatig aandacht gevraagd voor dit probleem. Als voorbeeld moge de volgende casus dienen. In een recentelijk geopend opvangcentrum voor hard-drugsverslaafden was het niet toegestaan om te gebruiken. Verslaafden die in de omgeving van dit opvangcentrum wilden gebruiken werd dit dan ook feitelijk onmogelijk gemaakt door de politie. Verslaafden gingen vervolgens elders gebruiken met alle consequenties voor de volksgezondheid, de hulpverlening en de openbare orde.

Onzes inziens zal de Interbestuurlijke Task Force ook moeten kunnen adviseren over dit dilemma. Er zal naar een goed evenwicht moeten worden gezocht tussen beheersing van de openbare orde, bestrijding van overlast en de noodzaak om vanuit volksgezondheidsperspectief contact te houden met deze groep hard-drugsverslaafden.

2.4 Celcapaciteit en andere justitiële opvangmogelijkheden

Voor de drangprojecten zullen in overleg met het Openbaar Ministerie 500 cellen worden gereserveerd voor detentie van verslaafden die ernstige delicten plegen. Voor gemotiveerde verslaafden wordt de capaciteit van drugsvrije afdelingen (DVA's) verhoogd. Het is de bedoeling dat de uitstroom uit DVA's geschiedt of naar behandelvoorzieningen of naar voortgezette begeleiding door reclassering en/of verslavingszorg. Deze uitbreiding van capaciteit achten wij minimaal noodzakelijk. De doorstroom en uitstroom van deze detentieprojecten is echter cruciaal voor het uiteindelijk resultaat van deze wijze van benadering van verslaafden. Daarbij is duidelijkheid gewenst over de verdeling van deze extra celcapaciteit over Nederland. Ook hier ligt de nadruk op de vier grootste steden. De problematiek in andere steden mag echter zeker niet uit het oog worden verloren. Tijdens de diverse regiobijeenkomsten is gebleken dat het gebrek aan celcapaciteit ook elders zeer nijpend is. Wij verzoecken u dan ook spoedig duidelijkheid te geven over de spreiding van deze extra celcapaciteit.

2.5 Strafrechtelijke maatregel opvang verslaafden (rijkswerkinrichtingen)

Voor verslaafden die met grote regelmaat delicten plegen en agressief gedrag vertonen wordt een strafrechtelijke maatregel ontwikkeld voor gedwongen opvang, analoog aan de vroegere rijkswerkinrichtingen voor landlopers en bedelaars.

Aan de Interbestuurlijke Task Force is de taak om studie te verrichten naar de exacte omvang van de doelgroep en de uiteindelijke voorbereiding

van enkele projecten. Uit dit onderzoek zou kunnen blijken, dat de voorgestelde capaciteit te klein is.

Op zich lijkt een detentieperiode waarin een geïntegreerd hulp- en scholingsaanbod gedaan wordt zeker zinvol. Wij vragen ons echter af hoe dergelijke projecten en het te hanteren regime zich verhouden tot de eerder aangegeven uitbreiding van celcapaciteit en capaciteit van DVA's. Voor de inzet van deze nogal ingrijpende maatregelen is het allereerst noodzakelijk inzicht te hebben in de beoogde doelgroepen en de daarmee samenhangende behandel- en resocialisatiemogelijkheden. Ook voor de hier beoogde projecten geldt dat door- en uitstroom essentieel zijn. De Interbestuurlijke Task Force Veiligheid en Verslavingszorg zal voorstellen ontwikkelen voor de uitbreiding van experimenten tot maximaal 300 plaatsen.

Wij zijn van mening dat zo snel mogelijk duidelijkheid moet worden gegeven over de noodzakelijke capaciteit, de daarbij behorende financiële middelen, de verdeling en de spreiding van deze plaatsen.

3. Gedoogbeleid soft drugs

Het niet strafrechtelijk vervolgen op grond van de Opiumwet van degenen die een beperkte hoeveelheid soft drugs bij zich hebben voor eigen gebruik leidt tot een aantal afgrenzingsvraagstukken.

De afgrenzing ligt op het moment waarop de soft drugs van de producent en de handelaar bij het distributiepunt, in de regel de coffee-shop, aankomen en aan de gebruiker te koop worden aangeboden. Op het moment dat de soft drugs de coffee-shop hebben bereikt gelden strafrechtelijke gedoogcriteria ten aanzien van de handelsvoorraad in de coffee-shop en ten aanzien van de voorwaarden waaronder de soft drugs verkocht mogen worden, de door het Openbaar Ministerie gehanteerde zogenaamde AHOJG-criteria.

De bevoorrading van de coffee-shop valt onder de strafrechtelijke handhaving van de Opiumwet. Via deze bevoorrading komt "via de achterdeur" het illegale produktie- en handelscircuit in aanraking met het strafrechtelijk gedoogde verkoopcircuit. Gepoogd wordt om deze aanraking tussen beide circuits zo beperkt mogelijk te houden.

Kleinschalige huisteelt

De richtlijn van het Openbaar Ministerie voor de opsporing en de vervolging van cannabis wordt zodanig gewijzigd, dat prioriteit wordt gegeven aan grootschalige teelt. Kleinschalige huisteelt zal onder nog nader te bepalen voorwaarden niet worden vervolgd. Door deze maatregelen ontstaat mogelijk de situatie dat coffee-shops voor een groter deel bevoorrad worden door huistelers of een organisatie van huistelers.

Onbekend is in welke mate de gedoogde huistelers daardoor in contact komen met het illegale produktie- en handelscircuit. Naar onze mening is een dergelijk situatie hoogst onwenselijk.

Voorts wijzen wij op de onduidelijke positie waarin de handhavers van dit beleid worden gebracht. Vanuit dit laatste oogpunt is behoefte aan een eenduidige norm die geen onduidelijkheid laat bestaan over de grenzen van de kleinschaligheid van de huisteelt.

Verkoopbeperking tot vijf gram

De mogelijk ongewenste effecten van de aanscherping van de voorwaarden waaronder soft drugs verkocht kunnen worden voor wat betreft het G-criterium zijn onvoldoende onder ogen gezien. De toegestane verkoop beperken tot vijf gram per klant in plaats van de nu toegestane 30 gram, zal tot veelvuldig "shoppen" leiden en daarmee de overlast in de openbare ruimte juist doen toenemen. Onzes inziens zal door deze verkoopbeperking ook de overlast als gevolg van het soft-drugstoerisme in de grensregio's zeker niet afnemen.

Daarnaast is vanuit het veld zeer nadrukkelijk aangegeven dat de handhaving van de huidige 30-gramsnorm reeds (capaciteits)problemen oplevert. De rechtvaardiging van de normswijziging dat handhaving van de 5-gramsnorm niet lastiger is dan die van de huidige norm gaat geheel aan deze praktijk voorbij. Daarbij komt dat ook in het ons omringende buitenland ontwikkelingen gaande zijn richting de formulering van een bezits- of verkoopnorm voor soft drugs. Wij adviseren daarom dan ook vooreerst geen verandering te brengen in de huidige norm. Mocht eventueel de herformulering van de Nederlandse norm worden doorgezet dan adviseren wij deze verkoopnorm af te stemmen op die welke in het ons omringende buitenland wordt gehanteerd.

1.0 m
Kerk
haci

4. Handhaving en openbare orde

4.1 Bestuurlijk-juridisch instrumentarium overlast coffee-shops

Het instrumentarium dient gezien te worden vanuit de strafrechtelijke en de bestuursrechtelijke bevoegdheden.

Bestuursrechtelijke regelgeving van gemeenten die zich rechtstreeks richt op de handel en het gebruik van soft drugs is gelet op het algehele verbod dat de Opiumwet bevat onmogelijk.

Bestuursrechtelijke regelgeving van gemeenten die zich richt op de motieven en belangen die de openbare orde en de overlast betreffen is wel mogelijk, aangezien dergelijke regelingen niet treden in de motieven en belangen van het algehele verbod uit de Opiumwet. De motieven en belangen uit de Opiumwet betreffen volksgezondheidsaspecten.

Op grond van motieven en belangen betreffende openbare orde en overlast kan de gemeenteraad een verordening of verordeningsbepalingen in het leven roepen die de exploitatie van openbare inrichtingen aan een vergunningstelsel bindt of binden. In het kader van dergelijke verordeningsbepalingen kan de burgemeester het aantal openbare inrichtingen, waaronder de coffee-shops, reguleren.

Op grond van deze bestuursrechtelijke regeling kan de gemeenteraad of de burgemeester niet vooraf verklaren dat geen enkele vestiging van een coffee-shop wordt toegelaten. Er zal immers altijd aan de hand van de motieven en de belangen van de verordeningsbepaling en de omstandigheden van de afzonderlijke aanvraag voor de exploitatie van een coffee-shop moeten worden beoordeeld of gronden voor weigering of verlening aanwezig zijn. Vanuit bestuursrechtelijk oogpunt kan derhalve niet gesproken worden van een rechtstreeks te handhaven nulloptie waarvoor de gemeenteraad of de burgemeester kan kiezen. Deze situatie is alleen te bereiken als een bestuurswet in formele zin aan de gemeenteraad deze bevoegdheid

m.l
onjuust
of
overlast
vrij
spreek

?
in dat zo?

zou geven. De inhoud van de Opiumwet maakt het evenwel onmogelijk dat de wetgever in formele zin een dergelijke bestuurswet vaststelt. In deze zin schept de passage uit de drugnota over de mogelijkheid tot het hanteren van een zgn. nuloptie meer verwachtingen dan kan worden waargemaakt.

Vanuit strafrechtelijk oogpunt is een nuloptie wel mogelijk. De Opiumwet verbiedt, kort gezegd, onder andere het verhandelen van soft drugs. In het kader van het strafrechtelijke vervolgingsbeleid zijn tussen het Openbaar Ministerie, de burgemeester en de korpsbeheerder afspraken te maken over de voorwaarden waaronder en de omstandigheden waarin binnen het gebied van een gemeente geen enkele coffee-shop wordt toegelaten, dan wel het reeds gevestigde aantal tot nul wordt teruggebracht. Degenen die verantwoordelijk zijn voor het gebruik van het strafrechtelijk en bestuursrechtelijk instrumentarium dienen derhalve in nauw onderling overleg te bepalen op welke wijze de instrumenten op elkaar afgestemd worden. Tevens dient afgesproken te worden hoe in regionaal verband wordt gehandeld. Het driehoeksoverleg is voor deze afspraken het meest aangewezen.

4.2 Bestuurlijk-juridisch instrumentarium overlast hard drugs

Overlast van de handel in hard drugs en het gebruik van hard drugs is over het algemeen aan te pakken met maatregelen op grond van bepalingen in de algemene plaatselijke verordening en de bevoegdheden van de burgemeester op grond van de Gemeentewet.

Het gebruik van openbare inrichtingen en woningen voor handelingen die in de Opiumwet zijn verboden, is eveneens op basis van de algemene plaatselijke verordening en de burgemeesterlijke openbare-ordebevoegdheden op grond van de Gemeentewet te beperken. Het gaat hierbij, wat nog eens wordt benadrukt, om openbare orde en overlast dus niet over motieven en belangen die door de Opiumwet worden gereguleerd.

Het bestuursrechtelijke optreden dat in de regel tot sluiting van de inrichting of de woning leidt, kent ten aanzien van woningen een essentiële beperking. Deze beperking vloeit voort uit de grondwettelijke bescherming van het huisvrederecht.

Wij zijn daarom met u van mening dat de in de nota voorgestelde wijziging van de Gemeentewet, op grond waarvan volledige sluiting van woningen vanuit het motief van de openbare orde en overlast mogelijk moet worden, zo snel mogelijk gerealiseerd moet worden. Ook dient gezien te worden in hoeverre gemeenten de bevoegdheid moet worden gegeven om gesloten woningen aan een andere gebruiker over te dragen.

Uit onze opmerkingen over het bestuurlijk-juridisch instrumentarium blijkt dat vanuit het bestuursrecht gezien de inhoud van de Opiumwet grenzen stelt die een adequaat bestuursrechtelijk optreden tegen maatschappelijk ongewenst geachte consequenties van de productie, de handel en het gebruik van soft drugs en hard drugs in de weg staan.

Zolang niet tot wijziging van de Opiumwet besloten wordt, is het bestuursrechtelijke optreden van de gemeenten gebonden aan motieven en belangen die de openbare orde en de overlast in de woon- en leefomgeving betreffen.

Het wettelijke instrumentarium dat daarbij behoort is verbrokkeld en

gebrekkig. Het verdient in onze ogen overweging na te gaan of een op te stellen wettelijke regeling voor ruimten die als openbare inrichting worden aangemerkt, zoals coffee-shops en headshops, de geconstateerde tekorten kan opheffen. Het gaat dan om een regeling waarin de eigenaar, exploitant, beheerder en inrichting aan voorschriften worden gebonden, zodat een waarborg ontstaat dat de inrichting met weinig of geen maatschappelijke overlast kan worden geëxploiteerd.

4.3 Politiecapaciteit

De bestrijding van criminaliteit en overlast gerelateerd aan de handel en het gebruik van drugs legt een bijzonder zwaar beslag op het politieapparaat. De korpsbeheerders hebben nadrukkelijk aandacht gevraagd om mogelijkheden te onderzoeken om te komen tot een vermindering van dit zwaar beslag. Anders dan wij hadden gehoopt, moet worden geconstateerd dat de drugnota niet of nauwelijks uitzicht biedt op een vermindering van de politie-inzet bij de aanpak van drugsproblemen. Het tegendeel lijkt eerder het geval. De intensievere aanpak van overlast, die wij overigens onderschrijven, vergt juist meer politie-inzet. En ook de verlaging van de hoeveelheid soft drugs van 30 naar 5 gram, die door coffee-shops mag worden verkocht zonder dat vervolging plaatsvindt, vraagt - wil deze worden gehandhaafd - om een versterking van de politie-inzet. Het niet handhaven van deze regel zal tot ongeloofwaardigheid van het drugsbeleid leiden. De zo belangrijk geachte scheiding van soft- en hard-drugsmarkt wordt daardoor bedreigd.

Een strengere aanpak van hard-drugsverslaafden die ertoe leidt dat meer verslaafden in detentie zullen worden gehouden, kan een vermindering van politie-inzet betekenen. Wij verwachten echter niet dat deze vermindering zal opwegen tegen de extra inzet die mag worden verwacht.

Wij zijn van mening dat in de komende tijd de (extra) belasting die de uitvoering van de drugnota van de politie vraagt in kaart dient te worden gebracht. Op grond van die gegevens zullen, mocht daar aanleiding toe bestaan, aan de politieregio's extra financiële middelen beschikbaar moeten worden gesteld.

5. Slot

Wij vertrouwen erop spoedig uw reactie tegemoet te kunnen zien en gaan ervan uit dat wij worden betrokken bij de uitwerking van de in de nota opgenomen beleidsvoornemens.

VERENIGING VAN NEDERLANDSE GEMEENTEN

mr. K.G. de Vries,
hoofddirecteur

KORPSBEHEERDERSBERAAD

mr. E.M. d'Hondt,
voorzitter

20 20!

Notitie

Aan Stass Kohnstamm	Afdeling >
Van DGOOV <i>5.12.94 / w1</i>	Afdeling >
Doorkiesnummer:	Kamer >
Gesteld door: <div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 15px;"></div>	Doorkiesnummer: (070)3027558
Via HVBZ DirPol <i>M</i>	Afdeling >
laa HVB <div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 15px;"></div>	Afdeling >
Kenmerk EA95/N 3984	Datum 19 december 1995

Onderwerp

Werkoverleg drugs 20 december

13.00^u

AGENDA

1. wetswijziging tbv sluiting drugpanden: vergelijking initiatief van Heemst/Korthals en BiZa voorstel; afstemming met Stass van de Vondervoort
2. terugkoppeling hoorzitting 14 december/fractiebijeenkomst D66 18 december
3. bestuurlijk overleg

AD 1.

Initiatiefwetsvoorstel Korthals/ van Heemst m.b.t. sluiting woningen bij overlast

Inhoud

Het thans ingediende initiatief voorstel heeft enige wijzigingen ondergaan ten opzichte van het conceptvoorstel van augustus jl.

Belangrijkste wijziging is dat thans wordt begonnen met een wijziging van de Gemeentewet: er wordt een art. 172a toegevoegd (waardoor aansluiting wordt gezocht bij de noodbevoegdheden van de burgemeester) waarin de burgemeester de bevoegdheid krijgt maatregelen te nemen ter beëindiging van overlastgevende bewoning en gebruik. het voorstel beperkt zich dus niet tot drugs als oorzaak van de overlast. De burgemeester kan sluiten en de bewoning beëindigen. Ook gegronde vrees voor dergelijke overlast kan tot sluiting leiden.

Vervolgens wordt een wijziging van de Woningwet, de Huisvestingswet, het Burgelijke Wetboek en de Ontheeningswet voorgesteld om nadere bevoegdheden te creëren, de gevolgen van de sluiting te regelen en in geval van overlastgevende huur zowel verhuurder als huurder aan te kunnen pakken.

- B en W krijgen het beheer over de ontruimde woning. Zij moeten daarvoor een redelijke vergoeding aan de eigenaar betalen. B en W treden in alle rechten die nodig zijn voor het voeren van beheer (Woningwet)
- Huur en gebruikovereenkomsten worden ontbonden geacht.
- Onder rechtvaardige verdeling wordt tevens verstaan een verdeling die

bijdraagt aan het voorkomen /beëindigen van overlastgevende bewoning en gebruik die openbare orde en leefbaarheid in naaste omgeving ernstig schaadt. (Huisvestingswet)

- Opname in het Burgerlijk Wetboek van de plicht van de huurder het pand zodanig te bewonen dat geen overlast ontstaat die openbare orde en leefbaarheid ernstig schaadt. Bij niet-naleving kan verhuurder ontbinding van de huurovereenkomst vorderen.
- Onteigening met het oog op voorkoming en /of beperking van overlastgevende bewoning. (Onteigeningswet)

Vergelijk met BiZa voorstel

Het eigen voorstel ziet slechts op een aanvulling van de Gemeentewet waarbij de burgemeester de bevoegdheid krijgt tot sluiting over te gaan bij ernstige met druggebruik en -handel samenhangende overlast.

Het BiZa-voorstel richt zich tegen de bewoner van het pand, ongeacht of deze huurder dan wel eigenaar is.

Er hoeft niet in het beheer van de woning te worden voorzien. In geval het om huur gaat blijft de huurder de huursom verplicht. De gemeente hoeft evenmin om ontruiming te verzoeken noch voor vervangende woonruimte zorg te dragen.

Er worden geen inbreuken gemaakt op eigendomsrechten en huurrechten.

Conclusie:

1. Houdt men het initiatief voorstel tegen het licht van de algemene rechtsbeginselen subsidiariteit, proportionaliteit en het uit het EVRM voortvloeiende rechtsbeginsel van 'pressing social need' dan blijkt het volgende:

- de sluitingsbevoegdheid reeds bij ernstige gegronde vrees is disproportioneel,
- de bevoegdheid tot sluiten bij alle vormen van overlast is niet onderbouwd, er geen 'pressing social need' vastgesteld die nodig is om deze brede bevoegdheid op te kunnen baseren
- hetzelfde geldt voor het instrument van de onteigening. Bovendien is het inzetten van dit instrument buitenproportioneel,
- de mogelijkheid om direct tot fysieke sluiting over te gaan wijkt af van de overige in de gemeentewet opgenomen bevoegdheden en is strijdig met het subsidiariteitsbeginsel.

2. Van de wijziging van de Huisvestingswet zoals voorgesteld, is niet duidelijk of deze aanvulling wel past in doel en strekking van de wet die er immers voor bedoeld is woningnood te lenigen en geen openbare orde doelstelling heeft. Hierover zal in elk geval contact gezocht moeten worden met het departement van VROM. Daarnaast is de praktische uitvoerbaarheid dubieus (woningtoewijzing op grond van geen overlast geven).

3. Een beheersregeling zoals voorgesteld lijkt o.i. niet noodzakelijk nu ook andere sluitingsbevoegdheden dergelijke regelingen niet kennen.

4. De voorgestelde wijziging van het BW stuit niet op overwegende bezwaren maar is ook niet direct nodig nu verhuurders een dergelijk regel al in hun overeenkomsten met huurders op (kunnen) nemen.

Met betrekking tot dit wetsvoortsel staat ons het volgende tijdspad voor ogen:

- afstemming met Stass Van de Vondervoort
- advies ronde (VNG),
- afstemming met andere departementen
- bestuurlijk overleg (januari)
- overleg met van Heemst/Korthals
- via MR naar RvS

AD 2.

Op 14 december heeft in de Tweede Kamer een hoorzitting plaatsgevonden van de vaste commissies Justitie en VWS over de drugnota en de daarin genoemde wijzigingen/aanscherpingen van het landelijk drugbeleid. Aan bod zijn geweest VNG/KBB, hoofdcommissarissen, GG&GD A'dam, GG&GD landelijk, Jelli-

nek.

VNG/KBB standpunt:

- algemene onduidelijkheid over wat centraal en wat decentraal geregeld moet worden (mbt nederwietteelt, scheiding alcoholverkoop en softdrugverkoop, verslavingszorg)
- keuze om thans softdrugs niet te legaliseren is realistisch maar discussie niet wegschrijven,
- er moet meer nadruk komen op de ketenbenadering van preventie via detentie naar sociale reïntegratie,
- taskforce (TF) moet praktisch en probleemoplossend werken, gemeentelijke vertegenwoordigers zijn geen 2e rangs leden, politie en O.M. moeten ook in TF vertegenwoordigd zijn,
- er zijn te weinig/geen mogelijkheden de 0-optie voor coffeeshops daadwerkelijk te effectueren. Alleen op basis van openbare orde kan achteraf een of alle coffeeshops gesloten worden. Op voorhand in beleidsnota uitsluiten kan niet.
- 5 gram/30 gram stuit op aantal problemen:
 - * handhaving
 - * buitenland gedooft bezit > 5 gr
 - * meer verkeersbewegingen om toch aan gewenste hoeveelheid te komen dus meer overlast vooral in grensgemeenten.
- overlastgevend verslaafden (onbekendheid met het experiment in Rotterdam en de 4 miljoen van BiZa daarvoor)
- heroïne experiment moet breder (meer deelnemers, meer spreiding)
- spreiding zorginstellingen, echter niet alleen kijken naar spreiding maar ook naar grootte van het probleem.
- financiële doorrekening van alle VNG-wensen moet nog gemaakt worden
- meer aandacht voor designer drugs
- meer geld, meer cellen

VNG/KBB waren ingenomen met het initiatiefvoorstel van Heemst/Korthals vanwege de brede bevoegdheid en de snelheid van indiening.

Politiecommissarissen

- handhaving coffeeshoprichtlijnen:
 - * 5 gr niet moeilijker te handhaven dan 30 gr, wel meer overlast. Zit er een ontmoedigingsaspect aan dit 5 grs criterium?
 - * huisteelt nederwiet: duidelijke richtlijnen zijn nodig
 - * achterdeurprobleem ('knoop' is bij handhaving gelegd, verdere regulering is nodig)
 - * scheiding alcohol softdrugs: scherpe regulering nodig
 - * 0-optie: moet ook mogelijk zijn zonder openbare orde overwegingen, nu: handhaving verlegd van bestuur naar politie
- ketenbenadering: houdt de ambulante zorg in stand anders krijgt de politie er een taak bij
- meer aandacht voor house party's en designerdrugs nodig,
- problemen liggen niet alleen bij G-4 en G-15 maar ook elders
- in de grensregio's is veel grensoverschrijdende politiesamenwerking maar bestuurlijk mankeert daar nogal wat aan.

Op 18 december heeft een discussiebijeenkomst plaatsgevonden van de D66 TK fractie en deskundigen op het terrein van drugs. Daarbij was tevens aanwezig mw. Borst.

Standpunten:

- legaliseringsdiscussie ook m.b.t. harddrugs te snel 'weggeschreven'
- ruimere opzet experiment heroïne verstrekking (mw. Borst ondersteunt dit)
- meer aandacht voor synthetische drugs (idem)
- verdeling gelden verslavingszorg naar alle gemeenten ondervindt kritiek, verdeling dmv verdeelsleutel heeft de voorkeur
- zakelijke benadering verslaafden voorop stellen, verslavingszorg heeft ook een maatschappelijke functie.
- 5grs. criterium ondervindt dezelfde kritiek als boven reeds genoemd
- politie en justitie inspanningen concentreren op georganiseerde criminaliteit.

gedoogstelsel uitbreiden naar achterdeur en nederwietteelt

- 0-optie mogelijk maken
- wetsvoorstel van heemst cs wordt te breed en ingrijpend geacht.
- aandacht voor de rechtstatelijke aspecten van het experiment met overlast gevende verslaafden

AD 3. Tijdens dit overleg zou de brief van VNG/KBB in reactie op de drug-nota aan de orde kunnen komen. Andere onderwerpen zijn: de reactie van Opstelten op wetsvoorstel v. Heemst cs. tijdens hoorzitting.
Gaarne een aantal data reserveren om overleg te kunnen organiseren

Notitie

1076-19

Aan	Afdeling
Stass. Kohnstamm	>
Van	Afdeling
DGOV	>
Doorkiesnummer:	Kamer
(070)3027558	>
Gesteld door:	Doorkiesnummer:
	(070)3027558
Via	Afdeling
HVBZJ	>
DirPol	
laa	Afdeling
HVB	>
Kenmerk	Datum
N96/EA	15 januari 1996

Onderwerp

Verslag nationaal drugdebat georganiseerd door de Tweede Kamer fractie van de PvdA 11 januari 1996, Stadhuis Den Haag.

Centrale vraag van de voorzitter van het debat Felix Rottenberg aan de aanwezigen was hoe zij de drugnota bijgesteld zouden willen zien.

Er was uit alle hoeken veel kritiek op de nota.

De analyse van de problemen vond men over het algemeen helder verwoordt. De conclusies en de daaraan gekoppelde voorgestelde maatregelen werden als volstrekt ontoereikend ervaren:

vanuit de drughulpverlening (van Brussel, GGD Amsterdam):

- dwang en drang werkt niet
- geen vernieuwende behandelopties
- veel te weinig aandacht voor preventie

vanuit betsuur (Van Doorne, Ouwerkerk):

- spanning tussen nota en de buurten waar de problemen zich afspelen
 - centralistisch optreden vergroot justitiele kant van het drugprobleem.
- Grotere invloed O.M. in driehoeksoverleg (dit laatste werd door Patijn ontkend: in zijn driehoek is voor de openbare orde de burgemeestre verantwoordelijk)
- handel moet uit criminele sfeer
 - meer aandacht voor preventie

van uit zittende magistratuur:

- conclusies zijn politiek
 - teveel wordt het oor laten hangen naar het buitenland,
- Deze laatste uitspraken werden onderschreven door de narcotica deskundige van de politie Rotterdam-IJsselmonde.

De 5gr-30gr discussie werd algemeen als onbelangrijk afgedaan. Belangrijker is de regeling voor nederwiet: huisteelt en achterdeurprobleem.

536 22/1/96

Nota

Aug 6/1996
1-7612

Rep 9/12-966

1077-1

Aan
Minister van Justitie, Minister
van VWS, Stass. Kohnstamm

Van
DGOOV plv

Datum
25 januari 1996

Kenmerk
EA96/N261

Gesteld door

Doorkiesnummer
(070) 3027558

(Mede)para
HVBJZ
DirPol

Onderwerp
Annotatie bij agenda bestuurlijk overleg 29 januari 1996

Probleemstelling
T.K.N.

Feitelijke gegevens

Op 29 januari 1996 zal in de Spinozazaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken een bestuurlijk overleg plaatsvinden tussen de ministers van Justitie, VWS en staatssecretaris Kohnstamm van Binnenlandse Zaken enerzijds en vertegenwoordigers van VNG/KBB anderzijds. Bij dit overleg zullen aan de orde komen:

- wijziging Gemeentewet,
- cannabisbeleid
- benodigde financiën en sterkte
- financiering verslavingszorg w.o. methadonverstrekking
- zorgexperimenten w.o. gebruikerspanden
- stand van zaken Taskforce.

Bijgaande notitie is een annotatie bij de agenda. Deze annotatie is ambtelijk door de 3 betrokken ministeries voorbereid.

Advies

- akkoord gaan met bijgevoegde notitie

Beslissing bewindspersoon cq secretaris-generaal

Notitie

Aan Stass. Kohnstamm	Afdeling >
Van DGOOV	Afdeling >
Doorkiesnummer:	Kamer >
Gesteld door: [] [] (JUS) [] (VWS)	Doorkiesnummer: (070) 3027558
Via HVBZJ DirPol wnd.	Afdeling >
laa >	Afdeling >
Kenmerk EA96/N261	Datum

Onderwerp

Geannoteerde agenda bestuurlijk overleg

Het bestuurlijk overleg tussen de bewindslieden van VWS, Justitie en Binnenlandse Zaken en een afvaardiging van VNG/KBB zal plaatsvinden op 29 januari 1996 om 15.30 uur in de Spinozazaal van het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Tijdens dit overleg zullen de hiernavolgende onderwerpen aan de orde komen.

1. Wijziging Gemeentewet t.b.v. sluiting drugpanden
2. Cannabisbeleid
 - * 5 gramsregeling
 - * kleinschalige huisteelt
 - * scheiding alcohol/softdrugs
 - * verkoop alleen boven 18 jaar
 - * 0-optie
3. benodigde financiën en sterkte
4. financiering verslavingszorg w.o. methadonverstrekking
5. zorgexperimenten w.o. gebruikerspanden
6. stand van zaken Taskforce

Ad. 1. Wijziging Gemeentewet

In de drugnota wordt een wijziging van de Gemeentewet aangekondigd die het mogelijk moet maken overlastgevende drugpanden zowel juridisch als fysiek te sluiten. Deze wetswijziging is nodig omdat een dergelijke sluiting inbreuk maakt op het in de Grondwet verankerde recht op privacy.

Op het ministerie van BiZa wordt thans een wetsvoorstel voorbereid. Het voorstel behelst een aanvulling van de Gemeentewet waarbij de burgemeester de bevoegdheid krijgt tot sluiting van een woning over te gaan bij ernstige met druggebruik en -handel samenhangende overlast.

De kamerleden van Heemst (PvdA) en Korthals (VVD) hebben een initiatief wetsvoorstel ingediend dat ook tot doel heeft een formeel-wettelijke grondslag te creëren ten behoeve van het sluiten van overlastgevende woningen. Men stelt daartoe voor de Gemeentewet wijzigen: er wordt een art. 172a toegevoegd waarin de burgemeester de bevoegdheid krijgt maatregelen te

nemen ter beëindiging van overlastgevende bewoning en gebruik. Het voorstel beperkt zich dus niet tot drugs als oorzaak van de overlast. De burgemeester kan sluiten en de bewoning beëindigen. Ook **gegronde vrees** voor dergelijke overlast kan tot sluiting leiden.

Vervolgens wordt een wijziging van de Woningwet, de Huisvestingswet, het Burgelijke Wetboek en de Ontheeningswet voorgesteld om nadere bevoegdheden te creëren, de gevolgen van de sluiting te regelen en in geval van overlastgevende huur zowel verhuurder als huurder aan te kunnen pakken.

De VNG heeft beide voorstellen tegen het licht gehouden en komt tot het volgende commentaar:

Algemeen: Het van Heemst/Korthalsvoorstel geeft bredere bevoegdheden. Dat verdient de voorkeur. Het Biza voorstel zal vanwege de beperkte strekking sneller door het Parlement behandeld kunnen worden. Daarom nu steun aan BiZa voorstel. Later kunnen beide voorstellen geïntegreerd worden.

Artikelgewijs: pas sluiting mogelijk bij **ernstige** verstoring van de openbare orde: de toegevoegde waarde van het begrip ernstig ontgaat de VNG,
- het intrekken van de geslotenverklaring zoals geformuleerd in het tweede lid dient geschrapt te worden.

- het ware aan te bevelen de sluitingsbevoegdheid uit te breiden naar handel en gebruik d.w.z. sluiting op basis van een strafbaar feit

Commentaar enkele steden via Task Force:

- Rotterdam e.a. onderschrijven de kritiek m.b.t. intrekking geslotenverklaring, Groningen en Amsterdam zouden nog graag zien dat er gesloten kan worden bij drughandel zonder overlast en/of andere strafbare feiten.

ADVIES: Houdt men het initiatief voorstel tegen het licht van de algemene rechtsbeginselen subsidiariteit, proportionaliteit en het uit het EVRM voortvloeiende rechtsbeginsel van 'pressing social need' dan blijkt het volgende:

- de sluitingsbevoegdheid reeds bij ernstige **gegronde vrees** is disproportioneel,
- de bevoegdheid tot sluiten bij alle vormen van overlast is niet onderbouwd, er is geen 'pressing social need' vastgesteld die nodig is om deze brede bevoegdheid op te kunnen baseren
- hetzelfde geldt voor het instrument van de ontheening. Bovendien is het inzetten van dit instrument buitenproportioneel,

- De noodzaak van een bredere bevoegdheid wordt nergens duidelijk onderbouwd. Vanwege de inbreuk op een grondrecht zoals hier het geval is, dient de bevoegdheid zo duidelijk mogelijk beschreven te zijn.

- Dit geldt ook voor het begrip ernstig. Slechts bij ernstige overlast mag inbreuk gemaakt worden op een grondrecht.

- Het schrappen van de volzin in het tweede lid over intrekking gesloten verklaring stuit onzerzijds niet op onoverkomelijke bezwaren.

- Het voorstel tot sluiting over te gaan op basis van het plegen van een strafbaar feit moet o.i. niet overgenomen worden: een strafbaar feit dient strafrechtelijk afgehandeld te worden en het strafbare feit is geen voldoende zware rechtvaardigingsgrond om inbreuk te maken op de Grondwet.

Ad. 2. Cannabisbeleid

Ad. 3. Benodigde financiën en sterkte

Dit agendapunt is door VNG/KBB ingebracht zonder nadere toelichting. Aangenomen mag worden dat dit agenda punt betrekking heeft op het volgende. VNG/KBB nemen aan dat de bestrijding van overlast en criminaliteit samenhangend met drughandel en -gebruik een zware claim legt op het politie apparaat. De nota biedt vooralsnog geen uitzicht op vermindering van deze belasting. De uitvoering van de nota zal zelfs om meer inzet vragen. Er zullen dan ook extra financiële middelen beschikbaar moeten worden gesteld aldus VNG/KBB in hun reactie op de drugnota.

ADVIES: Deze opmerkingen zullen meegenomen worden. Voorlopig is er geen reden aan te nemen dat er extra middelen beschikbaar komen.

Ad. 4. Financiering verslavingszorg w.o. methadonverstrekking.

- De financiering van methadon:

Recent is er enige commotie ontstaan over het feit dat een aantal ziektekostenverzekeraars "oneigenlijke" financiering van methadon hebben gestaakt. Het betreft hier incidentele gevallen waarin methadon via een schijnconstructie door huisartsen of klinieken werd voorgeschreven, en via de AWBZ/ZFW werden vergoed, terwijl dit in betreffende gevallen via de CAD's en derhalve via het gemeentebudget had moeten lopen. Formeel is alles volgens de regels geschied. De kern van dit probleem is echter dat er sprake is van een dubbele financiering (zowel Tijdelijke wet stimulerende sociale vernieuwing als AWBZ/ZFW) die in de praktijk voortdurend tot allerlei onduidelijkheden en uitvoeringsproblemen geleid heeft. Het is niet ondenkbaar dat als gevolg hiervan de methadonverstrekking zou kunnen stagneren, met toename van overlastproblemen als gevolg. De Minister van VWS bestudeert thans verschillende oplossingsrichtingen teneinde de financiering van methadon op eenduidige wijze te regelen.

Een standpunt kan op korte termijn verwacht worden.

- "Borg voor Zorg".

Dit advies, uitgebracht door de commissie van Thijn, stelt voor de ambulante verslavingszorg die momenteel gefinancierd wordt op basis van de Tijdelijke wet stimulerende sociale vernieuwing en per 1 januari 1997 via het Gemeentefonds, te splitsen in een "zorgdeel" dat naar de AWBZ zou moeten en een "maatschappelijk" deel (opvang, preventie, resocialisatie, etc) dat in het Gemeentefonds zou moeten blijven.

De Minister van VWS heeft het advies aan de TK aangeboden, zodat bespreking aan de orde kan komen in het debat over de drugnota.

De Minister van VWS bereidt thans een standpunt voor. Dit is nog niet afgerond. Binnen VWS zal het voorstel getoetst moeten worden op inpasbaarheid in het kabinetsbeleid om de AWBZ op te schonen, en voorts zal met BIZA en de VNG overleg gevoerd moeten worden over de bereidheid om een deel van het TWSSV-budget (ongeveer f.52 miljoen) over te hevelen naar de AWBZ. Wellicht komt in het bestuurlijk overleg tot uiting hoe de mening van de VNG luidt.

probleem is verdere vernieuwing

- Experimenten heroïneverstrekking:

Inhoudelijk zijn er drie verschillende projectvoorstellen gedaan (Rotterdam, Amsterdam en de Stedendriehoek). Voorts hebben zich een tiental gemeenten aangemeld die belangstelling hebben voor deelname aan deze projecten. In de drugnota is aangegeven dat er eerst een voorstudie met ongeveer 50 verslaafden gehouden zou worden, en bij welslagen een experiment met een groter aantal deelnemers (omvang is niet genoemd).

Deze drie voorstellen worden thans geïntegreerd tot één plan. Dit is 1 februari gereed. Vervolgens zal het advies van de Inspectie voor de Gezondheidszorg gevraagd worden, evenals het advies van de Landelijke Begeleidingscommissie en een medisch ethische commissie. Vervolgens zal het voorstel voorgelegd moeten worden aan de International Narcotics Control Board te Wenen (VN). (De berichten in de pers over de reeds gevraagde toestemming betreft uitsluitend een zuiver formele stap, een soort vooraankondiging) Bij het uitwerken van de voorstellen doen zich een groot aantal methodologische en technische problemen voor, onder andere betreffende de rookbaarheid van heroïne. De Zwitserse tussenevaluatie (november 1995) wees onder ander uit dat de daar toegepaste methode voor het toedienen van rookbare heroïne niet voldoet. Om de toestemming van de INCB te krijgen zal daar een antwoord op gevonden moeten worden, met name omdat in Nederland ca. 70% van de verslaafden heroïne rookt. Het is niet mogelijk om al vast te beginnen met een experiment met alleen maar injecteerbare heroïne, omdat dat de medisch-ethische toets niet kan doorstaan (aanmoedigen tot het injecteren).

Wat wel duidelijk is geworden, is dat het wenselijk is dat meerdere pilots gehouden zullen moeten worden (twee a drie) en dat het Hoofdexperiment ca. 600-900 personen zal kunnen omvatten. Er is formeel nog niets besloten over de plaatsen waarin de pilots en het hoofdexperiment zal plaatsvinden. Allereerst zal het advies van de Inspectie hierover afgewacht worden, en zullen de gesprekken over medefinanciering met belangstellende gemeenten afgerond moeten worden.

De verwachtingen van de gemeenten over het tijdstip waarop begonnen kan worden zullen dus getemperd moeten worden. Bij een zeer voorspoedig verloop zal de eerste pilot niet eerder dan in het najaar van start kunnen gaan.

Het kan overigens geen kwaad om nogmaals te benadrukken dat het overlast-reducerende effect van het experiment, gelet op de beoogde doelgroep (langdurig verslaafden), gering zal zijn.

- Experimenten met gebruikersruimten:

Gelet op de negatieve ervaringen die wij in het verleden hebben opgedaan, moet hiermee zeer zorgvuldig omgegaan worden. Het sluiten van drugspanden en open drugscenes brengt overigens terecht de vraag met zich mee waar de druggebruikers dan naartoe moeten. Van verschillende kanten worden thans suggesties gedaan. In de Task-force Veiligheid en Verslavingszorg is afgesproken dat een van de komende vergaderingen hierover gesproken zal worden, op basis van een discussienota die door vertegenwoordigers van VNG en VWS opgesteld zal worden. Er zijn dus nog geen concrete plannen.

Ad. 6. Dit agendapunt zal ter vergadering mondeling door de heer van Justitie worden toegelicht. Het zal een louter informatief karakter hebben.

Bijlagen

1. Samenvatting schriftelijke reactie VNG/KBB op drugnota.
2. Wetsvoorstellen BiZa en Van Heemst/Korthals.

Bijlage 1.

VNG/KBB hebben bij brief dd 2 november 1995 een schriftelijke reactie gegeven op de drugnota. Op hoofdlijnen kunnen VNG/KBB zich vinden van het in de nota geformuleerde beleid in het geformuleerde beleid.

Het commentaar richt zich op 3 punten:

1. softdrugbeleid
2. harddrugbeleid/preventie en zorgvernieuwing
3. handhaving openbare orde

ad.1. De nota wordt m.b.t. softdrugbeleid beschouwd als een momentopname. De discussie, nationaal en internationaal m.b.t. wettelijke regulering van softdrugs moet doorgaan.

Het huidige gedoogbeleid leidt tot een aantal afgrenzingsvraagstukken:

bevoorrading en kleinschalige huisteelt zijn daar de meest in het oog springende voorbeelden van maar ook de gebruikershoeveelheid van 5 gram roept problemen op. De VNG vraagt om een landelijk kwaliteitsbeleid t.a.v. de vestiging van coffeeshops waarin opgenomen inrichtingseisen, kwaliteitscontrole, toegangsvverbod voor jongeren onder de 16 jaar en een duidelijke scheiding van alcohol- en softdrugverkopende inrichtingen.

ad.2. VNG/KBB constateren een onevenredig grote aandacht in de nota voor de grote steden en het cannabisbeleid ten opzichte van resp. kleinere gemeenten c.q. grensgemeenten en harddrugbeleid. Vooral het harddrugprobleem vraagt om een ketenaanpak. Het accent moet hierbij meer gelegd worden op hulpverlening en binnen de hulpverlening op zorgvernieuwing in de ambulante sector. Onderwerp van zorg hierbij is de bezuinigingen op de budgetten voor ambulante verslavingszorg en de overheveling van de financiële middelen van het fonds TWSSV naar het Gemeentefonds.

Een ander dilemma op het terrein van opvang en hulpverlening aan harddrugverslaafden is de problematiek van de gebruikers/gedoogruimte.

ad.3. VNG/KBB constateren dat van uit bestuursrechtelijk oogpunt niet gesproken kan worden van een rechtstreeks te handhaven nuloptie m.b.t. vestiging van coffeeshops. Elke vergunningaanvraag voor het exploiteren van een horeca gelegenheid zal afzonderlijk getoetst moeten worden, waarbij de toetsingscriteria niet rechtstreeks betrekking kunnen hebben op gebruik van en handel in softdrugs maar er getoetst dient te worden aan met openbare orde handhaving en overlast samenhangende criteria.

(zie hierna voor de Hulster variant)

Ook de bestuurlijke aanpak van harddruggebruik en handel van uit openbare inrichtingen kan slechts van uit het openbare orde en overlast motief.

VNG/KBB ervaren dit als een gebrek in de bestuurlijke wetgeving.

Het verdient aanbeveling na te gaan of het mogelijk is een wettelijke regeling te creëren om op te kunnen treden tegen de maatschappelijk ongewenste consequenties van gebruik van en handel in drugs in openbare inrichtingen.

De bestrijding van overlast en criminaliteit samenhangend met drughandel en -gebruik legt een zware claim op het politie apparaat. De nota biedt vooralsnog geen uitzicht op vermindering van deze belasting. De uitvoering van de nota zal zelfs om meer inzet vragen. Er zullen dan ook extra financiële middelen beschikbaar moeten worden gesteld.

NB. De Hulstervariant.

Een vergunningaanvraag voor een horeca inrichting kent een aantal weigeringsgronden. Een daarvan is dat het woon- en leefklimaat niet nadelig beïnvloed mag worden. Hierbij worden meegewogen het karakter van de straat/wijk waar de gelegenheid moet komen en de aard van de gelegenheid.

In het Hulster beleid t.a.v. coffeeshops is handel vanuit coffeeshops niet toegestaan. Er is geen lokale vraag. Handel is dus gericht op buitenlanders. Dit brengt drugtoerisme met zich mee en dus overlast.

President van de rechtbank Middelburg heeft i.c. overwogen dat handel in softdrugs een strafbare handeling is die naar haar aard overlast kan veroorzaken/veroorzaakt. Andere overwegingen waren dat de burgemeester ondanks het landelijk gedoogbeleid, een eigen verantwoordelijkheid heeft m.b.t. handhaving openbare orde en bestrijding overlast en dat door gemeenteraad het vastgestelde drugsbeleid niet onredelijk is. Het besluit van de burgemeester om geen vergunning te verlenen is door de President in stand gelaten. Er dient thans een hoger beroep in deze zaak bij de Raad van State.

Wijziging van de Gemeentewet, houdende opneming daarin van de bevoegdheid van de burgemeester om woningen, niet voor het publiek toegankelijke lokalen of bij die woningen of lokalen behorende erven te sluiten bij ernstige verstoring van de openbare orde als gevolg van gebruik van en handel in drugs

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in de Gemeentewet voor de burgemeester de bevoegdheid op te nemen om woningen, niet voor het publiek toegankelijke lokalen of bij die woningen of lokalen behorende erven te sluiten bij ernstige verstoring van de openbare orde als gevolg van gebruik van en handel in drugs in die ruimten;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In de Gemeentewet wordt na artikel 174 een nieuw artikel ingevoegd, dat als volgt luidt:

Artikel 174a

1. De burgemeester kan besluiten een woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf voor een ieder dan wel voor bepaalde personen gesloten te verklaren, indien in de woning of het lokaal of op het erf middelen als bedoeld in de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet worden bereid, bewerkt, verwerkt, verkocht, afgeleverd, verstrekt, vervaardigd of aanwezig zijn, zonder dat dit bij of krachtens die wet is toegestaan, en de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf als gevolg hiervan ernstig wordt verstoord.

2. De burgemeester bepaalt in het besluit, bedoeld in het eerste lid, de duur van de geslotenverklaring. Hij trekt het besluit in, zodra de handhaving van de openbare orde de geslotenverklaring niet langer vereist.

Artikel II

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
A.G.M. van de Vondervoort

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
J. Kohnstamm

Voorstel van wet van de leden Van Heemst en Korthals tot
wijziging van de Gemeentewet en enkele andere wetten

Nr. 2 VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden,
Prinses van Oranje- Nassau, enz. enz. enz.

Allen die deze zullen zien of horen lezen , saluut! doen te
weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebbend dat het wenselijk is
gemeenten de bevoegdheid te geven doeltreffend op te treden
tegen bewoning en gebruik van woningen, woonketens, woonwagens
en andere gebouwen op een wijze die ove las veroorzaakt en de
leefbaarheid ernstig schaadt

Zo is het dat Wij de Raad van State gehoord, en met gemeen
overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan,
gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Aa de Gemeentewet wordt na artikel 172 een nieuw artikel
toegevoegd, luidende :

artikel 172^a

1. De burgemeester kan maatregelen nemen ter beeindiging van
ove astgevende bewoning en gebruik van woningen woonketens,
woonwagens en andere gebouwen indien deze bewoning en dit
gebruik de openbare orde da wel de leefbaarheid in de naaste
omgeving ernstig schaden.

Onder het nemen van maatregelen is begrepen een bevel tot
sluiting en beeindiging van de bewoning en het gebruik.

2. De in het eerste lid genoemde bevoegdheid komt de burge-
meester eveneens toe indien gegronde vrees bestaat dat over-
la gevende bewo ing en gebruik zullen leiden tot de in dat
lid genoemde gevolgen.

3. Tot het nemen van de maatregelen wordt, spoedeisende geval-
len uitgezonderd, nie overgegaan dan nadat de eigenaar an
wel uit andere hoofde gerech igde in de gelegenheid is gesteld
te worden gehoord.

ARTIKEL II

In de Woningwet wordt in Hoofdstuk III na artikel 39 een nieuwe afdeling toegevoegd, luidende:

AFDELING 4. Aanvullende maatregelen tegen overlastgevend gebruik van woningen, woonketens, woonwagens en andere gebouwen

artikel 39 a

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd, na sluiting en beeindiging van de bewoning en het gebruik als bedoeld in artikel 172 a van de Gemeentewet, te besluiten om in plaats van de eigenaar of uit andere hoofde gerechtigde tijdelijk het beheer te voeren onder betaling van een redelijke vergoeding aan de eigenaar.

Zij treden daarmee in alle rechten en verplichtingen van de eigenaar of uit andere hoofde gerechtigde, indien en voorzover dat noodzakelijk is voor het doeltreffend voeren van het beheer.

artikel 39 b

Onder een redelijke vergoeding wordt verstaan een vergoeding die volgens een onafhankelijk deskundige gelijk is aan die welke wordt betaald voor het gebruik van een vergelijkbare woning, woonketen, woonwagen of ander gebouw, onder aftrek van de kosten die zijn gemaakt om het op sobere wijze voor gebruik geschikt te maken en te houden en de kosten die zijn gemaakt om het beheer te voeren.

Zij wordt als een bedrag ineens voldaan.

artikel 39 c

Indien burgemeester en wethouders niet binnen twaalf maanden na het besluit omtrent het tijdelijk beheer een besluit tot onteigening op basis van de Onteigeningswet dan wel tot verdediging op basis van de Huisvestingswet wordt genomen, komt het eerstgenoemde besluit te vervallen. Het komt tevens te vervallen indien over onteigening of verdediging in een gerechtelijke procedure onherroepelijk is beslist.

artikel 39 d

Bestaande huur- of gebruiksovereenkomsten, hoe ook genaamd, worden geacht te zijn ontbonden met ingang van de dag waarop het besluit tot het voeren van tijdelijk beheer is genomen.

artikel 39 e

Het besluit tot het voeren van tijdelijk beheer wordt ingeschreven in de openbare registers als bedoeld in artikel 3 van de Kadasterwet.

Door inschrijving in de openbare registers treedt de opvolgende eigenaar in de verplichtingen en rechten van de oorspronkelijke eigenaar voorzover die voortvloeien uit deze afdeling.

artikel 39 f

Indien binnen de termijn genoemd in artikel 39 c door de gemeente of een daartoe door de gemeente gemachtigde rechtspersoon wordt overgegaan tot minnelijke verwerving teneinde onderhoudswerkzaamheden en/of een verbeteringsplan uit te voeren, vervalt de verplichting tot betaling van de overdrachtsbelasting als bedoeld in artikel 2 en volgende van de Wet op belastingen van rechtsverkeer

ARTIKEL III

In de Huisvestingswet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

aan artikel 40, eerste lid worden twee volzinnen toegevoegd:

Onder een evenwichtige en rechtvaardige verdeling van woonruimte wordt tevens verstaan een verdeling die bijdraagt aan het voorkomen dan wel beeindigen van overlastgevende bewoning en gebruik die de openbare orde dan wel de leefbaarheid in de naaste omgeving ernstig schaden.

Indien en voorzover een vordering als bedoeld in dit lid wordt genomen met oog op een verdeling van woonruimte die bijdraagt aan het voorkomen dan wel beeindigen van overlastgevende bewoning en gebruik met de hiervoor genoemde gevolgen, komt de huisvestingsvergunning als bedoeld in artikel 7 te vervallen.

ARTIKEL IV

In het Burgerlijk Wetboek wordt aan de Zevende Titel van Boek 7 A wordt na de Vijfde Afdeling een nieuw afdeling ingevoegd:

Zesde Afdeling

Van de regelen om overlastgevende bewoning en gebruik van het verhuurde tegen te gaan

artikel 1636 c

1. De huurder heeft de verplichting het geurde op zodanige wijze te bewonen en te gebruiken dat van daaruit geen overlast ontstaat die de openbare orde dan wel de leefbaarheid in de naaste omgeving ernstig schaadt.

2. In mondeling dan wel schriftelijk aangegane, bestaande of aan te gane huurovereenkomsten wordt een beding geacht te zijn opgenomen op grond waarvan de verhuurder ontbinding van de huurovereenkomst wegens overlast en bewoning kan vorderen.

2. Om tot ontbinding wegens overlast te komen is voldoende dat de verhuurder kan aantonen dat derden ernstig nadeel lijden door de overlast die de huurder veroorzaakt.

3. Een vordering wegens ontbinding en ontruiming van de huurovereenkomst op een van de gronden genoemd in het eerste lid wordt door de kanton rechter gedaan op basis van artikel 116 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

ARTIKEL V

In de Onteigeningswet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

aan artikel 77 onder 4 wordt een nieuwe volzin toegevoegd:

Onder onteigening ten behoeve van de ontruiming van oppervlakten in het belang van de volkshuisvesting wordt tevens verstaan onteigening met oog op het voorkomen dan wel beperken van overlastgevende bewoning en gebruik die de openbare orde dan wel de leefbaarheid in de naaste omgeving ernstig schaden.

ARTIKEL VI

Deze wet kan worden aangehaald als de wet- Victor

ARTIKEL VII

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat deze wet in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Binnenlandse Zaken,
De Minister van Justitie,
De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening
en Milieubeheer.

Inleiding

Implementatie van de voornemens uit de Drugnota is mede afhankelijk van de uitkomst van het politieke debat dat, zoals thans is afgesproken eerst zal plaatsvinden in het Kabinet en vervolgens in de Tweede Kamer. De politieke haalbaarheid van de in te nemen positie is dan ook randvoorwaarde.

Tevens lijkt de inschatting realistisch dat een prudente opstelling op het punt van cannabisbeleid het krediet in het politieke debat, en de kans van slagen op andere onderdelen verhoogt. Een te sterk aangezette positie op het ene onderdeel van het drugbeleid, het cannabisbeleid, kan risico's met zich mee brengen voor de realisering van andere onderdelen van het geheel, zoals een straffere opstelling ten aanzien van criminele en overlastgevende harddrugsverslaafden en de georganiseerde misdaad rond de harddrugs. M.a.w. de balans tussen de verschillende voorgestelde onderdelen in de Drugnota dient zo goed mogelijk gewaarborgd te blijven.

Politieke risico's in het drugdebat liggen onder meer in een aansluiten van de VVD bij een CDA-afkeuring van het gedoogbeleid tout court.

Fundamenteel uitgangspunt van het Nederlandse drugbeleid is de scheiding der markten van harddrugs en softdrugs. De coffeeshops zijn in ons land uitgegroeid tot de exponent bij uitsrek van dit beleid. In de Drugnota wordt dit uitgangspunt van ons beleid opnieuw nadrukkelijk bekrachtigd. Voortzetting van het gedoogbeleid op het punt van cannabis, zoals ook in de Drugnota voorgenomen, dient dit uitgangspunt. Echter zoals de Drugnota schetst is de situatie rond de coffeeshops inmiddels uit de hand gelopen: in aantal, concentratie, overlast, verkoop harddrugs, invloed georganiseerde misdaad, drugtoerisme, kritiek van het buitenland.

De beoogde voortzetting van het gedoogbeleid kan uitsluitend en alleen worden gerealiseerd binnen een aantal strakke voorwaarden die er op zijn gericht deze uitwassen te elimineren. Hiertoe biedt de Nota een samenhangend stelsel van maatregelen. Men kan niet het één willen en het ander laten, zonder afbreuk te doen aan de consistentie van het voorgestelde beleid. De onderlinge samenhang van de 'cannabis-voorstellen' is essentieel. Dit dient ons inziens ook in het politieke debat te worden benadrukt.

Zo is voor een eventuele nadere regulering van de aanvoer van cannabis naar coffeeshops de in de Nota voorgestelde sanering van de branche een noodzakelijke voorwaarde; eerst indien en voorzover deze wordt gerealiseerd, kan een verdergaande stap in het beleid worden gezet. (Overigens zal zich op lokaal niveau reeds tijdens dit traject de mogelijkheid kunnen voordoen voor initiatieven ter regulering.)

Doelstellingen van het voorgestelde cannabis-beleid

- Behoud/versterking van de scheiding der markten van soft en hard drugs.

- Sanering van de coffeeshop-branché inclusief (kwantitatief en kwalitatief) bestrijding overlast en terugdringen invloed georganiseerde misdaad.
- Inconsistenties voordeur/achterdeur waar mogelijk opheffen.
- Vermindering van het softdrugtoerisme.
- Ontmoediging van het gebruik van drugs (m.n. door jongeren).

Randvoorwaarden hierbij zijn het nakomen van verdragsverplichtingen en het behoud van goede relaties met het buitenland.

Voorstellen in de Nota

De onderstaande, in de Drugnota opgenomen voorstellen dienen in nadrukkelijke samenhang te worden gezien. Alleen zo kunnen bovenstaande doelstellingen worden gerealiseerd.

- Voorgestelde maximum gebruikershoeveelheid, als norm voor overtreding/misdrijf terugbrengen van 30 naar 5 gram. Nadere uitwerking van dit punt volgt hieronder.
- Het opnemen van een maximum handelsvoorraad voor de coffeeshops in de OM-richtlijn.
- Geen prioriteit aan de opsporing kleinschalige huisteelt. Verhoging strafmaat voor de grootschalige teelt, mede t.b.v. de bestrijding van de georganiseerde misdaad op dit terrein.
- Nauwere samenwerking met buitenlandse opsporings-autoriteiten in het kader van de bestrijding van (soft)drugtoerisme, o.a. controle op 5 gram.
- Realisering van de scheiding van alcohol- en cannabisverkoop.

Inzet bij het debat: sanering coffeeshop-branché conform Drugnota

Verkoop van cannabis is een strafbaar feit; we hebben het over gedoogbeleid. In zoverre zijn de marges voor de rijksoverheid om beleidsaanpassingen te plegen binnen de bestaande wet- en regelgeving marginaal.

Het strikter uitvoeren van het bestaande gedoogbeleid leidt conform de Nota tot een sanering van de coffeeshop-branché. Het totaal van de coffeeshop-branché in ons land omvat zo'n 2200 à 2400 verkooppunten in horeca-achtige gelegenheden (coffeeshops en andere). Rijksoverheid en lokaal bestuur wensen terugdringing van dit aantal, mede uit oogpunt van overlast-bestrijding. Deze operatie kan thans al worden uitgevoerd met behulp van het bestaande instrumentarium.

Bestuursrechtelijk instrumentarium

Op dit terrein bestaat een veelheid aan regelgeving. Gebleken is dat dit op zich zelf waarschijnlijk voldoende is, doch gemeenten assistentie behoeven bij de nadere invulling en de feitelijke effectuering van beleid. Via de interbestuurlijke Task Force Veiligheid en Verslavingszorg wordt hier aandacht aan besteed (expertisebureau en werkgroep Cannabis/coffeeshopbeleid).

Afzonderlijk onderdeel: alcohol/cannabis-verkoop

In dit verband wordt tevens genoemd de scheiding van de verkoop van alcohol en cannabis. Deze wordt in de Drugnota voorgestaan om ongewenste proliferatie van cannabis tegen te gaan. De vraag is of er iets nader zou moeten worden geregeld om deze scheiding te bewerkstelligen. Mogelijkheden zijn: strikte handhaving van de Drank- en Horeca Wet, opname als afzonderlijk criterium in de OM-richtlijn, en/of lokaal te formuleren beleid.

Uit ingewonnen informatie tekent zich het volgende beeld af:

- Formulering van bestuurlijk beleid op lokaal niveau m.b.t. coffeeshops is zeer raadzaam. De Drank- en Horecawet regelt uitsluitend iets voor alcohol-schenkende inrichtingen, dus voor coffeeshops (die nu nog alcohol verkopen) dient een afzonderlijke plaatselijke regelgeving te worden ontwikkeld onder meer gebaseerd op de APV.
- Overeenstemming in de lokale driehoek is nodig.
- Vastlegging van de toevoeging van een desbetreffend (6e) criterium "geen verkoop van alcohol" in de OM-richtlijn stuit niet op juridische bezwaren. Dit lijkt zowel te kunnen in de vorm van een 'enkele vergrendeling' (alleen in bestuurlijk kader dan wel alleen in de OM-richtlijn) als in de vorm van een dubbele: in beide kaders. Toevoeging van een zesde criterium laat overigens onverlet dat eventueel optreden uitsluitend is te baseren op overtreding van de Opiumwet, en niet bijvoorbeeld op grond van de verkoop van alcohol.
- Een overgangstermijn van minimaal een half jaar is hierbij noodzakelijk, mede in verband met het economisch belang van de eigenaar.

De gehele operatie zoals boven geschetst, inclusief de alcohol-scheiding, zou kunnen resulteren in bijvoorbeeld 1100 à 1200 verkooppunten. De in de Drugnota weergegeven voornemens (5 gram, terugdringing drugtoerisme, handelsvoorraad, etc.) hebben betrekking op deze, gesaneerde verkooppunten. Daarenboven kan nog enige extra sanerende werking worden verwacht van een in de lokale driehoek gesanctioneerd beleid, mede gebaseerd op strikte handhaving en toepassing van de aangepaste OM-richtlijn. Dit resulteert in, laten we zeggen, zo'n 1000 verkooppunten in de horeca-achtige gelegenheden.

Met andere woorden: het in de Drugnota voorgestelde beleid zou reeds zijn vruchten afwerpen indien een en ander daadwerkelijk gehandhaafd gaat worden. Voor het lokaal bestuur is van belang dat dit zich nog nadrukkelijker dan tot dusver ziet gesteund in haar pogingen om de overlast-problematiek effectief te lijf te gaan.

Ondersteuning door de rijksoverheid bij de nadere effectuering van bestuurlijke regelgeving lijkt wenselijk. De bestuurlijke aanpak volgens afspraken in de lokale driehoek wordt daarnaast nog eens door het OM ondersteund door strikte handhaving van de AHOJ-G criteria.

Ook vanuit volksgezondheids-oogpunt is het opportuun om te komen tot een sanering van de bestaande coffeeshop-branche. Dit zal immers bijdragen aan een behoud van de scheiding van markten tussen soft drugs en hard drugs.

Verdergaand initiatief uitsluitend op lokaal niveau binnen door de driehoek gestelde voorwaarden: geregleerde aanvoer naar gedoogde coffeeshops

Het Nederlandse gedoogbeleid m.b.t. cannabis kan op zichzelf principieel als succesvol worden beschouwd. Benadrukt moet worden, dat eventuele nieuwe voorstellen binnen dit beleid dan ook (tevens) gericht zouden moeten zijn op het sluitend maken van dit op zichzelf succesvolle gedoogbeleid.

De intrinsieke nadelen van het cannabisbeleid, voor justitie evident aanwezig, zouden mogelijk beter zijn aan te pakken indien we een stap verder zouden zetten in de regulering van de verkooppunten. De handhaafbaarheid wint bij een meer consistente en transparante regeling van de aanvoer naar een beperkt aantal coffeeshops, die worden gedoogd binnen de door de lokale driehoek gestelde voorwaarden. Hiermee zou wellicht tevens de immanente doorschuifproblematiek tussen bestuur en justitie over de verantwoordelijkheid voor de handhaving van het coffeeshopbeleid uit de wereld zijn te helpen.

Indien hiervoor wordt gekozen, lijkt het raadzaam dat de bewindslieden in het debat expliciet invulling geven aan de desbetreffende passage uit de Drugnota. De nota schept immers reeds de mogelijkheid tot het zetten van een volgende stap in het gedoogbeleid (p. 57, aan het eind van de 2e hele alinea):

'De huisteelt door meerderjarigen van kleine partijen Nederwiet, die valt binnen door het lokale driehoeksoverleg vast te stellen voorwaarden, krijgt geen prioriteit bij de opsporing en vervolging.'

De inkoop en de controle daarop, de uitsluitende levering aan de shops, etc., zijn zaken die dan om nadere regeling vragen.

Advies t.b.v. de lijn voor het kabinet

Uitgaande van een gesaneerde branche als boven omschreven, zouden in deze gedachtengang rijks- en lokale overheid op dit moment initiatieven dienen te nemen tot het zetten van een verdere stap: het door de rijksoverheid creëren van ruimte voor mogelijkheden voor het lokale niveau om binnen door de lokale driehoek te specificeren voorwaarden, de aanvoer van gedoogde coffeeshops te reguleren. In het licht van de bovenstaande overwegingen lijkt het niet raadzaam om de mogelijkheid van deze lokale initiatieven expliciet in de landelijke OM-richtlijn vast te leggen. Evenmin zal een nadere aanduiding moeten worden gegeven van de te gedogen hoeveelheid Nederwiet-planten (ter bevoorrading van de gedoogde shops). Het expliciet opnemen van een dergelijk criterium, anders dan voor eigen gebruik, wordt de bewindslieden afgeraden onder andere met het oog op de te verwachten buitenlandse kritiek (bijvoorbeeld de INCB zou dit waarschijnlijk als legalisering opvatten).

Er wordt ruimte gelaten voor lokale initiatieven ter regulering van de achterdeur-problematiek. Vooral nog zal dit beperkt blijven tot enkele initiatieven. De landelijke richtlijn kan in het algemeen aangeven dat plaatselijke richtlijnen,

vast te stellen door de lokale driehoek, specificaties geven voor het gedogen van de (kleinschalige teelt en) aanvoer ten behoeve van nader te bepalen coffeeshops.

Wel wordt aangeraden om ter bestrijding van de georganiseerde misdaad in de coffeshop-branche een zesde criterium toe te voegen aan de bestaande richtlijn: er komt een einde aan het gedogen van de shop bij aanwijzingen voor connecties met de georganiseerde criminaliteit. Het OM zal dan tot vervolging overgaan.

30 gram / 5 gram

Complementair aan de voorgestelde mogelijkheid tot lokale regulerings-initiatieven is de wijziging van de Opiumwet ten aanzien van de hoeveelheid van 30 gram als zijnde bestemd voor eigen gebruik (onderscheid overtreding/misdrijf). Het terugbrengen van deze hoeveelheid tot 'een geringe hoeveelheid bestemd voor eigen gebruik' wordt geadviseerd, zowel vanuit de inhoud van het beleid (richtlijn en wet met elkaar in overeenstemming brengen) als vanuit de politieke inschatting (het een niet zonder het ander).

De nieuwe gedoog-procedure

De voorgestelde nieuwe gedoog-procedure is als volgt in te vullen. Plaatselijke regelingen m.b.t. teelt en bevoorrading van shops worden in alle afzonderlijke gevallen, na bespreking in de lokale driehoek, door de hoofdofficier ter accordering voorgelegd aan het college van PG's, al dan niet van een advies voorzien door de Directie Beleid van het departement. Ofwel; alles boven de 5 plantjes wordt in beginsel vervolgd, waarbij overigens ten behoeve van de lokale situatie rekening wordt gehouden met lokale regelingen ten aanzien van gedoogde coffeeshops op grond van binnen de driehoek gemaakte afspraken. In zoverre moet er sprake zijn van lokaal sluitend en bestendig beleid. In deze context garandeert het OM dat bij afwijking van het strikte lokale beleid altijd wordt opgetreden.

De procedure is vergelijkbaar met die m.b.t. euthanasie. Wijkt een en ander substantieel af van het standpunt van de minister van justitie, dan kan deze een aanwijzing geven, bijvoorbeeld een opdracht aan het OM om tot vervolging over te gaan. Centrale toetsing door PG's is nodig, juist omdat hiermee een nieuwe stap wordt gezet in het gedoogbeleid.

Haalbaarheid

Tegen een dergelijk integraal cannabisregime (inclusief de sterke nadruk op de onderlinge samenhang van de voorstellen) lijken internationaal weinig steekhoudende bezwaren in te brengen. De grensoverschrijdende effecten worden immers door de 5 gram en door de gemeentelijke aanvoerregeling nadrukkelijk ingeperkt, en het systeem zal uitsluitend van toepassing zijn op de binnenland-

se markt van produktie en consumptie. Uiteraard zal een en ander een duidelijke uitleg aan het buitenland vergen.

Om het systeem sluitend en consequent te doen zijn, zal de in de OM-richtlijn op te nemen maximum handelsvoorraad voor de shops op termijn betrekking moeten hebben op zowel Nederwiet als de mogelijk in Nederland te produceren 'Nederhasj'. De facto kan er op dit moment nog geen onderscheid worden gemaakt tussen Nederwiet en geïmporteerde buitenlandse cannabis-soorten.

Enige regulering van de distributie van buitenlandse cannabis is nadrukkelijk niet aan de orde, al was het maar vanwege verdragsverplichtingen en de relaties met het buitenland. Echter: volgens de ter beschikking staande gegevens wordt in de verkooppunten thans ongeveer evenveel buitenlandse cannabis omgezet als Nederwiet (overigens heet het laatste aandeel wel groeiende te zijn). Het gedoogbeleid, ook in aangescherpte vorm met betrekking tot de 5 gram, blijft conform de Nota van toepassing op beide soorten cannabis. Wat de consumptiemarkt betreft zou een eventuele beperking van de regulering tot de Nederwiet op dit moment dus slechts de helft betreffen.

Bestaande praktijk: het 'Bussumse model'

Als voorbeeld kan dienen het reeds bestaande 'Bussumse model', dat thans ook in enkele andere gemeenten wordt overwogen. In Bussum bestaat reeds sinds een jaar of 15 een enkel gedoogd verkooppunt, met een stichtingsbestuur. Een medewerker koopt softdrugs in en legt hierover verantwoording af aan het bestuur. In de lokale driehoek wordt het beleid van tijd tot tijd geëvalueerd. Overigens heeft ook dit model voorzover bekend niet uitsluitend betrekking op Nederwiet: er worden allerlei soorten softdrugs verkocht in de shop. Er wordt dus niet uitsluitend aangekocht bij de gedoogde kleinschalige Nederwiet-teler.

Een door de interbestuurlijke Task Force Veiligheid en Verslavingszorg ingestelde werkgroep Lokaal cannabis/coffeeshopbeleid zal adviseren over mogelijke concretisering van lokale initiatieven, bijvoorbeeld naar analogie van Bussum.

I. ACHTERGROND

Waarom een SOV?

Er is een groep verslaafden die door het plegen van reeksen delicten overlast veroorzaakt, door een tekort aan cellen niet in hechtenis wordt gesteld of wordt heengezonden, vervolgens zijn criminele activiteiten weer oppakt, kortom gewoon doorgaat met het veroorzaken van overlast.

Met de bestaande zorgvoorzieningen wordt deze categorie niet bereikt.

- Over het algemeen zal deze groep, geruime tijd na een veroordeling, worden opgeroepen om de straf uit te zitten in een half open inrichting voor zelf-melders. In dergelijke inrichtingen bestaat geen gestructureerde vorm van verslavingszorg.
- Zij zijn niet in voor hulpverlening op vrijwillige basis en zullen daarom ook niet de keuze maken voor hulpverlening die in het kader van de zgn. drangprojecten als alternatief voor detentie wordt aangeboden. Door een korte strafverwachting is er geen sterk drangmiddel.
- Ook plaatsing op een drugvrije afdeling (DVA) van een penitentiaire inrichting is niet aan de orde. Motivatie, vrijwilligheid is daarvoor de basis en die ontbreekt juist. Bovendien zijn de aan deze groep opgelegde straffen doorgaans tekort voor een effectief verblijf op een DVA.

De problematiek van de overlast van deze groep wordt niet opgelost door het alleen beschikbaar stellen van meer cellen. Dit is de achtergrond van de uitspraak in de Drugnota dat een gedwongen opvangvoorziening voor deze categorie verslaafden gewenst is. De duur van die opvang zou moeten kunnen uitstijgen boven de doorgaans opgelegde straf. Die tijd zou moeten worden benut voor het concreet werken aan maatschappelijk herstel door deelname aan een geïntegreerd hulp- en scholingsprogramma. De verantwoordelijkheid voor de opleidings- en werktoeleidingsprogramma's wordt in de nota nadrukkelijk gelegd bij het lokale bestuur.

Er wordt in de nota een experiment in Rotterdam, alsmede een specifieke wettelijke regeling in het vooruitzicht gesteld.

Dwangopname en duur

De wettelijke voorziening die wordt voorbereid zal inhouden dat de rechter opname in de SOV kan opleggen. Er is geen sprake van dwangbehandeling. Alleen de opname geschiedt onder dwang. Deelname aan het programma vindt plaats op basis van vrijwilligheid, met dien verstande dat binnen het regime prikkels worden ingebouwd om deelname te stimuleren.

De duur waarvoor de maatregel kan worden opgelegd is niet gerelateerd aan de ernst aan de inbreuk op de rechtsorde, maar aan de tijd die -naar verwachting- nodig zal zijn om het proces van maatschappelijk herstel in gang te zetten. Van geval tot geval zullen verschillen optreden, maar als maximum moet worden gedacht aan een periode van 1 1/2 a 2 jaar.

Doelgroep

Legaal in Nederland verblijvende drugsverslaafden die met grote regelmaat delicten plegen (i.c. in Rotterdam), die zijn aangehouden voor een delict waarvoor voorlopige hechtenis is toegestaan, waarvoor een strafverwachting geldt van ten hoogste 9 maanden en tussen de 18 en 35 jaar zijn en de afgelopen 12 maanden 3 overeenkomende strafbare feiten hebben gepleegd.

Psychische problematiek en (volstrekke) groeps-ongeschiktheid zijn contra-indicaties.

Het gaat om de groep bij wie de al vele jaren durende verslaving gepaard gaat met een zeer omvangrijk strafrechtelijk verleden, dat doorgaans bestaat uit het plegen van relatief lichte delicten. Jeugdigen voldoen niet aan het criterium van jarenlange verslaving. De bovengrens is gesteld op 35 jaar, omdat de ervaring is dat oudere verslaafden (helemaal) niet meer bereid zijn om nog te pogen hun leven een andere wending te geven.

II. TENUITVOERLEGGING VAN DE SOV

Doel

- * terugdringen van overlast door het insluiten van criminele verslaafden.
- * oplossen, althans beheersbaar maken van individuele (verslavings)problematiek, dmv. adequate verslavingszorg en door het bieden van maatschappelijk perspectief.

Lokaal karakter

De maatregel wordt ten uitvoer gelegd in één inrichting, in de regio waar de overlast is gepleegd. Voordelen hiervan zijn:

- geen tussentijdse overplaatsingen; de begeleiding is in één hand.
- resocialisatie op de (toekomstige) woonplek.
- gunstig voor het opzetten van een lokaal extern nazorg-netwerk.
- commitment van de lokale gemeenschap: "er gebeurt wat".

Instroom

Op lokaal niveau moeten er afspraken zijn over de toeleiding van verslaafden naar de SOV.

Het gaat om een categorie die -gewoonlijk- niet wordt gehecht of wordt heengezonden. Nu moet zij juist kunnen worden vastgehouden om te kunnen adviseren over een SOV opname.

Van belang is dat tevoren de potentiële doelgroep, op naam, in beeld wordt gebracht. De politie kan dan bij aanhouding eenvoudig vaststellen of er sprake is van een kandidaat.

Als dit het geval is, volgt een melding aan de verslavingsreclassering. Het VIS-team (Vroeghulp Interventie Systeem) bezoekt de betrokkene, en brengt -in overleg met het O.M.- advies uit.

Vervolgens wordt de zaak -zo mogelijk via snelrecht of versneld recht- ter zitting aangebracht.

Geleidelijk van gesloten naar open setting

De inrichting voor SOV heeft een tweevoudig karakter.

Er is een gesloten setting die is bedoeld als de eerste fase van het zorg-traject en van waaruit bij gebleken geschiktheid stapsgewijs eerst intern doorplaatsing geschiedt en vervolgens verder naar de half-open en vervolgens naar de open, extra-murale fase. Een en ander in samenhang met het individuele plan van aanpak dat in de eerste inkomst-fase op basis van een diagnose en in relatie tot het gedifferentieerd zorgaanbod wordt opgesteld.

De probation-officer (p.o.) is de verbindende schakel tussen diverse fasen.

Onderdeel van de gesloten setting is óók een unit die is bedoeld voor personen die niet bereid zijn tot deelname aan het zorgprogramma. Voor sommigen zal het verblijf in deze unit van korte duur zijn, degenen die hardnekkig zijn in hun afwijzing zullen daar langer moeten verblijven.

Het regime in deze unit komt overeen met dat van een penitentiare inrichting, met dien verstande dat wel voortdurend zal worden gestimuleerd tot deelname aan het programma.

Het eerste deel van het interne zorgcircuit heeft ook penitentiair accent, maar meer als ondersteunende component voor die zorg.

Een drugsvrij klimaat is een wezenlijk onderdeel van de opzet.

Interne structuur van de SOV

De beschrijving geeft de gang van de verslaafde door de SOV weer.

Per fase zijn telkens heel kort de meest kenmerkende elementen genoemd.

A. Gesloten setting duur: 6 maanden, capaciteit 48 plaatsen

Unit I Inkomstenfase

- * individuele aanpak, fysiek herstel, structuur aanbrengen
- * diagnose, opstellen plan van aanpak en contract

Unit II Sociale gedragsfase

- * groeps activiteiten: werken, eten, recreatie en sport
- * onderwijs, sociale vaardigheidstraining

Unit III Opbouwfase

- * zelfstandigheid; verantwoordelijkheid voor het functioneren van de eigen afdeling
- * oefenen van aangeleerd gedrag in "laboratorium"-situatie
- * betrekken van het sociale systeem
- * vanuit "één loket" aanbieden een scala van vervolgtrajecten

De vierde unit binnen de gesloten setting is bestemd voor de (nog) niet-gemotiveerden.

B. Half-open setting duur: 6 tot 9 maanden

- * met leefgroep huishouden bestieren
- * buitenwereld wordt oefenterrein en context voor arbeidstraject en vrije tijdbesteding
- * opbouw sociaal netwerk, op eigen benen te staan, deelnemen aan het dagelijks leven
- * arbeidsbemiddeling richten op een echte baan.

C. Open, extra-murale fase duur: 6 tot 9 maanden

- * herintreden in vrije samenleving, doch onder de titel van de SOV
- * begeleid zelfstandig wonen na toewijzing van woning door Woonruimte zaken
- * strakke begeleiding door p.o. bij de start, met geleidelijke wordt afgebouwd
- * controle p.o. op huishouden, op werk- en vrije tijdsprojecten en op sociaal netwerk

Vervolgzorg via één loket

Naast (verslavings-)zorg zijn ook andere -met elkaar samenhangende- aspecten essentieel voor reïntegratie: arbeid en scholing, vrijetijdsbesteding, financiën (schuldsanering, spaarpot opbouwen van het loon) en (begeleid) wonen. Van belang is dat een verslaafde niet pas na detentie hiermee te maken krijgt en vele loketten afmoet. Een wezenlijk kenmerk van de SOV, zoals deze voor Rotterdam wordt voorbereid, is dat deze voorzieningen reeds in een vroeg stadium -in de laatste periode van de gesloten fase- in onderlinge samenhang vanuit een loket worden aangeboden. Zij kunnen vervolgens worden geïntensiveerd en steeds meer worden geïntegreerd in de veranderende wijze van leven.

Met de betrokken organisaties worden afspraken gemaakt over het beschikbaar stellen van voorzieningen en over aanwijzen van vaste aanspreekpunten, die gelijktijdig op vaste tijden ook binnen de inrichting beschikbaar zijn.

Probation Officer (p.o.)

De verslaafde doorloopt in de SOV diverse fasen, krijgt te maken met verschillende functionarissen- vaak met net weer een andere invalshoek, moet elke keer opnieuw zijn verhaal vertellen aan steeds weer nieuwe gezichten. Het opbouwen van een vertrouwensrelatie wordt dan moeilijk.

Om dit te voorkomen worden meerdere p.o.'s aan de staf van de SOV verbonden.

Eén persoon "adopteert" de verslaafde bij inkomst en legt samen met hem de hele route af; met hand op diens schouder, soms begeleidend, maar soms nadrukkelijk duwend. Deze vaste begeleider coördineert alle activiteiten rond zijn cliënt en zorgt voor integratie, samenhang en continuïteit van de zorg, tijdens het gehele traject vanaf de instroom tot en met de nazorg.

III. SAMENVATTEND

- * Er is voor de SOV een opzet ontwikkeld die -door de gerichtheid op het bieden van maatschappelijk perspectief- inhoudelijk aansluit op de problematiek van de doelgroep.
- * Het programma is duidelijk gestructureerd; inzet van de p.o. garandeert trajectbewaking.
- * Relevante organisaties steunen de opzet en zijn reeds betrokken. Er worden al tevoren netwerken opgebouwd met (externe) partners. In de instroomfase: politie, verslavingsreclassering, OM. Mbt de nazorgfase onder meer met SoZaWe (lokaal), RBA en Woningcorporaties.

1077-2

Notitie

Aan

Stass. Kohnstamm

Van

DGOOV

Doorkiesnummer:

Gesteld door:

Via

HVBZJ

DirPol plv.

laa

>

Kenmerk

EA96/N 357

Afdeling

>

Afdeling

>

Kamer

>

Doorkiesnummer:

(070)3027558

Afdeling

>

Afdeling

>

Datum

1-2-1996

Onderwerp

- Bestuurlijke handhaving strafbare feiten, notitie ten behoeve van "Toren-tjesoverleg" en bewindsliedenoverleg dinsdag 6 februari en behandeling knelpunten drugnota in MR vrijdag 9 februari.

Ten behoeve van de diverse bewindsliedenoverleggen op 6 februari en de MR op 9 februari wordt een agenda samengesteld met bijbehorende stukken. Van de zijde van Justitie komt een notitie over het coffeeshop/cannabisbeleid, van de zijde van VWS wordt een notitie verwacht over het experiment heroïne verstrekking. Deze zullen u maandag ter informatie bereiken. Biza levert onderstaande tekst m.b.t. het bestuurlijk-juridisch instrumentarium.

In de contacten met het veld (de gemeenten) komt voortdurend naar voren dat het bestaande bestuurlijke instrumentarium ontoereikend is waar het gaat om:

1. sluiting van overlastgevende drugpanden/woningen
2. sluiting van coffeeshops die geen overlast geven maar waar wel strafbare feiten op basis van de Opiumwet worden gepleegd.
3. het handhaven van de zgn. 0-optie.

Ad.1. Het wetsvoorstel wijziging gemeentewet t.b.v. sluiting overlastgeven-de drugpanden is voor 9 februari geagendeerd voor behandeling in de MR. In het voorstel wordt een bevoegdheid toegekend aan de burgemeester om bij ernstige overlast ten gevolge van druggebruik en -handel de woning te sluiten. Het wetsvoorstel is voor advies naar de VNG gezonden. Ambtelijk is advies gevraagd aan VROM en Justitie. In de loop van komende week zal nog een brief naar de MR gaan met daarin opgenomen de diverse commentaren en de voorgestelde wijzigingen van het thans voorliggende wetsvoorstel.

Ad.2. In vervolg op een eerdere notitie over dit onderwerp (bijgevoegd)nog het volgende.

O.i. zijn er twee mogelijkheden om een sluitingsbevoegdheid te creëren bij constatering van strafbare handelingen in openbare inrichtingen.
1e. een rechtstreeks uit de wet voortvloeiende bevoegdheid toekennen aan de burgemeester waarbij hij de mogelijkheid krijgt in geval van constateren van een strafbaar feit (i.c. overtreden van de Opiumwet) de inrichting te sluiten.

886 42/9602

2e. In de Drank- en Horecawet wordt een vergunningenstelsel in het leven geroepen. Zonder vergunning is het verboden een alkoholschenkende inrichting te exploiteren. B en W verlenen de vergunning en kunnen daar aan ook voorwaarden verbinden. Een van de voorwaarden die bij overtreding kan leiden tot sluiting kan zijn het plegen dan wel het gelegenheid geven tot het plegen van strafbare feiten w.o. feiten uit de Opiumwet.

Beide mogelijkheden vragen om ingrijpende wetswijzigingen.

In het eerste geval treedt de burgemeester nadrukkelijk op de plaats van het O.M. In het tweede geval dient niet alleen het motief van de Drank en Horecawet gewijzigd te worden (thans sociaal-economisch en sociaal-hygiënisch) maar ook dient het bereik van de wet uitgebreid te worden naar niet-alkoholschenkende bedrijven c.q. naar alle bedrijven die inschrijfplichtig zijn bij het Bedrijfschap Horeca.

Ad.3. Waar sluiting een repressieve maatregel is vraagt de mogelijkheid van een 0-optie om preventieve mogelijkheden. Op grond van wat onder ad.2. is gesteld zou op termijn de mogelijkheid bestaan om een coffeeshop behalve bij overlast ook te sluiten bij constateren van een strafbaar feit. Het vestigen van een coffeeshop is m.i. niet te voorkomen. De vergunning op grond waarvan de inrichting wordt geëxploiteerd is een gebonden beschikking; voldoet men aan de vereisten dan kan de vergunning niet geweigerd worden.

+

NB.

Tijdpad:

6 feb torentjesoverleg
drugbewindsliedenoverleg

9 feb MR: knelpunten drugnota
wetsvoorstel wijziging gemeentewet

→ 12 maart: kamerdebat drugnota

+ Deze kwestie komt deze maand in de werkgroep
cannabis belid op de orde met de steden
zelf, die ook allerlei ideeën hebben.
Eind v/d maand, om in het kamerdebat
leidt dit tot een advies
Het is ook op de orde in het jurisprudentie-
milieu; daarom geldt hetzelfde.

HOEVEELHEDEN VERDOVENDE MIDDELEN, TER ZAKE WAARVAN - INDIEN VOOR EIGEN GEBRUIK - IN DE WESTDUITSE DEELSTATEN GEEN VERVOLGING MEER WORDT INGESTELD.

Let op: het gaat daarbij niet alleen om bezit in het binnenland, maar om alle handelingen, dus ook invoer (!), uitvoer, vervoer, productie etc.

Opgenomen zijn alleen die deelstaten, die voor Nederland van belang zijn i.v.m. de instroom van gebruikers uit die deelstaten (zie bijgevoegd kaartje). De oostduitse en zuidelijke deelstaten zijn derhalve weggelaten. Berlijn is alleen ter vergelijking met Amsterdam opgenomen.

Stand: 8 mei 1995

Informatie van: Minister van Justitie Noordrijn Westfalen

<u>deelstaat</u>	<u>hashish</u>	<u>marihuana</u>	<u>heroïne</u>	<u>cocaïne</u>
Berlijn	15g	15g	(1)	(1)
Bremen	10g	10g	1g	2g
Hamburg	30g	30g	1g	1g
Hessen	30g	30-100g	1g	1g
Nedersaksen	15g	15g	1g	1g
Noordrijn Westf.	10g	10g	0,5g	0,5g
Rijnland Pfalz	10g	10g	(2)	(2)
Saarland	10g	10g	(2)	(2)
Sleeswijk Holst.	30g	30g	1g	5g

(1) = geen regeling opgenomen in de sepotrichtlijnen

(2) = geen hoeveelheden opgenomen in de sepotrichtlijnen; of er geseponeerd wordt, wordt van geval tot geval bekeken.

Let op 1:

Saarland en Rijnland Pfalz zijn buurstaten van Frankrijk !

Let op 2:

In de praktijk leiden deze richtlijnen voor wat cannabis betreft ertoe, dat bij gebruikers voor cannabis niet of nauwelijks nog wordt opgespoord. Want de duitse politie moet, als zij hoeveelheden beneden de aangegeven sepothoeveelheden vindt, toch proces-verbaal opmaken, de verdachte horen etc. (De vrijheid in dergelijke gevallen van een p.v. af te zien, heeft de politie in Duitsland, anders dan bij ons, niet). Maar de duitse politie weet reeds als zij dat p.v. opmaakt, dat de Officier van Justitie de zaak zal seponeren. Aangezien de politie geen zin heeft 'voor het archief' te werken, laat zij de opsporing van cannabis bij gebruikers intussen verregaand rusten.

Let op 3:

Het Bundesverfassungsgericht, de hoogste duitse rechter, heeft op 9 maart 1994 (Nr. 2 BvL43/92; beslissing o.m. gepubliceerd in Neue Juristische Wochenschrift 1994 p. 1577) beslist, dat bij geringe hoeveelheden cannabisproducten voor eigen gebruik strafvervolging achterwege moet blijven (Letterlijk: "In diesen Fällen werden die Strafverfolgungsorgane nach dem Übermassverbot" (= strijd met het proportionaliteitsbeginsel) "von der Verfolgung ... grundsätzlich abzusehen haben").

De duitse justitie mag (zelfs als er geen richtlijnen zijn of zij het anders zou willen) in deze gevallen dus niet meer vervolgen.

Let op 4:

De Bund ("Bonn") heeft ter zake van het al of niet vervolgen geen bevoegdheden. Dat behoort tot de exclusieve competentie van de deelstaten. De Heer Lintner c.s. hebben derhalve niet of nauwelijks invloed op het (strafrechtelijke) drugsbeleid.

MINISTER
VAN
JUSTITIE

1077-4

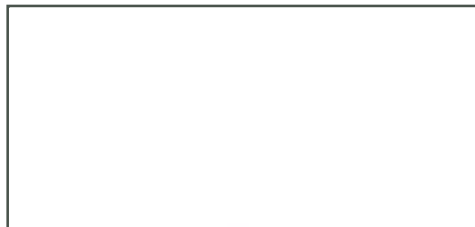
30/8 cc

Den Haag, 29 augustus 1995

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport
Mevrouw dr. E. Borst
Postbus 5406
2280 HK RIJSWIJK

De Staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken
Mr. J. Kohnstamm
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

Bijgaand stuur ik jullie ter kennisneming een notitie die zou kunnen dienen als leidraad voor de presentatie van de drugsnota.

DRUGSBELEID

Het drugsprobleem is een wereldprobleem.

Het is een probleem dat we niet kunnen oplossen, wel beheersen. Een ideaal drugsbeleid is er niet.

Het Nederlandse drugsbeleid zoals dat nu geldt, is niet slecht. Het heeft een aantal positieve effecten, waardoor de situatie in Nederland voor wat betreft de verslavingsproblematiek beter is dan in veel van de Europese landen en de Verenigde Staten.

[Cijfers zoveel mogelijk vergelijkend]

Doel van het Nederlandse beleid nu en in de toekomst:

- het verslavingsprobleem beheersbaar houden;
- de negatieve effecten van het beleid bestrijden.

Wat zijn die negatieve effecten?

- overlastproblematiek
- drugstoerisme
- verhouding met het buitenland
- georganiseerde misdaad.

Nieuwe beleid:

* uitgangspunten beleid tot nu toe handhaven, meer profileren:

Primair: - volksgezondheid
- strafrechtelijke en bestuurlijke aanpak ter bestrijding van negatieve effecten en omstandigheden.

Het doel van dit uitgangspunt is het beheersen van gezondheidsschade (harm reduction).

Hoe? Vraag: hoe schadelijk is wat?

- > 1. onderscheid soft- en hard drugs: hard drugs zijn (veel) schadelijker dan soft drugs.
2. onderscheid handel en gebruik
3. verslaafden behandelen in plaats van straffen wanneer het gaat om drugsgebruik. Verslaving is geen excuus voor crimineel gedrag en veroorzaken van andere vormen van overlast.

* We kiezen uit volksgezondheidsoogpunt voor strafbaarstelling en vervolging van handel en bezit van hard drugs.

* We kiezen uit volksgezondheidsoogpunt van het gereguleerd gedogen van het gebruik van soft drugs.

Belangrijke elementen:

- . de vraag zo gering mogelijk maken. Met andere woorden: zorgen dat zo weinig mogelijk mensen gebruiker worden van hard drugs, maar ook van soft drugs.
- . een absolute scheiding van de markten en de "scenes" van hard- en soft drugs.
- . de bonafide coffeeshop heeft zijn waarde en dus zijn bestaansrecht bewezen.

Hard drugs = drugs met een onaanvaardbaar risico

Volksgezondheid:

- preventie;- hulpverlening: methadon, spuitomruil, enz.
- behandeling: verslavingsklinieken
- experimenten verstrekking aan hopeloos verslaafden.

Strafrecht:

- prioriteit opsporing handel
- verslaving is geen excuus voor criminaliteit
- aanpak drugstoerisme/drugsrunners
- intensivering internationale samenwerking.

Combinatie:

- DVA-afdelingen in penitentiaire inrichtingen
- dwang- en drangprojecten
- experimenten werkinrichtingen

Bestuurlijke maatregelen:

- vervolgtraject na verslavingskliniek, dwang- en drangprojecten, werkinrichtingen.
- wetgevingsinstrumentarium sluiting drugspannen, coffeeshops
- deelname experimenten werkinrichtingen.

Aanpak georganiseerde misdaad (hard drugs en grootschalige handel in soft drugs door criminele groeperingen)

- Nederland is - internationaal gezien - goed in analyse
- aanpak criminele groepering heeft de voorkeur boven het opsporen van het illegale goed op zich
- ontwikkeling financieel rechercheren
- oprichting LRT, kernteams gaan beter functioneren, resultaten
- gezamenlijke inspanning overheid-bedrijfsleven: MOT
- LRT zal zich ook richten op internationale samenwerking
- Nederland is "gateway to Europe" hetgeen tot gevolg heeft dat met legale goederenstromen ook illegale goederenstromen ontstaan.
- de geografische ligging en infrastructuur van Nederland geven mogelijkheden voor criminele groeperingen.
- Voor ontstaan van verslavingsproblematiek is primair de sociaal-economische structuur van een samenleving van belang.

Soft drugs (cannabis)

- Aantal gebruikers in Nederland ongeveer 675.000 (definitie van "gebruiker"). Dat correspondeert met de aantallen in het buitenland
- De stepping-stone-theorie blijkt niet te kloppen in die zin dat een soft drugsgebruiker niet noodzakelijkerwijs overgaat op het gebruik van hard drugs, zeker niet wanneer hij er niet direct mee in aanraking komt
- De scheiding der markten dient er mede voor om de drempel naar de hard drugs zo hoog mogelijk te houden.

Dus: soft drugsgebruik niet in de illegaliteit brengen
en: het aantal gebruikers zo gering mogelijk houden.

Bij het beleid van de scheiding der markten heeft de bonafide coffeeshop zijn waarde bewezen.

Maar: er zijn nu neveneffecten die een ongunstige uitwerking hebben,

- o.a.: - soms ook hard drugs vermenging
- overlast ten opzichte van de omgeving
- toerisme, export
- handel in softdrugs door georganiseerde misdaad, infiltratie georganiseerde misdaad in de coffeeshops
- te veel shops, op de verkeerde plaatsen
- verkoop aan scholieren.

De neveneffecten zijn opgetreden door gebrek aan controle als gevolg van onvoldoende duidelijke richtlijnen. Beleid ten aanzien van coffeeshops wordt strikter evenals de controle en het gebruik van bestuurlijk instrumentarium.

Bestuurlijk instrumentarium wordt geïnventariseerd en waar nodig uitgebreid. Wijze van toepassing maatregelen is overigens een kwestie van het lokale niveau (de driehoek).

Richtlijnen

- Strafrechtelijke gedoogcriteria: geen reclame
geen hard drugs
geen overlast
geen verkoop aan jongeren < 18 jaar
geen verkoop van > 5 gram per keer.
- -----> - over de hoeveelheid toe te laten handelsvoorraad vindt nog overleg plaats
- -----> - telen en toevoer van een kleine hoeveelheid Nederwiet heeft opsporingsposterioriteit.

Waarom 5 gram?

Argumentatie:

- omzet 1 miljard, 675.000 gebruikers = F. 1500,-- per jaar = 600 sigaretten --> die 1 miljard is niet alleen voor eigen gebruik, maar ook voor handel;
- verreweg de meeste klanten kopen niet meer dan 3 a 5 gram tegelijkertijd.

Waarom posterioriteit in opsporing telen en toevoer kleine hoeveelheden Nederwiet?

- duidelijkheid
- Nederwiet als Nederlands produkt geeft zo geen relatie met het buitenland
- grootschalige teelt plus buitenlandse produkten zoveel mogelijk buiten de deur houden en daarmee de georganiseerde misdaad weren
- thans is ongeveer 50 % van het gebruik in ons land Nederwiet
- kleine teelt is moeilijk op te sporen.

Bestuurlijk instrumentarium

[uitwerken]

Afspraken in driehoeksoverleg met betrekking tot coffeeshopbeleid en wijze en intensiteit van controle, opsporing en strafvervolgning al dan niet ter ondersteuning van bestuurlijke maatregelen.

Preventie

- voorlichting
- contact met scholen, harde aanpak dealen op scholen.

Relatie met buitenland:

- 30 gram is uit Amerika overgenomen;
- in de praktijk worden bezit en gebruik van kleine hoeveelheden soft drugs veelal niet opgespoord/gestraft (Duitsland, Frankrijk, Spanje, Verenigde Staten, Australië); discrepantie met officiële regeringsstandpunt
- discussie over legaliseren wordt ook elders gevoerd: Duitsland op deelstaatniveau, Frankrijk (Hérion), Australië, Denemarken, Verenigd Koninkrijk. Nederland moet deelnemen, ervaringen uitwisselen.
- samenwerking met betrekking tot georganiseerde misdaad, verhinderen drugstoerisme waar het export betreft.

Speech 1 - Bestuurders/gemeenten

Het is hoog tijd dat de bestuurders zich ècht boos maken.

De bewoners van Spangen zijn boos. De bewoners van Klarendal zijn boos. De bewoners van Zuilen zijn boos. Om maar een paar wijken te noemen waar de sfeer verziekt wordt door de nadrukkelijke aanwezigheid van drugsgebruikers en handelaren. Natuurlijk ondernemen gemeentebesturen actie tegen drugsoverlast en criminaliteit. Ik zou niet durven beweren dat de problemen tot nu toe niet onderkend zijn. Verre van dat. De bestrijding van drugsoverlast en aan druggebruik gerelateerde criminaliteit en het terugdringen van verloedering staan hoog op de agenda in veel gemeenten. Maar het blijkt gewoonweg dat een sterker offensief nodig is om het tij te keren. Ik zou het een blamage voor het bestuur vinden als het zover moet komen dat de politie strafrechtelijk moet optreden tegen boze bewoners die stenen door ruiten van Franse auto's hebben gegooid of die brand hebben gesticht in drugpanden, omdat zij niet meer pikken wat wij als bestuur over onze kant laten gaan.

De tolerantiegrens van burgers is bereikt en het drugbeleid wordt ter discussie gesteld. De nuances zijn dan ver te zoeken, terwijl we als overheid niet anders kunnen dan te proberen uiterst genuanceerd alle belangen recht te doen. Juist omdat we de verworvenheden van het drugbeleid niet overboord willen gooien, bestaat er weinig manoeuvreer-ruimte, terwijl de oorzaak van het ongenoegen bij burgers wel degelijk aangepakt moet worden.

*om beetje
fieren*

Nederland heeft de naam tolerant te zijn ten aanzien van druggebruik. In de drugnota heeft u kunnen lezen dat het kabinet daaraan ook niet wil tornen. De redelijk succesvolle scheiding der hard- en softdrugsmarkten, het hoge percentage verslaafden dat door de hulpverlening wordt bereikt, de - in vergelijking met het buitenland - goede gezondheidstoestand van verslaafden zijn zaken die wij zo willen houden. Dat mag echter niet betekenen dat wij tolerant zijn ten aanzien van die druggebruikers en handelaren die onaanvaardbaar gedrag vertonen. "Ieder wordt geacht de wet te kennen" mag dan ~~een onhaalbare zaak zijn~~ in een overgereguleerd land als Nederland, maar een aantal normen zijn eeuwenoud en hebben een universele gelding. Gij zult respect opbrengen voor andermans eigendommen, ~~gij zult niet stelen, gij zult niet mishandelen, gij zult niet doden.~~ Ook de modernere varianten als: ~~gij zult niet urineren en braken in andermans portiek, gij zult geen auto's kraken, gij zult geen vuile spuit in andermans arm zetten~~ zijn algemeen geaccepteerd en overtreding van deze normen ~~wordt in brede kring~~ *zijn* onaanvaardbaar ~~geacht~~. Dergelijk gedrag mogen wij de verslaafden dus niet toestaan, al zijn wij als overheid wat toleranter ten aanzien van overtreding van de Opiumwet door druggebruikers.

Overtreding van sommige normen, waarbij het algemeen belang zwaarder in het geding is, moet zwaarder wegen dan overtreding van andere normen. Nu heeft dat - ingegeven door capaciteitsproblemen - ook zijn weerslag gevonden in het heenzendingenbeleid. Ingegeven door het cellentekort hebben wij liever een autokraker op straat dan een moordenaar. Maar ik weet wel wat ik nog liever zie: beiden achter slot en grendel! Zo langzamerhand is er een categorie lichtere vergrijpen ontstaan die vrijwel

straffeloos gepleegd kunnen worden. Het is zover gekomen dat dealers en verslaafden zwaaïen naar surveillerende politie-agenten en vrijwel onbeschaamd, openlijk doorgaan met hun onacceptabele gedrag. Dat gewone burgers niet altijd de moed hebben verslaafden en dealers daarop aan te spreken, kan ik wel begrijpen, maar dat de politie dit laat varen omdat er toch onvoldoende follow-up is, is onverteerbaar. Als straffeloosheid leidt tot dominantie van criminelen en verloederden in het publiek domein, dan zijn wij ver van huis geraakt. Een reële dreiging van hechtenis wegens overtreding van gemeentelijke APV-bepalingen kan gedragscorrigerend werken. Bij consequente handhaving kan hier op den duur een preventieve werking van uit gaan. Maar dan moet er wel voldoende celruimte zijn. Zeker voor kortgestraften kan dat in eenvoudiger complexen, met een wat soberder regime en minder hang- en sluitwerk. Ik beloof u: met wat voor onorthodoxe maatregelen dan ook, die extra celruimte komt er. Daar zal ik mij voor inspannen.

De drugnota heeft op het eerste gezicht misschien een wat reactonaire toon, maar ik zou zeggen dat dat wel meevalt. Er treedt geen verharding op jegens het gebruik van drugs; er treedt verharding op jegens onacceptabele neveneffecten van druggebruik en drughandel. Bovendien moet het twee kanten op werken: onaanvaardbaar gedrag bestraffen en goed gedrag belonen. Problematisch druggebruik komt vooral voor in sociale achterstandswijken, waar sprake is van een cumulatie van problemen: hoge werkloosheid, hoge uitvalspercentages onder schoolgaande jongeren, communicatieproblemen tussen bewoners, anonimiteit, kaalslag, leegstaande panden, enge plekken, zwervers in portieken en noem verder maar op. Als wij ons niet ook inspannen de verslaafden maatschappelijk perspectief te bieden, als wij niet proberen verslaafden scholing, werk en woonruimte te bieden, als wij niet proberen verbetering te brengen in de toestand van achterstandswijken, dan zijn wij te eenzijdig bezig. Verslaafden moeten een plaats krijgen in de lokale gemeenschap. Niet voor niets zijn werk, onderwijs, veiligheid, zorg en leefbaarheid dé thema's van het Grote~Stedenbeleid.

Samenwerking is nodig om verbanden te leggen. De nevenverschijnselen van druggebruik, criminaliteit en overlast, gaan niet alleen het Openbaar Ministerie aan. Gemeenten kunnen hier een belangrijke rol in spelen, om niet te zeggen een voortrekkersrol. Overlast en openbare orde is immers het pakkie-an van de gemeenten. Wijkplannen moeten ontwikkeld worden om hele concrete maatregelen te treffen waarbij ook bewoners en diverse instellingen, zoals woningcorporaties en scholen, betrokken worden. In het driehoeksoverleg moet het tot afstemming komen, maar daar moet het niet bij blijven. Er moet een sterke regie georganiseerd worden om de voor het management benodigde informatie in bruikbare vorm ter tafel te krijgen, zodat er ook heel resultaatgericht gestuurd kan worden. Bestudeerd moet worden hoe bestuursrechtelijke en strafrechtelijke instrumenten elkaar kunnen aanvullen en versterken.

Als voorbeeld neem ik hierbij het coffeeshopbeleid. Nu als gevolg van de AHOJG-richtlijn er een semi-legale gelegenheid is ontstaan waar softdrugs verhandeld mogen worden, kunnen gemeenten specifieke eisen stellen ten aanzien van vestiging en exploitatie van deze gelegenheden met hun specifieke bezoekersgroepen. De wildgroei moet bestreden worden. Op een gegeven moment waren er zoveel verkooppunten van softdrugs ontstaan dat

deze amper te exploiteren waren, tenzij er ook lucratievere handel plaatsvond. Harddrugs, wapenhandel, heling. Dit soort praktijken trekt weer heel andere bezoekersgroepen en niet van de aangenaamste soort. Dergelijke branchevervaging komt echter eerder voor bij cafe's dan bij de "echte" coffeeshops. Het aanpakken van de alkoholschenkende gelegenheden door OM (vervolgving drughandel) en gemeente (vergunningintrekking) zet dan meer zoden aan de dijk, dan de aanpak van de - per definitie - alcoholvrije coffeeshops die merendeels hun handel niet in de waagschaal willen stellen. Maar ook ten aanzien van de coffeeshops, mogen we de normen niet laten versloffen. Zelfs kan een gemeente, afhankelijk van de lokale situatie, besluiten in het geheel geen coffeeshops toe te laten. Daarbij moeten wel de uitstralingseffecten naar omliggende gemeenten en de benodigde extra handhavingscapaciteit in de overwegingen meegewogen worden. Ik waarschuw er voor de aantallen niet zover terug te brengen dat de lokale vraag zijn weg vindt naar het aanbod via allerlei verborgen kanalen. Wanneer de handel dan opduikt op scholen dan zijn we verder van huis dan met een coffeshop die op afstand daarvan gevestigd is en de gemeentelijke condities naleeft.

De komende tijd zal bestudeerd worden hoe met bestuurlijke instrumenten de nieuwe OM-richtlijn t.a.v. de aanvoer en opslag van handelsvoorraden nederwiel versterkt kan worden, zodanig dat coffeeshops bij wijze van spreken een "certificaat van oorsprong" kunnen overleggen om aan te tonen dat hun waar niet afkomstig is uit het buitenland, maar van gedoogde telers. Misschien moet er zelfs wel een miniem embleem aan de voorgevel van een coffeshop aangebracht worden waarmee aangeduid wordt dat dit een "officiële" gelegenheid is. Stromannen moeten uit coffeeshops geweerd worden door, in het kader van een vergunningverleningsstelsel, eisen te stellen ten aanzien van de exploitant m.b.t. strafblad, aangetoonde contacten in de criminele wereld, mogelijke toekomstige veroordelingen, persoonlijke aanwezigheid in de zaak, etc. Ik ben er voor de grenzen van wat mogelijk is te verkennen. Een expertisebureau zal zich daarover gaan buigen. Ook zal dit bureau de jurisprudentie, die lang niet altijd eenduidig is, bijhouden en de consequenties van rechterlijke uitspraken snel overbrengen aan gemeenten. De ene rechter stelt dat een coffeshop naar zijn aard overlast veroorzaakt, terwijl de andere rechter hoge eisen stelt aan het aantonen van overlast voor een coffeshops gesloten mag worden. Zeker wanneer er in veel gemeenten een helder coffeshop- en overlastbeleid wordt gevoerd en branchevervaging wordt tegengegaan, kan een rechter - naar mijn mening - niet langer stellen dat een coffeshop naar zijn aard overlast veroorzaakt. Aan u de schone taak zelf ook helderheid te bieden. Want toegegeven, het gebrek aan eenduidigheid bestaat ook omdat elke gemeente zijn eigen overlastbepalingen heeft en zijn eigen procedures heeft gevolgd bij het aanscherpen van het gemeentelijk drugbeleid. Het is zaak een evenwicht te vinden tussen landelijke uniformiteit en lokale diversiteit, zodanig dat burger weet waar hij aan toe is en het OM, dat nu eenmaal geen decentraal orgaan is, er ook weg mee weet.

Laat ik terugkomen op mijn openingszin. Wat moeten al die boze bestuurders nu met hun boosheid?

Als we met z'n allen doordrongen zijn van de noodzaak om dit probleem terug te dringen, dan moet het toch mogelijk zijn energiek tot een "joint-

venture" te komen. Gelukkig ken ik inmiddels vele bestuurders en ambtenaren die over schuttinkjes heen willen kijken. En zij hebben het niet makkelijk, want de materie is complex en ieder heeft zo zijn eigen deskundigheden en het totale veld is moeilijk te overzien. Begeestering is nodig om dan toch moed te vatten en te doen wat broodnodig is: werken vanuit het totale probleem, in plaats van te kiezen voor een facetbenadering. Het probleem onderkennen en vaststellen dat er vele kanten aan zitten en dat niemand het in zijn eentje op kan lossen is een begin. Wanneer men de armen ineens slaat, dan kan een ketenbenadering uitgewerkt worden met uitsluitend sterke schakels. Soms is het dan nodig om voorbij te gaan aan direct eigenbelang en te werken aan de versterking van de schakel bij een andere partij. Door financiën ter beschikking te stellen; door de bureaucratie te doorbreken en procedures te versnellen; door in te stemmen met oplossingen die wellicht in eigen kring op weerstand stuiten. Dat komt het eindresultaat ten goede. Individualisme, ego-tripperi, bureaucratie en verkokering moeten uit het woordenboek geschrapt worden. Er moet een strakke regie gevoerd worden om alle partijen en alle informatie bijeen te krijgen. Een helicopterview is nodig. Informatie moet zodanig beschikbaar komen dat het probleem strak ge-"managed" kan worden. Afspraken in het driehoeksoverleg moeten vertaald worden naar de werkvloer via een centraal aangestelde, gemandateerde ambtenaar die het nodige voor elkaar kan boksen. Met deze oplossing zal ervaring opgedaan worden bij de grote vier.

Er zal verder - eveneens met betrokkenheid van de grote vier - een interbestuurlijke task-force in het leven geroepen worden die horizontaal en verticaal die verbindingen zal leggen die nodig zijn om concrete oplossingen op zo kort mogelijke termijn ook daadwerkelijk gerealiseerd te zien. Bijvoorbeeld de extra celcapaciteit, de zorgvernieuwing.

Ik hoop dat u uit mijn verhaal de wil proeft die er bij mijn collega's en de departementen leeft om krachtig op te treden. Wij hebben de ambitie de overlast en de criminaliteit te lijf te gaan en terug te dringen tot een niveau dat niet langer alarmerend is. Ik weet zeker dat u evenzeer overtuigd bent van de noodzaak deze problemen weer op een beheerbaar niveau te krijgen. Laten we er samen de schouders onder zetten!

1077-5

Notitie over het drugbeleid, t.b.v. het bewindspersonenoverleg op 10 juli 1996.

Inhoudsopgave:

- I Uitgangspunten van het Nederlandse drugbeleid
- II Overzicht implementatie Drugnota
- III Buitenlands beleid
- IV Iers voorzitterschap
- V Aandachtspunten

Bijlagen:

- A Overzicht implementatie beleidsvoornemens
- B Versterking controle buitengrenzen

1. Uitgangspunten van het Nederlandse drugbeleid.

1. Doelstelling en middelen.

Het drugbeleid zoals dat in het midden van de jaren '70 geformuleerd is, heeft als belangrijkste doelstelling het beperken van de risico's en schade die het gebruik van drugs met zich meebrengt, zowel voor de gebruiker zelf als voor diens omgeving.

Een belangrijke overweging achter dit beleid is dat in een open samenleving de beschikbaarheid van drugs als een gegeven aanvaard moet worden, en derhalve ook het problematische gebruik van drugs. Het louter vertrouwen op de effectiviteit van een beleid gericht op aanbod-beperking wordt als onvoldoende ervaren.

Als beleidsinstrument is gekozen voor een tweesporen-benadering: vraagbeperking (preventie en zorg) en aanbodbeperking (het strafrecht dan wel andere justitie-inspanningen). De laatste jaren is tevens meer aandacht gekomen voor de bewaking van de openbare orde (overlast).

Het primaat van het beleid ligt, vanwege het beginsel van schadebeperking bij de preventie- en zorgkant.

Kenmerkend voor de Nederlandse aanpak is echter de geïntegreerde aanpak, door middel van nauwe samenwerking tussen de verschillende sectoren.

Een ander belangrijk kenmerk is de gedifferentieerde manier waarop het beleid geëffectueerd wordt. De kleingebruiker wordt niet gecriminaliseerd, terwijl de georganiseerde handel hard wordt aangepakt.

Ook het gedogen van de coffeeshops is een typisch uitvloeisel van ons beleid: de overweging daarbij is dat de cannabisgebruiker niet gedwongen wordt zich te begeven in criminele circuits, waarin het opdringen van gevaarlijker drugs zoals heroïne profijtelijker is (scheiding der markten). Ook hier is dus sprake van een vorm van schadebeperking.

Samenvattend kan gezegd worden dat kenmerkend voor ons beleid is:

- het uitgangspunt van schadebeperking
- de evenwichtige tweesporenbenadering
- de geïntegreerde en gedifferentieerde aanpak
- pragmatisme boven moralisme

2. Beleidsanalyse.

Het Nederlandse beleid functioneert nu ca. 20 jaar op basis van deze principes. Wanneer thans de balans wordt opgemaakt moeten we onderscheid maken tussen

de feiten m.b.t. het druggebruik en druggerelateerde zaken, en de vraag in hoeverre deze feiten het gevolg zijn van dit beleid. Met andere woorden: hoe succesvol is ons beleid?

De feiten:

Samengevat kunnen als **positieve** aspecten van de huidige situatie gezien worden:

- Het gebruik van cannabis leidt tot relatief weinig gezondheidsklachten: op een gebruikerspopulatie van ca. 675.000 (minstens eenmaal per maand) komt slechts een klein deel (ca. 0.3 %) werkelijk in de (gezondheids)problemen. Er zijn geen aanwijzing dat het cannabisgebruik leidt tot het gebruik van zwaardere drugs.

- Al sinds een jaar of tien kent ons land geen toename van enige betekenis van het aantal harddrugverslaafden. Het aantal verslaafden stabiliseert zich vergeleken met veel andere landen op een relatief laag niveau.

De gezondheidsschade die door het gebruik van hard drugs wordt veroorzaakt is beperkt gebleven. Het aantal drugsdoden en HIV-geïnfecteerde verslaafden is uitzonderlijk laag. Naar verhouding is een groot deel van de druggebruikers in ons land redelijk maatschappelijk geïntegreerd.

Als **negatieve** ontwikkelingen kunnen gezien worden:

- de toename van het gebruik van nieuwe soorten drugs (Designer-drugs zoals XTC en amfetamine-achtigen) is zorgelijk. Voorts zien wij dat jongeren geleidelijk aan op steeds jongere leeftijd met drugs gaan experimenteren (voornamelijk cannabis en XTC).

- Er is een beperkte categorie harddruggebruikers die voortdurend voor grote maatschappelijke en justitiële overlast zorgt. Eveneens rond een aantal coffeeshops worden overlastproblemen gesignaleerd.

- Nederland ontwikkelt zich steeds meer tot een drugproducerend en -exporterend land. Dit is een nationaal maar vooral ook een internationaal probleem. Een aantal buurlanden verwijt ons dat de drugs die daar gebruikt worden uit Nederland afkomstig zijn. De onderliggende kritiek is dat dit het gevolg is van het "laxe" Nederlandse drugbeleid.

Het verband tussen deze feiten en het beleid:

Ten aanzien van het gebruik van cannabis past de opmerking dat voorzichtigheid geboden is met het leggen van een verband tussen ons drugbeleid en de

resultaten in de praktijk. Het cannabisgebruik wijkt niet significant af van het gebruik in andere, vergelijkbare landen. De trends in het gebruik, waaronder de relatieve toename van het gebruik, doen zich evenzeer voor in landen die een repressiever beleid kennen.

De invloed van beleid op het gebruik is waarschijnlijk kleiner dan wij denken. Vermoedelijk spelen andere factoren, zoals trends in de jeugdcultuur, een belangrijker rol.

Er is geen reden om aan te nemen dat het gedoogbeleid ten aanzien van de kleinhandel in cannabis heeft geleid tot een beduidend groter cannabisgebruik. Dit betekent niet dat deze redenering omkeerbaar is: m.a.w. dat het niet uitmaakt of er wel of geen coffeeshops zijn. Een belangrijk pluspunt van ons beleid is dat de criminalisering en marginalisering van de gebruiker voorkomen wordt (het aantal arrestaties in de VS voor het bezit van kleine hoeveelheden cannabis is meer dan 1 mln per jaar; deze mensen krijgen dus allemaal een strafblad). Voorts heeft het beleid geleid tot een daadwerkelijke scheiding der markten.

Voor wat betreft de situatie ten aanzien van het gebruik van harddrugs, is het feit dat de morbiditeit en mortaliteit onder harddrugverslaafden in ons land zeer beperkt van omvang zijn gebleven, voornamelijk te danken aan ons beleid gericht op methadonverstrekking, spuitomruil, een ruime toegang tot de gezondheids- en verslavingszorg, materiële en maatschappelijke ondersteuning van verslaafden, etc. Vergeleken met landen die op dit punt een veel repressiever beleid kennen, en bijvoorbeeld weigeren het belang van secundaire preventie te erkennen (in hun optiek is totale abstinentie de enige acceptabele oplossing), is het niet overdreven te stellen dat ons beleid op dit punt effectief is.

In hoeverre zijn nu ook de genoemde **negatieve** ontwikkelingen een gevolg van ons drugbeleid? Ook hier past een zekere relativering.

In de eerste plaats is al vastgesteld dat trends in het gebruik van drugs, dus ook de toename in het gebruik van cannabis en XTC-achtigen min of meer los staan van het gevoerde beleid. Dat geldt overigens ook de afname van het gebruik van b.v. heroïne, die wij in heel Europa zien.

Wat overlast betreft (het grote punt van zorg van de gemiddelde Nederlander) moet vastgesteld worden dat zeer veel problemen toegeschreven worden aan drugs en drugmisbruik, terwijl in feite de oorzaken van deze problemen liggen in maatschappelijke en economische achterstandssituaties. In het kader van het Grote-steden beleid en het Veligheidsbeleid wordt hier al hoge prioriteit aan gegeven. Voor de specifieke drugsgerelateerde problemen is al enkele jaren het Overlastbeleid in ontwikkeling (budget VWS en Justitie voor 1997 ca. 60 mln). Het beleid bestaat uit een keuze voor de verslaafde tussen detentie of zorg. Deze

zorg omvat een gedifferentieerd pakket dat ook resocialisatie inhoudt. Het beleid begint geleidelijk aan resultaten op te leveren.

De overlastproblematiek die door drugs wordt veroorzaakt is dus niet ondanks maar juist dank zij ons drugbeleid beheersbaar gebleven.

Tenslotte de vraag of het probleem van "Nederland als Drugproducerend en -exporterend land" nu het gevolg van ons beleid is of niet.

De bestrijding van de aanbod-kant is altijd al een onderdeel van ons beleid geweest. De manier waarop daaraan in de praktijk uitvoering wordt gegeven wijkt niet beduidend af van veel andere landen. Het feit dat Nederland traditioneel een doorvoerland is, met de grootste zeehaven van de wereld, een sterke transportsector en traditioneel een sterke farmaceutische en chemische industrie, maakt wel extra inspanningen noodzakelijk. In bijlage B wordt nader ingegaan op de versterking van de controle aan de buitengrens.

De stelling dat ons beleid gericht op schadebeperking, waaronder het tolereren van de coffeeshops, de oorzaak zou zijn van dit probleem (zoals sommige critici suggereren) is niet te verdedigen. Zoals hiervoor is aangegeven heeft ons beleid niet tot een grotere vraag naar drugs geleid dan het beleid in andere landen.

Het schadebeperkingsbeleid afschaffen is dus geen oplossing, maar zal daarentegen alleen maar tot meer problemen leiden: er zal zeker een toename zijn van de drugoverlast (straathandel in drugs), toename van het aantal cannabisgebruikers dat op hard-drugs overstapt, toename van mortaliteit en morbiditeit onder druggebruikers en toenemend gebruik van bijvoorbeeld crack. Deze laatste drug is een typische "opjaagdrug" die snel te gebruiken is en een hevige roesbeleving geeft. Het is geen toeval dat het gebruik van crack in landen met een repressiever beleid (V.S., Frankrijk) hoger is dan het gebruik in landen met een toleranter beleid. Tevens mag ter illustratie dienen dat sinds het sluiten van perron Nul en de actie "Victor" het crack-gebruik in Rotterdam is toegenomen.

De aanpak van het probleem van Nederland als "drugdraaischijf" is dus een zaak van **intensivering** van ons drugsbeleid, met name op het punt van bestrijding van de georganiseerde handel, en geen **wijziging** van het beleid in de vorm van het loslaten van onze uitgangspunten.

Deze gedachtengang heeft dan ook ten grondslag gelegen aan het formuleren van de beleidsvoornemens van het Kabinet, zoals verwoord in de Drugnota en aangevuld met de uitkomsten van het debat met de Kamer.

II. Implementatie beleidsvoornemens Drugnota

De implementatie van de uit de Drugnota voortvloeiende beleidsvoornemens heeft geresulteerd in een actie programma dat 23 beleidsonderwerpen vermeldt. Een en ander is in bijlage A schematisch weergegeven. Zoals u zult zien, is er al zeer veel in werking gesteld.

Per betrokken departement zijn in algemene zin nog enkele bijzondere aandachtspunten aangegeven.

VWS

Op het gebied van de drugpreventie worden de inspanningen geïntensiveerd. In het najaar zal de start plaatsvinden van de landelijke steunfunctie preventie. Prioritaire onderwerpen zijn XTC en andere "nieuwe" drugs. Tevens zal in het najaar een voorlichtingscampagne over cannabis starten.

Inmiddels is gebleken dat de handreikingen voor gemeentelijke beleidsontwikkeling inzake house-parties in een behoefte hebben voorzien. De gemeenten die de handreikingen gebruiken zijn van mening dat met de beschikbare instrumenten dergelijke grootschalige evenementen redelijk tot goed te reguleren zijn. Het expertisebureau drugs zal de nadere uitwerking van de handreikingen op zich nemen.

In het najaar wordt het werkplan voor het experiment met heroïneverstrekking op medische indicatie aan de Kamer gezonden. Vervolgens kan het vooronderzoek plaatsvinden. In het voorjaar van '97 wordt gerapporteerd over het vooronderzoek, op basis waarvan de besluitvorming over het hoofdonderzoek kan plaatsvinden.

Justitie

Ook Justitie heeft op haar begroting 1997 capaciteitsuitbreiding opgenomen. Het betreft hier uitbreiding van 1000 cellen.

Aandachtspunten zijn daarnaast een plan van aanpak voor de handel en productie van XTC. Verbetering van afstemming en sturing zijn kernbegrippen in dit plan.

Een eerste concept is medio juli 1996 voorzien.

Een ander aandachtspunt zijn de Opsporingsrichtlijnen Opiumwet van het O.M. Deze worden na de zomer verwacht. De aandacht gaat hierbij vooral uit naar het coffeeshopbeleid.

Binnenlandse Zaken

Binnenlandse Zaken heeft zich geconcentreerd op de versterking van het bestuurlijk-juridisch instrumentarium ter bestrijding van overlast en de bekendstelling daarvan bij de lokale overheden. Een voorstel tot wijziging van de Gemeentewet dat burgemeesters de bevoegdheid geeft overlastgevende drugpanden te sluiten ligt thans voor behandeling bij de Tweede Kamer. Eind

september zal een stappenplan gereed zijn dat gemeentebesturen een handreiking biedt bij het bestuurlijk handhaven van lokaal drugbeleid.

Daarnaast is er een capaciteitsuitbreiding van de politie voorzien op de begroting van 1997 ter grootte van 1000 BVE's. Niet mogelijk is om landelijk te bepalen dat deze uitbreiding alleen ten goede komt aan drugsbestrijding.

Buitenlandse Zaken

Onderhandelingen over praktische samenwerking met Frankrijk op het gebied van drugsbestrijding vorderen gestaag. Nederland hoopt de praktische samenwerking alsmede een briefwisseling over coffeeshops en cannabisbeleid binnenkort politiek te kunnen afzegenen.

Nederland streeft gelijksoortige praktische samenwerking na met Duitsland, België, Luxemburg en het VK.

Daarnaast heeft Nederland actief geparticipeerd aan de totstandkoming van een EU-Commissierapport dat in mei jl. is aangeboden aan de deelnemers van de UNDCP-conferentie over drugsbestrijding in het Caribisch gebied.

Financiën

De controles aan de buitengrens zijn geïntensiveerd. Het gebruik van risico-analyse en intensieve gegevensuitwisseling met binnen- en buitenlandse diensten leidt tot goed resultaten; de drugvangsten zijn de afgelopen drie jaren met 50% per jaar gestegen. De controle op containers wordt verbeterd door het aanschaffen van een containerscanner. Daarnaast zal meer geïnvesteerd worden in de opsporing naar aanleiding van drugvangsten. In bijlage B wordt nader in gegaan op de controles aan de buitengrens.

Nederlandse Antillen en Aruba

Op deze eilanden wordt gewerkt aan de opbouw van een kustwacht-organisatie die een belangrijke taak zal vervullen bij de bestrijding van drugsmokkel in het Caribisch gebied. Daarnaast is begonnen met de opbouw van de douane op Sint Maarten.

III. Buitenlands beleid

Veel voornemens uit de drugnota leggen een uitdrukkelijke relatie met het buitenlands beleid. Dat geldt zowel voor de negatieve grensoverschrijdende effecten van het Nederlandse drugbeleid als voor de evident noodzakelijke internationale samenwerking bij de bestrijding van grensoverschrijdende drugcriminaliteit. Juist vanwege ons specifieke drugbeleid en de openheid van onze samenleving is Nederland internationaal kwetsbaar. Het is dan ook van groot belang dat Nederland zorgvuldig en zichtbaar optreedt tegen grensoverschrijdende

fenomenen. De tenuitvoerlegging van de beleidsvoornemens uit de drugnota met een internationale component speelt een belangrijke rol bij onze samenwerking met de landen in onze directe nabijheid, zowel bilateraal als ook in Schengen- en EU-verband.

Frankrijk heeft meer dan bijzondere belangstelling voor het Nederlandse beleid ten aanzien van coffeeshops en cannabisteelt en de daaraan toegeschreven negatieve effecten voor druggebruik en -handel in Frankrijk. Frankrijk dringt met name aan op 'zichtbare' maatregelen om die effecten tegen te gaan. Sinds een jaar is de dialoog tussen Frankrijk en Nederland geïntensiveerd.

De nadruk ligt op praktische samenwerking: concrete afspraken tussen justitie-, politie- en douanediens ten, en instellingen op gebied van verslavingszorg. Er wordt gewerkt aan kennisuitwisseling op het gebied van verslavingszorg, vereenvoudigde procedures voor overdracht strafvervolg ing, centrale en direct aanspreekbare contactpunten voor opsporingsdiensten, uitwisseling van informatie tussen opsporingsdiensten, uitwisseling van politie verbindingsofficieren, plaatsing van binationale teams in Marseille en Rotterdam. Frankrijk wenst echter verder te gaan dan praktische samenwerking en heeft een zevental politieke desiderata geformuleerd betreffende coffeeshops en cannabisteelt. Nederland heeft toegezegd hierop binnenkort te zullen reageren. Op 17 juli as. is een volgende onderhandelingsronde voorzien. Met een briefwisseling betreffende de politiek desiderata en de lijst met praktische samenwerkingsafspraken zullen de onderhandelingen met Frankrijk wat Nederland betreft kunnen worden afgerond.

Parallel aan de samenwerking met Frankrijk wordt gestreefd naar gelijksoortige praktische samenwerkingsafspraken met Duitsland, België en het Verenigd Koninkrijk. Met Duitsland is op 17 april jl. een politie-overeenkomst gesloten. In Benelux-kader wordt gewerkt aan algemene politie en justitie afspraken ter bestrijding van drugtoerisme. Op korte termijn zal op de ambassade in Londen een douaneattaché gestationeerd worden, evenals een politieliaison op de ambassade te Parijs.

In EU-verband heeft Nederland zich ingezet voor de uitvoering van een studie (initiatief Chirac-Major Europese Raad van Madrid) in samenwerking met Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en de Commissie, naar drugs en drughandel in het Caribisch gebied. Het rapport is in mei jl. aangeboden aan de deelnemers van de UNDCP-conferentie in Barbados en bevat concrete, dringend noodzakelijke maatregelen voor drugbestrijding in het Caribisch gebied.

IV Ierse voorzitterschap

Het Ierse voorzitterschap zal veel aandacht besteden aan de aanpak van de drugproblematiek. De belangrijkste prioriteiten die het Ierse voorzitterschap heeft aangekondigd zijn:

- * Verbeterde controle aan de buitengrenzen en controle op containers. Dit aandachtspunt past binnen de door Nederland gewenste intensivering van de praktische samenwerking en valt ook samen met de Nederlandse prioriteiten uit het 66-puntenplan van de ad hoc groep drugexperts. Nederland voldoet aan de geformuleerde eisen (o.a. door controle containers en reizigers).
- * Het bevorderen van de aanvaarding van het communautaire actieprogramma voor de preventie van drugverslaving (conform Nederlandse prioriteit uit het 66-puntenplan van de ad hoc groep drugexperts).
- * Bestrijding van drugtoerisme. Het Nederlands beleid is gericht op uitvoering van een aantal maatregelen, zoals die in Schengen verband zijn voorgesteld. Implementatie zal ook prioriteit hebben onder het komend Nederlands voorzitterschap. Het aandachtspunt valt binnen de in de drugnota geformuleerde voornemens.
- * Het harmoniseren van maximum straffen voor de drughandel. Nederland is geen voorstander van uniformering van maximum strafmaten. Nederland pleit voor effectieve mogelijkheden van bestraffing waarbij niet alleen de hoogte van de vrijheidsstraf maar ook de mogelijkheden van financiële sancties, ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en de toepassing daarvan een rol spelen. Een en ander nog afgezien van verschillen op het gebied van strafkortingen, gratie en voorwaardelijke invrijheidstelling. Bovendien loopt dit aandachtspunt vooruit op de afronding van de aan de Raad en Commissie opgedragen studie inzake de effecten van een mogelijke harmonisatie van wetgeving. N.B. Tijdens de eerste bijeenkomst van de ad hoc groep drugexperts onder Iers voorzitterschap heeft Ierland geen melding gemaakt van dit actiepunt.
- * Samenwerking tussen de diverse Gerechtelijke Laboratoria. Samenwerking inzake indicatie zuiverheid verdovende middelen en profilering van verdovende middelen. Ten aanzien van dit laatste punt is er in samenwerking met andere landen bij het Gerechtelijk Laboratorium onderzoek gaande met betrekking tot de vergelijking van drugprofielen. Nederland zal dit onderzoek inbrengen bij de besprekingen met Europol. N.B. Tijdens de eerste bijeenkomst van de ad hoc groep drugexperts onder Iers voorzitterschap heeft Ierland geen melding gemaakt van dit actiepunt.

* Aanpak witwassen. De wetgeving en uitvoeringspraktijk in Nederland ligt op een hoger niveau dan hetgeen de Ierse ambieën.

* Versterking controle op produktie verdovende middelen. Nederland besteedt reeds extra aandacht aan de teelt van Nederwiet en de produktie van XTC. Hiermee ligt Nederland in de lijn van het Ierse voorstel. M.b.t. de controle op precursoren loopt Nederland voorop doordat de Nederlandse wetgeving de mogelijkheid biedt tot strafvervolgning wegens voorhanden hebben.

* Aanpak Europese drugsmokkel routes. In overleg met Interpol en Europol neemt Nederland deel aan de op dit terrein te starten operationele acties.

In algemene zin moet Nederland binnen de EU alert blijven op een mogelijke communautarisering van de derde pijler. Enkele landen proberen Nederland de pas af te snijden door de unanieme besluitvorming te wijzigen in besluitvorming bij kwalitatieve meerderheid. Nederland vermoedt dat Ierland tijdens het voorzitterschap voorstellen tot (gedeeltelijke) communautarisering zal inbrengen.

V. Aandachtspunten.

Bij de implementatie van de drugnota (zie onder Hoofdstuk II) springt een aantal punten direkt in het oog die met name naar voren komen in de kritiek die het buitenland levert op ons drugbeleid. Het gaat hierbij, in willekeurige volgorde, om de volgende punten:

- XTC handel en produktie
- harddrughandel
- cannabisteelt en coffeeshopproblematiek
- drugstoerisme.

Voor alle hierboven bedoelde punten geldt dat wil men komen tot een oplossing c.q. aanpak van de problematiek, hierbij impliciet een aantal andere aandachtspunten aan de orde dienen te komen. Deze punten hebben zowel met de inhoud van het specifieke onderdeel van het beleid, als met de plaats van dat onderdeel binnen het totale beleid te maken.

In het algemeen is het dan ook van belang om na te denken over de vraag: bij wie ligt de coördinatie van het drugbeleid en wie zorgt dat er prioriteiten worden gesteld en worden nageleefd? Daarnaast zijn punten als a) discrepantie tussen landelijk en lokaal/regionaal beleid, b) samenwerking en afstemming tussen opsporings- en controlediensten, c) capaciteitsproblemen bij de bedoelde opsporings- en controlediensten, het OM, de verslavingszorg maar ook bij de onderscheiden departementen, d) voorlichtingsaspecten en e) kostenaspecten van groot belang.

Duidelijk is, dat wil men het evenwicht tussen zorg- en justitiële aspecten van het drugbeleid behouden, de positionering van de coördinatie van het drugbeleid van groot belang is. Belangrijk punt is verder hoe bereikt kan worden dat lokaal en regionaal de landelijk gestelde prioriteiten uitgevoerd worden. Hierbij dient rekening gehouden te worden met de aan de lokale autoriteiten toebedeelde verantwoordelijkheden en daarmee gepaard gaande toegekende financiën. Lokale prioriteiten willen nog wel eens afwijken van landelijk gestelde prioriteiten. Bovendien moet niet in de laatste plaats rekening worden gehouden met de keteneffecten van de verschillende voorgestelde maatregelen.

Last but not least is het bewaken van de behandeling/ voortgang van wetsvoorstellen door de Tweede Kamer. In dit verband wordt verwezen naar het wetsvoorstel sluiting drugpanden dat reeds enige tijd bij de Tweede Kamer ligt en waarvan de behandeling is doorgeschoven na het zomerreces. Aanvaarding van het wetsvoorstel zou voor gemeenten verlichting van de problematiek hebben kunnen betekenen.

Voorgesteld wordt dat het bewindspersonenoverleg naar aanleiding van het bovenstaande vaststelt welke beleidsvoornemens prioriteit hebben en welke procedure bij de aanpak gevolgd dient te worden, met name in termen van coördinatie en verantwoordelijkheden.

Bijlage A

nr	beleidsonderwerp	stand van zaken	actiepunten en tijdpad	intern. gevoelig
1	landelijke steun-functie preventie	14/15 juni expertmeeting + start adviestraject	15 augustus advies opzet steunfunctie 1 september besluitvorming 15 oktober start steunfunctie	
2	wettelijke regeling deelname monitoring verslavingszorg	gerealiseerd		
3	onderzoek m.b.t. wijze van financiering regionale ambulante verslavingszorg na afloop TWSSV; kabinetstandpunt terzake (Borg voor Zorg), inclusief zorgevaluatie en -kwaliteit, resocialisatie en integratie, herijking fin. en org., tegengaan versnippering	interdep. overleg heeft plaatsgevonden; bewindsleden hebben besloten de standpuntbepalingen terzake over de zomer heen te tillen juli '96: Opdracht NeViv tot instellen werkgroep zorgvernieuwing	uiterlijk dit najaar dient Kabinet standpunt te bepalen 15 september opdracht aan Sector Instituut (NIAD/NCGV) tot uitvoeren onderzoek effectiviteit zorg 1 maart '97 1e tussentijdse rapportage 1 juli '97 2e tussentijdse rapportage 15 sept. eindrapport medio oktober besluitvorming Minister + formulering beleidsvoornemens	

nr	beleidsonderwerp	stand van zaken	actiepunten en tijdspad	intern. gevoel
4	torensische verslavingskliniek	Overleg met betrokkenen vindt plaats; WZV procedures worden doorlopen	Start 1 januari '97 - evaluatie (tezamen met andere klinische voorzieningen) najaar '97	
5	interbestuurlijke taskforce veiligheid en verslavingszorg	in oktober 1995 is de Task Force opgericht. Doel: snel en slagvaardig reageren op aanpak overlastproblemen. Inmiddels ter hand genomen o.a.: - strafrechtelijke opvang voorstaaldan - expertisegaan drugs - jurisprudentieonderzoek - wetsvoorstel sluiting panden - uitgangspunten cannabisbeleid en relatie bestuurlijke en strafrechtelijke handhaving.	actiepunten voor tweede helft 1996 zijn: - gebruikersruimten/dag/nachtopvang - coffeashops, handhaving nieuwe OM richtlijn - strafrechtelijke opvang/resocialisatie - grensregio's	Frankrijk (sluiting coffeeshops)

6	<p>expertisebureau gemeenten overlast en coffee-shops</p>	<p>plan van aanpak voor organisatie en activiteiten bureau is gereed. Doel: help-desk functie t.b.v. gemeenten, OM politie ten aanzien van succesvolle toepassing overlastinstrumentarium</p>	<p>oprichting voorzien eind september samenwerkingsverband tussen BiZa, Justitie, VWS en VNG</p>	<p>Frankrijk (sluiting coffee-shops)</p>
7	<p>Detentie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uitbreiding dva's tot 620 plaatsen - 500 cellen extra voor dwang en drang - bewaring van verslaarden die ernstige overlast veroorzaken (SOV) 	<ul style="list-style-type: none"> - 480 plaatsen gereedscheld - OM houdt rekening met bestemmen cellen voor dwang en drang - Rapport over invulling SOV is klaar. Voor het experiment Rotterdam is een lokatio gevonden, moet september 1996 operationeel zijn. Plan van aanpak is goedgekeurd. 	<ul style="list-style-type: none"> - 140 plaatsen worden binnen gestelde termijn (eind 1997) gereedscheld. - DJI benadrukt binnen LEO voortdurend noodzaak bestemming cellen voor drang- en dwang - Vervolgprogramma in deel projecten in de drie andere grote steden. Afronden wetsvoorstel, adviesronde, wettelijk traject (Afronding sept. 1997) 	

8	<p>hard drugs toerisme:</p> <ul style="list-style-type: none"> - reserveren politie- en detentie capaciteit - direct uitzetten buitenlandse verstaafden - intensiveren samenwerking met buitenlandse autoriteiten t.a.v. rechtshulp 	<ul style="list-style-type: none"> - OM maakt tokaal binnen de driehoek afspraken over prioriteitstelling - Buitenlandse drugstoeristen die daarvoor in aanmerking komen worden steeds uitgezet. - De Victor aanpak in Rtd leidde inmiddels tot zo'n 750 verwijderde personen 	<ul style="list-style-type: none"> - Departement bewaakt prioriteitstelling OM 	<p>Franse desiderata praktische samenwerking</p>
---	--	--	---	--

9	<p>Regulering coffeeshops</p> <ul style="list-style-type: none"> - 30 - 5 gram - beheersing aan tal coffeeshops - controle AHOJ-G criteria - handelsvoorraad coffeeshops - beëindiging verkoop softdrugs in alcoholische dranken inrichtingen - Voortgang/evaluatie regulering coffeeshops 	<p>motie van de Tweede Kamer om deze regeling in te trekken zijn verworpen.</p> <p>Korpsbeheerders zullen 5 gram lokaal handhaven zoals zij nu reeds 30 gram handhaven (besproken met korpsbeheerders, de TK is hierover geïnformeerd.</p> <ul style="list-style-type: none"> - is opgenomen in concept OM-richtlijn - wordt in interbestuurlijk task-force kader samen met steden nader ontwikkeld - idem - is in de concept herziene OM-richtlijn opgenomen; op lokaal niveau vast te stellen hoeveelheid van maximaal op 500 gram idem - Voortgang: tevens in interbestuurlijk task-force kader 	<p>De handhaafbaarheid zal na een jaar worden geëvalueerd door de task-force.</p> <ul style="list-style-type: none"> - besluitvorming en publicatie vlak na de zomer - hangt samen met lokale prioriteitsstelling - nadere aanbeveling vanuit OM voor geïntegreerd lokaal horecabeleid volgt - idem: standpunt regering over wenselijkheid scheiding van wege belang volksgezondheid is noodzakelijk. Indien dit onderscheid gemaakt wordt volgt richtlijn OM (uitvoering op dit punt is mede afhankelijk van lokaal beleid van bestuur) - Opzet expertise-orgaan overlastbestrijding coffeeshops 	<ul style="list-style-type: none"> - Frankrijk (toegang aan verkoop buitenlandse) - Schengen - EU (prioriteiten Iers voorzitterschap)
---	--	---	--	--

<p>Wetswijziging t.b.v. sluiting coffeeshops bij constateren overtreden Opiumwet</p>	<p>Sluiting van coffeeshops is nu slechts mogelijk bij constatering van overlast. Bij overtreden Opiumwet kan alleen strafrechtelijk tegen overtreder opgetreden worden. Conceptwetsvoorstel wijziging Opiumwet in deze zin ligt thans voor een advisering bij regeringscommissaris prof. Schellema</p>	<p>n.a.v. advies Schellema (zomer 1996) besluitvorming over plaats en wijze waarop nieuwe bestuurlijke bevoegdheid wordt geregeld.</p>	
<p>Onderzoek naar coffeeshopmodellen</p>	<p>BiZa en O.M. onderzoeken de bestuurlijke betrokkenheid van een aantal gemeenten bij exploitatie van coffeeshops en daarmee betrokkenheid bij de achterdeur.</p>	<p>onderzoek moet ondermeer leiden tot toetsingscriteria voor O.M. als het gaat om lokale achterdeur experimenten. Bovendien moet duidelijk worden of lokaal bestuur door betrokkenheid bij coffeeshops niet ongewild georganiseerde criminaliteit faciliteert.</p> <p>rapportage: augustus/september 1996</p>	

10	Nederwietteelt			
	<ul style="list-style-type: none">- aanpassing strafmaximum- huisteelt- THC-gehalte	<ul style="list-style-type: none">- concept is gereed, tekst wordt aan VWS geleverd- opgenomen in concept herziene OM-richtlijn; posterioriteit binnen lokaal vast te stellen grenzen- Gerechtelijk Laboratorium controleert steekproefsgewijs THC-gehalte	<ul style="list-style-type: none">- zal deel uitmaken van algehele wijziging Opiumwet- besluitvorming en publikatie vlak na de zomer- bij constatering trend die op stijgend THC gehalte duidt, treffen van noodzakelijke maatregelen	
	<ul style="list-style-type: none">- aanpak groot-schalige professionele teelt- aanpassing KB van 18-10-1976	<ul style="list-style-type: none">- Verhoogde activiteit in opsporing en vervolging is reeds in gang; strafmaat wordt aangepast.- wijziging is in voorbereiding waardoor alle binnenteelt verboden wordt	<ul style="list-style-type: none">- wijziging OM-richtlijn na aanpassing strafmaat	
	<ul style="list-style-type: none">- verbodsbepaling hennepzaad	<ul style="list-style-type: none">- mogelijkheid opnemen verbodsbepaling in Opiumwet dan wel Richtlijn wordt onderzocht. Als alternatieven mogelijk beleid richten op onderscheid teelt onder glas/buitenlucht. VN-verdrag 1961 verplicht niet tot opnemen zaden; regulering valt onder landbouwbeleid EU	<ul style="list-style-type: none">- idem- vergt nadere inhoudelijke discussie	<p>Frankrijk (verbod op teelt industrie hennep) EU: iers voorzitterschap (teengaan binnenlandse drug-productie)</p>

11	<p>Controle export cannabis</p> <ul style="list-style-type: none"> - vervolgen coffeshops die zich toeleegen op verkoop hoeveelheden voor export - gerichte opsporing buitenlanders die hoeveelheden exporteren 	<ul style="list-style-type: none"> - direct gekoppeld aan handhaving 5 gr. norm - direct gekoppeld aan handhaving 5 gr. norm 	<ul style="list-style-type: none"> - in de concept herziene OM-richtlijn wordt het belang van internationale samenwerking benadrukt. (zie ook punt 14 Internationale Justitiële Samenwerking) - in Schengenwerkgroep werkzaamheden verricht, document vastgesteld; wordt voortgezet, ook binnen de EU 	
12	<ul style="list-style-type: none"> - aanpak georganiseerde misdaad 	<ul style="list-style-type: none"> - LBOM coördineert aandachtsgebieden en activiteiten kernteams en LRT - Prioriteit binnen werkprogramma EU m.b.t. gecontroleerde aflevering en uitwisseling gevoelige informatie Europees drugsroutes - M.b.t. gecontroleerde aflevering organiseert Nederland eind 1996 een seminar - regulering coffeshops strekt mede tot aanpak misdaad 	<ul style="list-style-type: none"> - departement bewaakt hoge prioriteitstelling op dit terrein 	EU (JBZ-samenwerking)

13	- Bestrijding van de productie van en handel in XTC	<p>- Een van de kernteams richt zich op aanpak van XTC. Het LBOM heeft de landelijke XTC-problematiek in kaart gebracht. In september zal de OM-werkgroep advies over aanpak XTC uitbrengen.</p> <p>Gaande is informatieuitwisseling, afstemming en sensibilisering opsporings- en controle-diensten op terrein van precursoren en synthetische drugs</p> <p>- Met Duitsland en Frankrijk is lopend bilateraal overleg: in najaar vindt uitwisselingsprogramma tussen opsporingsdiensten plaats</p> <p>Met VK is overeengekomen overleg op dit punt te starten (zie ook punt 14 Int. Just. samenwerking)</p>	- Voor de zomer vindt besluitvorming plaats over plan van aanpak XTC, na de zomer zal operationalisering plaatsvinden.	Frankrijk BRD VK
----	---	--	--	------------------------

14	<p>Internationale justitiële samen- werking</p> <ul style="list-style-type: none"> - verhoging efficiëntie/intensiveren samenwerking met buitenland 	<ul style="list-style-type: none"> - grensoverschrijdende politie en justitiële contacten zijn geïnventariseerd. Met België en Duitsland zijn onder invloed van het Schengenverdrag goede resultaten bereikt. Dit werpt zijn vruchten af in operationele zin. - Benelux- en Hazeldonkoverleg tussen politie en OM is gaande en leidt tot goede gezamenlijke aanpak en acties. Met betrekking tot buitenlandse drugstoeristen wordt lik-op-stuk-beleid gevoerd. -Voorziening uitwisseling con tactmagistraten tussen Fr. en NL. - Plaatsing ambassadeeraad bij NL ambassade in Parijs per 1-7-1996 en liaisons bij politie - Met VK is overleg gaande over ambtelijke werkgroep. eerste bijeenkomst najaar 1996 - Contacten tussen Noord-Franse en Nederlandse justitiële autoriteiten tot stand gebracht. 	<ul style="list-style-type: none"> - voortzetten dialoog met Frankrijk. Verder bezien van de mogelijkheden die de SVO biedt op dit terrein. {Ook in relatie met andere Schengenlanden en EU}. - Evaluatie beleid met Duitsland najaar 1996 - Bijeenkomsten Benelux- en Hazeldonkoverleg worden in laatste kwartaal 1996 belegd. 	<p>Frankrijk (praktische samenwerking) België BRD</p>
----	--	---	--	---

<p>- vereenvoudigen procedures</p> <p>- kwalitatieve verbetering afhandeling rechtshulpverzoeken</p>	<p>- Binnen Schengen, de EU en RvB lopen onderhandelingen, gericht op vereenvoudiging. Door Nederland is een ontwerp bilateraal verdrag aan Frankrijk aangeboden waardoor Franse drugtoeristen snel en efficiënt kunnen worden overgedragen aan en vervolgd in Frankrijk.</p> <p>- Een multidisciplinaire werkgroep olv een PG is belast met het ontwikkelen van voorstellen voor de verbetering van de afdoening van rechtshulpverzoeken. Besloten is een landelijk registratiesysteem van rechts-hulpverzoeken te ontwikkelen. O.b.v. Schengenverdrag resultaten die verbetering van operationele samenwerking inhouden.</p>	<p>- Reactie van Frankrijk op ontwerp bilateraal verdrag wordt spoedig verwacht. Vervolgens wordt gestreefd naar uitbreiding naar België, Luxemburg en Duitsland. Streven is per 1 september a.s. tussen Rotterdam en Fr. vereenvoudigde procedure toe te passen op basis van huidig instrumentarium.</p> <p>- In Amsterdam is op dit onderwerp een contactpunt bij de politie tot stand gebracht; in Rotterdam is dit eind 1996 gerealiseerd; in de overige regio's zal dit uiterlijk 1998 het geval zijn.</p>	<p>Frankrijk België BRD</p> <p>Frankrijk (praktische samenwerking)</p>
--	--	---	--

Versterking controle buitengrens	<p>- De controle aan de buitengrens op de smokkel van verdovende middelen wordt geïntensiveerd. Er vinden meer fysieke controles plaats, niet alleen op de invoer maar tevens op de doorvoer van goederen. De douane te Rotterdam zal worden uitgerust met een container-scanner waar complete containers kunnen worden doorgelicht.</p> <p>- De douanecontrole wordt steeds meer gestuurd met behulp van risico-analyse. Door deze aanpak is de douane in staat de controle op de sterk stijgende goederenstroom op peil te houden. Deze analyses worden verricht op het Douane Informatie Centrum (DIC) te Vlaardingen en op Schiphol. Deze aanpak is, zoals vermeld in bijlage 2, zeer succesvol gebleken. De ervaringen met risico-analyse worden uitgewisseld met onder meer de anti-fraude dienst (UCLAF) van de Europese Commissie.</p>	<p>- Aanschaf en installatie scanner voorzien in 1997</p> <p>- Verbeteren risico-analyses doorgaand proces</p>	Frankrijk (praktische samenwerking)
----------------------------------	--	--	--

	<p>- Voor het verkrijgen van informatie over vracht van onder meer rederijen en luchtvaartmaatschappijen worden afspraken gemaakt (MOU's) waarbij de bedrijven informatie over de lading verstrekken voor aankomst in Nederland teneinde de douane in staat te stellen de te controleren zendingen te selecteren.</p> <p>- In Rotterdam en Amsterdam zijn initiatieven in voorbereiding waarbij de douane en de FIOD in samenwerking met het OM korte onderzoeken gaan doen bij het aantreffen van verdovende middelen ('Hit and Run Container' teams). Het gaat om zendingen die op dit moment wegens capaciteitsgebrek bij de politie direct worden vernietigd zonder nader onderzoek.</p> <p>- De douane levert ambtenaren ten behoeve van de opbouw van de douane op Sint Maarten. Daarnaast zijn reeds douane ambtenaren als technische bijstander werkzaam op Curacao, Aruba en Suriname.</p>	<p>- MOU's zeevaart verder afsluiten in 1996. MOU's luchtvaart 1997.</p> <p>- Implementatie HARC-teams 1997.</p> <p>- Zenden Nederlandse douane ambtenaren naar Sint Maarten juli 1996</p>	
--	---	--	--

		De bestrijding van de doorvoer van drugs op de Antillen is een belangrijke taak.		
--	--	--	--	--

16	<p>Intensiveren aanpak (criminele overlast)</p> <p>wetsvoorstel sluiting woningen</p> <p>intensivering overlast- en criminaliteitsbestrijding</p>	<p>- In aantal regio's is overlast in samenwerking tussen OM, politie en bestuur voortvarend aangepakt. De aanpak in Rld. leidde tot nu toe tot 5000 arrestanten.</p> <p>- Op basis van overlastnota is in 25 gemeenten een vroeghulp interventie project gestart.</p> <p>- Tbv reductie overlast aan Terneuzen 17 FTE extra politiepersoneel toegewezen</p> <p>- experimenten in de vorm van SOV, SVO/task-force: ontwerpen toekomst overlastbeleid incl. Interbestuurlijke samenwerking</p> <p>wetsvoorstel ligt thans bij de Tweede Kamer</p> <p>intensivering overlastbestrijding door o.a. uitbreiding en beter beschikbaar stellen en bekend maken van het bestuurlijk-juridisch instrumentarium</p>	<p>- Samenwerking tussen Parketten, politieregio's en buitenlandse instanties wordt verder uitgebouwd. Evaluatie en inbedding in normale structuur voorzien in 1997.</p> <p>De Kamerleden Van Heemst en Korthals hebben een initiatief wetsvoorstel ingediend dat dezelfde materie poogt te regelen maar een bredere opzet heeft. Voorstellen worden gezamenlijk door de TK behandeld na zomerreces 1996.</p> <p>Zie wetswijzigingen, jurisprudentie-onderzoek en expertisereu</p>	
----	---	--	--	--

17	jurisprudentie- onderzoek	<p>onderzoek naar de grenzen die de jurisprudentie stelt aan het bestuurlijk juridisch instrumentarium ter bestrijding van lokale drugsoverlast. Tevens aan protocol voor gemeenten om schorsing en vernietiging van beschikkingen op dit terrein zoveel mogelijk te voorkomen</p>	<p>onderzoek en protocol worden thans gereed gemaakt voor druk. Presentatie: september/oktober 1996</p>	Frankrijk	
	Douanesamenwerking	<p>- Met Frankrijk is een Memorandum van Overeenstemming ontwikkeld betreffende de samenwerking op douanegebied. Dit MOU zal op korte termijn worden getekend. Het voorziet in intensivering van de samenwerking d.m.v. gemengd samengestelde controleteams. geïntensifieerde gegevensuitwisseling, stageprogramma's en overleg.</p>	<p>- Taken MOU zo spoedig mogelijk Implementatie MOU reeds aangegeven</p>		BRD

		<p>In 1997 zal een aanvang worden gemaakt met korte uitwisselingsprogramma's van douane-ambtenaren werkzaam aan de buitengrens (gemengde teams).</p> <p>- Met het VK vinden eveneens besprekingen plaats die komend najaar zullen worden geïntensiveerd. Enerzijds zal de informatieuitwisseling worden verbeterd. Anderzijds zal een samenwerking worden opgezet tussen de havens Felixstowe en Rotterdam. Nederland zal dit najaar een douane-liaison stationeren in Londen, mede ten behoeve van de verbetering van de informatie-uitwisseling.</p> <p>- De douane levert een bijdrage aan internationaal overleg over de aanpak van drugs. Naast de Europese Unie heeft het Caribisch gebied de aandacht.</p>	<p>Voortzetten overleg; douane-liaison najaar 1996 naar Londen</p>	VK
			<p>Voortzetten overleg</p>	EU

18	intensivering overleg en samenwerking buitenland -just., pol., bestuur -hulpverlening	interdep. overleg over (coördinatie PR buitenland heeft plaatsgevonden 1e kontakt met Zweden geleegd voor gez. beleidsevaluatie VGZ-paragraaf in samenwerkingsovereenkomst met Frankrijk opgenomen	5 augustus 25/26 sept. 15 oktober 1 mei '97 Frans/Nederlandse studieweek over verslaving streefdata: najaar '96	start coörd. structuur P.R. buitenland werkbezoek ambtelijke delegatie uit Zweden besluit over opzet gezamenlijke beleidsevaluatie vaststelling conclusies evaluatie	
19	intensiveren onderzoek, monitoring, evaluatie, allochtonen	onderzoek, monitoring, evaluatie - notitie Drugmonitor NL - overzichten Focal Point NL (EMCDDA) allochtonen - enquête multicultureel beleid instellingen verslavingszorg - financiering vernieuwende projecten	Onderzoek, monitoring, evaluatie - opzet Drugmonitor Nederland september 1996 - overleg met veld + departementen september/oktober 1996 - besluitvorming oktober 1996 - implementatie november 1996 allochtonen '96-'97: - najaar '96: actieplan - uitwisseling ervaringen met ons omringende landen - stimuleren multicultureel beleid instellingen verslavingszorg - doorlopende financiering vernieuwende projecten		

20	evaluatie Stadhuis en House	26 juni oplevering rapport enquête gemeenten	4. 8 juli aanbidding evaluatie aan Tweede Kamer najaar '96: overdracht aan Expertisebureau Drugs	
21	heroïne-experiment	voorbereiding gestart; Centr. Cia. samengesteld; Tweede Kamer, gemeenten en veld geïnformeerd d.d. 21 juni 1996	najaar '96 start vooronderzoek voorjaar '97 rapportage met werkplan en keuze gemeenten te Tweede Kamer rapportage vooronderzoek, besluitvorming i.o.m. TK Start hoofdonderzoek	INCB!
22	extra geld vacc. Hep.B verslaafden	NIAD heeft voorstel voor implementatieplan ingediend	najaar '96 uitvoering plan informatievoorziening aan betrokkenen	
23	cannabiscampagne incl. affiches soft drugs (v. Win gerden)	er vindt thans overleg plaats over doelgroepen inhoud en vormgeving	sept./okt. '96 start campagne maart '97 eerste evaluatie	

Bijlage B**Versterking van de controle aan de buitengrens**

De versterking van de controle aan de buitengrens is een speerpunt in het beleid van de douane. De sterk stijgende goederenstroom in de loop van de jaren heeft geleid tot het introduceren van systemen voor gerichte controles, de zogenaamde risico-analyse. In het kader van de ontwikkeling van dit systeem van gerichte douanecontrole is enige jaren geleden het Douane Informatie Centrum (D.I.C.) opgezet dat onder meer is belast met de verzameling van risico-signalen en de verwerking daarvan tot voor de operationele douanediens bruikbare controle-aanwijzingen. Deze versterking van de douanecontrole heeft inmiddels resultaten opgeleverd zoals blijkt uit het volgende overzicht van door de douane ontdekte hoeveelheden verdovende middelen in kilo's en straatwaarde daarvan:

Soort	1993 (kilo's)	1994 (kilo's)	1995 (kilo's)	straatwaarde 1995 (in miljoenen guldens)
heroïne	110	99	258	18.060
cocaine	2.605	6.171	3.968	277.760
Hashish	24.196	32.518	49.559	446.031
Marihuana	92.021	149.565	238.745	2.148.705
XTC		0,5	3	210
Opium	-		6	420
Overige	-		6	420
	-			
	119.000	189.000	292.000	2.890.000

Met deze drugvangsten tot een straatwaarde van bijna 3 miljard gulden in 1995 behoort de Nederlandse douane tot de top in Europa. Overigens blijkt de eerdergenoemde gerichte controle aanpak van de douane ook op andere beleidsterreinen van zowel fiscale als niet-fiscale aard zijn vruchten af te werpen.

Om de controle-inspanning te kunnen waarborgen en verbeteren zal de douane te Rotterdam worden uitgerust met een zogenaamde container-scanner waar complete containers door kunnen worden gehaald teneinde met x-ray's te worden doorgelicht ter constatering van bijpakkingen en andere onregelmatigheden. Het tijdrovende ontpakken van containers is dan eerst nodig na constatering via deze apparatuur van bedoelde contrabande.

Daarnaast zullen ook op basis van risico-analyse en steekproefsgewijs willekeurige containers onderzocht worden. Het voordeel van deze apparatuur is dat beduidend meer containers dan thans aan een vorm van fysieke douanecontrole kunnen worden onderworpen zonder dat tot onnodig oponthoud en overige overlast voor het bedrijfsleven leidt. Ik acht dit een goede zaak gelet op de verwachte

aanzienlijke toename van het aantal containers dat de Rotterdamse haven zal passeren (in miljoenen stuks):

1995	1996	1997	1998	1999	2000
4,7	5,5	6,0	6,6	7,3	8,0

Schiphol laat de komende jaren een vergelijkbare groei van het vrachtaanbod zien.

Gerichte douanecontrole wordt ondersteund door het bedrijfsleven. De douane maakt afspraken met organisaties van het bedrijfsleven en individuele bedrijven (met name rederijen en luchtvaartmaatschappijen) om voor aankomst van de vracht gegevens te verstrekken. Deze gegevens worden geanalyseerd hetgeen de douane in staat stelt vóór aankomst van de goederen te bepalen welke controles er zullen worden verricht.

De controle aan de buitengrens is geen exclusief Nederlands probleem; heroïne komt de Europese Unie voor een belangrijk deel binnen via het oosten (Duitsland). Daarnaast vindt de smokkel van cannabis vooral plaats in het zuiden (Frankrijk, Spanje). Samenwerking tussen de douane-administratie en andere opsporingsdiensten binnen de Europese Unie is dan ook van groot belang. Het gaat dan met name om het uitwisselen van informatie en ervaringen. Met Frankrijk is een Memorandum voorbereid dat voorziet in diverse vormen van intensivering van de samenwerking tussen de Franse en Nederlandse douane-administratie door gezamenlijke controleteams en informatie-uitwisseling. Met Duitsland en het Verenigd Koninkrijk zijn vergelijkbare samenwerkingsvormen in voorbereiding. Een probleem bij de bestrijding van de illegale invoer van verdovende middelen is het gebrek aan capaciteit bij politie en OM om kleinere en middelgrote onderzoeken te verrichten. Een aanzienlijk deel van de onderschepte zendingen leidt niet tot een opsporings-onderzoek; de onderschepte drugs wordt direct verbrand. In Rotterdam en Amsterdam zijn initiatieven in voorbereiding waarbij de douane, de FIOD en de Rivierpolitie in samenwerking met het OM korte onderzoeken gaan doen bij het aantreffen van verdovende middelen (Hit and Run Container Teams). Deze HARC-teams verrichten gedurende vier à zes weken onderzoek met als doel het verzamelen van informatie en de aanpak van het lagere personeel en middenkader van criminele organisaties.

De Nederlandse Antillen zijn een belangrijk brongebied van verdovende middelen. Een belangrijk deel van de in 1995 aangehouden drugskoeriers op Schiphol (totaal 508 aanhoudingen) waren afkomstig uit de Nederlandse Antillen. Op Curaçao en Aruba verleent de douane reeds technische bijstand. Dit jaar zullen Nederlandse douane-ambtenaren een begin maken met het opzetten van douane op Sint Maarten

1077-7

SPOEDFAX

9 juli 1996

Aan de ministers van:

- Binnenlandse Zaken
- Buitenlandse Zaken
- Justitie
- Financiën
- Economische Zaken
- Sociale Zaken
- Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen
- Volksgezondheid, Welzijn en Sport

en de staatssecretarissen van:

- Binnenlandse Zaken (mr. J. Kohnstamm)
- Financiën
- Economische Zaken

Hierbij de reactie van de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij op de implementatie van de drugnota ten behoeve van het bewindslidenoverleg op 10 juli a.s.

MINISTER VAN LANDBOUW
NATUURBEHEER EN VISSERIJ

's-Gravenhage, 9 juli 1996

de Minister-President,
Binnenhof 20,
2513 AA 's-GRAVENHAGE.

i.a.a. de betrokken bewindspersonen

Amice,

Aangezien ik vanwege een bezoek aan Ierland niet kan deelnemen aan het aanstaande woensdag geplande overleg over de implementatie van de drugnota, doe ik U voor de goede orde hierbij mijn reactie toekomen op de in paragraaf 3.2, onder i tot en met iv, opgenomen actiepunten van de notitie "Frankrijk-Nederland; drugproblematiek" van de minister van Buitenlandse Zaken.

Naar mijn mening schuilt het probleem ten aanzien van de illegale produktie van hennep en handel in hennepzaden vooral in het feit dat van het verbod op de hennepsteelt in de Opiumwet de verbouw voor landbouwkundige doeleinden (vezelproduktie of windkering) of ten behoeve van zaadproduktie wordt uitgezonderd, zonder dat daarbij onderscheid wordt gemaakt tussen vezelhennepassen en nederwietrassen. Ook nederwietproducenten beroepen zich derhalve op deze landbouwkundige uitzondering in de Opiumwet. Naar het mij voorkomt is de eerste stap in de bestrijding van de illegale hennepsteelt dan ook een wijziging van de Opiumwet, zoals deze is aangekondigd in de drugnota. Wijziging van de onder mijn departement ressorterende Zaaizaad- en plantgoedwet en de daaraan verbonden strafbaarstelling, zoals voorgesteld onder punt 3.2,iii van de notitie, acht ik in dit verband niet aan de orde. Deze wet richt zich op een heel ander doel te weten de waarborging van de kwaliteit van het zaadgoed. Verder acht ik de ook in de drugnota neergelegde afspraak om de binnenteelt in zijn geheel te verbieden van groot belang voor een adequate bestrijding van de illegale hennepsteelt.

Voor wat betreft de in punt 3.2,i van de notitie aangegeven inzet van de AID zij het volgende opgemerkt. Het spreekt voor zich dat ten aanzien van de legale produktie van hennepgewassen vanuit mijn departement ondersteuning wordt verleend. Deze ondersteuning zal dan met name kunnen liggen op het terrein van de afgifte van vergunningen.

- Daar -

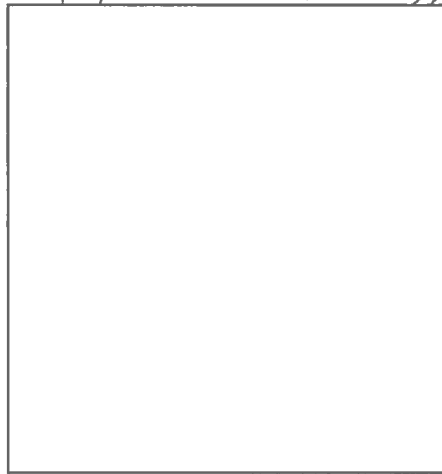
- 2 -

Daar waar het betreft de illegale produktie en handel zie ik echter geen rol weggelegd voor LNV, gezien de wezenlijk andere doelstelling van de onder mij ressorterende wetgeving op dit vlak. Dit is meer een zaak voor de politie en het OM.

Ik moge U verzoeken bij de opstelling van de actiepunten ter implementatie van de drugnota met het voorgaande rekening te houden.

Met vriendelijke groet,

J.J. van Aartsen

MINISTER-PRESIDENT

cc Cramwinkel
7

- Aan de ministers van:
- Binnenlandse Zaken
 - Buitenlandse Zaken
 - Justitie
 - Financiën
 - Economische Zaken
 - Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
 - Sociale Zaken en Werkgelegenheid
 - Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen
 - Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- en de staatssecretarissen van:
- Binnenlandse Zaken (Mr. Kohnstamm)
 - Financiën
 - Economische Zaken

Nr. 96M005230

's-Gravenhage, 3 juli 1996

Amici,

Als vervolg op het bewindspersonenoverleg over de opsporing van de handel en produktie van XTC op 1 juli jl. en het bewindspersonenoverleg van heden over de relatie met Frankrijk, zal op woensdag 10 juli a.s. van 10.00 tot 12.00 uur in de Trêveszaal een vervolgoverleg plaatsvinden over de daadwerkelijke implementatie van de drugnota.

Ten behoeve van dit overleg is afgesproken dat de ministers van Justitie en VWS en staatssecretaris Kohnstamm een notitie zullen opstellen in overleg met BuZa, Fin (douane) en LNV (i.v.m. hennepzaden). De notitie zal in ieder geval de volgende elementen bevatten.

- concreet aangeven hoe de uitvoering van de drugnota gestalte krijgt, alsmede het bijbehorende tijdschema. Dit mede met het oog op opname van een voortgangsbeeld in de betreffende memories van toelichting op de begroting voor 1997.

- aangeven van de samenhang resp. beïnvloeding over en weer van grensoverschrijdende effecten in relatie met de buurlanden (Duitsland, België, Luxemburg, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk).
- aangeven hoe een actieve bijdrage kan worden gegeven aan het plan van de Ierse premier Bruton (zie bijlage) mede met het oog op vervolg tijdens het Nederlands voorzitterschap.

W. Kok

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Aan de Minister-President en de Ministers van:
Binnenlandse Zaken; Buitenlandse Zaken; Justitie;
Financiën; Economische Zaken; Landbouw, Natuur-
beheer en Visserij; Sociale Zaken en Werkge-
legenheid; Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen
en de Staatssecretarissen van:
Binnenlandse Zaken; Financiën; Economische Zaken

Ons kenmerk

Inlichtingen bij

Doorkiesnummer

Rijswijk

GVM/VZ/962855

070 3407381

9 augustus 1996

Onderwerp

Bijlage(n)

Uw brief

Voortgangsrapportage
Drugbeleid

In de vergadering onder voorzitterschap van de MP op 10 juli jl. over de implementatie van de Drugnota is besloten dat een interdepartementale Taskforce een rapportage zou voorbereiden, op basis van een in de vergadering vastgestelde prioriteitenlijst.

Deze tekst doe ik u hierbij toekomen, ter bespreking op de vervolvergadering op 14 augustus a.s..

De tekst is opgesteld door Ministeries van VWS, Justitie, Binnenlandse Zaken en Buitenlandse zaken, en waar nodig (en mogelijk) afgestemd met andere betrokken ministeries.

Namens de Taskforce breng ik ten behoeve van de bespreking op 14 augustus a.s. het volgende onder uw aandacht.

- Alle vastgestelde prioriteiten zijn in de tekst verwerkt. De prioriteiten zijn enigszins anders gerangschikt zodat nu naar onze mening een logische ordening van onderwerpen is ontstaan.
- De tekst is zodanig geredigeerd dat zij kan dienen als concept voor de voortgangsrapportage welke het Kabinet op Prinsjesdag naar de Tweede kamer wil sturen.

Daar de voorliggende tekst slechts de prioriteiten bevat welke in de vergadering van 10 juli geformuleerd zijn, zal de rapportage aan de Kamer nog uitgebreid dienen te worden met niet geprioriteerde onderwerpen zoals heroïne verstrekking en ander volksgezondheid-onderwerpen.

Ik stel u voor de voortgangsrapportage te laten bestaan uit de (aangepaste) voorliggende tekst, aangevuld met een hoofdstuk over volksgezondheid-onderwerpen. Indien u hiermee instemt is het niet nodig het door u op de vergadering

VVF's

van 10 juli geaccordeerde schema met 23 actiepunten mee te zenden. Die punten uit het schema zijn dan geheel verwerkt in de rapportage. Tevens zal een overzicht van de uitvoering van de verschillende moties worden toegevoegd.

(BP-1)

Deze mogelijkheid verdient m.i. de voorkeur omdat hiermee een evenwichtiger verslag wordt gedaan van de implementatie van alle beleidsvoornemens uit de Drugnota. Door slechts de voorliggende prioriteiten-nota aangevuld met het schema naar de Kamer te sturen kan wellicht het beeld ontstaan (zowel in binnen- als buitenland) dat het Nederlands drugbeleid een fundamentele koerswijziging richting repressie heeft ondergaan.

Ik ga er van uit dat dit nu juist niet de bedoeling is.

- Inhoudelijk bevat de tekst een PM-punt over de afstemming op uitvoering van het rapport van de parlementaire enquetecommissie opsporingsmethoden. Wij zullen dit punt net als enkele andere onderwerpen waaraan thans gewerkt wordt (zoals de overwogen aanschaf van een extra containerscanner en een exactere uitwerking van het XTC-plan-van-aanpak) naar verwachting ten tijde van de presentatie aan de Kamer kunnen actualiseren en aanvullen.

- In de tekst van de inleiding is aangegeven dat de departementen ieder in hun eigen begrotingstoelichtingen aandacht zullen geven aan de activiteiten die in dit voortgangsverslag vermeld zijn, inclusief de vertaling daarvan in financiële consequenties. Gaarne uw instemming dit aldus te doen en dan ook gaarne aandacht van alle betrokken bewindslieden hiervoor. **(BP-2).**

- Eveneens is in de inleiding aangegeven dat er een samenhangend wetgevingsprogramma moet komen dat uitgevoerd wordt door een werkgroep van wetgevingsjuristen van de verschillende departementen. Ik verzoek u in te stemmen met het instellen van een dergelijke werkgroep die onder de verantwoordelijkheid van de Taskforce zal opereren. De werkgroep zal op korte termijn een aantal beslispunten moeten voorbereiden over de wettelijke kaders waarin een aantal zaken geregeld moeten worden (m.n. de aanpak Nederwiet en sluiting overlastgevende coffeeshops) **(BP-3).**

- Tenslotte verzoek ik u te beoordelen of onderdelen van de voorliggende tekst wellicht beter (nu) niet in de rapportage naar de Kamer opgenomen kunnen worden, mede gelet op de publiciteit die deze rapportage daarmee ook in het buitenland zal krijgen. Ik denk met name aan een aantal onderdelen van het hoofdstuk "internationaal".

VFFS

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken zal in het kader van haar buitenlandse voorlichtingsactiviteiten immers ook aan deze voortgangsrapportage de nodige bekendheid geven.

De voorzitter van de Interdepartementale Task Force
Implementatie Drugnota,

D.C. Kaasjager, arts
Directeur Geestelijke gezondheidszorg,
Verslavingszorg en Maatschappelijke Opang

IMPLEMENTATIE DRUGNOTA

Ministerie van justitie

In het overleg van 3 juli is afgesproken dat voor landelijke sturing de volgende vier speerpunten van beleid in aanmerking komen:

- a. Harddrugshandel
- b. Produktie en export van XTC en andere synthetische drugs
- c. Drugtoerisme
- d. Produktie en export van cannabis (nederwiet)

Hieronder wordt de problematiek benaderd louter vanuit de justitiële invalshoek. Deze staat natuurlijk niet op zichzelf.

ad a. Harddrugshandel.

Probleem:

- georganiseerde misdaad
 - jongeren worden gerekruteerd als koeriers
 - Nederland als doorvoerland van heroïne en cocaïne
- (zie ook ad b. en c.)

Maatregelen:

reeds bestaand beleid:

- aandacht kernteams, coördinatie door landelijk bureau OM
- Landelijk rechercheteam richt zich op financieel Rechercheren ter ontneming van wederrechtelijk verkregen vermogen en om door te dringen tot de top van een organisatie
- Landelijk rechercheteam is belast met voldoen aan buitenlandse rechts-hulpverzoeken

nieuw:

- uitbreiding detentiecapaciteit (geldt ook voor b., c. en d.)
- snelle reactie t.a.v. jongeren die in het criminele circuit dreigen te komen
- controle/aanpak coffeeshops

internationaal:

- Benelux-Hazeldonk-overleg tussen politie en OM leidt tot gezamenlijke acties. Gaat goed.
- M.o.u. met Duitsland is gesloten in Schengenverband waardoor uitwisseling van informatie gemakkelijker wordt. Wordt in 1997 geëvalueerd
- Contacten tussen Noord-Franse en Nederlandse justitiële autoriteiten is tot stand gebracht (m.n. Rotterdam)
- Uitwisseling contactmagistraten Nederland-Frankrijk wordt voortgezet
- Detachering politiefunctionaris bij de Nederlandse ambassade in Parijs
- Met Verenigd Koninkrijk is overleg over instelling van een ambtelijke werkgroep om de samenwerking op gang te brengen. Eerste bijeenkomst najaar 1996.
- Door Nederland is aan Frankrijk een ontwerp-verdrag aangeboden voor snel overdragen en vervolgen van Franse drugstoeristen in Frankrijk. Een spoedige reactie van Frankrijk wordt verwacht.
- Voor verbeterde afhandeling van rechtshulpverzoeken is bij de Amsterdamse politie een contactpunt ingericht. Rotterdam volgt eind 1996, de rest van het land uiterlijk 1998.

Knelpunten:

- capaciteitsproblemen in alle onderdelen van de justitiële keten (dat geldt ook voor b., c. en d.; naarmate er meer politie komt is de druk op de rest van de keten groter)
- prioriteitstelling kernteams is moeilijk landelijk te sturen

ad b. Produktie en export van XTC en andere synthetische drugs

Probleem:

- Nederland is Europees centrum van produktie en handel
- De produktie is relatief eenvoudig, kan in mobiele laboratoria en is daardoor moeilijk op te sporen

(Enige cijfers over 1995:

In Duitsland komt \pm 98% van de in beslaggenomen pillen (\pm 400.000) uit Nederland. De smokkelaars zijn voor 90% van Duitse origine.

In Frankrijk komt \pm 65% van de inbeslaggenomen pillen (275.000) uit Nederland.

In het Verenigd Koninkrijk ongeveer 40% uit Nederland (544 kg in beslag genomen).

Maatregelen:

- Het probleem is betrekkelijk nieuw. Door het kernteam Zuid is een fenomeen-onderzoek verricht dat nog geen concreet beeld geeft van de situatie. Er zal dus eerst een grondiger analyse van het probleem moeten plaatsvinden.
- Het OM maakt een plan van aanpak voor bestrijding van de XTC-produktie en handel. Na de zomer is dit gereed.
- In elk geval zal een landelijk coördinatiepunt worden ingericht bij één van de kernteams (waarschijnlijk Zuid).
- Internationale samenwerking specifiek gericht op XTC is gestart. Met Frankrijk en Duitsland vindt in najaar 1996 een uitwisselingsprogramma tussen opsporingdiensten plaats. Met het Verenigd Koninkrijk is afgesproken overleg te starten. Begint in het najaar.

Knelpunten:

- wetgeving (zie VWS)
- urgentiegevoel is nog niet aanwezig, maar groeit wel bij de politie en vooral ook bij het openbaar bestuur (house-party's)
- ECD is een belangrijke schakel in de analyse en in de opsporing. De capaciteit is echter onvoldoende (zie notitie EZ).
- de samenwerking tussen de verschillende instanties (ECD, politie, CRI en OM) laat nog te wensen over. Hieraan zal intensief aandacht besteed moeten worden.
- Ook hier is sprake van gebrek aan capaciteit. De onderzoeken zijn tijdrovend.

ad c. Drugtoerisme

Probleem:

Voor het beeld van het buitenland zijn de coffeeshops de oorzaak van het drugstoerisme. Men denkt en blijft denken dat de toerist daar zowel soft- als hardrugs koopt en meeneemt naar het eigen land, zowel voor eigen gebruik als voor de handel. In de praktijk is dit maar ten dele waar, maar het is wel zo dat de coffeeshops niet geheel zijn gevrijwaard van hardrugs. Voor zover het inderdaad gaat om softdrugs kan geconstateerd worden dat in Frankrijk weliswaar nogal wat personen worden aangehouden die in het bezit zijn van softdrugs uit Nederland, maar de hoeveelheid drugs is steeds zeer gering (zie de cijfers van de in beslagnameingen in Frankrijk waaruit blijkt dat slechts een zeer gering percentage van de softdrugs in beslag wordt genomen aan de noordgrens).

Wij moeten ons dus richten op:

- het "zuiver" houden van de coffeeshops
- laten zien dat het ernst is met het beleid tot vermindering van het aantal coffeeshops
- tegengaan van export van drugs (soft en hard) door drugstoeristen
- tegengaan van drugstoerisme in het algemeen in die zin dat Nederland er niet van beschuldigd kan worden de verslaving van de Noordfranse jeugd in stand te houden c.q. te bevorderen.

Maatregelen:

- herziening OM-richtlijn ; september gereed (5 gram, e.a.)
- controle coffeeshops door de politie o.g.v. in de driehoek vastgesteld beleid aan de hand van de A(A)HOJ-G-criteria
- onderzoek of verkoop softdrugs aan buitenlanders expliciet verboden kan worden
- sluiting coffeeshops en dealpanden (zie BIZA)
- specifieke aanpak drugstoerisme Nederland-Frankrijk: Hazeldonk-overleg e.a. (zie onder a.), speciale akties (dat gebeurt door de politie Rotterdam op gezette tijden)

Knelpunten:

- decentraal coffeeshopbeleid
- capaciteit
- wetgeving sluiting coffeeshops en dealpanden (is wel mogelijk maar vereist zeer zorgvuldige procedures en bestudering van jurisprudentie. Met nieuwe wetsvoorstellen wordt e.e.a. gemakkelijker).
- het blijft moeilijk samenwerken met politie in Frankrijk als gevolg van de centralistische organisatie van politie en justitie, maar er zijn al enorme verbeteringen merkbaar

ad. d. Produktie en handel in cannabis (nederwiet)

Probleem:

Nederlanders zijn groot in de hashhandel. Bovendien is Nederland een centrum van produktie van nederwiet, een cannabisprodukt van hoge kwaliteit. Door de geringe controle is een deel van de landbouwers die vroeger legale gewassen teelden, overgestapt op nederwiet.

De coffeeshops zijn een soort legitimatie van grootschalige teelt in nederwiel door het in wezen onlogische beleid dat wordt gevoerd m.b.t. de coffeeshops.

De teelt in woonhuizen neemt onaanvaardbare porporties aan.

Handel en produktie van cannabisproduten zijn een prima bron van inkomsten voor de georganiseerde misdaad. Er wordt zeer veel geld in deze branche verdiend.

Maatregelen:

bestaand:

- opsporing en vervolging misdaadorganisaties die handelen in softdrugs
- Zie v.w.b. georganiseerde misdaad, ook onder a.
- opsporing grootschalige teelt

nieuw:

- verhoging strafmaximum teelt cannabis (in het kader van een algehele herziening van de Opiumwet), dit voorstel is eind 1996 gereed
- verbod alle binnenteelt
- verbodsbepaling hennepzaad (zie ook fax LNV): onderzoek hoe dit het beste kan gebeuren (wel in het kader van de Opiumwet)
- verhoogde aandacht voor opsporing grootschalige teelt

internationale samenwerking:

- zie onder a.

1078-1

12 sep
24 1-966

Notitie

Aan
Stass KohnstammVan
DGO

Doorkiesnummer:

Gesteld door:

Via
HVBZ

DirPol wna.

laa

Kenmerk

EA96/N 122

Afdeling

>

Afdeling

>

Kamer

>

Doorkiesnummer:

(070)3027558

Afdeling

>

Afdeling

>

Datum

11 januari 1996

Onderwerp

Informatie over Duitse drugpolitiek t.b.v. bijeenkomst met minister van Justitie van Sleeswijk-Holstein, 14 januari 1996

Algemeen

Duitsland kent geen eenduidige softdrugspolitiek. Oorzaak hier van is dat er geen onderscheid wordt gemaakt in soft en harddrugs. Veel belangrijker is echter dat het drugsbeleid slechts voor een klein deel door de federale overheid wordt ontwikkeld. De federale regering schets een raamwerk. De Lander zorgen zelf voor de invulling. Dit geldt zowel voor de zorgkant als voor het politie/justitie systeem.

Ontwikkeling

Er zijn 4 trends aan te geven die ook voor softdrugs (cannabis) gelden

- het federale drugbeleid heeft nog altijd een repressief karakter vooral m.b.t. de georganiseerde criminaliteit en de handel
- in brede kring zowel politiek als in de media, geldt nog immer de stepping stone theorie m.b.t. het gebruik van soft drugs
- in de praktijk geldt dat m.b.t. kleingebruik en handel sprake is van een zekere ontspanning zowel op federaal niveau als in het Landervervolgingsbeleid t.a.v. gebruikers.
- m.b.t. de gebruikers wordt thans vaker onderscheid gemaakt tussen de 'echte' junk en de geïntegreerde sociale gebruiker. Daarnaast worden Cannabisgebruikers ervaren als een gebruikers die vrijwel geen problemen geven/veroorzaken/hebben.

In de westelijke Lander geldt cannabis als een cultuureigen drug. Problemen met druggebruik van scholieren worden hier steeds vaker door gespeeld naar jeugdhulpverleningsinstanties en niet naar politie of justitiële instanties.

In Bremen, Hamburg en Sleeswijk-Holstein schat men dat slechts 0,2 % van de gebruikers problemen heeft.

Voor politie en justitie in de noordelijke Lander geldt dat ondanks het federale legaliteitsprincipe, vervolging en opsporing van softdruggebruik

menen, er gaat hier
ik niet! Tweede stuk
vandaag (dus in (H) laa

Hoe kan dit.

Carla
hoeh
er e
dus
Fok dit
1-9-96
in politie

4 o.a.

1) mandel
uitgevoerd
2) depone
5-23

17/1/96

en kleinhandel niet of nauwelijks plaatsvindt.

DE beleidswijzigingen die zich gelijktijdig lijken af te spelen bij de jeugdhulpverlening , het politie apparaat en justitie op Landerniveau hebben tot gevolg dat er op federaal niveau steeds vaker stemmen op gaan het beleid m.b.t. cannabisgebruik los te koppelen van het drugbeleid in zijn algemeenheid.

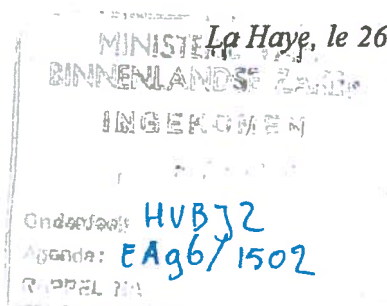
Deze normalisering is te zien aan een opsporingsrichtlijn voor "kleine hoeveelheden voor eigen gebruik" die thans ontwikkeld wordt. Ook wordt in Sleeswijk-H. onderzocht of een scheiding der markten mogelijk is en er eventueel een coffeeshopmodel op gezet kan worden. Probleem waar men ook hier op stuit is 'de achterdeur'.

In Hamburg komen regelmatig verzoeken binnen een coffeeshop te mogen openen.

123

AMBASSADE DE FRANCE
AUX PAYS-BAS
L'AMBASSADEUR

1078-2

Monsieur le Secrétaire d'Etat,

J'ai été très intéressé par la conversation que nous avons eue sur la coopération franco-néerlandaise.

Vous m'avez indiqué les réflexions que vous meniez sur la manière de mieux contrôler les "coffee-shops" ; j'ai été très frappé par les chiffres que vous m'avez donnés et qui soulignent qu'il y aurait aux Pays-Bas environ 2000 "coffee-shops" dont 900 "illégaux".

Depuis notre entretien j'ai eu l'occasion d'aller à Terneuzen où le maire m'a demandé ce que la France pouvait faire pour limiter le nombre de touristes français de la drogue. Je l'ai questionné sur le nombre de coffee-shops dans sa ville. Pour 35.000 habitants il m'a précisé qu'il y avait 70 "coffee-shops" officiels et 70 "illégaux" dans des maisons et qu'il n'avait pas les moyens juridiques de les faire fermer. Il m'a également précisé que le très faible nombre de policiers à sa disposition ne lui permettait pas d'agir efficacement. Il m'a été confirmé de plusieurs sources différentes qu'à Terneuzen il était possible de se procurer très facilement des drogues dures.

Sans doute connaissez-vous ces faits mais je voulais les rappeler à votre attention tant ils me paraissent confirmer à quel point les conditions qui existent aujourd'hui aux Pays-Bas contribuent à attirer des "touristes" de la drogue de toute l'Europe. Ceci explique pourquoi la France est si attachée à ce que le Gouvernement néerlandais prenne les mesures qui sont de sa compétence pour éliminer cet effet extérieur de sa politique.

Je ne peux que vous réaffirmer la volonté du Gouvernement français de coopérer dans la mesure de ses moyens dans les domaines de la police, de la justice et de la douane pour lutter contre la toxicomanie en Europe.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de ma haute considération.

*Monsieur KOHNSTAMM
Secrétaire d'Etat au
Ministère de l'Intérieur
La Haye*

Aan
Stass. Kohnstamm

Van
DGOOV wvd

Datum
14 mei 1996

Kenmerk
EA96/1502

Gesteld door

Doorkiesnummer
(070) 3027558

(Mede)paraaf
HVBZ

DirPol

Onderwerp

Frans-Nederlandse samenwerking bij de bestrijding van drugsoverlast

Probleemstelling

kunt u akkoord gaan met bijgaande antwoord aan de Franse ambassadeur?

Feitelijke gegevens

Naar aanleiding van een gesprek dat u gehad heeft met de heer Montferrand en in vervolg op een bezoek dat de heer Montferrand gebracht heeft aan Terneuzen maakt attendeert hij u op de situatie in Terneuzen waar het drugoverlast en handel betreft, de problemen die het bestuur van Terneuzen ondervindt bij de aanpak van de overlast en de handel en de grensoverschrijdende effecten van het Nederlandse drugbeleid.

In bijgaande brief, die vanwege het spoedeisende karakter niet in het Frans is vertaald, worden de uitspraken van de burgemeester genuanceerd en waar nodig aangevuld met de in gang gezette wetgevingsactiviteiten op het terrein van bestrijding drugsoverlast.

Advies

- Akkoord gaan met bijgaande antwoordbrief (tekenexemplaar is bijgevoegd)
>

Beslissing bewindspersoon cq secretaris-generaal

Minuut

Minuut

U/POL 20 MEI 1996

1078-4

U/POL 20 MEI 1996

Aan
Zijne Excellentie de Ambassadeur van
de Franse Republiek in Nederland,
Monsieur De Montferrand,
Smidsplein 1,
2514 BT Den Haag

Datum brief
15 mei 1996

Ons kenmerk
EAg6/1502
Uw kenmerk

Bijlagen

Onderwerp
frans-nederlandse samenwerking bij de
bestrijding van drugsoverlast

Inlichtingen bij
mr
Departementsonderdeel
DirPol/HVBJZ
Doorkiesnummer
(070)3027558
Steller

Medeparaaf
HVBJZ

DirPol

DGOOV wnd

Visie
>

Weer voorleggen
>
Gedelijk bezwaar: 19>
>

Uiterste verzenddatum
15 mei 1996
Verzonden door
>
Afschriften (naam, kamer, archiefkopie)
>

Aanwijzingen
[] Aantekenen [] ook per EP
[] Publiceren [] ook per fax

Bijzonderheden

Brief spoedheidshalve in het Nederlands, brief moet uiterlijk woensdag 15 mei uit.

Toelichting bij onderliggende stukken

617
Dep 29/5-96
21/5/96
Ret. Reg.
Minuut is nog
niet voorzien
van een paraaf
Staatssecretaris
v. g.
Ernst
21/5/96

Excellentie,

Ik dank u voor uw brief van 26 april jl. waarin u refereert aan het gesprek dat wij eerder hadden over de Frans-Nederlandse samenwerking bij de bestrijding van drugs.

De situatie in de gemeente Terneuzen, waar het gaat om drugsoverlast die u schetst in uw brief, is mij uiteraard bekend. Ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken de uitspraken van de burgemeester van Terneuzen te nuanceren en waar nodig aan te vullen.

De situatie zoals die thans in de gemeente Terneuzen bestaat is niet van de ene op de andere dag ontstaan. De gemeente heeft echter pas in een betrekkelijk laat stadium onderkend dat ingrijpen noodzakelijk was. Thans heeft de gemeente samen met de politie en het Openbaar Ministerie een beleid ontwikkeld dat op den duur moet leiden tot vermindering van de overlast. Want vast staat - hoe men ook over het Nederlands drugsbeleid moge denken - dat 140 verkooppunten in een stadje van 35.000 inwoners buitenproportioneel is.

De rijksoverheid ondersteunt de gemeente in het nieuw ingezette beleid waar mogelijk. Concreet betekent dit dat de politieregio waar Terneuzen in ligt extra politie-inzet (17 volledige arbeidsplaatsen) heeft toegewezen gekregen.

Bovendien ligt thans bij de Tweede Kamer ter behandeling een wetsvoorstel voor dat het gemeenten makkelijker moet maken om woningen van waaruit drugs worden verhandeld te sluiten.

De reden dat dit tot op heden nog niet het geval was, is gelegen in het feit dat in ons rechtssysteem ten aanzien van de overheid een grote terughoudendheid is neergelegd in het ingrijpen in woonhuizen. Niettemin heb ik goede hoop dat dit wetsontwerp ultimo 1996 door beide Kamers der Staten-Generaal zal zijn behandeld en kracht van wet zal krijgen.

Tenslotte wil ik niet onvermeld laten dat een wetsvoorstel in voorbereiding is dat het mogelijk moet maken coffeeshops te sluiten waar strafbare feiten worden gepleegd, de zogenaamde Damocles-regeling waarover u en ik tijdens ons onderhoud in april van gedachten wisselden. Het sluiten van een coffeeshop op titel van overlast op last van de burgemeester is thans reeds mogelijk maar vergt een nogal tijdrovende procedure. Het sluiten van een coffeeshop op titel van de omstandigheid dat van daaruit een strafbaar feit wordt gepleegd - drugshandel - behoort nu nog niet tot de mogelijkheden van het openbaar bestuur. Is sluiting bij het constateren van een strafbaar feit eenmaal wettelijk wel mogelijk dan heeft het bestuur er een krachtig handhavingsinstrument bij om coffeeshops te sluiten en de daarmee gepaard gaande overlast in binnen- en buitenland terug te dringen.

In de strijd tegen drugs ligt voor de Nederlandse regering de prioriteit bij de strijd van handel in harddrugs, bestrijding van overlast en criminaliteit en adequate zorg voor verslaafden. Zoals u wellicht weet zijn tussen Franse en Nederlandse ambtenaren afspraken gemaakt over verdergaande politieke, justitiële en douane samenwerking om bovenstaande doelen te bereiken.

Ik hoop en verwacht dat de Frans-Nederlandse samenwerking op deze terrein haar vruchten zal afwerpen.

La Haye, le 20 mai 1996.

Excellence,

Je vous remercie de votre lettre du 26 avril dernier, dans laquelle vous vous référez à l'entretien que nous avons eu sur la coopération franco-néerlandaise dans la lutte anti-drogue.

Je suis parfaitement au courant de la situation en matière de nuisances dues à la drogue dans la commune de Terneuzen, telle que vous l'évoquez dans votre lettre. Aussi voudrais-je profiter de l'occasion pour nuancer et, là où c'est nécessaire, compléter les déclarations du bourgmestre de Terneuzen.

La situation qui caractérise la commune de Terneuzen n'est pas apparue du jour au lendemain. Toutefois, la municipalité n'a pris conscience de la nécessité d'intervenir qu'à un stade relativement tardif. À présent, elle a élaboré, en coopération avec la police et le ministère public, une politique qui doit conduire à terme à une réduction des nuisances dues à la drogue. Car, il est certain — quoi que l'on puisse penser de la politique néerlandaise en matière de drogue — que 140 points de vente dans une ville de 35 000 habitants, c'est tout à fait exagéré.

L'État soutient, là où c'est possible, la commune dans la politique qu'elle vient d'amorcer. Concrètement, cela signifie que le district de police dont relève Terneuzen s'est vu octroyer des effectifs de police supplémentaires (17 postes à plein temps).

Par ailleurs, la Seconde Chambre examine en ce moment un projet de loi qui doit permettre aux communes de fermer plus facilement les logements où se pratique le trafic de drogue. Si cela n'était pas encore possible jusqu'à présent, c'est parce que le système juridique néerlandais impose de façon générale aux pouvoirs publics de faire preuve d'une grande réserve pour ce qui est de l'intervention dans des logements privés. J'ai néanmoins bon espoir que ce projet de loi aura été examiné par les deux Chambres des États généraux et qu'il sera adopté avant la fin de 1996.

Enfin, je ne voudrais pas manquer de vous signaler qu'un projet de loi est en préparation, qui devra permettre de fermer les coffee-shops où sont commises des infractions — il s'agit des mesures basées sur le principe de l'« épée de Damoclès », que nous avons évoqué lors de notre entretien d'avril dernier. Certes, le bourgmestre a déjà la faculté d'ordonner la fermeture d'un coffee-shop pour nuisances, mais c'est là une procédure très longue. En revanche, l'administration n'a pas encore la possibilité de fermer un coffee-shop pour la raison que des infractions — en l'occurrence le trafic de drogue — y sont commises. Aussitôt que la loi permettra la fermeture d'un coffee-shop s'il est constaté qu'une infraction y est commise, elle disposera d'un instrument supplémentaire de poids

pour faire respecter la loi, ce qui permettra de réduire, aux Pays-Bas comme à l'étranger, les nuisances liées à l'existence des coffee-shops.

Dans la politique anti-drogue, les priorités du gouvernement néerlandais vont à la lutte contre le trafic de drogues dures, à la lutte contre les nuisances et la criminalité liées à la drogue et à l'encadrement médical adéquat des toxicomanes. Vous n'êtes sans doute pas sans savoir que des accords ont été passés entre fonctionnaires français et néerlandais en vue d'intensifier la coopération en matière de police, de justice et de douane, afin de pouvoir réaliser ces objectifs.

Dans l'espoir et avec la conviction que la coopération franco-néerlandaise dans ce domaine portera ses fruits, je vous prie d'agréer, Excellence, l'expression de ma considération très distinguée.

J. Kohnstamm,
Secrétaire d'État à l'Intérieur

Want vast staat - hoe men ook
over ~~toekomst~~ het red. denkbeeld
moet denken - dat 140 verkooppunten
in een radius van 35.000 m. vere-

Notitie

dep 12/10

retour HJPS
dep. reg. pol.

1518-1

ter informatie

01/10

Aan
Minister Peper

Van
DGOOV

Doorkiesnummer
(070) 3026442

Gesteld door

Via

plv. OPOL

Iaa

Kenmerk

EA98/N3248

520122

Afdeling

Afdeling

Afdeling

Kamer

Kamer

Doorkiesnummer

(070) 3026302

Afdeling

Afdeling

Datum

21 september 1998

dep 29/9

Onderwerp
Drugsoverleg met Frankrijk

Samenvatting

Op 18 september j.l. vond in Parijs op SG/DG niveau overleg plaats met Frankrijk om de voortgang te monitoren op het terrein van de drugssamenwerking tussen Nederland en Frankrijk. Het overleg verliep in goede sfeer.

De belangrijkste conclusies zijn dat:

- de operationele samenwerking weliswaar enkele knelpunten kent, maar over het geheel genomen goed verloopt; het belangrijkste resultaat tot nu toe zijn de Hazeldonkacties gericht op tegengaan drugstoerisme.
- de samenwerking tussen beide landen kan vooral in het kader van het nieuwe akkoord over politie en veiligheid worden ontwikkeld; het onderhavige overleg onder leiding van de departementen van Buiza kan daardoor volstaan met het slechts een maal per jaar monitoren van de situatie t.a.v. politie, justitie, douane en volksgezondheid.

In de bijlage treft u het verslag ter kennisneming aan. Onderstaand schets ik u nog enige achtergrondinformatie.

Voorgeschiedenis van dit overleg

In 1995 besloten premier Kok en president Chirac een werkgroep in te stellen om de problemen aan te pakken die waren gerezen in Frankrijk als gevolg van het Nederlands drugsbeleid. Besloten werd om een versterkte samenwerking in te stellen op het terrein van samenwerking van politie, justitie, douane, en volksgezondheid. Het belangrijkste resultaat van deze samenwerking zijn de zogeheten Hazeldonkacties, waarbij het drugstoerisme tussen Frankrijk en de zuidelijke Nederlandse politieregio's (met name Lille/Rotterdam) wordt aangepakt, in combinatie met acties zoals Victor in Rotterdam. Ook België en Luxemburg worden nauw in deze operationele samenwerking betrokken.

De operationele afspraken zijn neergelegd in een besluitenlijst van april 1996. Dit document is nooit officieel getekend, omdat de Franse wensen m.b.t. sluiting van coffeeshops en afschaffen hennepcultuur voor Nederland niet aanvaardbaar waren. De samenwerkingsformule is dus: ondanks verschillen in beleid, toch praktisch samenwerken. En dat blijkt te werken. In deze werkgroep staat de Nederlandse delegatie onder leiding van Buiza Tevens zijn vertegenwoordigd Justitie, Volksgezondheid en Douane. Sinds september 1997 participeert BZK ook in dit overleg.

De goede voortgang op het drugsdossier heeft het klimaat doen rijpen om de samenwerking te verbreden naar andere onderwerpen. Daarom is het akkoord

25-28/9/98

over samenwerking m.b.t. politie en veiligheid in feite, naast de Hazeldonksamenwerking, het tweede belangrijke resultaat. Bij de uitwerking van dit akkoord heeft BZK het voortouw genomen, in nauwe samenwerking met justitie. Buiza, douane en volksgezondheid "volgen" dit. Het eerstvolgend overleg met Frankrijk op DG-niveau is gepland op 28 oktober a.s.

Een en ander heeft er overigens nog niet toe geleid, dat Frankrijk zijn grenscontroles aan de grens met België heeft opgeheven. Deze zijn ingesteld in 1995 met een beroep op een uitzonderingsclausule in het Schengenverdrag, om het drugstoerisme vanuit Nederland tegen te gaan.

AMBASSADE PARIJS

ZE GM PA EA PCZ CA/HAZ/UNESCO DEFAT/LBR/TWR REFNR.

DOSSIER:

PARAAF:HS/Douane-att/PolRaad/
JustRaad akk/GM/Ambassadeur

BZ-VERTROUWELIJK

Afkomstig van : Ambassade Parijs

Bestemd voor : Min. van B.Z.

Mede voor: Justitie, VWS, Biza, Financiën, AZ

cc.: Brussel Amb., Brussel EU, Luxemburg, Bonn

Datum: 22 september 1998

Onderwerp : Drugs / Nederlands-Frans overleg op hoog niveau
18-9-1998

Samenvatting

Nederlands-Frans drugsoverleg op hoog niveau van 18 september verliep in goede sfeer en had vooral een inventariserend/evaluerend karakter. M.n. van Franse zijde werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om op een aantal punten nog wat "stoom af te blazen". Operationele besluiten werden niet genomen.

Er heerste algemene tevredenheid over de vooruitgang die was geboekt in de praktische samenwerking op het terrein van politie, douane, justitie en volksgezondheid, maar beide partijen zagen nog wel ruimte voor verbetering.

Hoewel inmiddels op deelgebieden verschillende samenwerkingsgremia waren opgericht, bleef ook in de toekomst voor deze werkgroep op hoog niveau een belangrijke rol weggelegd, m.n. om de activiteiten op de verschillende deelterreinen te inventariseren en het overzicht te behouden. De werkgroep zou hiertoe in principe 1 x per jaar bijeen kunnen komen.

In de nabije toekomst moest prioriteit worden gegeven aan de aanpak van drugsrunners, de bestrijding van de productie van en handel in synthetische drugs en de bestrijding van de georganiseerde misdaad.

Uitbreiding van de Nl-Fr samenwerking naar derde landen als België, Luxemburg en Duitsland wordt vooralsnog slechts "a la carte" overwogen.

Bericht

Op 18 september had h.t.s. achtste bijeenkomst plaats in het kader van het in 1995 gestarte Nederlands-Franse

drugsoverleg op hoog niveau. Franse delegatie werd geleid door SGBZ Hennekine, Nederlandse door DGES.

In hun inleidingen wezen SG Hennekine en DGES erop dat deze werkgroep, indertijd opgericht door President Chirac en Premier Kok, belangrijk heeft bijgedragen aan verbetering van de sfeer en vermindering van de spanning tussen beide landen. Op de diverse samenwerkingsterreinen was goede vooruitgang geboekt. Op deze wijze wordt belangrijk bijgedragen aan de opbouw van de samenwerking in de derde pijler en de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Amsterdam. Het ging niet slechts om reparatie van eertijdse defecten, maar vooral om de opbouw van nieuwe samenwerkingsstructuren in de zin van "cooperation renforcee".

1. Stand van zaken

1.a. Politiesamenwerking

DG Police Nationale Cultiaux meende dat de politiesamenwerking goed verliep, maar zeker nog beter zou kunnen. M.m. Nederlandse-Franse verschillen m.b.t. de verhouding BiZa/Justitie en de territoriale inrichting van het politieapparaat wilden de samenwerking nog wel eens bemoeilijken.

De implementatie van het MoU politiesamenwerking moet leiden tot betere instrumenten voor samenwerking bij de bestrijding van drugscriminaliteit. [] constateerde dat NL en F er nog altijd zeer verschillende filosofieën op na houden en dat F m.n. op het gebied van zorg en preventie nog veel te leren had. Tevens meende hij dat de NL politie helaas niet altijd in staat is te handelen zoals zij zelf zou willen.

M.b.t. de grenscontroles en gemeenschappelijke acties was hij ietwat teleurgesteld m.b.t. de effecten. Hij meende dat de drugsstromen, in weerwil van alle acties, nog steeds veel te omvangrijk waren. In die zin voldeed de vooruitgang niet aan de Franse verwachtingen. De controle aan de bron, de aanpak van de drugsrunners en de bestrijding van produktie van en handel in synthetische drugs waren nog onvoldoende, aldus [], die tenslotte nog aandacht vroeg voor de Nederlandse praktijk m.b.t. huiszoekingen en de Nederlandse jurisprudentie inzake drugsrunners.

DG Demink wees erop dat onderscheid moest worden gemaakt tussen de samenwerking vóór en na de totstandkoming van het MoU. Hij herkende de operationele problemen die Cultiaux noemde; van de Nederlands politie hoort men vergelijkbare geluiden. Het MoU bood thans een instrument om die problemen op te lossen, m.n. door samenwerking op het gebied van opleiding en uitwisseling die moet leiden tot beter inzicht in elkaanders werkmethoden. Dit neemt overigens niet weg dat verschillen in regelgeving een complicerende factor zullen blijven. In MoU verband zullen we moeten blijven zoeken naar vooral praktische oplossingen. Op 28 oktober zal op DG-niveau verder worden gesproken over de implementatie van het MoU. [] (BiZa) wees er op dat het MoU politiesamenwerking een veel breder terrein

bestrijkt dan alleen de drugsproblematiek; mensensmokkel, kunstroof, grote steden beleid etc.

1.b Douanesamenwerking

Plv.DG. Douane Derrac meldde dat F en NL o.g.v. het MOU douanesamenwerking twee maal per jaar bilateraal bijeenkomen. Drie maal per jaar hebben uitgebreide uitwisselingen van douanepersoneel plaats. Aanschaf en plaatsing van containerscanners zijn in uitvoering. M.b.t. de grootschalige gemeenschappelijk F-B-NL operaties meende Derrac dat deze eigenlijk te weinig resultaat opleverden. Het zou beter zijn kleinschaliger en dus flexibeler op te treden. Derrac meldde grote drugsvangsten aan de Franse noordgrens in de eerste helft van 1998 (1 ton afkomstig uit NL en 6 ton op weg naar NL). De gemelde vangsten betroffen m.n. cannabisprodukten en lieten een belangrijke toename zien in vergelijking met 1997.

DGES stelde dat de containerscanner in Rotterdam de komende maanden operationeel zal worden en die op Schiphol in de loop van 1999. Hamburg was al operationeel. De Antwerpse haven was daarmee de laatste maas in het net. Beide zijden hadden de indruk dat m.n. financiële overwegingen actie van Belgische zijde in de weg stonden, hoewel ook de competentieverdeling tussen de verschillende Belgische overheden een rol zou kunnen spelen.

1.c Justitiesamenwerking

[] (Justice) meldde dat Frankrijk op justitiegebied met geen land zoveel samenwerkte als met Nederland. Er was sprake van een belangrijke toenadering tussen de wederzijdse magistraturen; vooral in de rechterlijke opleidingen, maar ook door uitwisselingen en bezoeken over en weer (w.o. het a.s. bezoek aan Frankrijk van 20 Nederlandse hoofdofficieren).

Sedert de inrichting in Nederland van "gespecialiseerde politie-eenheden voor internationale rechtshulp, w.o. rogatoire commissies, was de praktijk van de rechtshulp aanzienlijk verbeterd. Ook de Nederlandse en Franse "aide memoire pour les juges" hadden hiertoe bijgedragen. De Baynast was bijzonder positief over de Nederlandse "magistrat de liaison". Hij stelde spoedige benoeming van een nieuwe Franse "magistrat de liaison" in het vooruitzicht.

M.b.t. de verspelde overdracht van strafvervolgning kondigde [] aan dat Frankrijk binnenkort met een voorstel zou komen om bilateraal Art. 21 van het Europese Rechtshulpverdrag terzijde te schuiven, waardoor de overdracht nog sneller zou kunnen gaan.

Volgens [] bleven de resultaten van de Hazeldonk samenwerking nog achter bij wat nodig en mogelijk was, vooral m.b.t. de ontmanteling van de netwerken van drugssrunners. Tenslotte vroeg De Baynast aandacht voor preventie, vraagbeperking en de behandeling van verslaafde gedetineerden.

DG Demmink gaf aan dat NL zeer content was met de samenwerking op justitiegebied. Het aantal speciale politie-eenheden voor rogatoire commissies zou nog worden uitgebreid. Ook aan Nederlandse kant bestond belangstelling voor de problematiek van vraagbeperking en de behandeling gedetineerde verslaafden. M.b.t. dit laatste punt sprak hij de hoop uit dat de door de wederzijdse Ministers van Justitie afgesproken Frans-Nederlandse missie spoedig haar beslag zou krijgen.

1.d Volksgezondheid

[] (Mission Interministerielle pour la Lutte contre la Drogue et la Toxicomanie - MILDT) meldde een groot aantal contacten over en weer op het gebied van zorg en preventie. Grootste problemen waren z.i. de methodologie van de beleidsevaluatie en de vergelijking van onderzoeksgegevens uit verschillende landen. Voorts vermeldde hij de NL-F-B drugsconferentie die in december a.s. zal plaatshebben in Maastricht.

DG Pennekamp stemde hiermee in. Hij meende dat de uitspraken van Stas [] in juni jl. te NY een basis boden voor verdergaande F-NL samenwerking op dit terrein. Hij hoopte dat Stas Kouchner en MILDT-voorzitster Maestracci de conferentie van Maastricht zouden kunnen bijwonen. Toenemend inzicht in de wederzijdse systemen zou kunnen bijdragen aan vraagbeperking en preventie.

1.e Algemeen

SG [] vroeg vervolgens hoe het zat met de - volgens hem - in Nederland legale hennepcultuur onder glas. DGES ruimde dit misverstand uit de weg en verklaarde dat hennepcultuur onder glas in Nederland verboden is en streng wordt aangepakt. Bovendien gaat die aanpak vergezeld van veel publiciteit m.h.o.o. een afschrikkende werking.

Tevens vroeg Hennekine hoe het stond met de productie van synthetische drugs in NL. Was er sprake van toe- of afname? DG Demmink gaf aan dat cijfermateriaal ontbreekt, maar dat Nederland zich bewust is van het probleem. Hij wees op de activiteiten van de Unit Synthetische Drugs en op het belang van samenwerking met de buurlanden waar het gaat om bestrijding van de productie van en handel in deze middelen.

2. Samenhang tussen de diverse werkgroepen

SG [] constateerde dat er op alle samenwerkingsgebieden in de nabije toekomst bijeenkomsten op het programma stonden. Dat kon slechts resulteren in verdere verbetering van de samenwerking. Frankrijk was bijzonder gehecht aan het onderhavige overleg, m.n. om de activiteiten op de verschillende deelterreinen te inventariseren en het overzicht te behouden. Een vergaderfrequentie van 1 x jaars leek hem redelijk, zonder de mogelijkheid van ad-hoc bijeenkomsten uit te sluiten. DGES sloot zich hierbij aan.

3. Prioriteiten

De kwesties van de drugsrunners en van de synthetische

drugs waren onder agendapunt 1 al voldoende aan de orde gekomen.

Een derde prioriteit betrof de grootschalige drugssmokkel. Men was het eens dat op dit terrein meer samenwerking mogelijk en wenselijk was. M.n. ook gericht op de verdere financiële en economische vertakkingen: off-shore centra, witwaspraktijken, etc. Van Nederlandse zijde werd in dit verband tevens gewezen op de snel groeiende praktijk van mensensmokkel, die allengs een even groot probleem aan het worden is als drugssmokkel. SG [] gaf aan dat Frankrijk ook openstaat voor samenwerking op dat terrein.

[] noemde de "Espace juridique européenne" en vroeg zich af in hoeverre de EU-landen nog een autonoom vervolgingsbeleid konden handhaven. Uiteindelijk zouden er in Europa geen "vrijhavens" voor criminelen mogen zijn. Meer coördinatie van de vervolgingspraktijk en onderlinge afstemming van de wijze van vervolgen waren derhalve geboden.

4. Uitbreiding van de samenwerking

DGES stelde voorop dat het bilaterale acquis behouden dient te blijven. Juist de confrontatie van de Nederlandse en de Franse benaderingen blijkt vrucht af te werpen. Niettemin zijn er deelonderwerpen die beter in uitgebreider verband behandeld kunnen worden. In het geval van B en Lux was dit alleen om geografische redenen al zo. M.b.t. Duitsland lag e.e.a. moeilijker, gezien de verschillende competenties van Bondsregering en Laender op dit terrein. DGES stelde voor nader te bezien welke terreinen zich leenden voor uitbreiding van de samenwerking a 4 of a 5. Voorbeelden waren het beleid m.b.t. chemische precursoren en de plaatsing van containerscanners in de zeehavens.

SG [] zei dat Frankrijk hierover nog na moest denken, maar dat het hem een zinnige benadering leek. Vervolgens moest nog worden nagegaan hoe e.e.a. te implementeren.

van Beuge 290 +

+jb+
nnnn

303

AMBASSADE DE FRANCE
AUX PAYS-BAS
L'AMBASSADEUR

clep

La Cour
wa

1518-3

original → Bleeker-
D. Pol.
f. w. achterhouden

LA HAYE, LE 27 février 1996

OK 0/3

Monsieur le Ministre,

Permettez-moi de vous faire parvenir ci-joint un article que j'ai écrit sur les relations franco-néerlandaises et la position française dans le domaine de la drogue.

J'espère qu'il sera susceptible de vous intéresser et qu'il apporte une contribution positive à un débat si difficile.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de ma haute considération.

Bernard de MONTFERRAND

M. H.F. DIJKSTAL,
Vice Premier Ministre
Ministre de l'Intérieur
Postbus 20011
2500 EA LA HAYE

Algemeen Handelsblad (1828) en Nieuwe Rotterdamse Courant (1844) 26e jaargang no. 124

Eventueel aandeel in nieuw bedrijf
**Stork is gegadigde
voor delen Fokker**

Door onze redacteur BEN GREIF

ROTTERDAM, 26 FEBR. Machinebouwer Stork (ca. 20.000 werknemers) heeft serieuze interesse in de overname van de levensvatbare delen van Fokker. Daarnaast is Stork ook bereid deel te nemen in een afgesloten nieuw Fokker na een faillissement van de oude onderneming. Stork zou in die zogenaamde doorstart-optie een van de aandeelhouders worden, samen met een aantal toeleveranciers en financiële partners.

Vijf doden en veel gewonden bij explosie in Tirana

TIRANA, 26 FEBR. Bij een explosie — mogelijk een bomanslag — zijn vandaag in een supermarkt in de Albanese hoofdstad Tirana vijf doden en tientallen gewonden gevallen. De explosie was zo krachtig dat voor de deur staande auto's in blokken in brand vlogen. Volgens een politie-woordvoerder ging het om een bomanslag. (AP)

'Nederland moet beleid aanpassen'

DEN HAAG, 26 FEBR. Nederland moet zijn drugbeleid en wetgeving aanpassen aan Europese normen. Dat zegt de Franse ambassadeur in Nederland, Bernard de Montferrand, vandaag in deze krant. Nederland heeft weliswaar recht op een eigen drugbeleid, maar binnen een "open" Europa blijkt dit onaanvaardbaar gevoelen te zijn. Het is te denken voor de omringende landen, aldus De Montferrand.

Pagina 7

Franssen (Zwolle) wil maatregelen

ZWOLLE, 16 FEBR. Burgemeester J. J. Franssen van Zwolle wil dat regering en parlement maatregelen

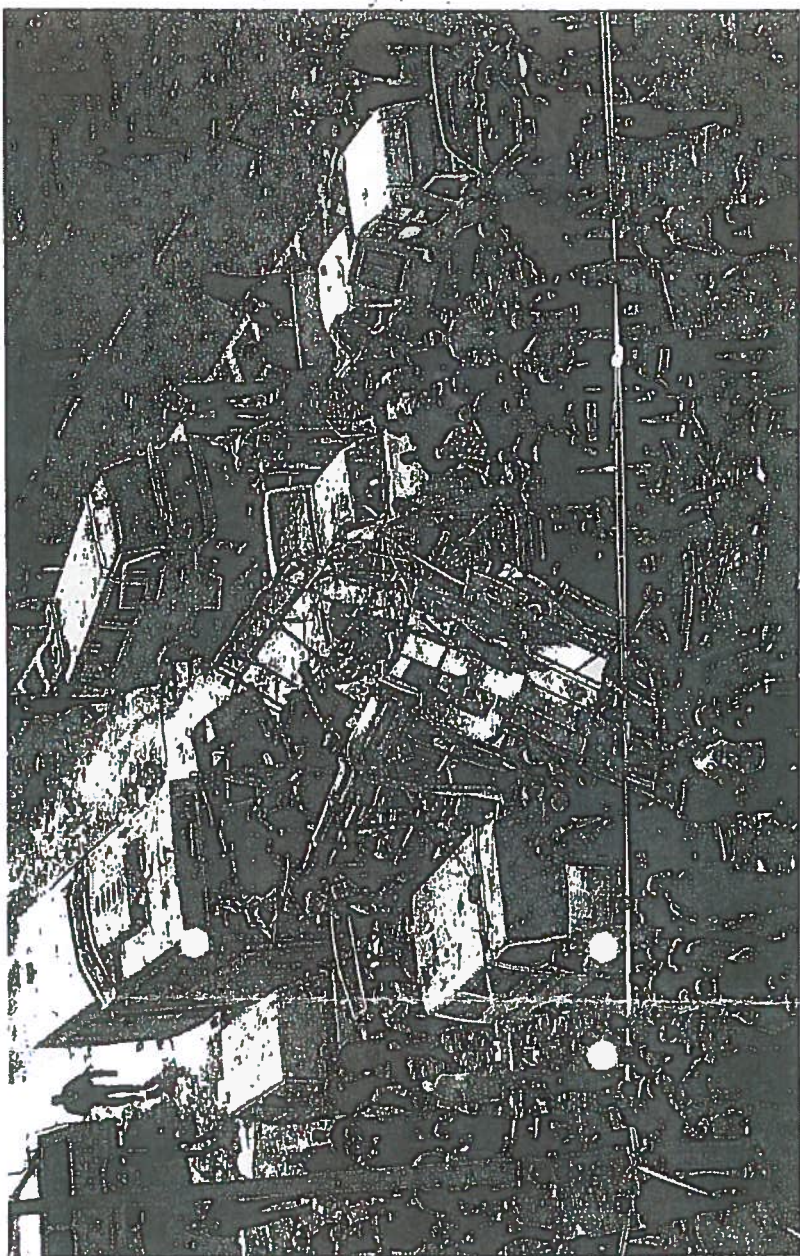
Alle eedwaa's zijn daarbij door genomen, maar volgens ingewijden is niet over badagen gesproken. Bombardier had nog enkele dagen extra bodde. Sansing is nu helemaal met bij Wijers langs geweest.

Morgenochtend spreekt de vaste Kamercommissie voor Economische Zaken met de Fokkerbewindvoerders, 's middags praat de commissie met Wijers.

Indien overname van geheel de Fokker door Bombardier of Samung niet mogelijk blijkt en ook een doornist met andere partners niet haalbaar is en Fokker in delen moet worden verkocht, is Stork geïnteresseerd in overname van drie onderdelen van het bedrijf die buiten de surteance vallen. Het gaat dan om de twee bedrijven in Woensdrecht — Fokker Aircraft Services (onderhoud van vliegtuigen) en Elmo (elektronica en betabeling) en om Fokker Special Products (defensieproducten) in Hoogeveen. Bij die drie Fokkerdochters werken in totaal 2000 mensen.

Als Stork een rol wil spelen in een doornist-scenario is het wel-tom, maar daarvoor zijn meer partijen nodig, bekendtoet een Fokker-woordvoerder. Hij wijst erop dat er zich voor onderdelen van Fokker in totaal meer dan 30 gezinsdienen hebben gemeld. "De oemworders concenren zich emwel eerst op een overneming van Bombardier, vier maatschappij, die de top van Bombardier, vier maatschappij, die de top

Vehicle FOKKER no. 11

Ravage in Jeruzalem na een bomexplosie in een autobus. Hierbij vielen 23 doden. (Foto Reuter)

Zelfmoordaanslagen in Israel kosten 27 levens

DEEL AVIIV 26 FEBR. Bij twee aan-
dachten in Israël in Jeruzalem en
Ashdod, zijn gisterochtend 27
menschen gedood en 84 gewond,
van wie 19 ernstig.

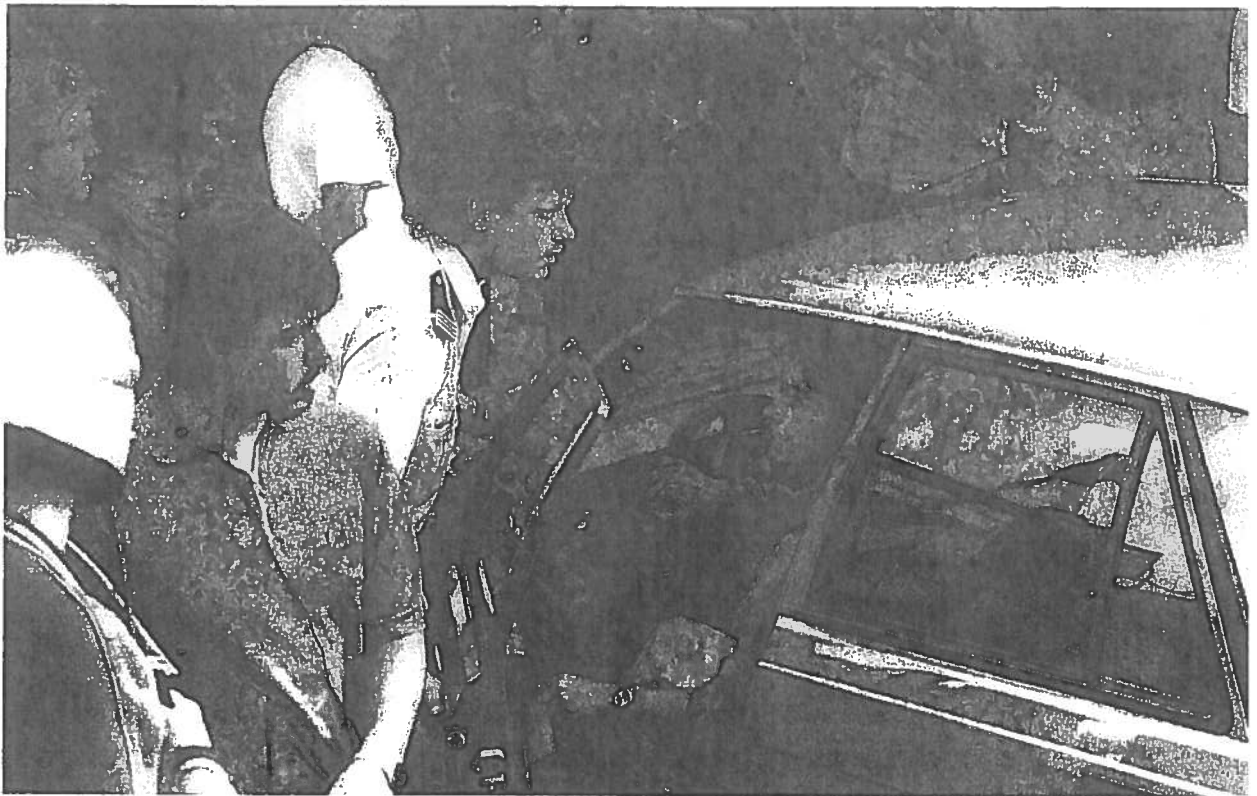
Onder de doden bevinden zich
twee Palestijnen die zichzelf

voor onbepaalde tijd af. Vrijd-
hief Israël de afgrenzing van
deze gebieden op. In Israël is van-
morgen een heftige discussie los-
gebarsten over de vraag of het
verstandig was, ondanks waar-
schuwingen voor terreuraansla-
gen, de afgrenzing van de be-

MOSKOU, 26 FEBR. Rusland heeft noch de bedoeling, noch de middelen om de toetreding van Oosteuropese landen tot de NAVO met

Primakov: geen veto bij uitbreiding van NAVO

morgen een heilige discussie losgebarsten over de vraag of het verstandig was, ondanks waar-schuwingen voor terreuraansla-gen, de afrekening van de be-

Een Franse drugsvoerder wordt in Rotterdam weggestuurd door buurtbewoners (Foto NRC Handelsblad/Vincent Mentzel)

Nederland moet zich aanpassen

Bij het lezen van de Nederlandse kranten, de afgelopen weken, werd ik bevangen door een boze droom. Ik dacht dat een ernstige crisis onze twee landen scheide. Terwijl ik dagelijks het tegendeel zie: de Frans-Nederlandse relatie is stevig en bestaat al lang, en Europa heeft haar heden ten dage echt nodig.

Ik zeg dat niet uit liefde voor holle frasen of omdat mijn beroep van ambassadeur mij zou verplichten tot optimisme. Ik kijk naar de feiten. Sinds het begin van de Europese opbouw hebben onze twee landen waarschijnlijk nog nooit zo dicht bij elkaar gestaan aangaande tal van belangrijke onderwerpen. Het eerste onderwerp waarbij wij hetzelfde doel nastreven is natuurlijk Europa zelf. Aan de vooravond van een nieuwe uitbreiding die de Unie dreigt te doen vervatren, zijn onze twee landen overtuigd van de noodzaak voor de grondleggers van de Unie om Europa samen sterk, gestructureerd en dynamisch te houden. Onze landen zijn zich bewust van hun verantwoordelijkheid en delen derhalve vele gemeenschappelijke ideeën om de doelmatigheid van de besluitvorming en de democratische verankering van de Unie te verbeteren. Het recente bezoek aan Den Haag van de Franse minister van Europese Zaken heeft vooruitgang in die richting mogelijk gemaakt en getuigt van het nauwe overleg tussen onze twee landen in de voorbereidingsfase van de Intergouvernementele Conferentie.

Onze standpunten ten aanzien van de Europese Economische en Monetaire Unie en de overgang tot één munt staan zeer dicht bij elkaar. Onze belangen zijn ook zeer nauw verwant wat het gemeenschappelijke landbouwbeleid betreft, daar onze twee landen beschikken over een zeer productieve landbouw met een hoge exportcapaciteit. Deze opmerkelijke verworvenheid wensen zij te behouden.

Ten slotte noopt de analyse van onze ervaringen met de Joegoslaviëse crisis en van de nieuwe strategische situatie in Europa ons tot een toenadering op het gebied van defensie en veiligheid. Trouw als wij zijn aan het Atlantisch bondgenootschap, wensen wij allen dat Europa over militaire capaciteiten beschikt die het in staat stellen te handelen wanneer de Verenigde Staten daartoe niet bereid zijn.

Moet ik hieraan toevoegen dat onze twee landen behoren tot degenen in Europa die zich het meest in-

Het liberale Nederlandse drugsbeleid staat in de buurlanden steeds meer ter discussie.

Frankrijk maakt zich zorgen om de bloeiende Nederlandse drugsexport en de aantrekkingskracht van de lage drugsprizen op de Franse jeugd. In een open Europa is een zo afwijkend beleid als het Nederlandse niet vol te houden, voerspelde de Franse ambassadeur Bernard de Montferrand. Aan oplossingen is nu meer behoefte dan aan polemiek, vindt hij.

spannen voor de ontwikkelingshulp en die wensen dat de Unie zich solidair toont met het Zuiden?

Deze eenvoudige opsomming laat zien dat wat ons verenigt veel sterker is dan wat ons kan scheiden. De heer Van Mierlo heeft het dezer dagen tegenover mij herhaald en ik weet dat er in Parijs net zo over wordt gedacht. Overigens bouwt onze politieke wil nu al 35 jaar aan het verenigd Europa, en veel bouwstenen zijn aangebracht dankzij compromissen tussen Nederland en Frankrijk. Daarom kunnen de ernstige meningsverschillen die wij mogen hebben over sommige onderwerpen, zoals drugs, de toestand van onze relatie niet weergeven. Tussen landen die zo dicht bij elkaar liggen is het een plicht serieus samen te werken aan een onderwerp dat zwaarwegend is voor onze maatschappijen en de toekomst van onze jeugd. Van Franse zijde is de situatie zoals wij die zien eenvoudig. Nederland heeft besloten op het gebied van de drugsverslaving een beleid te voeren dat sterk afwijkt van elk ander beleid dat wordt toegepast in de overige Europese landen. Dat beleid kent een belangrijke medische component, en leidt tot een de facto straffeloosmaken van softdrugs.

De externe gevolgen van dit beleid zijn niet aanvaardbaar. — Door het 'prijsverschil' dat dit beleid met zich meebrengt oefent Nederland een aanzienlijke aantrekkingskracht uit op het 'drugstoeisme', dat vooral bestaat uit jongeren en drugsmokkelaars uit alle omliggende landen; in 1994 zijn 24 jonge Fransen in Nederland overleden aan een overdosis.

— Het merendeel van de drugs die in Europa worden onderschept komt uit Nederland. In Frankrijk is dat het geval voor 80 procent van de chemische drugs en voor 65 procent van de harddrugs die de politie en de douane onderscheppen. De cijfers in Duitsland en Engeland wijken daar niet veel van af. Overigens heeft de heer Van Traa, in het rapport van zijn commissie, zich bezorgd getoond over de macht van de criminele kringen die zich bezighouden met verdovende middelen

in Nederland. Ondanks de resultaten die het Nederlands beleid op bepaalde gebieden kan hebben bereikt, betreuren de meeste Europese landen de gevolgen ervan in het buitenland. Om er maar een paar te noemen: Duitsland, recentelijk nog bij monde van zijn staatssecretaris van Binnenlandse Zaken, en Zweden, bij monde van zijn minister-president, hebben deze stand van zaken betreurd. Iedereen weet dat het hier niet gaat om een puur Frans-Nederlands aangelegenheid. Onlangs nog heeft het orgaan van de Verenigde Naties dat belast is met de controle op de verdovende middelen (INCB) geoordeeld dat Nederland de internationale verdragen die het getekend heeft, met name de Con-

len met de Nederlandse regering is om de negatieve buitenlandse consequenties te vermijden van de politiek die zij in alle soevereiniteit heeft besloten te voeren. Zo hebben de heer Kok en de heer Chirac in oktober besloten een werkgroep op hoog niveau in te stellen om de samenwerking tussen onze twee landen in de strijd tegen de smokkel op het gebied van justitie, douane en politie te verbeteren. Op de Top van Madrid heeft de Europese Raad een onderzoek ingesteld om na te gaan of de harmonisering van de wetgevingen kan bijdragen tot vermindering van de vraag naar en verbetering van de strijd tegen drugs. Voorts heeft Nederland voorgesteld en aangekondigd dat een top van Duitsland, de Benelux en Frankrijk de werkzaamheden van de Frans-Nederlandse werkgroep zou bekronen.

Wij hebben gezamenlijk besloten dat een langere termijn nodig was om een dergelijke ontmoeting zinvol te maken. In de tussentijd is een aantal reeds opgenomen maatregelen onmiddellijk toegepast. Zo zullen Franse douane-ambtenaren in Rotterdam aanwezig kunnen zijn en Nederlandse douane-ambtenaren in Marseille. De justitiële procedures zullen versneld doorgelopen worden. Onze politiekorpsen zullen beter samenwerken, ondanks hun structureelverschillen. Deze Frans-Nederlandse werkgroep heeft al veel werk verricht, en Frankrijk heeft tot doel deze exercitie serieus en efficiënt voort te zetten.

Frankrijk wenst vooruitgang te boeken in de beperking van de externe gevolgen van de Nederlandse drugsbeleid. Een paar voorbeelden: hoe kan worden voorkomen dat de coffeeshops nog illegale activiteiten ontplooiën? Hoe kunnen de handel in cannabiszaden die zich niet conformeren aan de gemeenschappelijke wetgeving en de teelt van deze plant beperkt worden? Er dient ook nagedacht te worden over de manier waarop onze wetgevingen naar elkaar toe kunnen groeien. Is het reëel dat in een open Europa de justitiële praktijken en teksten aangaande drugsverslaving

en bestraffing van de handel in drugs zo veel verschillen dat de straf van een crimineel in Nederland vaak lager zal zijn dan in andere landen van de Unie?

Ik weet dat men in Nederland deze onderwerpen niet graag ziet aangegreden, maar zijn zij te vermijden tussen Europese bureaus? Indien wij ze serieus en doelmatig willen besturen moeten wij mijns inziens aan twee voorwaarden voldoen.

— Laten wij de polemiek en de vertekeningen vermijden, het onderwerp is er te ernstig voor. De Nederlandse politiek ten aanzien van drugs is bijzonder in Europa en heeft gevolgen in het buitenland. Dit te zeggen is geen aantasting van de soevereiniteit van Nederland, en velen in het land zelf vragen zich af of deze politiek juist is. Laten wij ook het beeld niet vertekenen door te zeggen dat het in Frankrijk 'een en al repressie' is en in Nederland 'een en al gezondheid'. Iedereen weet best dat dat niet waar is.

— De dialoog is des te noodzakelijker daar een diepe culturele kloof Frankrijk en Nederland scheidt, ondanks onze geografische nabijheid. Deze dialoog wordt sinds twee maanden efficiënt gevoerd binnen de Frans-Nederlandse werkgroep en wij moeten hem voortzetten. Ik van mijn kant zal hem proberen te bevorderen door in Den Haag werkvergaderingen te organiseren tussen de parlementariërs uit het Noorden van Frankrijk en de leden van de Staten-Generaal die daartoe bereid zijn. De Europese geest, dat is allereerst de eerbied voor de vrijheid en de identiteit van eenieder, maar het is ook de naleving van sommige regels zonder welke geen gemeenschappelijk leven mogelijk is op ons oude continent. Wanneer Nederland en Frankrijk een geschil hebben is het nooit om bijzaken. De drugskwestie is zo belangrijk voor onze toekomst en die van onze kinderen omdat drugs de cohesie van onze maatschappijen kunnen aantasten en onze opvatting van de waardigheid en de vrijheid van de mens op het spel zetten.

Laat deze kwestie ons niet verdeelen. Laten wij integendeel, door samen aan een oplossing te werken, de Europese opbouw doen vooruitgaan. Het is de beste dienst die wij Europa tegenwoordig kunnen bewijzen. Europa heeft de Frans-Nederlandse dynamiek nodig.

Bernard de Montferrand is ambassadeur van Frankrijk in Nederland.

Harmonisering drugsbeleid in Europa is nodig

ventie van de Verenigde Naties over de handel in verdovende middelen van 1988, niet respecteerde.

Deze zaak is tegenwoordig essentieel voor alle Europese landen, en wel om twee redenen. Ten eerste: de volledige inwerkingtreding van het Verdrag van Schengen zal worden geweigerd door de burgers als zij niet gepaard gaat met een grotere coördinatie en doelmatigheid van de strijd tegen de drugs-handel. Artikel 71 van het Verdrag van Schengen skept zeer duidelijke verplichtingen op dit punt. Ten tweede: drugsverslaving en drugs-handel zijn maatschappelijke problemen die in een open Europa niet afwijkend behandeld kunnen worden door sommige landen, zonder dat dit problemen veroorzaakt voor alle. Een harmonisering is daarom noodzakelijk. Ook dat is Europa.

Zo zien wij de zaken. Frankrijk heeft Nederland nooit een bepaald drugsverlaafdenpolitiek willen opleggen. De doelstelling die wij de-

Aan:

(w) DGOOV
HCZW
DPOL
HVBIZ
HVB
mr Bronkhorst

Van:

26 april 1996

Betreft: Beknopt verslag voorbespreking Torentjes overleg o.l.v. MP inz. Ned.-Fr. relatie "in meer brede zin".

Op 26 april 1996 vond op Buitenlandse Zaken overleg plaats overleg plaats ter voorbereiding van een notitie die op 14 mei door bewindslieden olv de MP zal worden besproken. Stass Kohnstamm zal daarbij aanwezig zijn. Geïnventariseerd werden contacten van de diverse departementen en knelpunten daarbij met Frankrijk. E.e.a moet leiden tot een strategie om die relatie te verbeteren. Grootste probleem is de drugsproblematiek en het daarop gebaseerde beroep van Frankrijk op art 2 lid 2 van Schengen Uitvoeringsovereenkomst.

Gememoreerd werd dat de drugsproblematiek niet zomaar op te lossen is maar wel de relatie in EU en Schengen verstoort en daarmee mogelijk de Ned. strategie voor de IGC. Gezocht moet worden naar onderwerpen buiten drugs die binden zodat de kwestie in breder kader komt te staan. Gewaarschuwd werd dat drugs hoofdonderwerp zal zijn tijdens het Ierse voorzitterschap en dat de drugs-kwestie zoveel mogelijk de wereld uit moet zijn aangezien een negatief beeld van Nederland tijdens de Top van Dublin een slechte start van ons voorzitterschap kan opleveren ().

Dzz aangegeven dat BiZa samen met Just, Fin en BZ betrokken is bij de N-F onderhandelingen over het drugsproblematiek. Er wordt alles aan gedaan om de praktische samenwerking te verbeteren ('Releve'; benoeming Hessing etc.). Aangezien een belangrijk deel van het probleem een kwestie van perceptie is vindt in juli een BiZa/Justitie seminar over de NL drugsaanpak plaats. Opgemerkt dat België ook last heeft van de opstelling van Frankrijk en dat samenwerking met dat land op dit punt gewenst is.

Gevraagd is om schriftelijke inbreng uiterlijk 3 mei. Volgende bijeenkomst op 8 mei 16.00 u. In die bijdrage zullen BiZa initiatieven tav drugsbeleid worden vermeld die positieve effecten hebben op de N-F relatie en die kunnen bijdragen aan een verandering van perceptie.

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3 48 64 86
Telex 31326

1518-5

Aan de deelnemers van het
Frankrijk-overleg
(zie bijgevoegde deelnemerslijst)

Datum
23 april 1996

Kenmerk
DEU-134/96

Onderwerp
Frankrijk-overleg d.d. 26 april 1996

Dienstonderdeel
Directie Europa

Na telefonische consultatie met de meest betrokken departementen nodig ik U uit voor een interdepartementaal overleg over de Nederlands-Franse betrekkingen onder leiding van Chef Directie Europa Mr J. d'Ansembourg op vrijdag 26 april 1996 van 15.00 uur tot 16.00 uur in de Coreu-zaal (05 D 37) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Bezuidenhoutseweg 67 te 's-Gravenhage.

De bedoeling van dit overleg is:

Het opstellen van een notitie t.b.v. een binnenkort te houden "torentje-overleg" onder leiding van MP over de Nederlands-Franse relatie in meer brede zin. In de notitie zal per departement beknopt worden aangegeven welke bilaterale contacten met de Franse counterparts worden onderhouden.

Een concept-stuk terzake zal n.a.v. de reeds binnengekomen bijdragen U worden toegefaxed dan wel tijdens de vergadering worden uitgedeeld.

Voor eventuele vragen kunt U zich wenden tot ondergetekende of Drs [redacted]
(tel. 3485136).

Drs H. W. Krook
Hoofd DEU/WM

GENODIGDEN*
INTERDEPARTEMENTAAL FRANKRIJK OVERLEG
D.D. 26 APRIL 1996

1. A.Z. Mr J.P.M.H. Merckelbach - Plv. SG
[redacted]
2. BiZa Mw. Drs V. Frinking - BSG
[redacted] CZW
3. BuZa DIE - DES - DRW - DAV - DCV - PLAN - VADV - DEU
4. E.Z. [redacted]
5. Financiën [redacted]
6. Justitie Mr J. Demmink - DG
[redacted]
7. L.N.V. [redacted] Dir. Kabinet
8. SoZaWe [redacted]
9. V.W.S. [redacted]

* Mogelijk worden nog andere departementen uitgenodigd.

-----DEU/WM - 23/4/'96

[redacted]

mus 7526

Ministerie van Buitenlandse Zaken

1518-6

Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3 48 64 86
Telex 31326

Aan de deelnemers van het
Frankrijk-overleg
(zie bijgevoegde deelnemerslijst)

*rechterlijk
in de recht
aan de rechter*

Datum
1 mei 1996

Kenmerk
DEU-146/96

Onderwerp
Frankrijk-overleg d.d. 8 mei 1996

Dienstonderdeel
Directie Europa

Onder verwijzing naar het eerste interdepartementale overleg over de Nederlands-Franse betrekkingen van 26 april 1996 (vide bijgevoegd beknopt verslag) bevestig ik de afspraak, dat alle departementen uiterlijk vrijdag 3 mei om 17.00 uur hun bijdrage zullen aanleveren [] fax nr. 3485329/tel. 3485136) voor de concept-notitie Nederland-Frankrijk, die zal worden besproken tijdens het tweede interdepartementale overleg op woensdag 8 mei 1996 van 16.00 tot 17.00 uur in de Europazaal (1A22) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, Bezuidenhoutseweg 67 te Den Haag.

Met vriendelijke groet

afschied

[]
[]
Drs ~~W.D. Krook~~
Hoofd ~~DEU~~/WM

GENODIGDEN INTERDEPARTEMENTAAL
FRANKRIJK-OVERLEG
8 mei 1996

AZ	Mr J.P.M.H. Merckelbach [redacted]	3564412	3564683
BiZa	Mw. drs V. Frinking [redacted]	3027784	3454730
BZ	DIE, DAV, DRW, DCV, PLAN, JURA, DMP, DIO, VADV, DEU, DES, DAZ	3485138 (DEU)	3485329 (DEU)
Defensie	[redacted]	3188188	3187888
EZ	[redacted]	3797748	3797014
Financien	[redacted]	3427130	3427901
Justitie	Mr J. Demmink [redacted]	3706914	3707923
LNV	[redacted]	3792476	
OCW	[redacted]	079-3234930	079-3232320
VROM		3303030	3391306
VenW			
VWS		3405571	3405553
SZW		334898	3334007

Beknopt verslag eerste interdepartementaal Frankrijk-overleg, d.d. 26 april 1996,
Ministerie van Buitenlandse Zaken te Den Haag.

.....

Aanwezig: zie bijgevoegde presentielijst.

- Het Torentje-overleg over Frankrijk onder leiding van MP zal plaatsvinden op dinsdagochtend 14 mei 1996 (van 8.30 - 10.00 uur) waarbij BZ, Justitie, LNV, SoZaWe, Fin (SS), BiZa(SS), VWS (SG of DG) en EZ (SG of DG BEB) aanwezig zullen zijn.
Selectie van genodigden is gebaseerd op de agenda van Florence.
Een op te stellen notitie zou uiterlijk op vrijdag 10 mei 1996 in concept gereed dienen te zijn.
- Ter verbetering van de Frans-Nederlandse relatie zou bijv. een bezoek van MP aan Lille en/of een bezoek van Minister de Charette aan Nederland tot de mogelijkheden behoren.
- Ten behoeve van de Frans-Nederlandse dialoog dient een strategische analyse waarin zowel de knelpunten worden beschreven als de mogelijkheden tot verdere samenwerking te worden opgesteld.
- In deze analyse zouden ook de Franse binnenlandse politieke aspecten moeten worden meegenomen. Er zou een verband gelegd kunnen worden tussen het politiek-psychologisch klimaat en de Franse stellingname.
- Hoewel de ministeriële discussie zich in eerste instantie zal toespitsen op de Florence-onderwerpen zullen ook t.b.v. een strategie andere aspecten (Transport, Milieu, Cultuur, Defensie) in de notitie dienen te worden belicht. Hiervoor zullen de betrokken departementen om een bijdrage worden gevraagd.
- Alle aanwezige departementen zullen niet alleen hun bilaterale contacten schriftelijk toelichten, maar tevens aangeven over welke dossiers er mogelijkheden zijn tot verdere samenwerking met de Fransen en op welke terreinen zich knelpunten voordoen.
- De departementen zullen hun schriftelijke bijdragen uiterlijk op vrijdag 3 mei 1996 inleveren.
Het eerstvolgende interdepartementaal overleg vindt plaats op woensdag 8 mei 1996 om 16.00 uur.

.....DEU/WM 1-5-96

PRESENTIELIJST
INTERDEPARTEMENTAAL FRANKRIJK - OVERLAP
VRIDAG 26 APRIL 1996 TE 15.00 UUR

NAAM	MINISTERIE	AFDELING	TEL. NR.	FAX. NR.
	B2	DEU	3485138	3485329
	B2	"	"	
	B2	"	"	
	LNV	Kab	3792476	
	EZ	BEBIDEUR	3797748	3797014
	S2LV	IZ/BSB	3334090	3334000)
	B2	DES	(348) 4992	
	B2	DAZ/DE	348 6615	348 6140
	B2	DEV/CS	348 6178	348 4102
	Justitie	DB/SSB	3406914	3407923
	BIZA	DG00V/POL	3027784	3454730
	VWS	BRO/Int	3405571	3405553
	OC+U	EIB	3234930 (079)	(079) 3232
	OCeW	EIB	079-3232685	079-3232320
	Fin.	BFB	3427110	3427901
	B2	PLAN	4912	
	B2	VADV	4936	4909
	AZ	KMP	356.4412	356.4683
	B2	DIC		

weigeren? BZ-
vertrouwelijk. Maar geen
interne
aangelegenheden.

1518-8

BZVERTROUWELIJK

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Bureau Berichtenverkeer
Bezuidenhoutseweg 67 2594 AC 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3484824/3471166

Dir	Visie
Ag no	
Dossier	

DATUM/TIJD : 01/05/96 - 17:50
REFERENTIENUMMER : paru031/2484

gs m r t s plvs ps dgpz ap plvdgpz plan dges plvdges
dgis dgissa plvdgis dvlbz dvlwo ddi dcv die des drw
dpv dpvafdn dio dioafdn jura dmp daz dazjz dazvz dazba
dazeb dve dvevv deu deubur hcnm az

szw() biza()

fin() ezbeb/deur ocw() vws() just (demminck)

just() vrom/iz vws()

Minuut geparafeerd door: efb/hdk/seo/mar
(az tel. akk.)

Redaktie : deu/wm

*LNV (Boc)
Verv. (v. Hand)
JCH (Kantel)*

@#/
bz-vertrouwelijk

afkomstig van: min van bz
bestemd voor: Parijs

ter informatie geseind aan: bonn, brussel pv eu,
defensie (barth).

datum:1 mei 1996

onderwerp: Frans-Ned.betrekkingen

Op 26 april j.l. vond een interdepartementaal vooroverleg o.l.v. Chef DEU plaats ter voorbereiding van een ministeriele bijeenkomst in het Torentje op dinsdag 14 mei a.s. o.l.v. MP, waarvoor Justitie, VWS, Fin., BiZa, EZ, LNV en ondergetekende zijn uitgenodigd.

Doel van dit vooroverleg was in samenwerking met alle departementen te komen tot bouwstenen voor een notitie waarin de Nederlands-Franse relatie in meer brede zin wordt geschetst en o.m. die onderwerpen aan de orde komen die ook tijdens de ER van Florence in juni a.s. op de agenda staan. Naast de drugsproblematiek/Schengen (BZ, Just. BiZa, VWS) zou ook werkgelegenheid (SoZaWe, EZ), EMU (Fin.) en het Landbouwdossier (LNV) belicht kunnen worden.

Op basis van bijdragen van de departementen en Uw gewaardeerde rapportage van de afgelopen maanden zal dzz een inventarisatie van de Frans-Nederlandse samenwerking worden opgesteld met enerzijds knelpunten en anderzijds mogelijkheden tot verdere samenwerking uitmondend in een strategische analyse.

paru031 . / .

BZVERTROUWELIJK

□ □ □ □ □

1518-9a

Enkele opmerkingen bij het concept 'Notitie inzake de Nederlands-Franse betrekkingen'

1. Inleiding

Derde / vierde alinea inzake 'goede vooruitgang' c.q. 'opmerkelijke toenadering' verdient een iets minder juichende toon.

Toevoegen voor de alinea inzake de veiligheidspolitiek:

'Het is aan te bevelen de relatie met Frankrijk te beschouwen vanuit de breedte van de verschillende betrekkingen. De drugsproblematiek is weliswaar het meest genoemde en belaste dossier en krijgt daardoor veel aandacht, maar daarnaast kan worden gewezen op andere dossiers die weinig problemen opleveren en daardoor minder voor het voetlicht komen'.

Vervolgens kan de volgende alinea als volgt luiden:

'Zo is op het terrein van veiligheidspolitiek sprake van meer toenadering. De versterkte oriëntatie....convergerende standpunten. De Nederlandse en Franse visies ten aanzien van het gemeenschappelijk landbouwbeleid komen in grote lijnen overeen. Op het gebied van onderwijs, wetenschappen en technologie heeft OC&W een uitstekende samenwerking met Frankrijk. Hetzelfde geldt op het terrein van culturele samenwerking (*uitwerking nog door OCW aan te leveren conform opmerkingen in de vergadering*). Daarentegen zijn Nederland en Frankrijk geen natuurlijke bondgenoten op het gebied van handelspolitiek en industriebeleid. Op monetair gebied is weer wel sprake van een aanzienlijke mate van overeenstemming'.

Wellicht kunnen aan deze alinea nog enkele dossiers (milieu?) worden toegevoegd, afhankelijk van de aanvullingen door de ministeries.

Vervolgens stel ik voor de passage (3.a) over het verschil in diplomatieke stijl over te hevelen naar de inleiding, zonder de opmerking over het Rijnzoutverdrag. Dat laatste dossier zou overigens wellicht wel kunnen worden opgevoerd als dossier. Is dit niet een voorbeeld van een controversale die uiteindelijk bevredigend is opgelost?

2. Inhoudelijke hoofdstukken

De hoofdstukken twee en drie zouden kunne worden samengevoegd als zijnde één hoofdstuk met de verschillende dossiers/betrekkingen. Wellicht kan aan de passage over de handelspolitiek het volume van handel tussen Nederland en Frankrijk worden toegevoegd (bijv. laatste drie jaar).

Voor wat betreft (2.b) kan ook gewezen worden op het meerjarenprogramma in de JBZ-samenwerking in de EU, dat door It. aan de JBZ-raad van 4/5 juni zal worden aangeboden en dat in samenwerking tussen It, Ierl, Nederland, Lux en het VK tot stand is gebracht. Daarover lijkt nu consensus te bestaan, zeker ook voor wat betreft de activiteiten op drugsgebied.

Verder kan gewezen worden op de samenwerking ter bestrijding van de drugshandel in het Caraïbisch gebied.

3. Conclusie

In de conclusie kunnen de positieve stappen van Nederland op het terrein van drugs nog eens worden gebundeld:

- de belangrijkste maatregelen uit de drugsnota
- de voorgenomen aanschaf van een containerscanner
- uitbreiding politiecapaciteit, mede met het oog op handhaving drugsbeleid

Verder kan wellicht wat uitdrukkelijker worden geadviseerd om de scherpe kanten van de drugscontroverse zo weinig mogelijk op politiek niveau uit te spelen, bijv. door de volgende zin, na de eerste alinea op blz. 9:

'...vergen van Nederland. Wat dat betreft lijkt het verstandig om in het verlengde van de eerdere instelling van ambtelijke werkgroepen, ook in de toekomst de tegenstellingen op drugsterrein zoveel mogelijk uit de politieke arena te houden en te trachten op ambtelijk niveau te reguleren.'

Voorts zou de zinsnede over een doorbraak in de drugscontroverse ietwat kunnen worden afgezwakt, zeker wanneer deze zin onmiddellijk wordt gevolgd door de impliciete uitspraak dat Nederland water bij de wijn zal moeten doen. Ik denk dat dit niet past in de huidige politieke realiteit rond het drugsbeleid.

Verderop wordt de suggestie gedaan om op het terrein van Europees en veiligheidsbeleid de toenadering met Frankrijk te benadrukken in een bezoek van M en MP. Persoonlijk heb ik nog wel wat twijfels over de toenadering op Europees terrein, mede gezien de opstelling van beide landen tav de IGC. Wellicht is het beter om de te bespreken onderwerpen te verbreden tot cultuur, wetenschap, milieu e.d. en na te gaan op welke terreinen daarpareltjes van samenwerking nog in hun schelp zitten.

Samenwerking Frankrijk Nederland m.b.t. drugsSamenvatting.

Tegen de achtergrond van de Frans-Nederlandse besprekingen over versterking van de operationele samenwerking mbt drugs wordt in deze notitie ingegaan op de invulling van de liaison-functie in Parijs.

1. Naar aanleiding van gesprekken tussen president Chirac en minister president Kok zijn in het najaar van 1995 besprekingen gestart op ambtelijk niveau tussen Frankrijk en Nederland. Deze hadden tot doel om, in het licht van de Franse kritiek op het Nederlandse drugsbeleid, in ieder geval de samenwerking op het operationele terrein verder te verbeteren, een zaak van wederzijds belang.
2. Deze besprekingen tussen ambtelijke delegaties, aan Nederlandse zijde onder leiding van de heer Demmink, hebben geleid tot een lijst operationele afspraken over
 - verbetering douane samenwerking
 - afstemmen van operationele plannen (bv t.a.v. drugsrunners, operatie Victor)
 - verbetering van de informatievoorziening
 - samenwerking bij strafzaken (bv het overdragen van strafdossiers, internationale rechtshulp verbeteren)
 - halfjaarlijkse evaluatie van de samenwerking
 - uitwisselen van liaisons (Frankrijk plaatst 2 politiemensen - bij de CRI die als kontaktpunt fungeren naar de zes meest betrokken Nederlandse politieregio's (In de Randstad en Brabant) Nederland plaatst 1 operationele politie-liaison in Lille en 1 in Parijs bij het OCTRIS d.w.z. het Franse operationele coördinatiepunt voor bestrijding drugscriminaliteit). Dit is in aanvulling op de politieattaché (commissaris Verbeek) die reeds op de NL ambassade in Parijs geplaatst is.
3. Over en weer is afgesproken om zo snel mogelijk voor implementatie zorg te dragen. Volgende week maandag worden volgens plan in Parijs de besprekingen voortgezet.
4. Tegen deze achtergrond ware de vraag de plaatsen, wat de taak is van de liaison die vanuit Nederland op de liaison plaats in Parijs ware te stationeren, en wie daarvoor in aanmerking komt.

La délégation néerlandaise a réagi aux demandes précises de la délégation française d'une manière également précise, en se référant notamment au papier blanc du gouvernement, présenté au Parlement.

S'agissant de la culture du cannabis:

- Aux Pays-Bas, toute possession ou culture de cannabis, quelle que soit sa teneur en THC, est interdite, sauf celle aux fins spécifiquement commerciales, c-à-d licites.
- Comme un contrôle strict de cette interdiction se heurte à un problème de preuve (possession/production peut être licite ou illicite, selon les circonstances), le gouvernement fera en sorte que toute culture de chanvre sous serre soit interdite. Ainsi, toute culture de chanvre sous serre, quelles que soient les variétés cultivées, serait une infraction à la loi sur l'opium. En plus, pour mieux réprimer la culture de nederwiet, il est prévu de porter la peine maximale à quatre ans d'emprisonnement et à une amende de 100.000 florins.
- Ce qui précède montre que le gouvernement est conscient du risque que les Pays-Bas deviennent un pays producteur et exportateur de drogues douces. De même façon, le gouvernement est conscient du problème de la vente de semences par correspondance etc. à des fins illicites. Il est prêt de prendre, en coopération avec la France, des initiatives à fin de réprimer ces activités. Il est à noter que, comme dans le cas des précurseurs, il y a du commerce parfaitement licite (fabrication de cordes et de fibres, vêtements, papier) qui exclut une interdiction pure et simple.

S'agissant des coffeeshops:

- Le renforcement du contrôle sur les coffeeshops est précisément un objectif-clé du papier blanc précité. Ce renforcement s'impose par le constat que plusieurs de ceux-ci sont sous l'emprise d'organisations criminelles, ne respectent pas les normes établies par le Ministère public (notamment l'interdiction de vente aux mineurs, ou de vente de drogues dures), ou attirent plutôt des clients des pays voisins. Déjà, les municipalités, en collaboration avec la police et la justice, cherchent à assainir et à mieux contrôler les coffeeshops. Le gouvernement soutient leurs efforts de réduire, de façon la plus restrictive, le nombre de coffeeshops. Ainsi, la commune de Venlo a actuellement réduit ce nombre de 40 à 5, celle de La Haye est en train de réduire ce nombre de 150 à 25, et à Enschede ce nombre a été réduit à 20. Les municipalités peuvent également décider de ne pas tolérer des coffeeshops sur leur territoire, ce que certains ont déjà fait. Le gouvernement demandera aux autorités compétentes (le Ministère public et les communes) de veiller scrupuleusement au respect des normes fixées: toute infraction doit être sanctionnée.
- Il suit que tout établissement sera fermé lorsqu'il est constaté que celui-ci ne respecte pas la condition de non-vente de drogues dures, comme la tolérance de leur existence se justifie exclusivement par leur contribution à la séparation entre le marché des drogues douces et celui des drogues dures. Il en va de même lorsqu'il y a une vente de drogues dures constatée ailleurs, mais qui est en fait attribuable à ce coffeeshop, ou dans son environ immédiat.
- Les Pays-Bas n'ont jamais voulu que leur politique serve à ce que les coffeeshops approvisionnent l'étranger. De cela, il est évident que la vente aux étrangers doit être découragée par tous les moyens possibles. Pourtant, la Constitution empêche de faire une distinction entre acheteurs étrangers et néerlandais. D'où la proposition au Parlement de limiter la vente tolérée à 5 grammes par

A1

19. Het "drug"-vraagstuk (Brieven van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid dd. 7 oktober, 11 november en 7 december 1970, resp. nrs. 187323, 189607 en 191322, met bijlagen)

2. - Staatssecretaris Kruisinga merkt op dat in Amsterdam 600 patiënten in behandeling zijn. Ook in Eindhoven is een aantal mensen opgenomen in de psychiatrische inrichting. Het aantal slachtoffers in de inrichtingen neemt steeds meer toe. Ook van buitenlandse zijde wordt erop aangedrongen het Nederlandse beleid in overeenstemming te brengen met dat in het buitenland. Op pag. 13 van de nota zijn een aantal maatregelen opgesomd die zijn getroffen.

Minister Klompé acht het "drug"-probleem bijzonder belangrijk en zorgwekkend. Spreekster stelt de vraag waarover de raad kan beslissen, nu de commissie-Baan, die een brede opdracht heeft en onlangs is uitgebreid met deskundigen op het gebied van de gedragswetenschappen, pas eind februari een interimrapport zal uitbrengen. Minister Veringa acht het eveneens moeilijk al tot concrete uitspraken te komen in verband met de brede opdracht aan de commissie-Baan.

Staatssecretaris Kruisinga merkt op dat de commissie die 2 of 3 jaar geleden is ingesteld ongeveer april 1971 een rapport hoopt uit te brengen. Spraker wijst erop dat het niet zo is dat over de totaliteit van het probleem een advies is gevraagd. Hij is ook van oordeel dat niet kan worden gesteld dat, wanneer advies aan een commissie is gevraagd, in de tussentijd

geen beleid ...

geen beleid meer kan worden gevoerd. Over deze materie zijn reeds een drietal brieven aan de Kamer gezonden, terwijl de beleidsmaatregelen die zijn genomen in overeenstemming zijn met hetgeen in de Kamer is besproken. Van de op blz. 13 van zijn nota genoemde activiteiten dienen die onder de punten 1 t/m 6 voortgang te vinden. Punt 7 betreft een wijziging van de wetgeving die reeds partieel bij de Kamer in behandeling is. De punten 9 en 10 gaan over het interimadvies en spreker hoopt dit uiterlijk in april te ontvangen. Spreker wijst erop dat met de voortgang van het beleid genoemd onder de punten 1 tot 8 niet kan worden gewacht op het advies van de commissie verdovende middelen; dit is ook nooit de bedoeling geweest bij de instelling van de commissie hetgeen ook blijkt uit de installatierede. De werkgroep heeft ook beperkte deskundigheid; zo zijn er geen deskundigen inzake de schadelijkheid van verdovende middelen in de commissie opgenomen.

Minister Klompé is het met staatssecretaris Kruisinga eens dat met voortgang van het beleid niet kan worden gewacht op het rapport van de commissie die in 1968 is ingesteld. Nog altijd verschijnen publikaties van wetenschapsmensen die een ander standpunt innemen, maar spreekster is van oordeel dat ieder om zich heen de gevaren van het drug-gebruik kan zien, vooral nu poliklinische en klinische behandeling van velen noodzakelijk is geworden. Spreekster vraagt zich af of het niet zinvol is dat minister Polak en staatssecretaris Kruisinga met de commissie-Baan een gesprek hebben. Ten aanzien van het vervolgingsbeleid merkt spreekster op dat staatssecretaris Kruisinga eens heeft gezegd dat hij alleen de handelaren wil straffen, maar spreekster is van oordeel dat men handelaren en gebruikers niet kan onderscheiden. Er zijn er vele die handelen om daarmee zelf de middelen te kunnen gebruiken. Naar aanleiding van blz. 14 van de nota merkt spreekster op dat alleen de zware handelaren zouden moeten worden gestraft. Voor het gebruiken van de verdovende middelen zijn soms sociale indicaties, maar deze middelen worden ook door kinderen gebruikt die niet achter willen blijven. Vaak beginnen zij met stickies om daarna sub-handelaar te worden en voor zij het weten gebruiken zij hard-drugs en injecties. Spreekster heeft wel begrip voor het in Zwolle uitgesproken vonnis waarbij een geldboete van f. 50 of 1 dag hechtenis werd opgelegd. Het ging hier nu om nauwelijks een kleinhandelaar. Het punt is dat op dit moment geen beslissing kan worden genomen, maar spreekster vraagt zich wel af wat moet worden gedaan tegen gevallen, zoals in Utrecht waar leraren stickies voor de klas roken. Zij vraagt zich af of een speciale

wet moet worden opgesteld, los van de opiumwet, maar met eigen restricties. Zij heeft er wel behoefte aan dat met spoed aan de wetgeving wordt gewerkt, aangezien zij er geen voorstander van is de zaak maar vrij te geven.

Minister Polak ziet het als een ernstig en moeilijk probleem, ook voor de justitie die er dagelijks mee te maken heeft. Weliswaar heeft staatssecretaris Kruisinga een grote hoeveelheid documentatie gestuurd, maar men kan een net zo grote hoeveelheid documentatie krijgen die de bevolking zegt dat het gebruik van deze middelen niet zo veel gevaar oplevert. Dit en de uitzendingen voor radio en televisie betreffende het gebruik van verdovende middelen maken het voor de rechter extra-moeilijk. In een VARA-uitzending heeft men bijv. de prijzen van de verdovende middelen opgegeven maar men doet dit op een wijze waardoor spreker niet kan vervolgen. Voorts wijst spreker erop dat de staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen zegt dat hij op de scholen geen voorlichting kan geven, omdat er geen wetgeving hieromtrent bestaat. De hele materie is een soort levensbeschouwelijk vraagstuk geworden waarmee het kabinet in een moeilijk parket zit, te meer nu het kabinet zelf niet de beschikking heeft over communicatiemiddelen. Weliswaar heeft staatssecretaris Kruisinga tegenstroom voor de televisie gegeven, maar men heeft de daarna ontstane emoties kunnen constateren. Binnenkort zal er een bijbels popfestival worden gehouden waarvoor Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk al een flinke subsidie heeft aangeboden, maar waarbij ook weer een drugteam aanwezig zal zijn. Weliswaar zei men dat dit laatste alleen preventief was bedoeld, maar spreker is van oordeel dat alleen subsidies moeten worden gegeven, wanneer geen drugs mogen worden gebruikt. Hoewel Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk zegt dat drugs een zaak voor de justitie is, meent spreker dat dit niet geheel juist is. Wel zijn er aanrakingspunten. Mensen die verslaafd raken zijn patiënten en geen misdadigers. Justitie heeft alleen bevorderd dat de mensen worden opgevangen. Spreker is daarom verheugd dat er steeds meer klinieken komen. Men kan wel stellen dat de druggebruikers niet vervolgd moeten worden, maar dan bestaat er ook geen dwang dat zij naar de klinieken gaan. Het is ook gebleken dat van degenen die een gedwongen verpleging hebben ondergaan er meer zijn genezen dan van hen die vrijwillig naar een kliniek gaan. De strafoplegging is nu vaak voorwaardelijk met dien verstande dat men zich laat verplegen of anders een gevangenisstraf moet ondergaan. Bij een enquête in een huis van bewaring waren 240 druggebruikers.

40% was gedetineerd, waarvan de helft zwaar verslaafd was; 60% zat in voorarrest en was om andere redenen gedetineerd, vaak omdat men geld nodig had. Wanneer de gebruiker niet meer wordt gestraft, kan men ook de handelaars niet straffen. Spreker beschouwt het gehele probleem als een zaak van Volksgezondheid waarbij de justitie een dienende taak heeft. Er zijn ook mensen die zich afvragen welk recht daar is om iemand te vervolgen, aangezien men alleen zichzelf kwaad doet. Ook zelfmoord is niet strafbaar. Er is dus ook nog een eigen probleem van de rechtvaardiging van het strafrecht. Spreker meent dat dit principiële zaken zijn die door de commissie-Baan zouden moeten worden bekeken. Voorts merkt hij op dat bepaalde jeugdhuizen haarden van druggebruik zijn. De politie wil in wezen dit wel graag zo houden, aangezien het gebruik dan niet verspreid geschiedt. Het is duidelijk dat deze problematiek ingewikkeld is; zij zou in het kader van het welzijnsbeleid misschien meer en geregelder moeten worden besproken. Thans komt het steeds bij het publiek verkeerd over. Spreker ziet ook grote problemen bij de scholen en meent dat wanneer de scholen goede voorlichting geven de uitbreiding misschien kan worden voorkomen.

Minister Klompé merkt op dat zij een paar weken geleden opdracht heeft gegeven om subsidieaanvragen voor popfestivals aan haar persoonlijk voor te leggen. Wat betreft de kerkelijke groep merkt spreekster op dat deze ieder jaar een grote rally in Utrecht houdt. Daarbij is steeds door spreeksters departement geholpen. Nu heeft in de krant gestaan dat er een drugteam aanwezig zou zijn. Bij informatie bleek dat men van cordeel was dat de situatie van het ene jaar op het andere geweldig veranderd is en dat men daarom mensen in de buurt wil hebben die in geval van nood kunnen helpen. Spreekster meent dat, wanneer men subsidie geeft, ervan moet kunnen worden uitgegaan dat men niets doet dat strafbaar is; het moet zelfs vanzelfsprekend zijn dat men zich aan de wet houdt. Zij vraagt zich af of zij kan zeggen dat men subsidie kan krijgen onder voorwaarde dat geen drugs worden gebruikt. In gelegenheden als Paradiso en Fantasio komen mensen die in moeilijkheden zijn gekomen; er zijn veel eenzame en verlaten jonge mensen die elkaar in de sub-cultuur opzoeken. Spreekster heeft gezegd dat alleen stickies mogen worden gerookt, maar de handelaren buiten de deur moesten worden gezet. De moeilijkheid is dat na het gesprek dat minister Pclak, staatssecretaris Kruisinga en spreekster met B en W van Amsterdam hebben gehad, Paradiso een halfjaar is gesloten. Het gevolg was echter dat jonge

kinderen op . . .

kinderen op straat, in keldertjes of op schepen gingen roken en daardoor in feite nog meer in gevaar kwamen. Dan heeft spreker hen nog liever in Paradiso bij elkaar, waar men probeert deze jongeren de goede kant op te sturen, zo nodig naar opvangcentra. De jongeren moeten beschermd worden tegen de handelaren die hen in een chantagepositie brengen. Dit doel kan niet worden bereikt door de cel noch door het afschaffen van die jeugdsociëteiten.

Minister Udink begrijpt van minister Klompé dat zij door subsidiëring van de jeugdhuisen het druggebruik wil semi-legaliseren. Spreker acht het echter moeilijk verdedigbaar aan de ene kant het druggebruik te verwerpen, maar aan de andere kant door subsidie het gebruik mogelijk te maken. Hij heeft ook het gevoel dat door de semi-legalisatie het gebruik is toegenomen en hij is van oordeel dat de subsidie beter kan worden gestopt. Minister Witteveen vraagt minister Klompé of, wanneer in de jeugdhuisen de gelegenheid tot druggebruik wel wordt gegeven, de jeugdleiders ook op het gevaar van het gebruik wijzen. Hij heeft nl. de indruk dat men ook wel zegt dat het minder gevaarlijk is dan alcohol o.a. om bij de jongeren in het gevlucht te komen.

Minister Veringa merkt op dat staatssecretaris Grosheide van oordeel is dat een systematische voorlichting moeilijker wordt, als de leraar genoodzaakt is om het gebruik door leerlingen aan te geven en daartegen op te treden. Een goede voorlichting is alleen dan mogelijk, wanneer het gebruik niet strafbaar is. Ook rijst de vraag of, als het gebruik slecht is, door intrekking van subsidie aan jeugdhuisen niet meer kapot wordt gemaakt dan men wil. Spreker meent dat het probleem niet kan worden opgelost voor het rapport-Baan op tafel ligt. Kernpunt is het vervolgingsbeleid en aanpassing van de wetgeving. Daarbij komt dat men in Nederland niet tot reclasserings kan komen zonder oplegging van straf. Het gaat ook speciaal om de hard-drugs, maar de handelaren die hennep verkopen doen daar veelal hard-drugs doorheen. Over de problematiek zal de commissie een rapport moeten geven. Bij de opstelling van de programma's van de drie christelijke partijen bleek dat de jongeren over het druggebruik een wat andere benadering hebben dan de ouderen.

Minister Klompé merkt op dat, wanneer minister Veringa wil zeggen dat soft-drugs niet zo erg zijn, dit te ongenueanceerd is. Het effect op de persoon hangt af van de omstandigheden en van zijn fysieke conditie. Er zijn proeven waaruit blijkt dat het gebruik, ook van soft-drugs, voor jonge mensen ernstige gevolgen kan hebben o.a. voor de erfelijkheid. Spreker is het niet met minister Udink eens dat de semi-legalisering

in de jeugdhuizen het gebruik van de drugs sterk heeft doen toenemen. Naar haar gevoelen zijn de jeugdhuizen niet het ergste, maar wel de scholen. De voorlichting op scholen en aan de ouders is van het allergrootste belang. Voorts zal het roken van stickies door leraren moeten worden verboden, maar minister Veringa kan dit alleen op de openbare scholen verbieden en niet op de bijzondere scholen. Aan minister Witteveen antwoordt spreekster dat de jeugdleiders moeten trachten het vertrouwen van de jongeren te winnen, willen zij erin slagen om een vertrouwelijke relatie te krijgen. Wanneer een jeugdleider dan bemerkt dat een jongere drugs gebruikt en hem eruit zet, zal deze jongere niet meer terugkomen en in ergere handen vallen. Spreekster zou daarom een goed advies willen hebben van de commissie-Been om dan de jeugdleiders bij elkaar te halen en de problematiek met hen door te praten.

Minister Udink vraagt zich af of het kabinet zich moet laten vangen in de objectiviteit van de wetenschap en zich daardoor tot passiviteit moet laten brengen. De regeringen van veel ontwikkelingslanden zijn doodongelukkig met de verslaafde bevolking. Vast staat dat het druggebruik leidt tot passiviteit en het voorbij laten gaan van kansen. Onze samenleving is echter gebouwd op mensen die wat op kunnen leveren en zij zal instorten, als de jeugd die houding gaat verliezen. Hij heeft de indruk dat het druggebruik op de middelbare scholen hand over hand toeneemt en is uiteindelijk geneigd om te zeggen dat jeugdhuizen als Paradiso en Fantasio dan misschien nog de beste opvang zijn.

Minister Beernink kan het betoog van minister Klompé een heel eind volgen, maar wanneer men drugs gebruikt in keldertjes, vraagt spreker zich af waarom de overheid daar niet tegenop treedt. Spreker ziet een en ander als een groot kwaad en meent dat de overheid niet moet aarzelen dit met krachtige maatregelen te bestrijden. De voorlichting zal niet alleen op rijks- en gemeentescholen, maar ook op bijzondere scholen moeten worden gegeven. Spreker heeft nog wel enige verwachting van een goede voorlichting via de televisie. Wellicht dat het dan meer tot de ouders doordringt.

De minister-president begrijpt niet waarom op de scholen geen voorlichting wordt gegeven. Minister Veringa antwoordt dat het punt niet is dat staatssecretaris Grosheide geen voorlichting wil laten geven, maar hij is van mening dat de voorlichting beter werkt in een situatie waarin het druggebruik niet strafbaar is. Spreker meent dat tegen het gestelde door minister Udink niets is in te brengen. Wanneer ervan wordt uitgegaan dat het een ernstig probleem is, dan is de eerste vraag wat er moet worden gedaan om in deze situatie het beleid zo goed mogelijk te laten lopen.

Minister Udink . . .

Minister Udink vraagt zich af of, wanneer het gebruik niet strafbaar wordt gesteld in een tijd waarin zozeer wordt gevraagd of het nu wel of niet moet worden vervolgd, de kans niet bestaat dat het gebruik juist zal worden opgejaagd.

Minister Schut is van oordeel dat de raad het erover eens is dat men zich alleen maar negatief tegenover het druggebruik kan opstellen. Spreker vreest dat het net gaat als met alcohol en snoepen waarbij men veel te laat ontdekte hoe erg het was en dan kan men er niet meer af. Daarom zou het kwaad moeten worden bestreden nu het nog kan. Mocht blijken dat de teugels te strak zijn gespannen, dan kunnen deze altijd nog worden gevierd. Nederland zal naar een tijdelijke wettelijke regeling moeten en in overeenstemming met de andere landen iets moeten doen. In verschillende Europese landen wordt de zaak reeds aangepakt.

Minister Bakker zou eerst het overtuigend bewijs willen hebben dat het om een zaak gaat, waar het kabinet zich volledig tegen moet verzetten, anders bestaat de kans dat men tegen windmolens vecht. Ieder weet hoe het gelopen is met de drooglegging met betrekking tot de alcohol in de Verenigde Staten. Minister Klompé wijst erop dat er na de drooglegging in Amerika nooit meer zoveel is gedronken als toen en er ook nooit meer zoveel criminaliteit is geweest.

Staatssecretaris Kruisinga is gaarne bereid een gesprek met de commissie-Baan te houden. Van het rapport moet evenwel niet het laatste woord worden verwacht. De deskundigen zullen het ook altijd met elkaar oneens blijven. Wel moet men zich goed realiseren dat er voldoende wetenschappelijke gegevens zijn dat henneproducten zeer schadelijk zijn. Persoonlijk is spreker van oordeel dat voor de Nederlandse maatschappij hennep gevaarlijker is dan opium. Internationaal is daar ook geen verschil van mening over. Het is waar dat men in een aantal Europese landen al met de bestrafing van de handelaren bezig is. Spreker meent dat men ook niet de illusie moet hebben dat alleen marihuana en hennep kunnen worden vrijgegeven. Persoonlijk gelooft hij dat de stepping-stone-theorie juist is en dat hennep leidt tot het gebruik van andere verdovende middelen. Voorkomen moet worden dat de gevaren worden onderschat. Dat is een van de grootste moeilijkheden van het ogenblik. Er verschijnen te veel artikelen die ervan uitgaan dat soft-drugs niet gevaarlijk zijn. Na zijn televisieinterview heeft spreker een groot aantal brieven gehad ook van jongeren die voor 90% positief waren. Er zijn ook groepjes van jongeren (oud-druggebruikers) in oprichting die het druggebruik willen bestrijden. De nieuwe Franse wetgeving

gaat ervan ...

gaat ervan uit dat, wanneer men zich onder behandeling stelt, men niet wordt vervolgd. De voorlichting op scholen is bijzonder belangrijk en hieraan wordt de laatste maanden ook meer gedaan. Ook stijgt de laatste tijd het aantal mensen dat zich tegen het druggebruik wil uitspreken. Een stuk van de drempelvrees is daarmee verdwenen. In de komende jaren zal men echter met het probleem blijven worstelen en daarom heeft spreker een aantal beleidsmaatregelen aangegeven, waar de regering in elk geval mee door zal moeten gaan.

Minister Klompé merkt op dat de vorige week is gesproken over de instructie voor de Nederlandse delegatie naar de conferentie in Wenen ter ondertekening van een VN-protocol over deze problematiek. In verband met de ingewikkeldheid van de materie (o.a. is in de preambule het gezondheidsgevaar eruit gehaald en wordt alleen over sociale problemen gesproken en worden ook tabak en alcohol uitgesloten) vraagt spreekster de instructie in de raad aan de orde te stellen. Voorts vraagt zij in de delegatie niet alleen farmacologen, maar ook deskundigen inzake gedragswetenschappen op te nemen.

De minister-president stelt de volgende conclusies voor:

- 1°. Na deze eerste bespreking wordt dit punt aangehouden tot overleg is gepleegd door de ministers Klompé en Polak en de staatssecretarissen Grosheide en Kruisinga met de commissie-Baan. Intussen zal het thans gevolgde beleid worden voortgezet.
- 2°. De instructie en samenstelling van de Nederlandse delegatie naar de conferentie in Wenen over dit vraagstuk zal in de raad aan de orde worden gesteld.

De raad verklaart zich met deze conclusies akkoord.

17 november 1970

Betreeft: Drugbeleid jeugdsociëteiten en popfestivals

Hoewel ik nog wachtte op een formeel fiat van de Minister na overleg in de ministerraad, heb ik het idee al gespuid in het ambtelijk contact met Sociale Zaken en Volksgezondheid. Het is mij gebleken, dat Dr. Siderius deze procedure goedkeurt. Dan is het waarschijnlijk dat ook Staatssecretaris Kruisinga akkoord gaat. Ik moet er aan toevoegen dat Sociale Zaken mij wel liet weten onze suggestie dat C.R.M. in het overleg wordt vertegenwoordigd door iemand op een behoorlijk beleidsniveau (genoemd werd de naam van de heer [REDACTED] bijna in de vorm van een voorwaarde over te nemen.

Ik geloof inderdaad ook dat de [REDACTED], die de jeugdhuizen zeer goed kent, van harte welkom moet zijn, maar dat het misschien goed is als de vertegenwoordiging van C.R.M. wat is afgestemd op de vermoedelijke aanwezigheid van Dr. Siderius. De Minister was al van plan de vertegenwoordiging van C.R.M. met Minister Klompé te bespreken.

Hierbij voeg ik een concept-brief die aan de deelnemers van het overleg zou kunnen worden verzonden. Voordien zou ik echter nog gaarne vernemen of er nader ministers-overleg heeft plaatsgevonden, dat voor het onderhavige onderwerp van belang is.

P.S. Zoudt u er bezwaar tegen hebben als de werkgroep zich geheel informeel liet voorlichten van de zijde van het O.M. (b.v. een Amsterdamse of Rotterdamse officier van justitie), de gemeentepolitie en een of meer vertegenwoordigers uit de sector van het gemeentebestuur?

Verslag van een bijeenkomst van leden van het openbaar ministerie op 13 oktober 1970 ten departemente van justitie.

Onderwerp: het vervolgingsbeleid inzake drugs

Aanwezig: Mr. J.F. Hartsuiker

Mr. A.W. Rossingh

Mr. S.J. van der Hoeven

Mr. [redacted]

Mr. [redacted]

Jhr. [redacted]

Mr. [redacted]

Tevens aanwezig: Mr. Dr. P. Baan

Mr. L. Oranje (als voorzitter)

Mr. [redacted]

Mr. [redacted]

Mej. [redacted]

De voorzitter verwelkomt de aanwezigen en memoreert hetgeen in de vergadering van procureurs-generaal d.d. 2 juli 1970 terzake is besproken.

Daarin werd ten aanzien van het drugvraagstuk o.m. geconcludeerd dat dit meer een interdepartementaal dan een specifiek justitieel probleem is. Tevens werd in dezelfde vergadering besloten dat het officiersoverleg zou worden hervat op dezelfde basis als in 1969 en dat er een enquête zou worden gehouden over de verhouding gesubsidieerde jeugdsociëteiten en het druggebruik, c.q. handel.

Hij deelt verder mee dat (mede) in verband met de komende begrotingsdebatten in de Kamer er reeds aanzienlijk interdepartementaal en ministerieel overleg heeft plaatsgehad.

Vervolgens wordt in gezamenlijk overleg besloten om de agenda in volgorde van behandeling als volgt vast te stellen:

1. Aanpassing van de richtlijnen van 1969 ten aanzien van het vervolgingsbeleid inzake drugs.

2. Druggebruik in jeugdcentra en tijdens popfestivals.
3. De medische opvang van drugpatiënten.
4. De informatie naar buiten.
5. De informatie van het O.M. zelf (losbladige informatie).

Ad 1. De richtlijnen van maart 1969

Het probleem van de jeugdsociëteiten is in deze richtlijnen niet verwerkt.

Bij de vraag of deze richtlijnen nu gewijzigd moeten worden stelt de heer Van der Hoeven de praelabele vraag voor het vervolgingsbeleid of de justitie zich nog wel met gebruikers dient te bemoeien.

De voorzitter vestigt er de aandacht op dat Mr. Grosheide in verband met de voorlichting niet enthousiast is over een strafrechtelijke aanpak van gebruikers.

De heer [] vraagt welke marge het ministerieel overleg aan het openbaar ministerie geeft om de beleidslijnen aan te passen.

De heer [] antwoordt, dat de vrije marge voor het openbaar ministerie hierdoor wellicht wat is verkleind, in die zin dat er in het interdepartementaal overleg is besloten, dat zoveel mogelijk dient te worden vermeden dat de nadruk wordt gelegd op het onderscheid tussen soft en hard drugs, terwijl dit onderscheid in de richtlijnen uitdrukkelijk wordt gemaakt.

De heer [] meent dat er uit pharmacologisch oogpunt geen verschil tussen soft en hard drugs bestaat, maar psychologisch wel.

Dr. Baan acht het onderscheid soft en hard drugs uit wetenschappelijk oogpunt ook moeilijk. Pragmatisch gezien zou hij het echter betreuren als het onderscheid zou verdwijnen.

De heer [] acht de term soft drugs ingeburgerd en wijst op de weerstand die er bij de reclassering en de subcultuur is tegen hard drugs. Er moet geen onrust worden verwekt door het plotseling

veranderen van het woordgebruik ten aanzien van deze begrippen. Dr. Baan merkt op, dat in de richtlijnen gesproken kan worden van zg. soft drugs, waarbij in een voetnoot wordt uiteengezet wat hieronder wordt verstaan.

De voorzitter memoreert, dat in het interambtelijk overleg is overwogen dat het onderscheid tussen soft en hard drugs een moeilijk te hanteren criterium is. De W.H.O. houdt zich ook nog met dit probleem bezig. Daarom is het politiek gezien wat moeilijk te zeggen dat justitie in zijn richtlijnen spreekt over soft en hard drugs. Het is beter te spreken over marihuana, hashish en de overige producten.

Ook de heer [] vindt het misleidend de termen soft en hard drugs te hanteren.

De heer [] wijst er op, dat de handel in cannabis niet in de wet staat vermeld. Artikel 3 van de Opiumwet spreekt alleen van het verbod van in-, uit- of doorvoeren en van bezitten, aanwezig hebben of aanwenden. De extracten van heunep vallen onder artikel 1 van de Opiumwet, waarin de handel wel verboden wordt.

De heer [] wijst op het probleem dat de amfetaminen onder de Geneesmiddelenwet vallen. Hier is sprake van een overtreding.

De voorzitter concludeert dat er voldoende ruimte voor de vervolging ten aanzien van verdovende middelen is. Het woordgebruik soft en hard drugs dient z.i. te worden vermeden. In de richtlijnen dienen geen definities te worden opgenomen. Op basis van de huidige indeling kan voorlopig verder worden gewerkt.

De heer Hartsuiker attendeert op het feit dat het justitiële beleid tegenover gebruikers van verdovende middelen niet meer wordt geaccepteerd. Het is beter dit terug te spelen naar Volksgezondheid. Volgens het Enkelvoudig Verdrag van 1961 behoeft gebruik niet strafbaar te worden gesteld.

De heer Van der Heven merkt op dat de verslaafden alleen vervolgd worden, omdat Volksgezondheid hier niet veel aan doet.

De heer [] stelt dat hem vrijwel geen processen-verbaal meer bereiken, opgemaakt tegen zuivere gebruikers.

De groep gebruikers (kleine)handelaars is ten aanzien van hen nep de strafrechtelijke ^{relevante} groep. Deze is allereerst potentieel een gevaar voor zichzelf. Hier ligt primair een taak voor de Volksgezondheid. Bovendien is zij een potentieel gevaar voor de omgeving.

De voorzitter vraagt wat Volksgezondheid aan de niet verslaafde gebruikers van cannabis met een beetje handel kan doen.

Dr. Baan wijst er op, dat Justitie en Volksgezondheid alle vormen van gebruik samen zouden moeten benaderen. De politie als opsporingsinstantie en het Huis van Bewaring zijn niet adequaat in deze. Het zou beter zijn als de politie een soort maatschappelijke werkpost in deze zou vervullen en bijvoorbeeld zou kunnen verwijzen naar de G.G. en G.D.

De heer [] wijst op de activiteiten van het drugteam, zoals dat in het arrondissement Breda fungeert. Het aandeel van Justitie ziet hij hierin steeds geringer worden, terwijl goed en efficiënt gewerkt wordt. Hij suggereert dat er regionale bureaux op soortgelijke leest geschoeid over het hele land zouden worden opgericht.

Dr. Baan stelt voor dat het openbaar ministerie per arrondissement haar desiderata aan Volksgezondheid bekend maakt. Er is bij Volksgezondheid grote behoefte aan praktijkgegevens en er bestaan middelen om dit soort ideeën gestalte te geven.

De heer Hartsuiker merkt op dat het publiek moet weten dat ten aanzien van uitsluitend gebruikers van drugs Volksgezondheid en Justitie gezamenlijk optreden.

De voorzitter concludeert dat hierover op korte termijn contact met Volksgezondheid zal worden opgenomen.

besloten wordt dat de heer [] een poging zal doen een working-paper te maken, waarbij de desiderata van het openbaar ministerie worden uiteengezet. Vervolgens wordt dit stuk voor eventuele op- en aanmerkingen rondgezonden aan het openbaar ministerie

Dr. Baan is genegen dit document vervolgens in zijn eigen kring te bespreken. Vervolgens zou er dan een contact kunnen ontstaan tussen officieren en inspecteurs. Het stuk zou dan ook aan Dr. Siderius kunnen worden voorgelegd.

Verder verklaart Dr. Baan zich bereid aan een verder overleg, zoals nu plaatsvindt, met de officieren van justitie deel te nemen

De voorzitter constateert, dat er naast het fieldwork, waarvoor contact nodig is met Volksgezondheid (men denke hierbij b.v. aan de aanpak van gebruikers/handelaren), nog problemen zijn die op het terrein van de centrale overheid liggen, zoals de subsidie-politie en het voorlichtingsapparaat. Hiervoor is interdepartementaal overleg nodig.

Ad 2. Problematiek van popfestivals en gesubsidieerde jeugdsociëteiten (op basis van het overzicht van de antwoorden in de 19 arrondissementen op de enquête over de verhouding gesubsidieerde jeugdsociëteiten en het druggebruik o.q. handel)

De heer [] merkt op dat Minister Dr. Klompé de kwestie van subsidiering naar aanleiding van de bij het openbaar ministerie gehouden enquête nader zal bekijken. De popfestivals kunnen later worden besproken, daar deze toch pas in april weer zullen beginnen

De heer Van der Hoeven wijst er op, dat de jeugdcentra bij niet-subsidiering ophouden te bestaan, waardoor de jeugd op straat komt te staan en hierdoor veel minder controleerbaar wordt.

De voorzitter vraagt of iemand bereid is zijn op de praktijk geïnspireerde mening op papier te zetten over de hier gesignaleerde problematiek. Mede op basis daarvan zou dan een oriënterend gesprek met Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en Binnenlandse Zaken plaats kunnen vinden.

De heer [] is genegen dit te doen.

Ad 3. Medische opvang

Dit onderwerp zal ook worden besproken bij het eerder genoemde overleg met Volksgezondheid (pag. 5).

Dr. Baan vraagt of het mogelijk is de medische opvang zonder Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk te laten verlopen. In de clubhuizen gebeurt nu al veel. Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk als verantwoordelijk voor het subsidiebeleid zou bij het overleg kunnen worden ingeschakeld.

De heer [] vraagt of dit onderwerp ook tot het terrein van de Commissie Baan behoort. Bovendien is er slagvaardigheid vereist voor wat betreft deze problematiek. Het openbaar ministerie kan voor haar optreden tegen druggebruikers niet wachten op nieuwe klinieken.

De voorzitter zal in de volgende vergadering van de Commissie Baan het hier besprokene weergeven. In de Commissie Baan is hierover slechts terloops gesproken.

Ad 4. Rapport van de Commissie Breslau

De heer [] is lid van deze commissie en heeft daarom een deel van het rapport op zich genomen. Dit betreft de geschiedenis, het beleid en enige kritische aantekeningen ten aanzien van artikel 3 van de Opiumwet en artikel 26 W.V.W. Als bijlage van dit rapport fungeren de richtlijnen van maart 1969, waarnaar ook wordt verwezen.

De [] zegt dat indertijd tot opnemen van deze bijlage in het rapport is besloten, omdat het de bedoeling was het rapport intern te houden. Nu zal het echter aan de pers en de gemeenteraad worden verstrekt. B. en W. bezitten het reeds. Nu de richtlijnen niet veranderd zijn, is er vanuit dat oogpunt geen bezwaar deze wel te publiceren.

De overige aanwezigen zijn hier grotendeels tegen, omdat deze richtlijnen niet voor buitenstaanders zijn bestemd, aangezien deze een concretere indruk geven van het vervolgingsbeleid dan eigenlijk is bedoeld. Het publiek zal er zich op gaan beroepen. De richtlijnen komen in de pers met alle gevolgen van dien.

Dovendien heeft de Minister in de Kamer deze richtlijnen nooit gepubliceerd, hoewel er wel naar gevraagd was.

De heer [] legt toe de richtlijnen in deze vorm daarom niet als bijlage bij het rapport te zullen handhaven. Hij zal een korte samenvatting (in abstracto) van het gemaakte beleid geven.

Ad 5. Documentatiemap voor het openbaar ministerie

In het begin van de bijeenkomst heeft de heer Van der Hoeven reeds verzocht om een overzicht waarop de gevaren van de verschillende middelen worden uiteengezet.

Dr. Baan merkt op, dat dit heel moeilijk is te realiseren, maar dat er in de Werkgroep door de heren Witte en Samson een poging wordt gedaan om een dergelijk schema te maken. Ook de W.H.O. bekijkt zo'n lijst.

De voorzitter leest voor hoe hij zich een documentatiemap voorstelt:

Een redactiecommissie zou voor de inhoud verantwoordelijk moeten zijn. In deze commissie zouden twee leden van het openbaar ministerie kunnen zitten en een vertegenwoordiger van de departementen van Justitie, Volksgezondheid en Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. Het secretariaat kan wellicht worden verzorgd door het Wetenschappelijk Voorlichtings- en Documentatiecentrum.

Hij denkt aan:

- a. een rubriek over de wetgeving en formele uitvoeringsbepalingen;
- b. een rubriek met feitenmateriaal over de omvang en verschijningsvormen van het druggebruik en de handel in verdovende middelen;
- c. een rubriek met wetenswaardigheden op het gebied van de opvang;
- d. een rubriek over het justitieel beleid;
- e. een evaluatierubriek;
- f. een rubriek ter informatie welke studies gaande zijn en welke commissies en werkgroepen zich met deze materie bezig houden, eventueel met opgave van taakomschrijving en stand werkzaamheden

De map zou ter beschikking moeten staan van het openbaar ministerie en een aantal andere beleidsorganen (reclasseringsinstellingen), misschien ook van een aantal politiechefs en chefs politie-afdelingen.

De overige aanwezigen gaan hiernaede akkoord en vragen een verdere uitwerking van dit project.

De heer Van der Hooven acht het noodzakelijk, dat ook aan de ~~rechters-commissarissen~~ rechters-commissarissen en de strafkamers een dergelijke informatie-map wordt verstrekt.

De voorzitter sluit hierop de vergadering.

MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN EN VOLKSGEZONDHEID

'S-GRAVENHAGE, ZEESTRAAT 73 - TELEFOON: 070-18.32.20 - TELEGRAMADRES SOZA

DIRECTORAAT-GENERAAL VAN DE VOLKSGEZONDHEID

Aan de Minister-President,
Voorzitter van de Ministerraad,

'S-GRAVENHAGE.

Uw kenmerk

Uw brief van

Ons kenmerk 1 r. 187323
Algemeen Secretariaat

Onderwerp

Datum 7 oktober 1970

Drug-vraagstuk

Bijgaand bied ik u aan een nota met bijlagen over de huidige situatie en het te voeren beleid inzake "drugs". Naar mij is gebleken bestaat er bij verschillende bewindslieden behoefte aan nadere informatie over de "drug"problematiek.

Het "drug"vraagstuk heeft vele facetten en is het onderwerp van velerlei bemoeienis.

Deze nota kan mede dienen voor een discussie in de Minister-raad over dit onderwerp.

Spiedshalve heb ik een exemplaar van deze nota doen toekomen aan de Ministers en de Staatssecretarissen.

DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN VOLKSGEZONDHEID,

10.2.E

Bijlage I t/m XIX

(Enkele bijlage zijn reeds bijgevoegd, enkele
bijlagen zullen nog worden nagezonden)

Möunt aus M Schotte Wang

'S-GRAVENHAGE, ZEESTRAAT 73 - TELEFOON: 070-18.32.20 - TELEGRAMADRES SOZA

DIRECTORAAT-GENERAAL VAN DE VOLKSGEZONDHEID

Ter behandeling in de
Ministerraad aangeboden
7 OKT, 1970

Aan de Minister-President,
Voorzitter van de Ministerraad,
's-GRAVENHAGE.

Uw kenmerk

Uw brief van

Onderwerp

Drug-vraagstuk

Ons kenmerk

l.r. 187323

Algemeen Secretariaat

Datum

7. oktober 1970

Bijgaand bied ik u aan een nota met bijlagen over de huidige situatie en het te voeren beleid inzake "drugs". Naar mij is gebleken bestaat er bij verschillende bewindslieden behoefte aan nadere informatie over de "drug"problematiek.

Het "drug"vraagstuk heeft vele facetten en is het onderwerp van velerlei bemoeienis.

Deze nota kan mede dienen voor een discussie in de Minister-
raad over dit onderwerp.

Spoedshalve heb ik een exemplaar van deze nota doen toekomen aan de Ministers en de Staatssecretarissen.

DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN VOLKSGEZONDHEID,

10.2.E

Bijlage I t/m XIX

(Enkele bijlage zijn reeds bijgevoegd, enkele bijlagen zullen nog worden nagezonden)

8 OCT. 1970

Onderwerp: De huidige situatie en het te voeren beleid inzake "drugs".

1. Inleiding

1.1. De drugs.

Wat tegenwoordig onder het begrip "drugs" wordt verstaan is een wisselende en betrekkelijk heterogene groep vergiften, al of niet van plantaardige herkomst, die ten dele als geneesmiddel worden gebezigd en die gemeen hebben dat zij als genotmiddel worden gebruikt en wel om een tijdelijke psychische verandering te weeg te brengen, het zijn wat men met een Nederlands woord zou kunnen noemen roesmiddelen.

Het gaat om de verdovende middelen als opium, morfine, heroïne en synthetische vervangmiddelen, cocaine en cocabladeren, hennep (cannabis) en daarvan afkomstige produkten (marihuana, hashish) alsmede de hallucinogenen als L.S.D. (tripmiddelen).

Deze stoffen vallen onder de werksfeer van de Opiumwet.

Daarnaast moeten ook tot de groep van de drugs worden gerekend de wekaminen (amphetaminen, pepillen, speed met stimulerende werking) en mogelijk ook de barbituraten, van huis uit slaap- of kalmeringsmiddelen.

Voorts zijn er diverse andere stoffen die incidenteel in de "drugsfeer" worden gebruikt, zoals trichloorethyleen (tri) en aether alsmede bepaalde tranquillizers.

Voor verdere details over deze stoffen en de wettelijke voorschriften die betrekking hebben op het maatschappelijk verkeer zij verwezen naar bijlage I.

-Het-

Het wel gebezigde onderscheid in "soft"- en "hard"-drugs is willekeurig en onjuist.

Er zijn uiteraard wel verschillen tussen de gebezigde stoffen en hun uitwerking. De aard en de intensiteit van de werking van de individuele middelen varieert evenwel ook naar gelang de gebruikte doses, naar de gevoeligheid van de individuele gebruiker en naar de omstandigheden waaronder de stoffen worden gebruikt.

bij cannab.?

Alle hiergenoemde stoffen zijn uiterst actieve stoffen die in werkzame doses toegediend schadelijk zijn voor de gezondheid.

Indien sommige van deze stoffen als geneesmiddel worden gebezigd dient een zorgvuldige afweging van de risico's ten opzichte van de therapeutische werking plaats te vinden. Sommige worden op grond van de overwegende gevaren ten opzichte van de voordelen praktisch in het geheel niet toegepast in de geneeskunde zoals heroine, cocaine, hennep en hallucinogenen (zoals L.S.D.)

Andere zoals morfine worden medisch alleen toegepast indien de toestand van een patiënt het gebruik van een sterk werkend pijnstillend middel noodzakelijk maakt.

1.2. Hennep.

De hennep (cannabis, marihuana) en de daaruit bereide produkten (hashish) vormt op het vorengaande geen uitzondering. Het bevat o.a., afhankelijk van de aard en oorsprong van het produkt een wisselende hoeveelheid van een uiterst actieve stof, het tetra hydrocannabinol, dat in zijn uitwerking veel gelijkenis vertoont met hallucinogenen als L.S.D.. Hoewel er op dit moment nog bepaalde leemten zijn in onze kennis, die door onderzoek overigens snel worden opgevuld, kan thans reeds worden gezegd dat hennep evenals de andere drugs een gevaarlijk middel is. (zie voor nadere details Bijlage II).

Er is dan ook geen enkele reden om op grond van de inmiddels verworven kennis ten aanzien van de gevaren van hennep een wijziging in het beleid te overwegen; het tegendeel is eerder het geval.

1.3. Het gebruik

Het gebruik van "drugs" in het algemeen heeft zich de afgelopen jaren als een epidemie over Nederland verbreid.

Waar het zich in eerste aanleg beperkte tot enkele grote steden, met name Amsterdam, is er de afgelopen jaren een aanzienlijke verbreiding van het gebruik waargenomen, voornamelijk in de leeftijdsgroep van 15 tot 25 jarigen.

Uit het onderzoek van H. Cohen kwam een schatting naar voren dat er in het voorjaar ^{van} 1968 in Nederland 14.000 - 25.000 illegale druggebruikers waren.

Voorts bleek dat het druggebruik in 1960 op gang is gekomen en sindsdien regelmatig is gestegen. Van de \pm 1000 door Cohen geënqueteerde druggebruikers namen met wisselende frequentie 92% hennep tot zich, 42% wekaminen, 24% L.S.D. en 20% morfine of aanverwante stoffen (afgezien van andere minder gebruikte middelen) met een gemiddelde van 3.5 stof per gebruiker.

Een onderzoek van prof. Buikhuizen, verricht eind 1969 onder 16-19 jarige-scholieren, leidde tot het resultaat dat er in deze groep 11% druggebruikers zouden zijn. Hiervan gebruikt 65% alleen hennep, 23% hennep zowel als andere middelen en 12% alleen andere drugs. Volgens dit onderzoek zijn de andere drugs die worden gebruikt in volgorde van omvang L.S.D. en andere hallucinogenen, wekaminen, heroïne, barbituraten, cocaïne.

De betrekkelijk schaarse gegevens die nog langs andere weg zijn verkregen bevestigen de zorgwekkende indrukken van de beide voornoemde onderzoeken over de omvang en de aard van het druggebruik,

Over het Popfestival 1970 in het Kralingse bos werd door de politie gerapporteerd dat naar schatting 70 à 80% van de 50.000 tot 100.000 bezoekers hennep gebruikten. Uit het politierapport (zie Bijlage III), alsmede uit de tijdens het popfestival uitgegeven drugbulletins, blijkt dat in elk geval in ruime mate wekaminen en L.S.D. werden verhandeld doch dat ook praktisch alle andere drugs ten verkoop werden aangeboden op het terrein.

De omvang van het gebruik van de afzonderlijke stoffen is echter niet met enige nauwkeurigheid af te leiden uit de berichten.

Uit een en ander mag inderdaad worden afgeleid dat het druggebruik in Nederland nog steeds toeneemt en dat deze toename betrekking heeft op een diversiteit van middelen. Hierbij staan waarschijnlijk hennep, L.S.D. en wekaminen op de voorgrond (de beide eerste stoffen vallen onder het regiem van de Opiumwet, de laatste niet).

2. Internationale aspecten

2.1. Verenigde Naties en Wereld Gezondheidsorganisatie.

De V.N.-organen die zich bezighouden met de problemen rond het druggebruik en de Wereld Gezondheidsorganisatie volgen het toenemende druggebruik in de Westerse wereld met grote bezorgdheid en beramen maatregelen ter bestrijding hiervan. Enerzijds wordt gepoogd de handel te belemmeren, anderzijds wordt bevorderd dat de gevaren van het gebruik meer onder de aandacht van potentiële gebruikers worden gebracht.

Er bestaat een tendens de werkingssfeer van de bestaande internationale regelingen (Enkelvoudig Verdrag) uit te breiden tot andere drugs (psychotrope stoffen) zoals wekaminen en barbituraten en in januari 1971 zal een desbetreffend protocol het onderwerp zijn van een regeringsconferentie onder auspiciën van de V.N.

Tot zover is er geen enkele aanwijzing dat men het standpunt ten opzichte van hennep, dat is opgenomen in het Enkelvoudig Verdrag, zou willen wijzigen.

In een recente vergadering van het regionaal comité Europa van de Wereld Gezondheidsorganisatie te Malta werd ten aanzien van hennep door vertegenwoordigers van alle deelnemende landen het standpunt ingenomen dat het gebruik van henneproducten een ernstig gevaar voor de volksgezondheid betekent. Rapporten van deskundigen die het drugprobleem in 7 Europese landen in opdracht van de W.G.O. hebben bestudeerd, zijn indrukwekkend wat betreft de consequenties van het druggebruik, waaronder hennep, voor met name jeugdige personen. Een niet onaanzienlijk deel van de gebruikers komt in ernstige psychische moeilijkheden en onder medische behandeling.

Meer dan incidenteel druggebruik leidt vaak tot volledige pre-occupatie en daardoor tot perioden van langdurige inactiviteit en tot ontwikkelingsstoornissen. Volgens één van deze deskundigen is een ieder die de liberalisatie van hennep bepleit of onvoldoende geïnformeerd of geeft bewust een onjuist beeld van de situatie.

De Directeur van de Wereld Gezondheidsorganisatie, dr. Kaprio, gaf tijdens voornoemde vergadering op de volgende wijze blijk van zijn gevoelens: het kleineren van de gevaren van hennep gebruik is even onverantwoordelijk als het aanmoedigen van het autorijden onder invloed van alcohol.

2.2. Ontwikkelingslanden.

Tallose ontwikkelingslanden kampen met het verdovende middelen probleem. Hier leidt het druggebruik (opium, marihuana) tot ernstige maatschappelijke problemen. De druggebruikers zonderen zich uit de samenleving af, dreigen zich aan het productieproces te onttrekken en verpauperen. In de strijd tegen drugs past men in sommige landen uiterst zware straffen toe (Turkije, Perzië).

Anderzins wordt het beeld gecompliceerd door de lucratieve wereldhandel in bepaalde drugs (opium, heroine, hennep) die goeddeels afkomstig zijn uit landen in het Midden en Verre Oosten.

In een artikelenreeks in het Vrije Volk is onlangs een interessant beeld gegeven over de voornamelijk op de V.S. gerichte internationale handel in drugs (Bijlage IV).

In elk geval zou liberalisatie in de Westerse landen van de wetgeving wat betreft hennep zeer slecht ontvangen worden in die ontwikkelingslanden waar men het verdovende middelen gebruik serieus probeert te bestrijden.

3. Huidige onzekerheid inzake het overheidsbeleid

De ontwikkeling van het druggebruik, de voorlichting hierover en het overheids-optreden heeft in Nederland onzekerheid te weeg gebracht over de waarde van de wettelijke bepalingen.

3.1. De voorlichting

Pers, radio en televisie besteden de laatste jaren intensief aandacht aan het drugvraagstuk. De via deze media verschaft informatie heeft in het algemeen een sterk eenzijdig beeld te zien gegeven.

Bij voortdurende worden de risico's verbonden aan druggebruik gekleineerd en worden deskundige commentaren ten tonele gevoerd die in wezen een van de overgrote meerderheid afwijkend standpunt innemen.

De medewerkers van de publiciteitsmedia getuigen daarbij van een grote intolerantie ten opzichte van hen die een van deze minderheid afwijkende mening verkondigen.

Een treffend voorbeeld hiervan vormt de als bijlage V weergegeven publicatie in De Tijd. Deze door het merendeel der deskundigen als volkomen verantwoord beschouwde waarschuwende verhandeling over het drugprobleem heeft volgens de hoofdredacteur van De Tijd ernstige interne redactionele moeilijkheden gegeven. Een groep jonge redacteurs trachtte namelijk met allerlei middelen plaatsing van dit artikel te verhinderen.

Hoewel van verschillende kanten getracht is, onder meer van de zijde van volksgezondheid, een tegenwicht te geven, waren deze activiteiten over het algemeen dan ook weinig succesvol.

Waarschuwende informatie ten aanzien van het druggebruik "komt niet door".

De intolerantie van de zgn. tolerante minderheidsgroeperingen in onze publiciteitsmedia hebben ertoe bijgedragen dat de voorlichting via deze media een eenzijdig en overtekend beeld te zien hebben gegeven.

Zonder twijfel heeft de voorlichting die druggebruik merendeels verontschuldigt en de gevaren onderschat, een proselyterende en het druggebruik bevorderende uitwerking gehad.

Een sprekend voorbeeld hiervan vormt de periodieke radiouitzending van de VARA op zaterdag in het programma "Dit is het begin".

Hierin wordt uitvoerig aandacht besteed aan de prijzen en kwaliteit van de drugs en voorts worden gestencilde gebruiksvoorschriften verschaft van alle drugs van hennep tot aan L.S.D. en opiaten.

De uitzendingen en de geschriften die ook in het Kralingse bos werden uitgereikt, getuigen van volkomen onverantwoorde onderschatting van de risico's van het gebruik van alle betrokken middelen (zie bijlage VI).

De verschillende als boekwerk uitgegeven voorlichting over drugs kenmerkt zich door deze onevenwichtigheid. Ook in deze overheersen tot zover de verontschuldigende, en daardoor de onzekerheid omtrent de risico's bevorderende, geluiden.

In Frankrijk heeft de regering, dit gevaar ook onderkende, een wetsontwerp ingediend, dat het Huis van afgevaardigden reeds is gepasseerd, waardoor de massa communicatiemedia strafbaar zullen zijn indien zij voorlichting geven die het gebruik van verdovende middelen verontschuldigt, aanmoedigt of tracht voor het gebruik aanhang te kweken (prosolyteren).

3.2. De overheid

Tot zover is men er niet in geslaagd het door de eenzijdige voorlichting gecreëerde - in het voorgaande beschreven - troebele beeld inzake de gevaren van het druggebruik te verhelderen.

Hiertoe zijn wel pogingen ondernomen. Mijnerzijds zijn over hennep een tweetal brieven en over wekaminen één brief tot de Tweede Kamer der Staten-Generaal gericht (resp. dd. 30 augustus 1968, dd. 14 april 1969 en dd 20 januari 1970) (zie Bijlagen VII, VIII en IX).

Na een duidelijke stellingname over de gevaren van het druggebruik in het mondeling overleg verzocht de Tweede Kamer om nadere documentatie die in de brieven werd verschaft. De Tweede Kamer heeft sindsdien geen aanleiding gezien om in mondeling overleg hierop terug te komen.

De bestaande onzekerheid over het standpunt van de overheid is mede bevorderd door het gevoerde beleid ten aanzien van de handhaving van de bestaande verbodsbepalingen. Enerzijds heeft het "tolereren" van druggebruik in door de overheid gesubsidieerde instellingen als Fantasio en Paradiso tot deze onzekerheid bijgedragen. Het toelaten van handel en gebruik van het gehele scala van de bekende drugs in het Popfestival in het Kralingse Bos te Rotterdam dient in dat zelfde licht te worden gezien. Anderzijds roepen bepaalde vonnissen van overtredders, zoals die van de Arrondissementsrechtbank in Zwolle waar op 25 augustus jl. een handelaar in hennep bij wie 500 gram werd aangetroffen en die werd veroordeeld tot een geldboete van f. 0.50, ten onrechte vragen op omtrent de deugdelijkheid van de verbodsbepalingen (zie Bijlage X).

Van mijn bezorgdheid hierover is mijnerzijds reeds blijk gegeven ten aanzien van de betrokken bewindslieden.

De Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken stelde ik op 1 september jl. in kennis van het schrijven van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid aan het Gemeentebestuur van Rotterdam, waarin van de zijde van het Staatstoezicht ernstige kritiek werd geuit op de medische en hygiënische gang van zaken tijdens het popfestival in het Kralingse Bos en op het niet van te voren inwinnen van adviezen hieromtrent bij het Staatstoezicht (zie Bijlage XI). De Minister van Binnenlandse Zaken verzocht ik voorts zich hierover te verstaan met het Gemeentebestuur van Rotterdam.

De Minister van Justitie wies ik voorts bij schrijven van 15 september 1970 op de ongewenstheid van de reeds genoemde uitzendingen van de VARA over drugs, waarbij ik meedeelde, dat het m.i. dringend gewenst was dat het openbaar ministerie een onderzoek instelde naar de strafrechtelijke aspecten aan deze zaak verbonden en dat

zo mogelijk tot strafvervolgning zou worden overgegaan (zie Bijlage XII). Een afschrift van deze brief zond ik aan de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

Het lijkt mij noodzakelijk zulks ter bescherming van de gezondheid van een kwetsbaar deel van onze bevolking en wel de jeugdigen, de onduidelijkheden op te heffen voor zover dat binnen het vermogen van de overheid ligt.

De Minister van Justitie is dezelfde mening toegedaan, zij het dat de wijze waarop hij dit doel wil bereiken mij niet in alle opzichten de meest gewenste voorkomt. Voor nadere details omtrent dit verschil van inzicht moge ik u verwijzen naar de in bijlage XIII weergegeven correspondentie.

D. Het te voeren beleid inzake het druggebruik.

Ter beteugeling van het voor de volksgezondheid schadelijke gebruik van drugs is een duidelijk en coherent overheidsbeleid noodzakelijk.

Als uitgangspunt hiertoe kunnen dienen de punten uit mijn brief van 30 januari 1970 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, die als volgt waren gesteld:

Overheidsbeleid

In het navolgende wordt een overzicht gegeven van de activiteiten die mijnerzijds worden ondernomen op het gebied van het druggebruik. Deels is hiervan reeds mededeling gedaan in de memorie van toelichting bij de begroting voor het dienstjaar 1970.

1. Gespecialiseerde klinieken

Dezerzijds wordt bevorderd dat er in de steden waar die behoefte bestaat gespecialiseerde klinieken voor druggebruikers en verslaafden zullen worden uitgebreid of tot stand gebracht.

2. Bureau voor hulpverlening.

Uitbreiding van de mogelijkheid druggebruikers poliklinisch te behandelen wordt noodzakelijk geacht en zal mijnerzijds worden gestimuleerd.

3. Justitie.

Mijnerzijds zal overleg worden gepleegd met de Minister van Justitie om te bevorderen dat het vervolgingsbeleid zo rationeel en effectief mogelijk zal zijn.

4. Onderzoek.

Zoals in mijn antwoord op de schriftelijke vragen van de heer Kleisterlee is gesteld, zal er mijnerzijds naar worden gestreefd een onderzoekprogramma te doen uitvoeren dat zowel de chemische, biochemische en sociologische en farmacologische als de klinische, psychologische en sociologische aspecten van het druggebruik zal omvatten.

5. Internationaal onderzoek.

In de begroting van de Regio Europa van de Wereld Gezondheidsorganisatie is voor het jaar 1970 een post opgenomen die het mogelijk maakt een meerjarenonderzoek uit te voeren op het gebied van het misbruik van psychotrope drugs. Te zamen met de Zweedse delegatie is mijnerzijds dit programmapunt voorgesteld en sterk bepleit. Het biedt de mogelijkheid het onderzoekpotentieel van veel kleinere landen te combineren en coördineren.

6. Voorlichting

In overleg met deskundige adviesinstanties zal mijnerzijds worden nagegaan of en op welke wijze

de voorlichting over verdovende middelen en het druggebruik zou kunnen worden verbeterd.

7. Wekaminen.

inwijding.

Het ligt in mijn voornemen ten aanzien van de bestrijding van het misbruik van wekaminen een wettelijke voorziening in het kader van de Wet op de geneesmiddelenvoorziening aan het parlement voor te stellen.

8. Opiumwet.

Ter verbetering van de vigerende wettelijke bepalingen van de Opiumwet is een aanvullende regeling in voorbereiding, waardoor het toezicht op de verstrekking en toediening van verdovende middelen door artsen zal worden vergemakkelijkt.

9. Herziening wetgeving.

Een algehele herziening van de bestaande wettelijke regeling voor verdovende middelen en voor andere stoffen waarvan het gebruik ernstige schade aan het individu en/of gemeenschap kan toebrengen, acht ik gewenst. De voorbereiding hiervan is reeds aangevangen en mijnerzijds zal hierover in overleg met de Minister van Justitie advies worden gevraagd aan de Werkgroep Verdovende Middelen.

10. Werkgroep Verdovende Middelen.

De door de Minister van Justitie en mij ingestelde werkgroep is in zijn samenstelling onlangs aangepast aan de zich wijzigende behoefte. De commissie is o.a. uitgebreid met twee psychiaters, een psycholoog en een hoogleraar in de sociologie, zulks met het oogmerk het raakvlak van de werkgroep met de diverse aspecten van het drugprobleem te verbreden. De taakopdracht van de commissie zal in overleg met de nieuwe voorzitter dr. P. Baan zonodig worden herzien.

Ten aanzien van de onderscheidene activiteiten kan ik de navolgende aanvullende informatie verschaffen.

ad 1. Ten aanzien van het bevorderen van uitbreiding en het tot stand komen van nieuwe gespecialiseerde klinieken voor druggebruikers en verslaafden zijn mijnerzijds inmiddels een aantal initiatieven genomen (zie Bijlage XIV).

ad 2. Ter uitbreiding van de mogelijkheid druggebruikers poliklinisch te behandelen zijn intussen eveneens initiatieven genomen (zie Bijlage XV).

ad 3. Overleg met de Minister van Justitie over het vervolgingsbeleid vindt plaats.

ad 4. Een onderzoekprogramma over de chemische, biochemische, farmacologische, klinische, psychologische en sociologische aspecten van het druggebruik is in uitvoering genomen (zie Bijlage XVI).

ad 5. Het uitvoerende comité van de Wereld Gezondheidsorganisatie heeft inmiddels in haar vergadering van september jl. het onderzoekprogramma op het gebied van het misbruik van drugs aanvaard (zie Bijlage XVII).

ad 6. In overleg met deskundige adviesinstanties zijn voorbereidingen getroffen voor het tot stand brengen van meer adequate voorlichting over het drugprobleem (zie bijlage XVIII).

ad 7. Inmiddels is het betreffende wetsontwerp in behandeling bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal (zie Bijlage XIX).

ad 8. De bedoelde regeling zal eernaast worden geëffectueerd.

ad 9 en 10. Een interim-advies van de werkgroep Verdoovende Middelen schijnt binnen afzienbare tijd te mogen worden verwacht. Ten aanzien van de herziening van de wetgeving kan nu reeds worden gesteld dat mijns inziens deze in grote lijnen geen principiële wijziging

..zal-

zal behoren te ondergaan wat betreft de strafbaarstelling van de handel en het gebruik van drugs. Wat betreft het vervolgingsbeleid en de strafmaat zal m.i. een gedifferentieerd beleid moeten worden gevoerd. Hechtenis, c.q. gevangenisstraf voor de gebruikers (verslaafden) is een ultimum remedium. Zij moeten immers gezien worden als patiënten. Zulks geldt evenwel niet voor de handclaren. Hierbij een onderscheid te maken tussen hennep enerzijds en andere verdovende middelen lijkt geenszins gerechtvaardigd.

DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN
EN VOLKSGEZONDHEID,

4122 P/w

MINISTER
VAN
JUSTITIE

's-Gravenhage, 8 oktober 1970.

De heer Secretaris-Generaal
=====

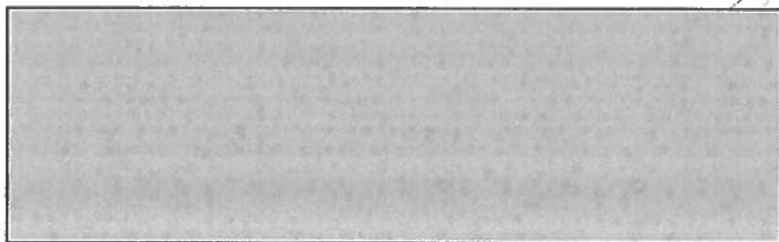
M. Branje 9/10/70 *N 12*

In de ministerraad van 11 september j.l. kwam ter sprake het interdepartementaal overleg inzake popfestival in het Kralingse bos.

Bijgaand zend ik U een fotocopie van de betrokken passage uit de notulen van eerdergenoemde vergadering van de ministerraad.

DE MINISTER

10.2.E

12 OCT. 1970

A6

Geneeskundig Inspecteur: [REDACTED]

10.2.E

Telefoon [REDACTED]

Uw brief d.d. [REDACTED]

Uw kenmerk [REDACTED]

Ministerie van Sociale Zaken en Werkloosheidszaken	INGEKOMEN (CR)	Aan
	2 8 k.	
	Mr	

het College van Burgemeester en Wethouders
van de Gemeente

ROTTERDAM.

Onderwerp

Popfestival te Rotterdam

Ons kenmerk 70320

's-Gravenhage, 27 augustus 1970.

In antwoord op Uw schrijven van 23 juni jl. en in aansluiting aan het laatst verschenen epidemiologisch bulletin van de G.G. en G.D. van Uw Gemeente, waarin het doorgang vinden van het Popfestival te Kralingen worden verdedigd en besproken, menen wij onze opvatting te moeten handhaven dat het plaatsvinden van dit festival te Rotterdam uit medisch en hygiënisch oogpunt gezien niet verantwoord is geweest.

Voor wat betreft de hygiënische aspecten van deze happening waren naar ons oordeel de getroffen voorzieningen zowel in kwalitatieve als kwantitatieve zin onaanvaardbaar. In dit verband kan ondermeer gewezen worden op de inrichting van de toilet-gelegenheden en de wijze waarop de faecaliën werden afgevoerd, waardoor het directe en indirecte besmettingsgevaar werden vergroot. Wij kunnen het dus ook niet eens zijn met punt 2 van Uw bovenvermelde brief waarin gesteld wordt dat op sanitair gebied maatregelen zijn getroffen gebaseerd op een geschat bezoek van 50.000 personen. De eisen die voor een dergelijke massabijeenkomst uit een oogpunt van volksgezondheid gesteld moeten worden, zouden ten minste moeten voldoen aan de momenteel gehanteerde richtlijnen voor het conventionele kamperen. Eerstdaags zullen deze richtlijnen gestalte krijgen in het Besluit op de in juni 1969 aangenomen Wet Hygiëne Kampeerplaatsen.

De schade toegebracht aan de lichamelijke gezondheid van deelnemers die zich drie en meer nachten blootstelden aan de risico's van een vaak ondeskundig bivakkeren is moeilijk vast te stellen maar zeker niet te verwaarlozen.

Bijlagen—

Verzoekte dagtekening, kenmerk en onderwerp van ons schrijven in uw antwoord te vermelden. _

Alle correspondentie te richten aan de Geneeskundig Inspecteur van de Volksgezondheid voor Zuid-Holland.

Op de invloed die uitgaat van een dergelijk festival op de geestelijke volksgezondheid werd in de wetenschappelijke pers meer dan eens gewezen en gewaarschuwd. Wij vragen ons af of het op de weg ligt van het Gemeentebestuur het niet te miskennen streven van een zich op de voorgrond dringend deel van de huidige jeugd, naar een geestelijke en lichamelijke zelfvernietiging, te stimuleren.

In het bijzonder heeft het ons getroffen dat de verkoop van z.g. soft en hard drugs (waarvan de kwaliteiten en prijzen zelfs in radioberichten werden besproken en bekritiseerd) met medeweten en derhalve toestemming van de Rotterdamse autoriteiten publiekelijk werden aangeprezen en verkocht. Dat deze oogluikende toestemming van de verkoop van verdovende middelen de bestrijding van de sluikhandel en het gebruik ervan bijzonder zal bemoeilijken is te verwachten.

Hoe internationaal de reacties zullen zijn moet worden afgewacht. Zelfs dat de internationale sluikhandel zich zal beroepen op het opzij schuiven van de bepalingen van de bestaande verdragen door de Gemeente Rotterdam.

Samenvattend moeten wij vaststellen dat de goedkeuring tot het houden van dit festival en begeleiding ervan onvoldoende gesteund werd door de getroffen medische en hygiënische maatregelen t.b.v. deze meer dan 50.000 jeugdige personen bovendien in strijd was met de internationale verdragen.

Het aanvaarden van risico's op medisch en hygiënisch gebied zonder tijdig adviezen van Uw deskundigen in te winnen en zonder overleg met het Staatstoezicht kunnen niet als verantwoord worden beschouwd.

Ook wanneer in de toekomst een betere voorbereiding mogelijk zal zijn en een beter daarvoor geschikt terrein ter beschikking zou komen moeten wij U het organiseren van dergelijke popfestivals in Uw Gemeente ten sterkste ontraden.

De Inspecteur van de Volksgezondheid
belast met het toezicht op de hygiëne
van het milieu in de provincie
Zuid-Holland.

De Geneeskundig Inspecteur
de Volksgezondheid in de
provincie Zuid-Holland,

10.2.E

J.E.A.:

de Heer Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid;
de Heer Directeur-Generaal van de Volksgezondheid;
de Heer Commissaris der Koningin in de provincie Zuid-Holland;
de Heer Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid;
de Heer Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de
hygiëne van het milieu.

B1

10.2.E

- Mit 1/11*
- de heer secretaris-generaal
 - de heer loco-secretaris-generaal, Mr. L. Oranje

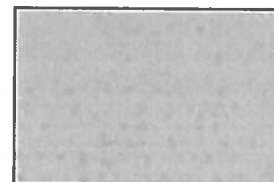
27 januari 1978

secretaris PPGG-vergadering

notulen PPGG-vergadering 25 januari v.w.b. huisdealer

Ingevolge uw verzoek zend ik u hierbij
vooruit het gedeelte van de ^(concept)notulen van de
PPGG-vergadering van 25 januari 1978 over
de huisdealer in henneproducten.

10.2.E

Gedeelte uit de notulen van de vergadering van procureurs-generaal van 25 januari 1978.

7. Huisdealer in henneproducten.

De vergadering beschikt over een samenvatting van de ambtsberichten van de hoofdofficieren over het advies van de Werkgroep officiersoverleg drugs van 27 oktober 1977 tot aanvulling van de richtlijnen voor het opsporings-, vervolgings- en straftoemettingsbeleid inzake overtreddingen van de Opiumwet alsmede over de bij het advies gemaakte kanttekeningen van de vergadering van procureurs-generaal (zie notulen vergadering van 17 november 1977, blz. 2 e.v.)

De Minister doet verslag van het bestuurlijk overleg Rijk - 4 grote gemeenten - VNG dat op 23 januari 1978 in zijn aanwezigheid sprak over de huisdealer in henneproducten. De Minister vond er begrip voor zijn standpunt, dat de beslissing over een eventueel strafrechtelijk optreden tegen een huisdealer niet van het OM kan worden afgenomen, zij het dat bij het bestuur hier en daar wel teleurstelling bestond dat ook een experiment niet mogelijk zou zijn.

Van de zijde van het bestuur werden de volgende twee punten naar voren gebracht.

- (1) Men vreesde dat de voorgestelde procedure, te weten niet-beslissen over eventueel strafrechtelijk ingrijpen dan na overleg met het bestuur, weinig betekenis zou hebben, indien het OM met de vooropgezette mening dat zo een ingrijpen zou moeten plaatshebben, slechts zou willen praten over de wijze waarop zulks zou kunnen geschieden. Voorgesteld werd pas tot ingrijpen over te gaan indien in het driehoeksoverleg overeenstemming zou zijn bereikt. De Minister heeft hierop geantwoord dat naar zijn mening het overleg gericht zou moeten zijn op overeenstemming, anders gezegd de partners zouden de bedoeling moeten hebben het eens te worden, doch dat dit niet kan betekenen dat bij gebrek aan overeenstemming het OM hem toegekende bevoegdheden niet zou mogen uitoefenen.
- (2) Van bestuurszijde stelde men voor de mogelijkheid van beroep te openen op bijv. de procureur-generaal in geval de beoogde overeenstemming niet zou worden bereikt. De Minister heeft hierop geantwoord niet te voelen voor een min of meer formele regeling van hoger beroep, zonder evenwel uit te sluiten dat bij voortgezet overleg ook de procureur-generaal hieraan zo nodig kan deelnemen.

De Minister acht het wenselijk in de richtlijnen of in een toelichting daarop het resultaat van het bovengenoemd bestuurlijk overleg te verwerken. Vast is komen te staan dat een inhoudelijke, sluitende regeling voor in beginsel alle gevallen niet mogelijk is. De voorgestelde procedure om in een concreet geval te streven naar een oplossing in het driehoeksoverleg verdient ondersteuning.

PG-Arnhem meent dat het resultaat van het bestuurlijk overleg zoals weergegeven door de Minister, gezien de nieuwe elementen hierin aan de hoofdofficieren ware voor te leggen, voordat de vergadering hierover een beslissing neemt. De opvattingen die met name de hoofdofficieren te Leeuwarden en Utrecht in hun ambtsberichten uitspreken, die naar spreke

mening wijzen op een onderschatting van het belang van het driehoeksoverleg, maken duidelijk dat de hoofdofficiëren moeten worden betrokken bij de wijziging c.q. aanvulling van het eerder ingenomen standpunt in de door de Minister bedoelde zin.

De SG meent persoonlijk dat de vergadering de richtlijnen zoals voorgesteld door de werkgroep officiersoverleg drugs thans kan aanvaarden. De door de vergadering op 17 november 1977 gemaakte kanttekeningen kunnen worden opgenomen in de modelbrief die de hoofdofficiëren aan de politiechefs zullen zenden en waarvan de burgemeesters een afschrift zullen ontvangen, terwijl de thans door de Minister gemaakte opmerkingen kunnen worden opgenomen in de modelbrief van de procureurs-generaal aan de hoofdofficiëren. De SG acht het vanzelfsprekend dat overleg tussen OM en bestuur betekent dat men beoogt tot overeenstemming te komen, het tegendeel zou immers niet meer zijn dan een schijnvertoning. Het overleg, uiteraard gericht op overeenstemming, en de eigen verantwoordelijkheid van de beide partners zijn twee polen binnen welke spanningsveld een besluit tot stand moet komen. Het is duidelijk dat bijv. in zaken de openbare orde betreffende ook het bestuur zich niet aan het resultaat van het overleg met het OM, indien hier in concreto aanleiding toe bestaat, zal willen en kunnen binden.

PG-Amsterdam acht het een bezwaar van de thans voorgestelde aanvulling van de richtlijnen dat in deze opzet het driehoeksoverleg in hoofdzaak neerkomt op een eenrichtingsverkeer van OM naar bestuur. De regeling luidt nu dat het OM wanneer het wordt geconfronteerd met het optreden van een huisdealer slechts strafrechtelijk zal ingrijpen na overleg met het bestuur. De discussie wordt daardoor onnodig beperkt. Zou niet beter zijn te stellen, dat wanneer bestuur of OM wordt geconfronteerd met een huisdealer zij met elkaar overleggen over eventuele maatregelen, bestuurlijke, strafrechtelijke of beide. Dit zou tegemoet komen aan de klacht van het bestuur dat het alleen kan overleggen over de toepassing van bevoegdheden die het niet zelf in de hand heeft.

De Minister stelt, gezien het gevorderde tijdstip, voor de discussie in de volgende vergadering voort te zetten, waarbij de aanwezigen dan zo mogelijk zullen beschikken over het verslag van het bestuurlijk overleg, waarover nu slechts mondeling kon worden gerapporteerd. Tevens kan de vergadering dan een besluit nemen over het verzoek van het VNG de concept-richtlijn voordat deze van kracht wordt nog te mogen inzien.

's-Gravenhage, 5 juni 1980. P/LG

No. 58

Aan de Procureurs-Generaal
bij de Gerechtshoven.

Betreft: Openbaarmaking richtlijnen Opiumwet.

In de vergadering van 1 mei 1980 is besloten in een van de komende vergaderingen te spraken over de publikatie van de richtlijn opsporings- en strafvorderingsbeleid inzake overtredingen van de Opiumwet. In de genoemde vergadering bleken er onder u nog bedenkingen te bestaan tegen openbaarmaking hiervan met name op het punt van de huisdealer. Ik breng daaromtrent het volgende onder uw aandacht.

De oorspronkelijke richtlijn van 1976 en de aanvulling daarop betreffende de huisdealer in henneproducten in 1978 hebben de hoofdofficiëren toegezonden aan de burgemeesters en de korpschefs van politie van hun arrondissement. De korpschefs is verzocht aan de (aangevulde) richtlijn binnen het korps een zo groot mogelijke bekendheid te geven. Bij de aanvulling hebben de procureurs-generaal verder een aantal kanttekeningen geplaatst die mede ter kennis zijn gebracht van de korpschefs. De richtlijn en de daarbij geplaatste kanttekeningen kunnen bezwaarlijk los van elkaar worden gezien. De inhoud van beide zijn op 4 juli 1978 bekend gemaakt in het antwoord op de kamervragen van Van Leijenhorst en Tilanus. Tenslotte wijs ik er nog op dat ingevolge de Wet op de openbaarheid van bestuur de inhoud van de bestaande richtlijn voor het publiek toegankelijk is.

Onder deze omstandigheden meen ik dat er geen andere weg openstaat dan op korte termijn uitvoering te geven aan de

toezegging van de minister de richtlijnen in de Staatscourant te publiceren, op de wijze als dit reeds met enkele andere richtlijnen is gebeurd. Ik voeg hieraan wat de inhoud van de richtlijnen betreft nog toe, dat deze onderwerp van uitvoerig beraad is geweest in het bestuurlijk overleg tussen het rijk, de vier grote gemeenten en de V.N.G. In antwoord op de bovengenoemde kamervragen is nog medegedeeld dat de toepassing van de procedure-afspraken over de huisdealer in henneproducten zal worden gevolgd vanuit de Interdepartementale Stuurgroep Drugs (I.S.D.). Hierin hebben onder meer zitting vertegenwoordigers van de ministers van volksgezondheid en milieuhygiëne, van C.R.M., van binnenlandse zaken en van justitie. De Stuurgroep heeft tot heden geen aanleiding gevonden een heroverweging van de richtlijn aan te bevelen. Ik heb mij ervan overtuigd dat de minister een wijziging van het beleid niet voor zijn verantwoording zou willen nemen.

De voorzitter van de vergadering
van procureurs-generaal,

(L. Oranje)

Gedechte uit de Actulen PG-vergadering dd. 25-6-1978.

(Ad blz. 18, openbaarmaking richtlijn opiumwet).

De voorzitter deelt mee dat hij conform het in de vorige vergadering besprokene telefonisch contact heeft gehad met PG Leeuwarden teneinde diens mening te vernemen over de aangepaste tekst van de richtlijn inzake overtredingen van de Opiumwet en de openbaarmaking ervan. PG Leeuwarden schaarde zich in dit telefoongesprek achter de zienswijze van zijn ambtgenoot te Den Haag.

PG Leeuwarden licht zijn standpunt toe. Zijn bezwaar betreft de eerste volzin op blz. 4 van het ontwerp voor de openbaar te maken tekst, luidende:

"Voor de huisdealer betekent dit in feite dat een confrontatie met de politie of het openbaar ministerie zal volgen wanneer deze kleinhandelaar in henneproducten zich als huisdealer publiekelijk afficheert of op een andere wijze provocerend zijn handel bedrijft."

De geciteerde tekst is identiek aan de betreffende passage in het antwoord op de kamervragen van Van Leijenhorst en Tilanus.

In de modelbrief die aan de procureurs-generaal werd toegezonden bij brief van 19 mei 1978, nr.

U 78-190, en die zij vervolgens toezonden aan de hoofdofficiëren luidt deze passage inhoudelijk hetzelfde, te weten:

"De lagere prioriteit van de opsporing van de kleinhandel in henneproducten betekent in feite dat de politie en het openbaar ministerie slechts in die gevallen met de kleinhandelaar worden geconfronteerd, waarin deze zich als zodanig publiekelijk afficheert of op andere wijze provocerend zijn handel bedrijft."

Bij deze brief boden de procureurs-generaal de hoofdofficiëren evenwel modelbrieven aan ter verzending aan de burgemeesters en aan de politiechefs in hun arrondissement. In deze beide laatste modelbrieven luidt de betreffende passage iets anders, te weten:

"De lagere prioriteit betekent in feite dat de politie het openbaar ministerie slechts in die gevallen met de kleinhandel

confronteert, waarin"

Deze laatste tekst is ook opgenomen in het overzicht van het besprokene van de vergadering van 8 februari 1978. Deze weergave acht spreker de juiste en wel op de volgende gronden. Het gaat er niet om dat de politie slechts wordt geconfronteerd met de kleinhandelaar wanneer deze zich publiekelijk afficheert. Integendeel, de politie dient zich terdege op de hoogte te houden of een kleinhandelaar al dan niet optreedt. De politie zal evenwel slechts het openbaar ministerie daarmee confronteren wanneer de kleinhandelaar zich publiekelijk afficheert enz. Daarna treedt de procedure van het driehoeksoverleg in werking.

Teneinde verwarring te voorkomen stelt spreker voor in de te publiceren richtlijn slechts de inhoud van de bestaande richtlijn weer te geven, zonder vermelding van de daarbij geplaatste kanttekeningen. Indien al de inhoud van de kanttekeningen moet worden weergegeven zou dit wellicht kunnen met weglating van de volzin die spreker als eerste citeerde. De nadruk komt dan geheel te liggen op het procedurele voorschrift tot het voeren van driehoeksoverleg. Dit komt niet neer op een wijziging van het beleid.

PG Den Haag ondersteunt het voorstel van zijn ambtgenoot te Leeuwarden.

De voorzitter wijst erop dat de minister gehouden is krachtens de Wet op de openbaarheid van bestuur het bestaande beleid van het openbaar ministerie openbaar te maken (noot secretaris: een verzoek tot inzage in de onderhavige richtlijn krachtens de W.O.B. is reeds van de zijde van de balie ontvangen). Het is niet te verdedigen dat bij openbaarmaking van het beleid dit tevens wordt gewijzigd. Weglating van een essentieel onderdeel van het bestaande beleid in de openbaar te maken tekst, kan spreker bezwaarlijk anders aanmerken dan als een wijziging van het beleid. De moeilijkheden die daaruit zullen voortvloeien kan spreker niet voor zijn rekening nemen.

Iets anders is dat de te publiceren richtlijn in overeenstemming kan worden gebracht met de tekst

van de modelbrieven die de hoofdofficiëren indertijd aan de burgemeesters en de politiechefs hebben gezonden. Dit kan nog op het departement precies worden nagegaan. De opmerkingen van de procureurs-generaal zal spreker, zoals gezegd in de vorige vergadering, ter kennis brengen van de minister.

De vergadering stemt er mee in dat de richtlijn inzake de overtredingen van de Opiumwet, zoals geformuleerd in het voorliggende ontwerp, na aanpassing van het besproken onderdeel aan de tekst in de modelbrieven aan de burgemeesters en de politiechefs, in de Staatscourant zal worden opgenomen. In geval van twijfels over de definitieve tekst zal nader contact met de procureurs-generaal worden opgenomen.

*Min. Dijk. NL 61 min. H. H. v. d. P.
besluit van de P.G. v. d. H. v. d. P.
min. H. H. v. d. P. v. d. P. v. d. P.
de P.G. v. d. P. v. d. P. v. d. P.*

Kort verslag gesprek Minister, Procureur-Generaal Den Haag,
Secretaris-Generaal op 20 augustus 1979 betreft huisdealers

De Minister merkt op dat de door de P.G. gevolgde procedure minder gelukkig is. Nu wordt hij voor de noodzaak geplaatst een standpunt te bepalen nadat de zaak op scherp is komen te staan. Beter ware het geweest als de P.G. zich zo nodig eerst had vergewist van de zienswijze van de Minister om vervolgens het beraad aan te gaan. De heer v.d. Feltz ziet dit anders. De Haagse burgemeester beroept zich op een gesprek met de Minister (bestuurlijk overleg) waarvan de P.G. niets weet. Zo moest de P.G. zich wel tot de Minister wenden. De Secretaris-Generaal zal de moten uit het verslag van het bestuurlijk overleg aan de heer v.d. Feltz toesturen.

Tijdens het gesprek over de zaak zelf blijkt dat de P.G. hash als gevaarlijk beschouwt, het beleid van het Paard van Troje riskant vindt voor jeugdigen (stepping-stone in andere zin dan door Cohen bedoeld), de richtlijnen onjuist vindt, het uitgestippelde beleid op gespannen voet acht met de wet (interventie Polak in de Eerste Kamer) en problemen ziet met het oog op het rechterlijk beleid. Wat het laatste betreft: het openbaar ministerie kan een recidivist die de gestelde voorwaarden bij voorwaardelijke veroordeling schendt toch niet ongemoeid laten. Daarin voorzien de richtlijnen ook niet. De heer v.d. Feltz kan in geweten niet voor zijn verantwoording nemen de verkoop van hash door huisdealers te tolereren. Dat komt neer op toestaan en vergunnen. Dan moet de wetgever beslissen en maar een vergunningstelsel invoeren. Hij zou dat niet wensen, maar dat is dan wel de weg. Als regel strafbare feiten niet opsporen en niet vervolgen, is geen toelaatbare toepassing van het opportunititeitsbeginsel. De vergelijking met de prostitutie, hem voorgehouden, gaat volgens de heer v.d. Feltz mank. Dat is een oude wet. De Opiumwet is kersvers. De wetgever heeft onlangs nog bevestigd dat handel in hash verboden moet blijven. Overigens zou de prostitutie volgens P.G. Den Haag ook aan

vergunningstelsel gebonden moeten worden. Vergelijking met andere stukken vervolgingsbeleid (bijvoorbeeld stelstelmatig niet vervolgen van winkeldiefstallen) gaat ook mank. Daar doet het O.M. nog wat, een waarschuwing en wil men het gedrag wel degelijk bestrijden. Prioriteiten en mankrachtkwesties spelen hier een rol. De huisdealer-richtlijnen willen feitelijk toestaan wat niet mag.

Minister en Secretaris-Generaal nemen een ander standpunt in. De Minister signaleert dat de P.G. feitelijk terugkomt op eerder besliste zaken. De richtlijnen zijn duidelijk. Toen deze zaak in den brede in discussie was, wist iedere gesprekspartner, ook P.G. Den Haag, dat er huisdealers waren en zouden zijn. De afspraak was dat de politie de confrontatie van de huisdealer met het openbaar ministerie zal vermijden, tenzij die dealer zich als zodanig publiekelijk zou afficheren op andere wijze zijn handel zou bedrijven. Het is uiteraard zonneklaar dat de geest van deze afspraak impliceert dat de politie zich in andere gevallen van optreden onthoudt.

In de sfeer van het beleid en bij de toepassing van het opportuniteitsbeginsel zijn er dingen die men eenvoudig niet kan opschrijven. Iedereen begreep, aldus de Minister, wat de intentie van de richtlijnen was. Grotere precisie, zoals nu ook de P.G. verlangt, maakt de zaak niet duidelijker.

De heer Oranje heeft er moeite mee - zoals de heer v.d. Feltz zegt te wensen - de richtlijnen opnieuw voorwerp van discussie in de P.G.-vergadering te maken. Het is een afgewogen formule waarover lang is gesproken. Hervatting betekent ook nieuw interdepartementaal overleg en daarmee nader beraad in het bestuurlijk overleg met de V.N.G. en de grote gemeenten. Vervolgens zal de kwestie dan waarschijnlijk weer in de Kamer aan de orde komen. Uit beleidsoogpunt acht de Secretaris-Generaal dit zeer onwenselijk. Het is verkeerd gerichte energie.

P.G. Den Haag zou anders willen. Maar nu er geen eenstemmigheid is, wil hij wel een brief van de Minister op de door hem genoemde punten. Hij vindt dat de verantwoordelijkheid bij de

Minister ligt en dat dat blijkt uit een schriftelijke stellingname. Er is trouwens een klacht [REDACTED]. Hij ziet niet waarom deze klacht minder aandacht zou verdienen dan tal van andere klachten.

De Minister stelt dat op de klacht gewoon kan worden bericht hoe het beleid is. Dat is een publieke zaak, zie antwoord Kamervragen. Verder heeft de Minister weinig animo anders te schrijven dan dat de richtlijnen duidelijk zijn en dat hij verwacht dat het openbaar ministerie die naleeft. Concrete toepassing is een zaak voor het openbaar ministerie. De Minister behoort niet van geval tot geval in zaken te worden betrokken. Bovendien compliceert de nadere brief de zaak als waarin nadere verfiningen worden aangebracht. Er zijn nu reeds verscheidene teksten waar men naar verwijst.

De P.G. is misnoegd.

De Minister zou eigenlijk liever in het geheel geen brief schrijven, maar zal zich bezinnen over het antwoord. De burgemeester moet trouwens ook een antwoord hebben.

De P.G. overhandigt Mr. Oranje stukken over de Utrechtse strafzaak Hasenbos, waaruit blijkt, aldus de heer v.d. Feltz, dat standpunten onvermijdelijk zijn.

h 21/0

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken
Plein 23
's-Gravenhage.

brief van 9-4-1976 en 5-5-1976
Onderwerp: uitbreiding D.E.A.-Office
te 's-Gravenhage

Kenmerk Politie nr. 600 C 576
'S-GRAVENHAGE, 12 mei 1976

In antwoord op uw bovenvermelde brief betreffende uitbreiding van de vestiging hier te lande van de Amerikaanse Drug Enforcement Administration met nog een ambtenaar alsmede met een administratieve kracht, deel ik u mede dat ik hiertegen geen bezwaar heb.

De voorwaarden, die bij de vestiging van de D.E.A.-Office mijnerzijds werden gesteld, gelden uiteraard onverkort voor de derde politieambtenaar.

Bovendien ware de Amerikaanse Ambassade te wijzen op de oprichting per 1 april 1976 van een Verdovende Middelen Centrale binnen de Centrale Recherche Informatiedienst van mijn departement; een zeer nauwe samenwerking met deze centrale acht ik een noodzaak voor een goede en juiste uitoefening van de taak van de C.R.I. zowel als van de D.E.A.

De Minister van Justitie,
namens de Minister, '
De Directeur-Generaal,
Hoofd van de Directie Politie,

C2

10.2.E

Heute - Morgen

U r g e n t

M/H - 230

MINISTERIE VAN JUSTITIE
SECRETARIS-GENERAAL

'S-GRAVENHAGE, 13 september 1974
PLEIN 2b

No. 230

betr. lunch met Amerk.Ambassadeur

18/9 10.2

[Redacted]

6.2/10

De heer Minister,

i.a.a. de heer Mr. L. Oranje

In bijgevoegde notitie lees ik dat u heden een lunch hebt met de Amerikaanse Ambassadeur, waaraan ook 3 hoofdambtenaren van de Drug Enforcement Agency zullen aanzitten.

Ik teken wel met enige verontrusting aan, dat de heren van het DEA kennelijk uitsluitend met politiemensen in Nederland praten; enige contact met het O.M. en met de hoofdafdeling Staats- en Strafrecht had ik voor nuttig gehouden.

De Secretaris-Generaal,

10.2.E

[Redacted]

aan: Mr. Oranje

Bevredt: Bezoek DEA-functionarissen op vrijdag 7; november 1974

DEA-special agent in charge [REDACTED], Amerikaanse Ambassade Den Haag, kondigde mij maandag 4.1. het bezoek van een aantal DEA-functionarissen aan, en wel van: [REDACTED]

10.2.E

[REDACTED] komen van Washington naar Parijs, waarna van gedrieten naar Nederland (Den Haag) komt.

Vrijdag is er een gesprek met de Amerikaanse Ambassadeur. Daarna lunch, waarvoor minister Van Agt is uitgenodigd. Aansluitend brengt men te 2.30 uur 's middags een bezoek aan de GRI, waar men door hr. Boudevijn en onderretende wordt ontvangen. Op verzoek van DEA-Den Haag zal bij dit bezoek een aantal andere functionarissen aanwezig zijn, zodat deze de Amerikanen eveneens kunnen ontmoeten, en wel: [REDACTED]

recherche Maarten.

Het bezoek aan de GRI zal wellicht slechts een uur of hooguit anderhalf uur duren. DE is met vakantie, [REDACTED] is ook afwezig.

Er wordt a. voluitend gezin de drie Amerikanen. Ik moet een vergadering van de DEA-nieuws hier, naar Amsterdam voor een kennisgeving met de [REDACTED]

11.3.74

X afkomst
Mr. Boudevijn

C4

10.2.E

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
THE HAGUE

OFFICE OF THE AMBASSADOR

September 6, 1974

His Excellency
A. A. M. van Agt
Minister of Justice
Plein 2b
The Hague

Dear Mr. Minister:

Confirming our today's conversation, Mr. [REDACTED]
[REDACTED], Administrator of our Drug Enforcement Agency, is coming to The Netherlands on Friday, September 13, with three other members of his Agency.

We are looking forward to having you join us for lunch at 12:30 that day at the Residence, Tobias Asserlaan, No. 4. We trust that Mr. Oranje of your office, whom I am contacting directly, will also be available to lunch with us.

Sincerely,

[REDACTED]
Kingdon Gould, Jr.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 — 'S-GRAVENHAGE — TEL. 614941

D. A 7 ³ /561
19 APR. 1974
No. 274/823

Aan de Minister van Justitie
te
's-Gravenhage.

Dienstonderdeel: Directie Algemene Zaken.

Datum: 17 april 1974.

Onderwerp: Oprichting " Drug Enforcement
Administration " afdeling bij de
Amerikaanse Ambassade te 's-Gravenhage.

Kenmerk: DAZ-39163.

Met verwijzing naar Uw schrijven laatstelijk
de dato 28 maart 1974, Directie Politie No. 136/274,
inzake het in hoofde dezes genoemde onderwerp, heb
ik de eer U hiernevens afschrift te doen toekomen van
een nota van de Amerikaanse Ambassade hier ter stede
de dato 11 april 1974 No. M-120, eveneens op het-
zelfde onderwerp betrekking hebbende, naar de inhoud
waarvan ik mij, korthedshalve, verwijzing noge ver-
oorloven.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
Voor de Minister,
De Chef der Directie Algemene Zaken,

10.2.E

(Mr. P. Simons).

No. M-120

The Embassy of the United States of America presents its compliments to the Royal Netherlands Ministry of Foreign Affairs, and with reference to the Ministry's Note DAZ-53354 dated March 8, 1974, has the honor to inform the Ministry that the office of the United States Drug Enforcement Administration is scheduled for opening on May 6, 1974, by which time the office chief, [REDACTED], will have arrived in the Netherlands. The office will be located in the Chancery building, Lange Voorhout 102, The Hague.

10.2.E

The other members of [REDACTED] staff will be :

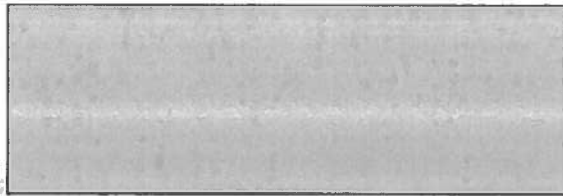
[REDACTED]

and they are scheduled to arrive in The Hague in early July.

[REDACTED] and in due course the other members of his staff, will be reported to the Ministry in the normal way immediately upon their arrival in the Netherlands.

Embassy of the United States of America,

The Hague, April 11, 1974.

12
29/3

ter. Amisneming

Handwritten signature
Ces

20/

Hoofd Directie Politie

28-3-1974

plv. Hoofd CRI

vestiging DEA-office

Hedenmorgen kreeg ik telefonisch bericht van [] 2e secretaris van de VS-Ambassade alhier, dat de twee DEA-agenten die op de Ambassade zullen worden gestationeerd, zijn: []

[] komt van de DEA-office in Beyrouth. [] werkt momenteel op het hoofdbureau van de DEA in Washington.

[] zal vermoedelijk in mei a.s. zijn werk hier aanvangen, [] vermoedelijk per 1 juni a.s.

Komende week komt [] hier om zich te oriënteren. Na een verblijf van een week zou hij weer naar Beyrouth terug gaan.

10.2.E

Donderdag 4 april a.s. komt hij met [] naar de CRI. Hij zou hier omstreeks 10.30 uur zijn. Wilt u hem nog ontvangen?

[] deelde nog mee dat zijn telefonisch bericht voortliep op een brief, die momenteel in de maak was op de Ambassade voor ons ministerie van BUZA, waarin o.a. officieel wordt meegedeeld.

Mr. Oranje,

betreft: DEA-afdeling bij Am. Amb. te Den Haag.

Bijgaand te uw informatie een afschrift van een nota d.d. 9/3/74 van Briza aan de Am. Amb. betreffende bovengesteld onderwerp. Het werd mij bekend door de [REDACTED], die mij over deze kwestie opbelde, toegezonden. Ik verpleet de tekst mede van onze brief aan Briza d.d. 20 febr. 1974: ik heb een opmerkingen.

De [REDACTED] was in het telefoonsprek op punt 4 van de nota. Hij vroeg of wij reeds verzoeken hadden of ambtenaren van de DEA. hun werkzaamheden al begonnen waren. Het duidelijk was hem ten ore gekomen van zijn contacten met de Military Customs. De [REDACTED] zou nog verzoeken zijn licentie opstellen.

Mog ik de nota weer van u terug.

VK 26/3

General Affairs Department
D.A.-53354

BUR. REG. C.R.I.	
DD	13 MAART 1974
NR	
FR	6.200/78

The Ministry of Foreign Affairs presents its compliments to the Embassy of the United States of America and, with reference to the latter's Note No. 59 of 19 November 1973 concerning the establishment in the Netherlands of an office of the United States Drug Enforcement Administration, has the honour to inform the Embassy that the Netherlands Government has no objection to such an office being established at the United States Embassy in The Hague.

Referring to points a) to d) of the aforementioned Note and bearing in mind the conclusions reached in the talks held at the Ministry of Justice in The Hague on 30 January 1974, the Ministry would make the following stipulations.

1. The officials of the D.A. office must keep the "Central Recherche InformatieDienst (C.R.I.)" (Central Criminal Investigation Information Service) of the "Directie Politie" (Police Department) of the Ministry of Justice continually informed of their dealings with the Netherlands police.
2. There will be regular consultations between the Head of the D.A. office and Chief Superintendent J. van Straten, Deputy Head of the C.R.I..
3. The D.A. officials will perform no executive duties and will not carry firearms.
4. Before the D.A. officials take up their duties - the Ministry would be glad if it could be informed in good time of the date on which they will do so - working arrangements will be made with the Deputy Head of the C.R.I..

The Hague, 8 March 1974.

*plain
notif. 18/3. f*

To the Embassy of the
United States of America,
The Hague.

MINISTERIE VAN FINANCIËN

Directoraat-Generaal
der Belastingen

Directie:

Afdeling:

Bureau:

tel. 624061 tsnr.

telex 33144 MIFI (N.L.)

ons kenmerk:

707

onderwerp:

uw brief van:

Doss. A 73/56

uw kenmerk:

De-Gravenhage:

26 11 1974

No. 274/667

Notificatie

→ 136/274

visie 10/3-74

Order van wijziging van de belasting van de Minister van
Financiën d.d. 4 december 1973, NAL-20700.
Wijziging van de belasting van de Minister van
Financiën d.d. 4 december 1973, NAL-20700.
Wijziging van de belasting van de Minister van
Financiën d.d. 4 december 1973, NAL-20700.

DE DIRECTOR-GENERAAL VAN FINANCIËN
DE DIRECTOR-GENERAAL VAN FINANCIËN
DE DIRECTOR-GENERAAL VAN FINANCIËN
DE DIRECTOR-GENERAAL VAN FINANCIËN
DE DIRECTOR-GENERAAL VAN FINANCIËN

10.2.E

Bijlagen.

(get) DECKER

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Dir. Hafd.-Safd.-Afd.-Sbur.

~~Staats- en Stadsrecht~~

Directie Politie / H. afd. St. en Str. Sect.

18 feb 1974

Datum 18 feb 1974

Nummer 136/274

Dossier A 78/561

Medezenden (specificeren):

met II: afschrift brief I

met III: afschrift brief I

45

15 FEB 1974

Twp.

Coll.

Vet.

De ruimte boven de streep is uitsluitend bestemd voor aanwijzingen t.o.v. de administratie. Hierboven dus geen deel van de tekst, rekvom of toelichting vermelden.

BETREFT:

Oprichting Drug Enforcement Administration-afdeling bij
de Amerikaanse Ambassade te Den Haag

TOELICHTING OP CONCEPT:

Algemene aanwijzingen

trubricering, voorrangsbehandeling e.d.

10.2.E

C12

Exh. 14-12- 19 75, nr. 273/2206

7-1-1974

274/049

9-1-1974

274/049

Visie ^{vooraf} _{achteraf} bij:D. f. Politie *in het kader van de*

27 FEB 1974

Aanw. ☒ Typelamier
voor ☒ Expeditie
☒ Registratie

Afschrift(en) aan:

2 Informatiecopie(en) ^{I & III} aan: H. afd. St. en Str. Sect.

10.2.E

Minute ontworpen door:

Bericht op brief van: 4 december 1973, kenmerk DA2-257199
3 januari 1974, kenmerk DA2-2713

Onderwerp: Oprichting Drug Enforcement Administration-
afdeling bij de Amerikaanse Ambassade te Den Haag

Aan: de Minister van Buitenlandse Zaken

Maakte voor verspreiden

In antwoord op uw brief van 4 december 1973, waarbij u mij het verzoek van de Amerikaanse Ambassade overbracht hier te lande een bureau van de Drug Enforcement Administration te mogen vestigen, deel ik u het volgende mede.

Over dit verzoek heb ik nadere informatie ^{ingewonnen} ~~doen inwinnen~~.
Hiertoe is op 30 januari 1974 op mijn departement een bespreking gehouden, waarbij aanwezig waren de heren Mr. F. Simons van uw departement, [] van de Amerikaanse Ambassade alhier en de heer []
[] respectievelijk van het D.E.A.-bureau te Parijs en te Brussel.

Met verwijzing naar het aldaar besprokene, bericht ik u thans dat ~~er mijnerzijds~~ ^{ik} tegen de oprichting van een bureau van de Drug Enforcement Administration bij de Amerikaanse Ambassade te Den Haag geen bezwaar bestaat. Mede naar aanleiding van de punten a) tot en met d) van de Nota nr. 59 van de Amerikaanse Ambassade en met verwijzing wederom naar het besprokene op 30 januari j.l. meen ik dat daarbij vooral de volgende regels in acht waren te nemen.

De ambtenaren van het D.E.A.-bureau houden de Centrale Recherche Informatiedienst (C.R.I.) van de Directie Politie van mijn ministerie steeds op de hoogte van de contacten met de Nederlandse politie-instanties. Er zal periodiek overleg plaatsvinden tussen het hoofd van het D.E.A.-bureau en het plv. hoofd van de C.R.I. de commissaris van Rijkspolitie te klas, [].
De ambtenaren van de D.E.A. zullen geen executieve werkzaamheden verrichten en geen wapens dragen.

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

~~Gaarne~~ ^{Ik} ~~sag ik voorts dat,~~ ^{bevoorans} de ambtenaren van de D.E.A. hun werkzaamheden beginnen, ^{van welk} ~~gaarne~~ ^{ik} ~~tevorens~~ ^{op de hoogte} gesteld werd, ~~en~~ ^{en} werkaafspraken gemaakt worden met het plv. hoofd van de C.R.I. voornoemd.

Een afschrift van deze brief zend ik aan de Ministers van Financiën, Volksgezondheid en Milieuhygiëne en Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en aan de procureurs-generaal bij de gerechtshoven.

VK"

De Minister van Justitie,

12.11/2 15/20 12/11 (Sici) A. de R. 157

II. Aan de Minister van Financiën

de Minister van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne

de Minister van Cultuur, Recreatie
en Maatschappelijk Werk

Betreft: Oprichting Drug Enforcement
Administration-afdeling bij de
Amerikaanse Ambassade te Den Haag

Met verwijzing naar de brief van onze ambtgenoot van Buitenlandse Zaken van 4 december 1975, kenmerk DAZ-257199, betreffende bovenvermeld onderwerp, zend ik u hierbij een afschrift van mijn brief van heden aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

VK"

De Minister van Justitie,

III. Aan de Procureurs-Generaal
bij de gerechtshoven

Betreft: Oprichting Drug Enforcement Administration-
afdeling bij de Amerikaanse Ambassade
te Den Haag

Hierbij zend ik u te uwer informatie een afschrift
van mijn brief van heden betreffende bovenvermeld
onderwerp.

VK^{11/2}

De Minister van Justitie,

67

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

MINISTERIE VAN JUSTITIE

Dir./H.aft./S.aft./Aft./S.bur.

~~Staats- en Strafrecht~~

Directie Politie / H. afd. Straffen- en

Datum

20 feb 1974

Nummer

136/274

Dossier

A 73/561

Medezenden (specificeren):

met II: afschrift brief I

met III: afschrift brief I

Algemene aanwijzingen

10.2.E

(rubricering, voorrangsbehandeling e.d.)

Exh. 14-12- 19 73, nr. 273/2206

7-1-1974

274/049

9-1-1974

274/049

Visie ^{vooraf} ~~achteraf~~ bij:

D. f. Politie de pers. en onder

27 FEB. 1974

Aanw. { Typekamer
voor { Expeditie
Registratie

Afschrift(en) aan:

2 Informatiecopie(ën) ^{I & III} aan: H. afd. St. en Str. Rechts.

Minute ontworpen door:

De ruimte boven de streep is uitsluitend bestemd voor aanwijzingen t.b.v. de administratie. Hierboven dus geen deel van de tekst, renvoo of toelichting vermelden.

BETREFT:

Oprichting Drug Enforcement Administration-afdeling bij
de Amerikaanse Ambassade te Den Haag

TOELICHTING OP CONCEPT:

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

18/2

Bericht op brief van: ^{4 december 1973, kenmerk DA2-257199}
^{3 januari 1974, kenmerk DA2-2713}

Onderwerp: Oprichting Drug Enforcement Administration-
afdeling bij de Amerikaanse Ambassade te Den Haag

I.

Aan: de Minister van Buitenlandse Zaken

Marge voor renvooien

In antwoord op uw brief van 4 december 1973, waarbij u mij het verzoek van de Amerikaanse Ambassade overbracht hier te lande een bureau van de Drug Enforcement Administration te mogen vestigen, deel ik u het volgende mede.

Over dit verzoek heb ik nadere informatie^{ingewonnen} doen ~~inwinnen~~. Hiertoe is op 30 januari 1974 op mijn departement een bespreking gehouden, waarbij aanwezig waren de heren Mr. F. Simons van uw departement, [] van de Amerikaanse Ambassade alhier en de h[] [] respectievelijk van het D.E.A.-bureau te Parijs en te Brussel.

Met verwijzing naar het aldaar besprokene, bericht ik u thans dat er ^{af} ~~mijnerzijds~~ tegen de oprichting van een bureau van de Drug Enforcement Administration bij de Amerikaanse Ambassade te Den Haag geen bezwaar ^{is} ~~bestaat~~. Mede naar aanleiding van de punten a) tot en met d) van de Nota nr. 59 van de Amerikaanse Ambassade en met verwijzing wederom naar het besprokene op 30 januari j.l. meen ik dat daarbij vooral de volgende regels in acht waren te nemen.

De ambtenaren van het D.E.A.-bureau houden de Centrale Recherche Informatiedienst (C.R.I.) van de Directie Politie van mijn ministerie steeds op de hoogte van de contacten met de Nederlandse politie-instanties. Er zal periodiek overleg plaatsvinden tussen het hoofd van het D.E.A.-bureau en het plv. hoofd van de C.R.I., de commissaris van Rijkspolitie 1e klas, []. De ambtenaren van de D.E.A. zullen geen executieve werkzaamheden verrichten en geen wapens dragen.

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

~~Gaarne zag ik voorts dat, alvorens de ambtenaren~~
~~van de D.E.A. hun werkzaamheden beginnen, van welk~~
~~tijdstip ik gaarne tevoren op de hoogte gesteld werd,~~
~~zullen er werkafspraken gemaakt worden met het plv.~~
 hoofd van de C.R.I. veernoemd.

Een afschrift van deze brief zend ik aan de Ministers
 van Financiën, Volksgezondheid en Milieuhygiëne en
 Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en aan de
 procureurs-generaal bij de gerechtshoven.

Vk 1/2

De Minister van Justitie,

h 11/2 17/2

10/2/81 (Sol) A. A. H. van Agt.

II. Aan de Minister van Financiën

de Minister van Volksgezondheid
 en Milieuhygiëne

de Minister van Cultuur, Recreatie
 en Maatschappelijk Werk

Betreft: Oprichting Drug Enforcement
 Administration-afdeling bij de
 Amerikaanse Ambassade te Den Haag

Met verwijzing naar de brief van onze ambtgenoot
 van Buitenlandse Zaken van 4 december 1973, kenmerk
 DAZ-257199, betreffende bovenvermeld onderwerp,
 zend ik u hierbij een afschrift van mijn brief
 van heden aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

Vk 1/2

De Minister van Justitie,

h 1

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

III. Aan de Procureurs-Generaal
bij de gerechtshoven

Betreft: Oprichting Drug Enforcement Administration-
afdeling bij de Amerikaanse Ambassade
te Den Haag

Hierbij zend ik u te uwer informatie een afschrift
van mijn brief van heden betreffende bovenvermeld
onderwerp.

vk''/2

De Minister van Justitie,

(get.) A. *AM* M. van Agt.

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

DEZE STROOK NIET BESCHRIJVEN

MINISTERIE VAN JUSTITIE

INFORMATIECOPIE voor
H.M. Staats- en Senaatsrecht.

Aan de Minister van Justitie
Schied.

Bericht op brief van: 26 november 1973
nummer 26125, 15 januari 1974 D.L. 928

Dir. Politie
Kenmerk Fr. 83 C 574

Onderwerp: Bestrijding handel in verdovende
middelen; samenwerking met de
V.S.

27 februari 1974.
S-GRAVENHAGE.

Met verwijzing naar uw brieven van 26 november 1973 en 15 januari 1974 deel ik u mee dat ik bij brief van datum en nummer deras de Procureurs-Generaal bij de Gerechtshoven te Amsterdam, Den Haag en 's-Gravenhage geïnformeerd heb overeenkomstig de nota van de Amerikaanse Ambassade d.d. 21 november 1973, nr. 60. Een afschrift van mijn brief aan de Procureurs-Generaal gaat hierbij.

Ik nog u tevens berichten dat ik nota genomen heb van de vervanging van sergeant Charles H. Trever door sergeant Bernard H.C. Broker te Schied.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
De Secretaris-Generaal,

(nr. A.J. Fontein) L.S.G.

C15

10.2.E

11 februari 1974

De Heer Secretaris-Generaal
d.w.v. de Heer Directeur-Generaal
Hoofd Directie Politie *17/2/74*

Betreft: Oprichting Drug Enforcement Administration-afdeling
bij de Amerikaanse Ambassade te Den Haag

Met verwijzing naar uw notitie van 23 januari 1974 nr. 28 deel ik u mede dat we juist tevoren via Mr. Simons van Buijs een afspraak met de Amerikanen hadden gemaakt voor een ontmoeting. Ik moge verwijzen naar de notities van 22 en 28 januari en 4 februari 1974.

De bespreking op 30 januari heeft vooral gediend om wat meer precies van Amerikaanse zijde te horen wat zij zich voorstellen bij een bureau van de D.E.A. in Nederland. De gegeven toelichting, hoewel verpakt in nogal wijdlopende beschouwingen die niet altijd de kern van de zaak raakten, bracht voldoende klaarheid. Een bijkomend en zeker niet onbelangrijk voordeel van de bespreking was, dat alvast enkele voorwaarden genoemd konden worden ^{die} bij een eventuele vestiging van een D.E.A.-bureau in Nederland zouden moeten gelden. Die bleken geen moeite te geven.

Na afloop van de bespreking hebben de Justitie-mensen nog even nagepraat. Wij waren het er over eens dat er geen bezwaren behoeven te bestaan tegen het voorstel van de Amerikaanse Ambassade, en zeker niet als wij de voorwaarden, zoals die in bijgaande concept-brief aan Buijs vermeld staan, daarbij in aanmerking nemen. Er is aansluiting gezocht bij de voorwaarden die gesteld zijn aan de stationering van ambtenaren van de 42ste Military Police Group (Customs) in Soesterberg, Schinnen en Rotterdam.

Ik stuur u deze notitie met de concept-antwoordbrief aan Buiza en de voorstukken door tussienkomst van Mr. Fontein; afgesproken was dat het antwoord aan Buiza een co-productie van Directie Politie en Staats- en Strafrecht zou zijn.

Ten slotte: Financien heeft op ambtelijk niveau reeds laten weten met een antwoord als aan u voorgelegd akkoord te kunnen gaan.

10.2.E

INTERPOL WIESBADEN
BUNDESKRIMINALAMT

DEUTSCHES ZENTRALBÜRO DER INTERNATIONALEN
KRIMINALPOLIZEILICHEN ORGANISATION
BUREAU CENTRAL DE LA REPUBLIQUE FEDERALE D'ALLEMAGNE
CENTRAL BUREAU OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY
OFICINA CENTRAL DE LA REPUBLICA FEDERAL DE ALEMANIA

6200 WIESBADEN I

Postfach A

Theerstraße 11 / Fernruf (061 21) 331

Telex: 04 186-867

Kurzbrief

MESSAGE POSTALISE

DISPATCH-LETTER

MENSAJE POSTAL CONDENSADO

Nr. LA II 4
Nº

Datum: 8. Febr. 1974

Date:

Date:

Fecha:

Empfänger: Interpol Den Haag

Destinataire:

To:

Destinatario:

Kopie an:

Copie à:

Copy to:

Ampliación para:

Betreff: DEA (Drug Enforcement Administration)

Objet:

Subject:

Asunto:

Bezug:

Référence: Ihr IT Nr. 307 vom 22. 1. 1974

Reference:

Referencia:

Beamte der DEA (früher DMDD) sind seit 1970 in der Bundesrepublik Deutschland tätig. Während zunächst lediglich 2 Agenten beim US-Generalkonsulat Frankfurt/Main eingesetzt waren, befinden sich jetzt weitere DEA-Büros bei der US-Botschaft Bonn (2 Agenten, davon 1 als Narcotic Attache) und bei den US-Konsulaten München (2 Agenten) und Hamburg (1 Agent). Diese sogenannten District-Offices sind dem Direktor des Regionalbüros Paris unmittelbar unterstellt.

Die Hauptaufgabe der DEA-beamten wird offensichtlich darin gesehen, den Zufluß von Rauschgiften in die USA, möglichst bevor sie überhaupt deren Grenzen erreichen, zu verhindern. Sie sind bestrebt, alle hierzu notwendigen Informationen zu erlangen, die geeignet erscheinen, Tatverdächtige und Organisationen festzustellen und auszuschalten.

Teilweise konspirativ bzw. durch V-Personen in aller Welt erlangte Hinweise werden zur Erreichung dieses Zieles an zuständige Stellen der Bundesrepublik Deutschland weitergeleitet und erfordern nicht selten einen erheblichen Ermittlungsaufwand.

Die Zusammenarbeit mit deutschen Behörden ist - nachdem gewisse Regeln für die gegenseitige Kontaktierung gefunden sind - gut. Der Informationsaustausch auf den verschiedensten Gebieten zwischen DEA und deutschen Behörden konnte dadurch verbessert werden. Ende

10.2.E

(Dr. Herold)

33

Am. het hoofd van de noodafdeling Staat- en Strafrecht.

[illegible]

Ik staar u met het dossier ter zake, enige concepten:

1. concept-notitie van de bespreking op 30 januari 1974; *namme arch 12*
2. concept-brief aan Bulze, waarin wij onze toestemming geven (I), met afschriften aan de ministers van Financiën, Vmli en C.R.M. (II);
3. concept-nota van u aan de Secretaris-Generaal, d.t.v. D.S. Politie.

Ik merk nog het volgende op:

- de [redacted] verzocht mij op de hoogte gesteld te worden van de resultaten van de bespreking op 30 januari 1974. Dit kan simpel geschieden door hem een afschrift te zenden van mijn notitie van dit gesprek dd. 4 februari 1974.
- Het lijkt mij het eenvoudigste dat wij ook namens Financiën antwoorden (de voorlaatste alinea van het concept-antwoord aan Eizen gaat hier van uit). Mijn vraag is, kunnen wij dit bereiken door anderszinds aan [redacted] een copie van de concept-antwoordbrief toe te zenden en hem te vragen ons op zeer korte termijn te laten weten dat Financiën akkoord gaat, of moeten wij andere paden bewandelen? Gaarne uw aanwijzingen.

Wetzelman
L. van der
Wetzelman
Dit is

and
I have
all the
length of
the
ground
from the
house

C18

4-2-74

ank
h 7/2

Voorstel van de Amerikaanse Ambassade tot oprichting van een afdeling van de Drug Enforcement Administration bij de Am. Amb. te Den Haag.

Note nr. 57, dd. 27 november 1973, aangehoofd bij brief dd. 5 december 1973, DAZ-257193.

Over dit voorstel is, na een voorbespreking tussen de heren Oranje,

10.2.E

- zie bijgaande notities dd. 22 en 28 januari 1974 - , op 30 januari 1974 een vergadering gehouden op het Departement van Justitie o.l.v. de heer Oranje. Hierbij waren aanwezig de heren [redacted] van het Ministerie van Justitie, de heer Simons van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (DAZ), de heren [redacted] resp. van het D.E.A.-office te Parijs en te Brussel en de heer [redacted] van de Am. Amb. alhier.

1. Drug-situatie in Nederland.

Dezerzijds wordt - om de Amerikanen, wellicht ten overvloede, enig inzicht te verschaffen - uiteengezet, hoe op het moment in Nederland (regering, parlement en bevolking) gedacht wordt over het drug-probleem. Gerefereerd wordt o.m. aan de drugnota van 4 januari 1974. Gewezen wordt op mogelijke politieke en publicitaire gevolgen, die het vestigen van een D.E.A.-bureau in Nederland kan hebben. Aan de Amerikaanse gasten wordt verzocht nader uiteen te zetten welke taken de D.E.A.-bureaus buiten de V.S. uitoefenen en hoe zij zich de werkzaamheden in Nederland precies voorstellen.

2. Werkzaamheden D.E.A..

Van Amerikaanse zijde wordt gesteld dat de D.E.A. zich niet bemoeit met binnenlands gebruik en handel van en in drugs. D.E.A. richt zich op de grote internationale handel in hard-drugs naar de V.S., en wel op de handelaars, werkmethodeken, hoeveelheden en soorten middelen, handelskanalen, etc.. Hiermee worden contacten onderhouden met de nationale politiekorpsen en met Interpol. De D.E.A. beschouwt zijn optreden ook als preventief in die zin dat internationale handelaars gevolgd blijven worden en ook dat van de opening van een D.E.A.-office in Nederland een zekere "afscarikring" zou kunnen uitgaan.

Het blijkt dat vanuit Brussel het Nederlandse gebied niet effectief bestreken kan worden. De contacten met de politiekorpsen, de douane (F.I.O.B.) en de C.R.I. zijn daarvoor onvoldoende gestructureerd en te incidenteel. Bovendien is het vanuit Amerikaans standpunt gezien, effectiever een bureau in Nederland te openen. Desgevraagd, zegt de heer [redacted] (D.E.A. Brussel) ongeveer 20% van zijn tijd en aandacht aan Nederland te besteden.

Van Nederlandse zijde wordt enige scepsis t.a.v. [redacted] de

10.2.E

Frekwentie van de contacten tus en de D.E.A. en Nederlandse instanties geuit.

De Amerikanen verstrekken desgevraagd nog de volgende informatie. Zij zeggen in hun D.E.A. activiteiten noch in het algemeen de publiciteit te zoeken (zij verwijzen zondig altijd naar de bevoegde instanties van het gastland), noch in het bijzonder m.b.t. het eventueel oprichten van een bureau hier te lande.

De status van eventueel in Nederland gestationeerde ambtenaren be-
noeft niet persé diplomatiek te zijn; wel zullen zij over een diploma-
tiek paspoort beschikken.

Met de Military Police (Customs) worden, in aanmerking genomen dat de "klanten" verschillend zijn, contacten onderhouden.

3. Afspraken.

Met de Amerikanen wordt afgesproken dat, mochten er door de Nederlandse regering geen bezwaren geuit worden tegen de oprichting van het D.E.A.-office, de C.R.I. door de D.E.A. ambtenaren op de hoogte gesteld wordt van elk contact, dat dit bureau onderhoudt met de politie. Tevens zal als voorwaarde gesteld worden dat er periodiek overleg plaats vindt tussen D.E.A.-Nederland en de C.R.I.

4. Terslotte is nog, na het vertrek van de gasten, besloten dat alvorens de bij de Amerikaanse Ambassade te stationeren D.E.A. ambtenaren hun werkzaamheden beginnen, zij contact zullen opremen met de C.R.I., met wie duidelijke werkafspraken gemaakt zullen worden. O.m. over het periodiek overleg, het uitwisselen van gegevens, het leggen van contacten met de diverse politiekorpsen, etc.. Naast deze voorwaarden zullen in de brief aan Buiza, waarin het groene licht gegeven zal worden, toch ook genoemd worden de voorwaarden zoals die gesteld zijn aan de stationering van de AM. Police Customs; tevens zal gerefereerd worden aan het in deze vergadering besprokene.

afgehandeld
4. ~~afgehandeld~~ 1974/

Mr. Olan

i.a.a. J. van der Meer C.C.I

20-1-74

Aanmelding bij notitie dd. 22 januari 1974 betreffende: Oprichting "Drug Enforcement Administration"-afdeling bij de Am. Amb. te Den Haag.

De heer [] van Financiën heeft nog mee dat hij zijn licht had opgestoken bij de heer [] van de F.I.O.D..

De F.I.O.D. heeft inderdaad intensief contact met het Brussels kantoor van de D.E.A. (Mr. [] zowel telefonisch als schriftelijk. Bovendien komt de heer [] wel op bezoek. Ook met zijn chef, [], is er contact.

De contacten, die door de F.I.O.D. op hoge prijs worden gesteld, betreffen voornamelijk het uitwisselen van gegevens; waarbij sprake is van een éénrichtingsverkeer - [] heeft vanwege de meeste informatie. De informatie betreft vooral scheepsbewegingen, d.w.z. inlichtingen over verdachte schepen op weg naar een haven in West-Europa (dus uitsluitend invoergegevens).

De heer [] is op de hoogte van de contacten van de G.R.I. en van de Amsterdamse politie met de heer []

Voorts zijn er regelmatige contacten tussen de F.I.O.D. en de 42ste Military Police Group (Customs) te Heidelberg, en met de van dit onderdeel in Nederland gestationeerde ambtenaren.

28 januari 1974 []

28 JAN. 1974

Betreft: Oprichting "Drug Enforcement Administration"-afdeling bij de Am. Amb. te Den Haag.

10.2.E

N.a.v. de nota van de Amerikaanse Ambassade over de oprichting van een D.E.A.-afdeling bij de ambassade te Den Haag, vond op 22 januari 1974 een bespreking plaats tussen de heren Oranje, [redacted]

A. De nota roept een aantal vraagpunten op:

1. Staat het verzoek van de Am Amb. op zich zelf of hebben meer landen een dergelijk verzoek gekregen. Het laatste lijkt waarschijnlijk: zie een citaat uit een statement van de president van de V.S. dd. 27 nov. 1973: "third, increased attention must and will be given to adapting our international narcotics control efforts to deal with the new patterns for smuggling drugs that will inevitably emerge as existing smuggling routes into this country are cut off. I have directed our ambassadors abroad to move vigorously on this front."
2. Welke Nederlandse belangen kunnen met de oprichting van de D.E.A.-afdeling gebaat zijn en welke Amerikaanse belangen.
3. Kunnen de voorgestelde activiteiten niet vanuit het kantoor te Brussel van de D.E.A.-afdeling Parijs ontplooid worden.
4. Wat zijn tot nu toe de activiteiten vanuit Brussel geweest; met welke Nederlandse instanties zijn en worden contacten onderhouden; wat zijn de bevindingen tot nu toe.
5. De onder de punten a) t/m d) van de nota genoemde activiteiten lijken niet al te duidelijk. Wenselijk zou zijn dat van Amerikaanse zijde opheldering gegeven wordt vanuit welke verwachtingen de oprichting van een D.E.A.-afdeling in Nederland voorgesteld wordt en hoe deze afdeling zou gaan werken en i.h.b. hoe zij zich voorstellen de contacten te onderhouden met de "appropriate" of de "official Netherlands agencies".
In dit verband is het dienstig te citeren uit een brief van de Minister van Justitie aan zijn ambtgenoot van Buiza dd. 29 maart 1973 betr. Amerikaans verzoek om medewerking bij de bestrijding van de handel in verdovende middelen: "Daarom heb ik tot uitdrukking gebracht dat de organisatie en techniek van de hier bedoelde opsporing nader door experts zullen worden bestudeerd. Dit geschiedt bij voorrang en tevens in internationale samenwerking door verbetering van de uitwisseling en vergelijking van de ter beschikking komende gegevens. Ik heb daarbij, en herhaal dit bij deze gaarne, benadrukt dat voor Nederland deze internationale contacten slechts kunnen lopen via de C.R.I.".
6. Welke status moet aan een afspraak als deze tussen de Nederl. regering en de Am Amb. worden toegekend.
7. Mocht er min of meer een afspraak gemaakt worden dan zijn strikte richtlijnen omtrent wapenbezit en executieve bevoegdheden (of liever de ontkenning daarvan) noodzakelijk.

- B. De heer [] zal bij de Douane-recherche informeren naar contacten met het Brusselse kantoor van de D.E.A.-afdeling te Parijs.

De heer [] zal informatie inwinnen naar de activiteiten van het Brusselse D.E.A.-kantoor in België; en tevens naar de contacten etc. tussen de Amsterdamse politie en de D.E.A.

10.2.E

- C. Afgesproken wordt dat de Amerikaanse Ambassade om nadere inlichtingen verzocht zal worden. Hiertoe is een bespreking vastgesteld op 30 januari 1974, 10.00 uur op de kamer van de heer Oranje. Ook de heer Simons van Buiza zal aanwezig zijn.

22 januari 1974/ []

MINISTERIE VAN JUSTITIE
SECRETARIS-GENERAAL

'S-GRAVENHAGE, 23 januari 1974
PLEIN 2b

No. 28

betr. sectie drugopsporingsdienst

De heer mr. L. Oranje,

X intern - 22 jan -
in via Bureau justit
prijzen 2 maanden
naar de 1e afdeling
in de Afdeling
Lange Lantare wijk
onder kring.

Een ambassaderaad van de Amerikaanse Ambassade vroeg mij heden^x per telefoon te bevorderen, dat de ambassadeur op korte termijn een antwoord van Justitie tegemoet kan zien op het verzoek om hier te lande een sectie van de drugopsporingsdienst te vestigen. Naar ik meen is de zaak bij u in behandeling. Maar het kan ook zijn dat de directeur-generaal, hoofd van de directie politie, er mee bezig is. In dat geval wilt u wel met deze, naar ik aanneem, contact opnemen?

De Secretaris-Generaal,

10.2.E

Hr. Simons gaf door dat de volgende Amerikanen
bij de bespreking van 30 jan. 10.00 uur aanwezig
zullen zijn:

- Amerikaanse Ambassade

Drug enforcement bureau Parijs

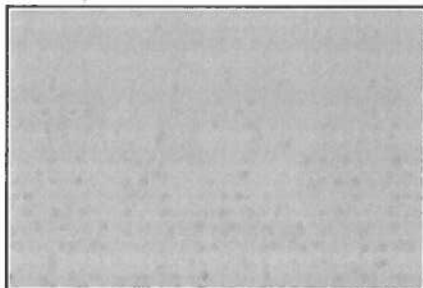
idem

Brussel

en misschien ook nog d. Am. Ambassade.

En natuurlijk Hr. Simons ook.

10.2.E

P.v.V. 23/1

Hr. Simons gaf door dat de volgende Amerikanen
bij de bespreking van 30 jan. 10.00 uur aanwezig
zullen zijn:

- Amerikaanse Ambassade

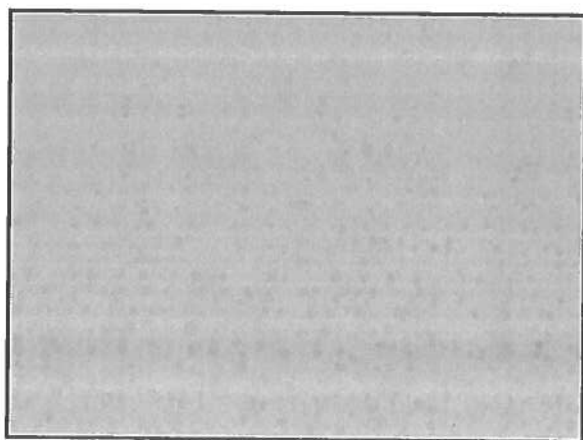
Drug enforcement bureau Parijs

idem

Brussel

en misschien ook nog v.d.Am.Ambassade.

En natuurlijk Hr. Simons ook.

P.v.V. 23/1

C23

Fotokopie spoedhalve reeds naar
de afdeling ~~...~~ gezonden.

10.2.E

MIN. VAN JUSTITIE

7 JAN. 1974

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 — 'S-GRAVENHAGE — TEL. 614941

Doss. A 73/561
3 JAN. 1974
No. 274/049

Aan de Heer Minister van Justitie
te
's-Gravenhage.

SE C E D

Dienstonderdeel: Directie Algemene Zaken

Datum: 3 januari 1974!

Onderwerp: Oprichting "Drug Enforcement
Administration"-afdeling bij
Amerikaanse Ambassade te 's-Gravenhage.

Kenmerk: LAZ-2713

Met verwijzing naar mijn schrijven, de dato 4 december
1973, No. LAZ-257199, inzake het in hoofde dezes genoemde
onderwerp, hope ik U verzoker de beantwoording hiervan
zoveel mogelijk te willen doen verspoedigen, aangezien de
Amerikaanse Ambassade mij ophef om uitsluitel' verzocht.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN.
Voor de Minister,
De Chef der Directie Algemene Zaken,

10.2.E

(R. P. Sison)

C24

10.2.E

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 — 'S-GRAVENHAGE — TEL. 614941

De Onderafdeling Post- en Archiefzaken
verstreckt deze kopie ter informatie

aan *St. en St. notit.*

Het origineel is gebracht op de agenda
van *St. en St. notit.*

Aan de Heer Minister van Buitenlandse Zaken
te
's-Gravenhage.

Dienstonderdeel: Directie Algemene Zaken

Datum: 3 januari 1974

Onderwerp: Oprichting " Drug Enforcement
Administration "-afdeling bij
Amerikaanse Ambassade te 's-Gravenhage.

Kenmerk: DAZ-2713

Doss.	A 73/561
	- 7 JAN 1974
No.	274/34049

Met verwijzing naar mijn schrijven, de d.d. 4 december 1973, No. DAZ-257199, drukt het in hoofdte taken van de onderwerp, nog ik U verzoeken de beantwoording hiervan zoveel mogelijk te willen doen bespoedigen, aangezien de Amerikaanse Ambassade mij opnieuw om uitsluitsel verzocht.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN.
Voor de Minister,
De Chef der Directie Algemene Zaken,

10.2.E

(Mr. F. Simons)

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PLEIN 23 — 'S-GRAVENHAGE — TEL. 614941

Handwritten note: Bureau van Buitenlandse Zaken, afd. 12, 14/12/73*Handwritten:* 11/12

Doss. A 73 / 56
14 DEC. 1973
No. 273 / 2206

Ran de Heer Minister
van Justitie
te
's-Gravenhage.

Handwritten: 12/12*Handwritten notes:*
Bijz. v.w.
i. b. v.w.
met Hen
Boudry
St.
7*Handwritten:* 73/2198*Handwritten:* in k. g. v. v. w.*Handwritten:* 273

Dienstonderdeel: Directie Algemene Zaken.

Datum: 4 december 1973.

Onderwerp: Oprichting "Drug Enforcement
Administration"-afdeling bij
Amerikaanse Ambassade te 's-Gravenhage.

Kenmerk: DAZ-257199.

./.

Ik heb de eer U hiernaevens afschrift te doen toekomen van een nota van de Amerikaanse Ambassade hier ter stede, de dato 19 november 1973, No. 59, inzake het in hoofde dezes genoemde onderwerp, naar de inhoud waarvan ik mij, ter bekräfting, verwijzing moge veroorloven.

Naar ook te Brussel, te Parijs en te Bonn reeds bureaux van de "Drug Enforcement Administration" zijn gevestigd, en het voornemen bestaat, het in Nederland werkzame bureau bij de Amerikaanse Ambassade alhier onder te brengen, wil het mij voorkomen, dat tegen de oprichting ook in Nederland van een dergelijk bureau, moeilijk bezwaar kan worden gemaakt, temeer daar het beoogde doel is tot een nog nauwere samenwerking te komen bij de bestrijding van de handel in heroïne en aanverwante zware narcotica.

Gezien het feit, dat door de Nederlandse regering eveneens werd ingestemd met de plaatsing van in totaal een vijftal leden van de "U.S. Army Military Police (Customs) personnel" resp. te Soesterberg, te Schinnen en te Rotterdam, zal wellicht nog enige nadere informatie dienen te worden gevraagd omtrent de coördinatie met betrekking tot de werkzaamheden van enerzijds deze militaire functionarissen en anderzijds de functie van het "DAI"-bureau.

- 2 -

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

kenmerk: DIZ-257199

datum: 4 december 1973

blad: 2

Gaarne zal ik, kan het zijn spoedig, van U vernemen wat of terzake aan de Amerikaanse Ambassade kan worden geantwoord.

Men gelijkluidend schrijven doe ik toekomen aan onze Ambtgenoot van Financiën, terwijl afschriften dezes worden gezonden aan onze Ambtgenoten van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN
Voor de Minister,
De Chef der Directie Algemene Zaken,

10.2.E

(Mr F. Simons)

19 NOV. 1973

157/77

/21

No. 59

The Embassy of the United States of America presents its compliments to the Royal Netherlands Ministry of Foreign Affairs and has the honor to propose the establishment in the Netherlands of a small field office of the Drug Enforcement Administration (DEA).

The Drug Enforcement Administration came into existence on July 1, 1973 as a result of a reorganization of United States agencies concerned with drug law enforcement activities and activities aimed at controlling the international flow of illicit narcotics and dangerous drugs. The Drug Enforcement Administration absorbed the personnel and all functions of (a) the Bureau of Narcotics and Dangerous Drugs; (b) the Office of Drug Abuse Law Enforcement; (c) the Office of National Narcotics Intelligence. It also absorbed those functions of the Bureau of Customs pertaining to drug investigations and intelligence.

In keeping with the determination of the United States Government and other governments to curtail the illicit international flow of narcotics to the United States from abroad, the United States Government has sought and received approval from numerous foreign governments for the establishment of DEA offices in their territories. At present, about 150 DEA officers are posted outside the United States including in France, Belgium, the Federal Republic of Germany, Italy, Spain, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and elsewhere in the world.

The United States Government judges that, while the numerous efforts in the field of illicit narcotics control have begun to yield some fruits, the threat of the illicit and massive international

convinced that continued and even greater efforts are required in order to prevent the traffickers of illicit narcotics and dangerous drugs -- whose efforts to thwart international cooperation in narcotics control remain unabated -- from plying their vicious trade among our populations, with tragic and costly results.

It is in this spirit that the Embassy has been directed to propose the establishment in the Netherlands of an office of the Drug Enforcement Administration, to be staffed by not more than two DEA officers and one clerical assistant. The Embassy would propose that the DEA office be established under the direct supervision of the Embassy and as part of the Embassy organization.

The functions of the DEA representatives in the Netherlands would be limited to:

a) Facilitating coordination of activities and direct communication with appropriate Netherlands agencies, especially in cases involving international heroin traffic, which is DEA's primary concern outside the United States;

b) Exchanging with appropriate Netherlands agencies information on international criminal activities in the area of illicit drugs; discussing trends in international traffic, problems and techniques of investigation, and providing liaison with DEA and other sources on requests for information from outside the Netherlands;

c) Responding to requests from official Netherlands agencies for criminal intelligence, or for advice on professional questions such as detection and investigation techniques, training methods, etc.;

d) Collaborating with appropriate law enforcement agencies in the Netherlands on investigations concerning illicit international traffic of drugs and holding, when appropriate, timely direct consultations with appropriate Netherlands agencies, on matters of common interest.

Establishment of the DEA office would avoid the need for frequent travel by DEA officers located elsewhere in Europe who visit the Netherlands to consult with Netherlands enforcement officials or the Embassy on matters of common interest.

The representatives of the Drug Enforcement Administration would not engage in any activities within the exclusive domain of Netherlands agencies and would not involve themselves in matters of purely domestic concern to the Netherlands. In responding to inquiries from the press or the public, DEA representatives would assure coordination with relevant Netherlands agencies so as to avoid statements that may be inconsistent with the wishes or policy of the Royal Government of the Netherlands.

In view of the common interest of the governments of the Netherlands and the United States to combat the scourge of narcotics trafficking with all available means, the Embassy hopes that Netherlands authorities will accept the proposal for a small DEA field office.

The Embassy of the United States of America renews to the Royal Netherlands Ministry of Foreign Affairs the assurances of its highest consideration.

CRT

Embassy of the United States of America

November 19, 1973

C27

10.2.E

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
THE HAGUE

OFFICE OF THE AMBASSADOR

December 7, 1973

His Excellency
Andreas A.M. van Agt
Minister of Justice
The Hague

Dear Mr. Minister:

You will recall that during my call on you on November 6 I mentioned to you our desire to establish a small field office of the Drug Enforcement Administration (DEA) in the Netherlands. At that time I promised I would furnish you details of the proposed activities of the office, which would be under my supervision.

I have just returned from a trip to the United States and am pleased to enclose herewith a copy of our formal proposal to the Ministry of Foreign Affairs concerning the establishment of such an office. The attached copy of our note defines the proposed functions of the DEA office.

Warmest regards.

Sincerely,

10.2.E

Kingdon Gould, Jr.

Encl: Copy of Note No. 59

No. 59

The Embassy of the United States of America presents its compliments to the Royal Netherlands Ministry of Foreign Affairs and has the honor to propose the establishment in the Netherlands of a small field office of the Drug Enforcement Administration (DEA).

The Drug Enforcement Administration came into existence on July 1, 1973 as a result of a reorganization of United States agencies concerned with drug law enforcement activities and activities aimed at controlling the international flow of illicit narcotics and dangerous drugs. The Drug Enforcement Administration absorbed the personnel and all functions of (a) the Bureau of Narcotics and Dangerous Drugs; (b) the Office of Drug Abuse Law Enforcement; (c) the Office of National Narcotics Intelligence. It also absorbed those functions of the Bureau of Customs pertaining to drug investigations and intelligence.

In keeping with the determination of the United States Government and other governments to curtail the illicit international flow of narcotics to the United States from abroad, the United States Government has sought and received approval from numerous foreign governments for the establishment of DEA offices in their territories. At present, about 150 DEA officers are posted outside the United States including in France, Belgium, the Federal Republic of Germany, Italy, Spain, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and elsewhere in the world.

The United States Government judges that, while the numerous efforts in the field of illicit narcotics control have begun to yield some fruits, the threat of the illicit and massive international flow of narcotics has not diminished. U. S. authorities are

convinced that continued and even greater efforts are required in order to prevent the traffickers of illicit narcotics and dangerous drugs -- whose efforts to thwart international cooperation in narcotics control remain unabated -- from plying their vicious trade among our populations, with tragic and costly results.

It is in this spirit that the Embassy has been directed to propose the establishment in the Netherlands of an office of the Drug Enforcement Administration, to be staffed by not more than two DEA officers and one clerical assistant. The Embassy would propose that the DEA office be established under the direct supervision of the Embassy and as part of the Embassy organization.

The functions of the DEA representatives in the Netherlands would be limited to:

- a) Facilitating coordination of activities and direct communication with appropriate Netherlands agencies, especially in cases involving international heroin traffic, which is DEA's primary concern outside the United States;
- b) Exchanging with appropriate Netherlands agencies information on international criminal activities in the area of illicit drugs; discussing trends in international traffic, problems and techniques of investigation, and providing liaison with DEA and other sources on requests for information from outside the Netherlands;
- c) Responding to requests from official Netherlands agencies for criminal intelligence, or for advice on professional questions such as detection and investigation techniques, training methods, etc.;
- d) Collaborating with appropriate law enforcement agencies in the Netherlands on investigations concerning illicit international traffic of drugs and holding, when appropriate, timely direct consultations with appropriate Netherlands agencies, on matters of common interest.

Establishment of the DEA office would avoid the need for frequent travel by DEA officers located elsewhere in Europe who visit the Netherlands to consult with Netherlands enforcement officials or the Embassy on matters of common interest.

The representatives of the Drug Enforcement Administration would not engage in any activities within the exclusive domain of Netherlands agencies and would not involve themselves in matters of purely domestic concern to the Netherlands. In responding to inquiries from the press or the public, DEA representatives would assure coordination with relevant Netherlands agencies so as to avoid statements that may be inconsistent with the wishes or policy of the Royal Government of the Netherlands.

In view of the common interest of the governments of the Netherlands and the United States to combat the scourge of narcotics trafficking with all available means, the Embassy hopes that Netherlands authorities will accept the proposal for a small DEA field office.

The Embassy of the United States of America renews to the Royal Netherlands Ministry of Foreign Affairs the assurances of its highest consideration.

Embassy of the United States of America

November 19, 1973

ECON/RLMarin:ljf

Clearance: DCM/CRTanguy
POL/RBurns
ADMIN/SPinckney

INTERPOL DEN HAAG

Mr. R. A. Schalkeling

Mr. Schalkeling
He was seen
and heard.

Ames!

10/14

McCrackin, Helen Spraker

De heer. McCrackin!
Verhele wij dat de Amerikanen
Aanvallen willen van het
Bureau van Guy van het
Amsterdam met worden
De hi 13. Zal om raadsplegen. Ten
ook op BVD geneen. Ten
me niet allen over

Aangeboden door het
Hoofd Bureau Interpol,
Raamweg 47,
s-Gravenhage.

10/13

11.

MINISTER
VAN
JUSTITIE

openbaar

DOSSIER

Aan de Staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

Den Haag, 3 januari 1995

Beste Jacob,

Hierbij stuur ik je in kopie een verslag en besluitenlijst van de bespreking die wij op 2 december jongstleden hebben gehouden over het drugbeleid.

De geannoteerde agenda aan de hand waarvan wij hebben vergaderd, is volledigheidshalve in kopie als bijlage meegestuurd.

Wim

MINISTER
VAN
JUSTITIE

Aan de Minister van
Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Postbus 5406
2280 HK RIJSWIJK

Den Haag, 3 januari 1995

Beste Ede,

Hierbij stuur ik je in kopie een verslag en besluitenlijst van de bespreking die wij op 2 december jongstleden hebben gehouden over het drugbeleid.

De geannoteerde agenda aan de hand waarvan wij hebben vergaderd, is volledigheidshalve in kopie als bijlage meegestuurd.

(CONCEPT MINUUT)

 MINISTERIE VAN JUSTITIE, onderdeel:
 Directoraat-Generaal Politie en Criminaliteitsbestrijding
 Directie Staats- en Strafrecht

 Bijzondere behandeling
☒ Spoed o documenteren
 o uit voor

resumtlenr.

001 / 95

ontworpen door

tel.

kamer

6914

H1043

ondertekenaar

Minister

Exhibitumnummer en -
datum

datum uitgaande brief

3-1-95

eigen initiatief

nummer uitgaande brief

475517/295

dossiernummer

Agul/297/457106

paraaf in hiërarchische lijn

eindp.

typ.
3/1

F

exped.

ontvangen D & R

TLC 3/1

5.1

coll.

TVC H1015

Exp.

03 JAN. 1995

5-1-95

kopie:

visie vooraf aan (paraferen en dateren):

aant.

brief

naam

kamer

naam

kamer

paraaf dd.

1

H1043

1.

2.

3.

4.

5.

6.

afschrift

o ja

o nee

Onderwerp:

Verslag bespreking drugbeleid.

aant.

brief

naam

kamer

Meezenden:

☒ met I en II: P&A formulier

Overige aanwijzingen:

 Betreft i.c. het d.m.v. Amice brieven verzenden van het
 verslag van een bespreking over het drugbeleid door de MvJ
 aan haar collega bewindslieden van BiZa en VWS.

♥ visie achteraf

Toelichting op het concept:

Betreft toezending van aan opmerkingen wnd. Hoofd DSS aangepast verslag bespreking drugbeleid aan uw collega bewindslieden van VWS en BiZa. E.e.a. heeft helaas enige vertraging ondervonden. Ambtelijk VWS heeft met de concept-tekst van het verslag ingestemd.

<? Hoero?

Prima veld.

Gaan de voorbereidingen naar vens
 of lopen die ook vertraging op?

Nee toch?

J. 54

 DGEI
 nr. 2 3/1

I

Aan de Staatssecretaris van
Binnenlandse Zaken
Postbus 20011
2500 EA DEN HAAG

Den Haag, 3 januari 1995

Hierbij stuur ik je in kopie een verslag en besluitenlijst van de bespreking die wij op 2 december jongstleden hebben gehouden over het drugbeleid.

De geannoteerde agenda aan de hand waarvan wij hebben vergaderd, is volledigheidshalve in kopie als bijlage meegestuurd.

D5

openbaar

Aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
Postbus 5406
2280 HK Rijswijk

Den Haag,

Hierbij stuur ik je in kopie een verslag en besluitenlijst van de bespreking die wij op 2 december jongstleden hebben gehouden over het drugbeleid.
De geannoteerde agenda aan de hand waarvan wij hebben vergaderd, is volledigheidshalve in kopie als bijlage meegestuurd.

D6

Speed.

Concipiënt: [redacted]

10.2.E

Telefoon: 6914 Kamer: H 1043

Ondertekenaar: [redacted] SG

Minister

Info-kopieën: Ja, H 1043

Dossiernummer: eigen initiatief

Exhibitum:

Onderwerp: verslag bespreking drugbeleid

Visie vooraf:

Visie achteraf: Ja, H1043

Meezenden: zie formulier P en A

Overige aanwijzingen: Zie floppy A onder 2 verslag Min

→ meer 90 klauw papier

betreft i.c. het d.m.v. Amice brieven verzenden van het verslag van een bespreking over het drugbeleid door de MvJ aan haar collega bewindsliden van BiZa en VVS.

Toelichting:

Betreft toezending van aan opmerkingen wvd. Hoofd DSS aangepast verslag bespreking drugbeleid aan uw collega bewindsliden van VVS en BiZa. E.e.a. heeft helaas enige vertraging ondervonden. Ambtelijk VVS heeft met de concept-tekst van het verslag ingestemd.

Aan de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Den Haag,

Hierbij stuur ik je in kopie een verslag en besluitenlijst van de bespreking die wij op 2 december jongstleden hebben gehouden over het drugbeleid.
De geannoteerde agenda aan de hand waarvan wij hebben vergaderd, is volledigheidshalve in kopie als bijlage meegestuurd.

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Politie en Criminaliteitsbestrijding
Directie Staats- en Strafrecht

Postadres Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan het Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport
Prof. dr. B. Sangster,
Directeur-Generaal van de Volksgezondheid
Postbus 3008
2280 MK RIJSWIJK

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 33
Telex 34554 mvj nl

Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Onderwerp

10.2.E

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden

GVC/94-4397
verantwoordelijkheden Justitie/WVC

In antwoord op uw brief van 19 augustus 1994, kenmerk GVC/944397 onderwerp verantwoordelijkheden Justitie/WVC bericht ik u hierbij nader over het onderdeel drugbeleid.

In een afzonderlijke brief zal nader worden ingegaan op de door u gemaakte opmerkingen ten aanzien van het onderdeel medische ethiek en patiëntenrechten.

In bovengenoemde brief ^{formuleert} ~~schuurt u mij~~ een aantal voorstellen ^{over} ~~inzake~~ de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen ^{uw departement en het departement van} ~~uw departement en het departement van~~ Justitie. Mijn reactie hierop luidt als volgt.

De complexiteit van het Nederlandse drugbeleid en de daarmee gepaard gaande beleidsverantwoordelijkheden ^{maakt} ~~maken~~ dat ik voorstel om op korte termijn een bewindsliedenoverleg te entameren tussen de ministers van VWS en Justitie om nader met elkaar van gedachten te wisselen over de aanpak van het drugbeleid in Nederland en de daarbij te hanteren toedeling van verantwoordelijkheden. ^{Tijdens dit overleg kunnen dan onder meer de reeds door u aangehaalde punten naar voren worden gebracht.} ~~Tijdens dit overleg kunnen dan onder meer de reeds door u aangehaalde punten naar voren worden gebracht.~~

Naast het houden van een bewindsliedenoverleg lijkt het mij raadzaam om te komen tot een periodiek overleg op gepast ambtelijk niveau tussen de departementen van VWS, Justitie, Buitenlandse Zaken en Binnenlandse Zaken. Het overgaan tot het voeren van een dergelijk overleg moet naar mijn mening ook aan de orde worden gesteld tijdens voornoemd bewindsliedenoverleg.

Graag verneem ik op korte termijn uw reactie op mijn hierboven weergegeven voorstel.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
De Secretaris-Generaal,

J.J.H. Suyver

*1
Zijn v. d. d. d. d.*

*F. Het is mij veel
waerd zijn
competentie
kunnen onze
ministerie uit de
wereld te helpen
en nu de toekomst
te voorkomen.*

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Politie en Criminaliteitsbestrijding
Directie Staats- en Strafrecht

Postadres Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan het Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport
Prof. dr. B. Sangster,
Directeur-Generaal van de Volksgezondheid
Postbus 3008
2280 MK RIJSWIJK

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 33
Teleex 34554 mvj nl

Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Onderwerp

10.2.E

*
*

GVC/94-4397
verantwoordelijkheden Justitie/WVC

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.

In antwoord op uw brief van 19 augustus 1994, kenmerk GVC/944397 onderwerp verantwoordelijkheden Justitie/WVC bericht ik u hierbij nader over het onderdeel drugbeleid.

In een afzonderlijke brief zal nader worden ingegaan op de door u gemaakte opmerkingen ten aanzien van het onderdeel medische ethiek en patiëntenrechten.

In bovengenoemde brief formuleert u een aantal voorstellen over de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen onze beide departementen. Mijn reactie hierop luidt als volgt.

De complexiteit van het Nederlandse drugbeleid en de daarmee gepaard gaande beleidsverantwoordelijkheden zijn van dien aard dat ik voorstel om op korte termijn een bewindsliedenoverleg te entameren tussen de ministers van VWS en Justitie om nader met elkaar van gedachten te wisselen over de aanpak van het drugbeleid in Nederland en de daarbij te hanteren toedeling van verantwoordelijkheden. Het zou mij veel waard zijn competentie geschillen tussen onze ministeries uit de wereld te helpen en voor de toekomst te voorkomen.

Naast het houden van een bewindsliedenoverleg lijkt het mij raadzaam om te komen tot een periodiek overleg op gepast ambtelijk niveau tussen de departementen van VWS, Justitie, Buitenlandse Zaken en Binnenlandse Zaken. Het overgaan tot het voeren van een dergelijk overleg moet naar mijn mening ook aan de orde worden gesteld tijdens voornoemd bewindsliedenoverleg.

Graag verneem ik op korte termijn uw reactie op mijn hierboven weergegeven voorstel.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
De Secretaris-Generaal,

J.J.H. Suyver

D10

(CONCEPT MINUUT)
 MINISTERIE VAN JUSTITIE, onderdeel:
 Directoraat-Generaal Politie en Criminaliteitsbestrijding
 Directie Staats- en Strafrecht

Bijzondere behandeling
 o Spoed o documenteren
 o uit voor

resumtlenr.
 099/94

Exhibitumnummer en -
 datum

94/457110
 14-09-1994

datum uitgaande brief

nummer uitgaande brief

dossiernummer

A94/4297/457106

ontworpen door

tel.

kamer

ondertekenaar

SG

paraaf in hiërarchische lijn

eindp.

typ.
 27/8

B

exped.

ontvangen D & R

coll.

TVC

kopie:

visie vooraf aan (paraferen en dateren):

aant.

brief

naam

kamer

naam

kamer

paraaf dd.

1

H1043

1. DGEI

2. mw. Pols (DV)

3.

4.

5.

6.

L211

LS 3/10

afschrift o ja

o nee

Onderwerp:

brief VWS inzake verantwoordelijkheden Justitie/
 WVC

aant.

brief

naam

kamer

Moezenden:

Overige aanwijzingen:

Visie achteraf: Ja, ☐

toelichting bij het concept:

Betreft beantwoording van brief DG bij VWS aan mr. Buyver over de verantwoordelijkheden van Justitie en WVC inzake onder meer het drugbeleid. In de brief van WVC wordt tevens gesproken over medische ethiek en patiëntenrechten maar het lijkt mij na overleg met wetgeving Privaatrecht, beter om deze twee onderwerpen afzonderlijk te behandelen. ☐ van wetgeving Privaatrecht deelde mee dat telefonisch met VWS reeds contact is gelegd en dat is afgesproken dat er geen inhoudelijke schriftelijke reactie zou volgen op de onderwerpen die privaatrecht regaderen.

Ik kan niet overzien of er t.a.v. het onderwerp drugs ook een dergelijk telefoongesprek is geweest. Zo niet dan stel ik voor om t.a.v. het onderwerp drugs wel een korte brief aan VWS te sturen waarin overigens alleen maar procedurele zaken worden opgenomen. Inhoudelijk op de brief reageren lijkt niet gewenst en dient tijdens een gesprek van beide bewindslieden aangekaart te worden. Voorgesteld wordt daarom aan VWS om, conform het advies van DGEI op korte termijn een bewindsliedenoverleg te entameren. Tijdens dit overleg waar onder meer de door VWS aangehaalde punten aan de orde kunnen komen, moeten m.i. ook andere punten inzake het drugbeleid worden besproken. Een aanzet tot de te bespreken punten vindt u in bijgaande nota. Zodra er positief bericht van de zijde van VWS komt zal dezerzijds zo gewenst een datum voor het overleg bepaald worden.

DGEI
 4-10-94
 HP/29/9/12

Justitie

DDS 460114

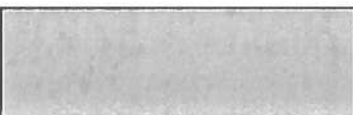
Nota

Heer S-G
d.t.v. DGEI
DGPC, wnd.
Hoofd DSS, wnd

ant. kan relatief tot het misstande...
overig worden besloten; dan is deze
brief niet nodig

2/10 - 1/11

van
Doorkiesnummer(s)
Datum
Bijlage(n)
Onderwerp

10.2.E

27 september 1994

2

verantwoordelijkheden Ju/VWS inzake drugbeleid (brief
VWS d.d. 19-8-'94 aan S-G Justitie)

Gevraagde beslissing:

- In te stemmen met bijgaande concept-brief aan VWS
waarin wordt aangekondigd:
 - * bewindslidenoverleg op korte termijn
 - * periodiek overleg op ambtelijk hoog niveau tussen
VWS, Ju, BiZa, Ruiza.

Samenvatting:

Deze nota is bedoeld om de Ju. reactie inzake het
drugbeleid naar aanleiding van de brief van VWS over
verantwoordelijkheden Justitie/VWS te onderbouwen.
Naast de concept-brief aan VWS worden hieronder een
aantal punten aangedragen, die naar mijn mening
onderwerp van gesprek zouden moeten zijn tijdens het
te ontamenen gesprek tussen de bewindsliden.

Algemeen:

In de brief van VWS gaat men in op de verdeling van
verantwoordelijkheden inzake het drugbeleid tussen Ju
en VWS. Met een aantal punten kan ik het eens zijn met
het merendeel echter niet.

Enkele opmerkingen zijn:

- Wat is de reden voor VWS om de verdeling van
verantwoordelijkheden aan de orde te stellen? In de
portefeuilles op dit terrein is immers geen
verandering gekomen en tijdens het drugdebat in de
Tweede Kamer begin 1993 zijn de uitgangspunten van het
beleid nog eens breed ondersteund;
- VWS is en blijft eerst verantwoordelijke voor
preventie- en zorgbeleid;

Memo

Aan DSS
 Van 10.2.E
 Doorkiesnummer(s)
 Datum 23 augustus 1994
 Onderwerp verantwoordelijkheden WVC/Justitie inzake het drugsbeleid (brief WVC van 19/8 aan Suyver).

Het **uitgangspunt** van Volksgezondheid is dat de taakverdeling tussen de twee departementen ongewijzigd blijft: Volksgezondheid doet de legale kant, Justitie de illegale. Met dat uitgangspunt kunnen wij het eens zijn.

De **uitwerking** gaat verder: Volksgezondheid wil dat de uitgangspunten van vervolgingsbeleid (voorbeeld: coffeeshops) in overleg met Volksgezondheid worden geformuleerd.

Hierover het volgende: De eindverantwoordelijkheid voor het vervolgingsbeleid ligt bij de minister van Justitie. Zowel in de internationale verhoudingen als in de nationale (ten opzichte van het bestuur -burgemeesters- en de tweede kamer) is die eenduidige eindverantwoordelijkheid onmisbaar. Hetzelfde geldt in de spiegelbeeldsituatie: de eindverantwoordelijkheid voor de volksgezondheid ligt bij de betreffende minister. Is het nu de bedoeling dat Justitie en Volksgezondheid over en weer, inzake het vervolgingsbeleid en het handhavingsbeleid in de legale sfeer, in elkaars overleg betrokken worden?

Het lijkt noodzakelijk hierover helderheid te verkrijgen. Op het eerste gezicht lijkt verdergaande bemoeienis van Volksgezondheid met het vervolgingsbeleid ongewenst. Dit mede omdat Volksgezondheid standpunten inneemt die internationaal slecht vallen. Als ons vervolgingsbeleid conform die standpunten geformuleerd moet worden, wordt onze positie internationaal onhoudbaar.

Advies: het nederlands drugsbeleid is ambivalent, en mede daarom veel bekritiseerd, maar een werkelijke beleidswijziging naar legalisering of totaal verbod lijkt niet op komst. De ambivalentie zit ook verankerd in de huidige taakverdeling tussen Volksgezondheid en Justitie. Veranderingen in die taakverdeling zijn wel denkbaar, maar zouden uiterst behoedzaam tot stand moeten worden gebracht. De wijziging die Volksgezondheid nu voorstelt (vervolgingsbeleid wordt in overleg met Volksgezondheid geformuleerd) past niet in deze subtiële taakverdeling.

NB1: Het lijkt verstandig, gezien haar uitslatingen in dit verband, om dit onderwerp met de Minister zelf te bespreken.

10.2.E

NB2: is thans met vakantie en haar opvolger, begint pas in oktober.

- vervolgingsbeleid
- internat. aspect
- coffeeshops lokaal.
- in horeca

LSDW
 Loert

van Brummelen.

Aan: mr. Suyver

10.2.E

Van: [redacted] 25/8

11.1

Voor wat hier achter zit, verwijs ik kortheidshalve naar mijn overzichtnotitie op pagina 9 verhouding Ju-WVC.

De met een aangegeven alinea's zijn om die reden niet acceptabel. Uiteraard is WVC als enige bevoegd tot de afgifte van medische en wetenschappelijke verlopen en kan deze intrekken wanneer de daarin opgenomen voorwaarden worden overtreden; dat staat in de wet en hoeft dus niet nog eens op schrift te worden gesteld in een afspraak tussen bewindslieden. Wat WVC hier probeert te bereiken is een vrijgeleide wanneer Ju tot de ontdekking komt dat er verlopen worden verstrekt ten behoeve van de verkoop of teelt van in de wet opgenomen stoffen voor consumptieve doeleinden en dat kan toch nooit de bedoeling van de wetgever zijn geweest.

Hetzelfde geldt voor de controle op de coffeeshops; het OM doet niets anders dan uitvoeren wat de betrokken bewindslieden in de Kamer hebben afgesproken, zou het OM daarin te ver gaan, dan kan uiteraard de Minister van Ju daarop worden aangesproken, maar het OM heeft geen verantwoordingsplicht aan de Minister van Volksgezondheid.

Wat ik mis in de brief is de eigen verantwoordelijkheid van Ju bij de handhaving van de Opiumwet en dat is inhoudelijk wat anders dan de handhaving van een door WVC voorgeschreven beleid, te denken valt daarbij aan een verbod van WVC om tegen khat op te treden (in alle beleidsstukken staat deze verantwoordelijkheid wel correct omschreven).

Voorts mis ik de toch zeer belangrijke rol van BiZa die verder gaat dan de openbare orde aspecten waar het de decentralisatie van de verslavingszorg en de sociale vernieuwing betreft.

Tenslotte wordt niet gerept over de internationale coördinerende rol van DGEI binnen de EU. en de belangen van BuiZa.

Het lijkt mij daarom nuttig zoals ik ook aan het einde van de overzichtnotitie heb geadviseerd dat beide bewindslieden eens rustig om de tafel gaan zitten, alvorens dergelijke brieven worden geschreven die in mijn ogen zinloos zijn en alleen maar competentiestrijden oproepen in plaats van verantwoordelijkheden benadrukken.

Vy veldens S. voor:

1) op het King's Bureau
biedt overleg over de
in landelijke hand

2) nieuw overleg op het
aantrage van de
WVS, Ju, BuiZa, B.Za.

openbaar

D14

Mr. J.J.H. Suyver,
Secretaris-Generaal van het Ministerie van Justitie
Schedeldoekshaven 100
Postbus 20301
2500 EH 's-Gravenhage

Ons kenmerk
GVC/944397

Onderwerp
verantwoordelijkheden Justitie/WVC

Inlichtingen bij

Doorkiesnummer

Bijlage(n)

Rijswijk
19 augustus 1994

Uw brief

Jaarlijk verslag

ontv. 220894

822/1

In vervolg op ons telefonisch onderhoud, doe ik u hierbij de volgende voorstellen toekomen inzake de verdeling van verantwoordelijkheden tussen Volksgezondheid en Justitie. Het betreft de beleidsterreinen: drugbeleid en medische ethiek en patiëntenrechten.

Drugbeleid

Het drugbeleid in Nederland is ontwikkeld vanuit de optiek van gezondheidsbescherming. De Minister van Volksgezondheid is daarom verantwoordelijk voor de coördinatie van het drugbeleid van de regering. Het drugbeleid bestaat uit: het preventie- en zorgbeleid, wetgeving (Opiumwet) en de handhaving van de wetgeving.

Het preventie- en zorgbeleid is een eerste verantwoordelijkheid van de Minister van Volksgezondheid.

De Minister van Volksgezondheid is samen met de Minister van Justitie verantwoordelijk voor de Opiumwet. In verband met de coördinerende rol van de Minister van Volksgezondheid is deze de eerste ondertekenaar van de Opiumwet.

Wat de handhaving betreft is de Minister van Volksgezondheid verantwoordelijk voor de legale aspecten van de Opiumwet, zoals de controle van de legale produktie en de medische en wetenschappelijke aanwending van de in de wet genoemde middelen.

De Minister van Justitie is verantwoordelijk voor de illegale aspecten van de Opiumwet, die betrekking hebben op het opsporings- en strafvorderingsbeleid inzake Opiumwetdelicten.

MINISTERIE VAN JUSTITIE
DIRECTEUR-GENERAAL
BELAST MET EUROPESE ZAKEN
EN IMMIGRATIE-AANGELEGENHEDEN

10.2.C/10.2.G/10.2.E

Aan Ministerie van Buitenlandse Zaken
t.a.v. mr. J.G.S.T.M. van Hellenberg Hubar,
plv. Secretaris-Generaal
Postbus 20061
2500 EB DEN HAAG

Den Haag, 20 februari 1995

Cher,

Als reactie op code pari022/3005 van de Ambassade van Parijs d.d. 30-1-1995 stel ik U de volgende tekst voor:

In het kader van de afspraak van MP Kok met Premier Balladur in oktober 1994, heeft op 2 februari 1995 tussen de voorzitter van het Hazeldonkoverleg (justitie NL) en de contactmagistraat te Parijs overleg plaats gevonden met de Franse Hazeldonkdelegatieleider en de procureur-generaal van Douai.

De brieven van de Procureur Général van het Hof in Douai en de Directeur Général de la Police Nationale zijn daarbij aan de orde geweest.

Ten aanzien van de gememoreerde voorstellen bericht ik als volgt:

- De verbetering van de gang van zaken bij de uitvoering van rogatoire commissies wordt, mede in verband met in NL lopend onderzoek naar de werklust met betrekking tot internationale rechtshulp, aangepakt.

- Verbetering van uitwisseling van informatie.

Besproken is, dat evaluatie nodig is met betrekking tot de huidige gang van zaken. Alle gegevens van aangehouden drugtouristen en in verband daarmee gesignaleerde voertuigen worden reeds doorgegeven aan de Police Nationale (OCRTIS).

In Nederland is het tijdsbeslag dat met overdracht van een strafzaak is gemoeid aanzienlijk teruggebracht. Nog niet duidelijk is, wat er in Frankrijk met deze zaken is gedaan. Op beide punten is informatie toegezegd.

- In verband met de aanpak van "grossistes en semi-grossistes" is de gedachte voorgelegd om in het kader van een project, waarin uitwisseling van opsporingsambtenaren van betrokken diensten in Nederland en Frankrijk plaats vindt, gedurende 2 à 3 maanden samen

te werken om een beter beeld van de problematiek te krijgen en inzicht in de werkelijke behoefte aan informatie. Een en ander zal kunnen leiden tot voorstellen om de efficiency van informatieuitwisseling zowel in het ontvangende land als in het verstrekende land te verbeteren.

10.2.C/
10.2.G

- In het kader van verbetering van contacten tussen vervolgings- en opsporingsfunctionarissen zal op 17 maart een gesprek plaats vinden tussen de procureurs-generaal van Den Haag en Douai.

Met vriendelijke groet
X-X

10.2.E

E2

10.2.E

(CONCEPT MINUUT) MINISTERIE VAN JUSTITIE, onderdeel: Directoraat-Generaal Politie en Criminaliteitsbestrijding Directie Staats- en Strafrecht				Bijzondere behandeling o Spoed o documenteren o uit voor		resumtienr. 035/95	
ontworpen door [redacted]				tel.		kamer	
ondertekenaar DGEI				eindp.		typ. 20/2 coll.	
paraaf in hiërarchische lijn [signature]				F		exped.	
[signature]				coll.		ontvangen D & R 20 FEB 1995	
kopie:				visie vooraf aan (paraferen en dateren):			
aant.	brief	naam	kamer	naam	kamer	paraaf dd.	
I		[redacted]	H1046	1.			
				2.			
				3.			
				4.			
				5.			
				6.			
afschrift o ja o nee				Onderwerp: Codebericht Ambassade Parijs			
aant.	brief	naam	kamer	Meezenden:			
				Overige aanwijzingen Amice brief van DGEI! ♥ visie achteraf: H1046			

Toelichting op het concept:

Betreft beantwoording codebericht van Ambassade Parijs.

Met ambtelijk BuiZa is afgesproken dat e.e.a. naar de plv. S-G van BuiZa gestuurd moet worden aangezien deze coördinator is voor het drugbeleid.

 DGEI
 nr. 4 20/2

Aan Ministerie van Buitenlandse Zaken
t.a.v. mr. J.G.S.T.M. van Hellenberg Hubar,
plv. Secretaris-Generaal
Postbus 20061
2500 EB DEN HAAG

Den Haag, 20 februari 1995

Als reactie op code pari022/3005 van de Ambassade van Parijs d.d. 30-1-1995 stel ik U de volgende tekst voor:

In het kader van de afspraak van MP Kok met Premier Balladur in oktober 1994, heeft op 2 februari 1995 tussen de voorzitter van het Hazeldonkoverleg (justitie NL) en de contactmagistraat te Parijs overleg plaats gevonden met de Franse Hazeldonkdelegatieleider en de procureur-generaal van Douai.

De brieven van de Procureur Général van het Hof in Douai en de Directeur Général de la Police Nationale zijn daarbij aan de orde geweest.

Ten aanzien van de gememoreerde voorstellen bericht ik als volgt:

- De verbetering van de gang van zaken bij de uitvoering van **rogatoire commissies** wordt, mede in verband met in NL lopend onderzoek naar de werklast met betrekking tot internationale rechtshulp, aangepakt.

- Verbetering van uitwisseling van informatie.

Besproken is, dat evaluatie nodig is met betrekking tot de huidige gang van zaken. Alle gegevens van aangehouden drugtouristen en in verband daarmee gesignaleerde voertuigen worden reeds doorgegeven aan de Police Nationale (OCRTIS).

In Nederland is het tijdsbeslag dat met overdracht van een strafzaak is gemoeid aanzienlijk teruggebracht. Nog niet duidelijk is, wat er in Frankrijk met deze zaken is gedaan. Op beide punten is informatie toegezegd.

- In verband met de aanpak van "**grossistes en semi-grossistes**" is de gedachte voorgelegd om in het kader van een project, waarin uitwisseling van opsporingsambtenaren van betrokken diensten in Nederland en Frankrijk plaats vindt, gedurende 2 à 3 maanden samen

te werken om een beter beeld van de problematiek te krijgen en inzicht in de werkelijke behoefte aan informatie. Een en ander zal kunnen leiden tot voorstellen om de efficiency van informatieuitwisseling zowel in het ontvangende land als in het verstreckende land te verbeteren.

10.2.C/
10.2.G

- In het kader van **verbetering van contacten** tussen vervolgings- en opsporingsfunctionarissen zal op 17 maart een gesprek plaats vinden tussen de procureurs-generaal van Den Haag en Douai.

E4

7317

Justitie

10.2.C/10.
2.G/10.2.E

DDS 481767

62/9

Nota

Aan

DGPC
dtv DGEI
HOSS/HDP

15/2

15/2

alle, of wapen

10.2.E

van
Doorkiesnummer(s)
Vlsie voorafDatum
Onderwerp

10 februari 1995

Verbetering Nederlands-Franse samenwerking bij drugbestrijding

Als reactie op code pari022/3005 van 30-1-1995 stel ik U de volgende tekst voor:

In het kader van de afspraak van MP Kok met Prem Ballardur in oktober 1994 heeft op 2 februari 1995 tussen de voorzitter van het Hazeldonk-overleg (justitie NL) en de contactmagistraat te Parijs overleg plaats gevonden met de Franse Hazeldonkdelegatieleider en de procureur-generaal van Douai.

De brieven van de p-g en de directeur nationale politie zijn daarbij aan de orde geweest.

- De verbetering van de gang van zaken bij de uitvoering van rogatoire commissies wordt, mede in verband met in NL lopend onderzoek naar de werklast met betrekking tot internationale rechtshulp, aangepakt.

- Verbetering van uitwisseling van informatie. Besproken is, dat evaluatie nodig is met betrekking tot de huidige gang van zaken. Alle gegevens van aangehouden drugtouristen en in verband daarmee gesignaleerde voertuigen worden reeds doorgegeven aan de Police Nationale (OCRIS).

In Nederland is het tijdsbeslag dat met overdracht van een strafzaak is gemoeid aanzienlijk teruggebracht. Nog niet duidelijk is, wat er in Frankrijk met deze zaken is gedaan.

Op beide punten is informatie toegezegd.

- In verband met de aanpak van "grossistes en semi-grossistes" is de gedachte voorgelegd om in het kader van een project waarin uitwisseling van opsporingsambtenaren van betrokken diensten in Nederland en Frankrijk plaats vindt, gedurende 2 à 3 maanden samen te werken om een beter beeld van de problematiek te krijgen en inzicht in de werkelijke behoefte aan informatie. Een en ander zal kunnen leiden tot voorstellen om de efficiency van informatieuitwisseling zowel in het ontvangende land als in het verstreckende land verbeteren.

DGEI
nr. 6 15/2

10 februari 1995/1. Knaapen

10.2.C/10.
2.G

- In het kader van verbetering van contacten tussen vervolgings- en opsporingsfunctionarissen zal op 17 maart een gesprek plaats vinden tussen de procureurs-generaal van Den Haag en Douai.

(DOUAI4)

E5

10.2.C/
10.2.G

3075

Nieuw P. Katerhof
372**BZVERTROUWELIJK****MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN**Bureau Berichtenverkeer
Bezuidenhoutseweg 67 2594 AC 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3484824/3471166

Dir	Visie
Ag no	
Dossier	

DATUM/TIJD : 30/01/95 - 07:55
REFERENTIENUMMER : pari022/3005

gs m r t s plvs ps dgpz ap plvdgpz plan dges plvdges
dgis dgissa plvdgis dvlbz dvlwo ddi dcv drw dpv dpvafdn
dio dioafdn jura dmp daz dazjz dwh deu deubur hcnm

az just fin

0#/

BZ-VERTROUWELIJK

Afkomstig van : Amb. Parijs

Bestemd voor : Min. v. B.Z.

mede voor: Algemene Zaken, Justitie(Mr Suyver),
Financiën

Datum: 27 januari 1995

Onderwerp : Verbetering van de Nederlands-Franse
samenwerking bij de drugsbestrijding

referte laatstelijk mijn 244 (a.p)

Ter uitvoering van de afspraak van MP Kok met Premier
Balladur tijdens zijn bezoek aan Parijs in oktober
1994, is dzz. overleg gevoerd op hoog ambtelijk niveau
met de Franse politionele, justitiële alsook douane-
autoriteiten.

Dit overleg heeft geresulteerd in een aantal
voorstellen, vastgelegd in twee brieven, namelijk van
de Directeur Général de la Police Nationale en van de
Procureur Général van het Hof in Douai. Beide stukken
gaan U per koerier toe.

De voorstellen betreffen:

- verbetering van de gang van zaken bij rogatoire
commissies in Nederland, waaronder verkorting van de
uitvoeringstermijnen;
- verbetering van de uitwisseling van informatie; deze
moet niet alleen inlichtingen betreffen over Franse
drugstoeristen, maar ook over Franse "grossistes" en
"semi-grossistes" die zich komen bevoorraden in
Nederland;

pari022 . / .

BZVERTROUWELIJK

BZVERTROUWELIJK

pari022 / 2

10.2.C/10.
2.G

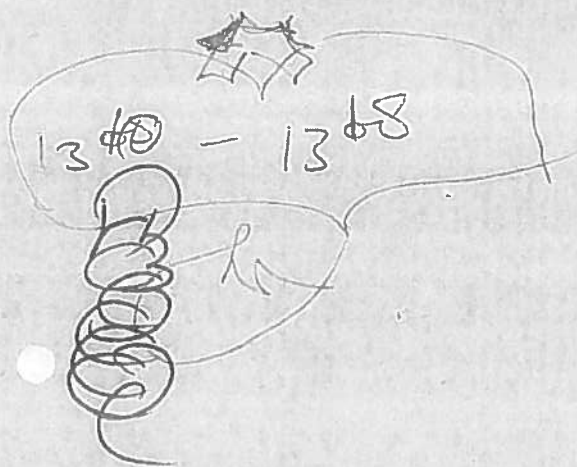
[REDACTED]
- organisatie van regelmatige informele bijeenkomsten
tussen functionarissen van opsporings- en
vervolgingsinstanties.

Indien deze voorstellen, die ik overigens reeds
terloops met Minister Sorgdrager mocht bespreken, de
instemming hebben van de Nederlandse regering, zal ik
zulks gaarne vernemen, opdat ik de Franse autoriteiten
dienovereenkomstig kan inlichten.

Teneinde het door het bezoek van MP gecreëerde momentum
te behouden zou spoedige inwerkingtreding van deze
maatregelen m.i. aan te bevelen zijn.

Wijnaendts 22

BZVERTROUWELIJK

P.d. vervoer kan worden
 naar oa. Bensch en
 Opleidingsoverleg
 en bilaterale contacten
 overleg in PB-vergadering

Dewel partij bij

Hof van Haaf \leftrightarrow RG. Douai

met event 1 of 2 ov's
uit de regio.

(Rotterdam.

Wat te denken van Breda?)

10.2.E

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3 48 64 86
Telex 31326

Door de Algemene Secretarie
Kopie gezonden aan *St. Str.*

Minister van Justitie
Mevr. mr. W. Sorgdrager
Schedeldoekshaven 100
2511 EX 's-Gravenhage

Doss *Agul/4281/US2202*
29 NOV. 1994
No. *94/468520*

*hoe is eigentijdse
afspraken tussen de
en Briza?*

*mr. Kortenkort
Ligne*

Datum
15 november 1994

Doorkiesnummer
070 - 348 6615

Kenmerk
JZ/HvdH

Onderwerp
Nederland - Frankrijk;
verdovende middelen

Dienstonderdeel
irectie Algemene Zaken
Bureau Juridische Zaken

Hierbij vraag ik uw aandacht voor het volgende.

Tijdens het kennismakingsbezoek dat Minister-President Kok en ikzelf op 24 oktober jl. aan de Franse Eerste Minister Balladur brachten, is ook de samenwerking bij de drugsbestrijding aan de orde geweest.

Bij die gelegenheid is benadrukt dat op dit terrein vooral het afgelopen jaar het nodige tot stand is gebracht. Niettemin werd het van beide zijden zinvol geacht de bestaande samenwerking te intensiveren. De ervaringen die zijn opgedaan tijdens het werkbezoek van de Noord-Franse delegatie onder leiding van oud-premier Mauroy zouden daarbij van nut kunnen zijn. De volgende elementen zijn in het onderhoud met de Franse Eerste Minister overeengekomen:

- het intensiveren van het zgn. Hazeldonk-overleg;
- het versnellen van overdrachten van processen-verbaal;
- een ruimere samenwerking van justitiële autoriteiten en Justitie;
- meer wederzijdse informatie over beleid inzake de verslavingszorg.

Gaarne verneem ik of u instemt met ambtelijk overleg op korte termijn over de nadere uitwerking van bovenstaande punten en eventuele andere bij u levende ideeën om de Nederlands-Franse samenwerking verder vorm te geven. Onze voorstellen zullen vervolgens door de Nederlandse ambassade in Parijs aan de betrokken autoriteiten worden voorgelegd.

Een brief van gelijke inhoud zend ik heden aan onze ambtgenoot van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3 48 64 86
Telex 31326

De Algemene Secretarie
verstrekt deze kopie ter informatie
aan *St. SER*
Het origineel is gebracht op de agenda
van *St. SER*

Minister van Justitie
Mevr. mr. W. Sorgdrager
Schedeldoekshaven 100
2511 EX 's-Gravenhage

Agul/4281/US2207
10.94/468520

Datum
15 november 1994

Doorkiesnummer
070 - 348 6615

Kenmerk
JZ/HvdH

Onderwerp
Nederland - Frankrijk;
verdovende middelen

Dienstonderdeel
irectie Algemene Zaken
Bureau Juridische Zaken

Hierbij vraag ik uw aandacht voor het volgende.

Tijdens het kennismakingsbezoek dat Minister-President Kok en ikzelf op 24 oktober jl. aan de Franse Eerste Minister Balladur brachten, is ook de samenwerking bij de drugsbestrijding aan de orde geweest.

Bij die gelegenheid is benadrukt dat op dit terrein vooral het afgelopen jaar het nodige tot stand is gebracht. Niettemin werd het van beide zijden zinvol geacht de bestaande samenwerking te intensiveren. De ervaringen die zijn opgedaan tijdens het werkbezoek van de Noord-Franse delegatie onder leiding van oud-premier Mauroy zouden daarbij van nut kunnen zijn. De volgende elementen zijn in het onderhoud met de Franse Eerste Minister overeengekomen:

- het intensiveren van het zgn. Hazeldonk-overleg;
- het versnellen van overdrachten van processen-verbaal;
- een ruimere samenwerking van justitiële autoriteiten en Justitie;
- meer wederzijdse informatie over beleid inzake de verslavingszorg.

Gaarne verneem ik of u instemt met ambtelijk overleg op korte termijn over de nadere uitwerking van bovenstaande punten en eventuele andere bij u levende ideeën om de Nederlands-Franse samenwerking verder vorm te geven. Onze voorstellen zullen vervolgens door de Nederlandse ambassade in Parijs aan de betrokken autoriteiten worden voorgelegd.

Een brief van gelijke inhoud zend ik heden aan onze ambtgenoot van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

10.2.E

MINISTERIE VAN JUSTITIE
DIRECTEUR-GENERAAL
BELAST MET EUROPESE ZAKEN
EN IMMIGRATIE-AANGELEGENHEDEN

DOSSIER

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken
t.a.v. de Hoogedelgestrenge Heer Drs. T.P. Hofstee
plv. Secretaris-Generaal
Postbus 20061
2500 EB DEN HAAG

Den Haag, 25 juli 1994

In antwoord op het codebericht van ambassadeur Wijnaendts van 2 juni j.l., nummer 156, inzake de samenwerking tussen Frankrijk en Nederland bij de bestrijding van de drughandel verzoek ik u het volgende bericht naar ambassadeur Wijnaendts te doen uitgaan:

op 20 oktober 1993 heeft het kamerlid Koffeman tijdens de behandeling van de Justitiebegroting de vraag aan de orde gesteld in hoeverre er uitgewerkte gedachten bestaan hoe de verkoop van softdrugs via koffieshops aan buitenlanders kan worden tegengegaan.

Tijdens de discussie met de Kamer heeft mr. Hirsch Ballin aangegeven mogelijkheden te zien om niet langs de strafrechtelijke maar langs de bestuurlijke weg paal en perk te stellen aan koffieshops die zich voornamelijk richten op verkoop aan buitenlanders. De Minister heeft de vraag van de heer Koffeman vervolgens voor advies doorgespeeld naar de commissie binnen het Openbaar Ministerie die zich bezig houdt met een heroverweging van het softdrugbeleid en heeft verzocht dit punt bij de heroriëntatie van het strafvorderlijk beleid te betrekken.

Inmiddels heeft deze commissie advies uitgebracht. Het advies over de vraag of een verkoopverbod aan buitenlanders moet worden ingevoerd, luidt negatief.

De werkgroep draagt als motivatie aan - naast het ontbreken van een effectieve controlemogelijkheid - dat een dergelijk criterium niet past binnen de door de Commissie opgestelde strategie van een algehele vermindering van aanbod en beschikbaarheid van cannabis op de Nederlandse markt. Door te komen tot een vergaande limitering van het aantal coffeeshops in ons land, gecombineerd met een strikte controle op de voorwaarden hoopt het Openbaar Ministerie niet alleen van het probleem van het drugtoerisme af te komen, maar ook in eigen land orde op zaken te kunnen stellen.

In voorkomend geval ware aan de Franse autoriteiten duidelijk te maken dat het niet in het voornemen ligt een strafrechtelijk verbod tot verkoop van softdrugs aan buitenlanders uit te vaardigen, doch dat wel een algehele verscherping van het koffieshopbeleid is te verwachten.

10.2.E

c.c. de heer Minister-President

E11

B6/194 HgMKA
(CONCEPT) MINUUT
 MINISTERIE VAN JUSTITIE, onderdeel:

10.2.E

ontworpen door (conciipient)

tel. kmrnr.

Ondertekenaar

tel. kmrnr.

paraaf in hiërarchische lijn

eindp. typ.

coll.

Expd.

ontvangen D & R

TVC 25-7-94
 Exp. H1015

Jagkopie

☐ ja ☐ neen

informatiekopie

☐ ja ☐ neen

aant. brfnr.

naam

kmrnr.

visie vooraf aan (paraferen en dateren)

naam

kmrnr. paraaf dd.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

Ingekomen B.B.R.
 26 JULI 1994

afschrift

☐ ja ☐ neen

aant. brfnr.

naam

kmrnr.

onderwerp
 verzoek om bericht aan ambassa-
 deur Wijnandts inzake de samen-
 werking tussen Frankrijk en Nederland
 bij de bestrijding van drugshandel

medezenden ☐ zie formulier P en A 67

overige aanwijzingen:

De ruimte boven deze streep is uitsluitend bestemd voor aanwijzingen t.b.v. de administratie. Hierboven dus geen deel van de tekst, renvoor of toelichting vermelden

TOELICHTING OP HET CONCEPT

- concept -

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken

~~dr. P.H. Kooijmans~~

*V.o.v. de Hoofdelijke
heer Dr. T.P. Hofman
adv. Frankrijk, Brussel*

In antwoord op het codebericht van ambassadeur Wijnaendts van 2 juni j.l., nummer 156, inzake de samenwerking tussen Frankrijk en Nederland bij de bestrijding van de drughandel verzoek ik u het volgende bericht naar ambassadeur Wijnaendts te doen uitgaan:

op 20 oktober 1993 heeft het kamerlid Koffeman tijdens de behandeling van de Justitiebegroting de vraag aan de orde gesteld in hoeverre er uitgewerkte gedachten bestaan hoe de verkoop van softdrugs via koffieshops aan buitenlanders kan worden tegengegaan.

Tijdens de discussie met de Kamer heeft mr. Hirsch Ballin aangegeven mogelijkheden te zien om niet langs de strafrechtelijke maar langs de bestuurlijke weg paal en perk te stellen aan koffieshops die zich voornamelijk richten op verkoop aan buitenlanders. De Minister heeft de vraag van de heer Koffeman vervolgens voor advies doorgespeeld naar de commissie binnen het Openbaar Ministerie die zich bezig houdt met een heroverweging van het softdrugbeleid en heeft verzocht dit punt bij heroriëntatie van het strafvorderlijk beleid te betrekken.

hangt aan
Inmiddels is ~~aan die~~ commissie ~~gevraagd om op korte termijn een~~ advies uit te brengen. Ik kan u nu reeds vertrouwelijk mededelen dat ~~het~~ advies over de vraag of een verkoopverbod aan buitenlanders moet worden ingevoerd, negatief luidt.

gevoel
De werkgroep draagt als motivatie aan - naast het ontbreken van een effectieve controlemogelijkheid - dat een dergelijk criterium niet past binnen de door de Commissie opgestelde strategie van een algehele vermindering van aanbod en beschikbaarheid van cannabis op de Nederlandse markt. Door te komen tot een ~~verregaande~~ limitering van het aantal coffeeshops in ons land, gecombineerd met een strikte controle op de voorwaarden hoopt het Openbaar Ministerie niet alleen van het probleem van het drugtoerisme af te komen, maar ook in eigen land orde op zaken te kunnen stellen. In voorkomend geval ware aan de Franse autoriteiten duidelijk te maken dat het niet in het voornemen ligt een strafrechtelijk verbod tot verkoop van softdrugs aan buitenlanders uit te vaardigen, doch dat wel een algehele verscherping van het koffieshopbeleid is te verwachten.

c.c. de heer Minister-President

du J

vd

88 E1

10.2.E

Aan uw zegen
Van [redacted]

Bij mijn vele heeft de (N) alleen
binnenkamers met de andersden-
de verand met 2 kamers (Inbegro-
ping) over dit wondel gesproken in
2de tot 3de lezinghondend opgesteld
(zie bijlage). De concertbrief is reeds
gescheerd op de wondel van de
Blok. Bijpaand het rapport dat
u eerder ontving: de psychie
van de Cie Blok

Df6 J

Ik verwacht. Zo

als maar de brief aan B2
aizenden. Hier afwezig.
Me dunkt dat jf dit
kunt ofdoen (wellicht
te adresseren aan Hölster),

PS. Zie rapport
dat aan Aard is
gezonden en dat nu
binnen water is
gekomen.

PS 21 / 7

E16

Arrondissementsparket Den Haag

Algemene Leiding & Stafbureau

10.2.E

Kenmerk : Gv 3440-3
Uw kenmerk :
Datum : 8 juli 1994
Onderwerp : Coffeeshop-problematiek

Geachte heer Suijver,

Bijgaand doe ik U ter kennisneming een copie toekomen van het rapport van de werkgroep, die zich gebogen heeft over de coffeeshopproblematiek in Nederland.
Het origineel is rechtstreeks aan de minister gezonden, met het verzoek het advies door te zenden aan de vergadering van Procureurs-Generaal.

10.2.E

Hoogachtend,
de Hoofdofficier van Justitie,

J.A. Blok

VERTROUWELIJK

Aan mr. J.J.H. Suijver

Postbus 20301

2500 EH Den Haag

Handwritten notes:
Het is uitstekend rapport.
Het is weer te
principiële
aanwijzingen zijn
natuurlijk voor de
Kabinet (overigens zijn de
kiet draadten, dus het is
het terugdringen/overdracht
dat in al deze verscheidene
een goed wordt
gevoel, moet met met
aanvragen worden overge-
blijven met de aan-
dracht van de werkgroep

Handwritten notes:
Ook binnen de
een kant worden per
franc order.

Handwritten:
DGEI
nr. 5 22/7

Het parket is gevestigd Laan van Nieuw Oost Indië 127, Den Haag
Bezoekuren: 09.00 - 16.00 uur
Correspondentieadres: Postbus 20302, 2500 EH Den Haag
Telefoon: 070 - 381 31 31, doorkiesnummer 070 - 381 33 88

Naar aanleiding van het verzoek van de minister van justitie om een advies uit te brengen omtrent het beleid met betrekking tot de coffeeshops is een kleine werkgroep gevormd uit leden van het OM bestaande uit:

10.2.E

mr. J.A. Blok, voorzitter en [REDACTED]
[REDACTED] leden. Bovengenoemde personen zijn, behalve mr. Blok, ook lid van de Commissie Manschot.

1. INLEIDING

Het uitgangspunt van deze notitie is de wens van de Regering om de coffeeshop problematiek strikter aan te pakken aan de hand van het in december 1991 in de vergadering van Procureurs-Generaal gestarte beleid. De Regering legt daarbij de nadruk op de controle van het verbod van verkoop van harddrugs, de leeftijdsgrens en het verbod van verkoop van handelshoeveelheden ervan uitgaande dat de coffeeshops een centrale rol spelen bij de totstandkoming van één van de twee pijlers van ons drugbeleid, de scheiding van markten. Daarnaast is gevraagd om het aantal coffeeshops in ons land drastisch te verminderen met het oog op het toenemende drugtoerisme en de met coffeeshops gepaard gaande overlast. Dit verzoek is mede ingegeven door het feit dat door de enorme groei van het aantal coffeeshops in ons land justitie en politie de controle over de coffeeshop dreigen te verliezen.

Bij de beleidsbepaling in 1991 (nader parlementair ondersteund tijdens het drugdebat voorjaar 1993) dienen echter op voorhand een aantal kanttekeningen te worden geplaatst, nu in de tussentijd resultaten van onderzoeken bekend zijn geworden die op andere gronden zouden kunnen nopen tot herbezinning over de vraag of ons gedoogbeleid met betrekking tot de softdrugs wel kan worden gehandhaafd op de langere duur.

Teveel is niet alleen binnen justitie maar ook door de beleidsverantwoordelijken de nadruk gelegd op de overlastproblematiek rond de coffeeshops en te weinig is nagedacht over de zin van het coffeeshopbeleid zelf.

Het is dan ook zaak dat op korte termijn en wel gelijktijdig het volgende gebeurt.

Eenzijds dient een beleidsmatige herbezinning plaats te vinden, eventueel ondersteund door nader onderzoek naar aanleiding van de hierna aan te geven ontwikkelingen (hoofdstuk 2).

Anderzijds dienen OM, politie en bestuur via een op de lokale omstandigheden geschreven plan van aanpak orde op zaken te stellen als door de Regering is gevraagd (hoofdstuk 3, 4 en 5).

2. ONTWIKKELINGEN

Naast de overlastproblematiek moet gewezen worden op de zich wijzigende inzichten met betrekking tot de onaanvaardbare risico's van softdrugs. Dit geldt zeer in het bijzonder voor de nederwiet produkten waarin een THC gehalte van 40% al lang geen uitzondering meer is. Daarmee valt nederwiet in de termen van lijst 1 produkten; hashish-olie (een lijst 1 produkt) bevat een THC gehalte van 10 tot 30%. Volgens het CRI rapport van zomer 1992 en onlangs van dezelfde dienst verkregen informatie zou deze softdrug met hoog THC gehalte in de coffeeshop wordt aangeboden. Bij gebreke aan een intensieve landelijke controle kan thans geen duidelijkheid worden verschaft over de mate waarin dat gebeurt.

Voorts kan worden opgemerkt dat de georganiseerde misdaad de handel in henneproducten steeds steviger in de greep heeft. Volgens prof. dr. J.J.M. van Dijk in NJB 28 oktober 1993, aflevering 38, is een kenmerk van de Nederlandse mafiosi dat zij hun criminele fortuin in hoofdzaak hebben gemaakt in de hashish-handel.

Nederland staat internationaal te boek als hét distributiecentrum voor de softdrugs in Europa.

Uit het rapport "Jeugd en riskant gedrag" van het NIAD van november 1993 blijkt dat onder de leerlingen in het regulier onderwijs van 12 tot 18 jaar sinds 1984 het gebruik van softdrugs is verdrievoudigd, waarbij de kennismakingsleeftijd is gedaald van 18 jaar naar 14 jaar. De toename wordt hoofdzakelijk geweten aan de grote beschikbaarheid via coffeeshops en voorts aan de teelt van nederwiet en het steeds minder afwijzende klimaat.

In het onderzoeksrapport "Drugstoerisme in de grensstreek", uitgevoerd onder auspiciën van de Centrale Directie Wetenschapsbeleid en Ontwikkeling/Ministerie van Justitie in de zomer van 1993, wordt geconcludeerd dat softdrugtoeristen 68% van de omzet in softdrugs van de coffeeshops voor hun rekening nemen. Tevens blijkt daaruit dat het belangrijkste motief voor drugtoeristen om ons land te bezoeken is gelegen in het bestaan van coffeeshops, terwijl de kwaliteit van de in ons land aangeboden softdrugs als tweede argument om naar Nederland te komen wordt genoemd. De repressie in eigen land blijkt een relatief geringe rol te spelen. Geconcludeerd mag worden dat de pull werking vanuit Nederland veel sterker is dan de push werking vanuit het buitenland. Een andere interessante bevinding is dat bij de eerste aankoop in een Nederlandse coffeeshop 33% jonger was dan 18 jaar, waarvan 11% weer jonger dan 16 jaar.

Uit een vergelijkend onderzoek over het cannabisbeleid in Duitsland en Nederland is gebleken dat het percentage harddruggebruikers in Nederland niet lager is dan in Duitsland, hetgeen wel een graadmeter zou moeten zijn voor het succes van het scheiding van marktenbeleid. In Zwitserland blijkt het percentage soft- en harddruggebruikers gerelateerd aan de totale bevolking verhoudingsgewijs hetzelfde te liggen als in Nederland. Beide landen kennen geen coffeeshopbeleid.

Teneinde een dieper inzicht te verkrijgen in de rol van de coffeeshop zou het overigens interessant zijn om middels de regelmatig door het Ministerie van WVC te houden household surveys niet alleen materiaal te verzamelen over aantallen gebruikers, maar ook eens aan de softdruggebruiker informatie te vragen over de rol van de coffeeshop in zijn omgeving: is de coffeeshop de belangrijkste plaats waar de softdrugs worden gekocht en in hoeverre draagt de ruime beschikbaarheid bij tot het gebruik.

De ervaring leert dat inmiddels bijna overal in West-Europa de tevreden hashroker (noodgedwongen) wordt geaccepteerd. In veel landen wordt evenals in Nederland niet meer ongenueanceerd aangehold achter alles wat stuf is. Onze voortrekkersrol in deze heeft zijn diensten bewezen en moet nu niet verkeren in het tegendeel, doordat wij à tort et à travers vasthouden aan onze coffeeshops en alles wat daarbij komt. Van het aan de coffeeshops ten grondslag liggende idee van de besloten jeugdsociëteit, waar oppassende scholieren onder het toeziend oog van de jongerenwerker, die zijn pupillen kent, een onschuldig stickie kunnen roken zonder zich daartoe in duistere harddrugholen te hoeven begeven, zijn we inmiddels ver verwijderd. De besloten jeugdsociëteit is een anoniem commercieel bedrijf geworden, onder leiding van een op pure winst beluste zetbaas, die wie er maar komt aan zijn gerief helpt. Het onschuldige stickie wordt allengs krachtiger en daarmee minder onschuldig en wie het nog zwaardere werk wil behoeft zich maar te wenden tot de stroman in of om de hoek van de coffeeshop om te worden bediend.

Op grond van het bovenstaande is de werkgroep tot de overtuiging gekomen dat het "point of no return" nu is bereikt.

Nu zou Nederland met goede argumenten en zonder gezichtsverlies te lijden tegenover het buitenland een beleidswijziging kunnen vaststellen en uitdragen als hieronder zal worden uitgewerkt.

Ons in 1976 ontworpen en sindsdien ontwikkelde drugbeleid heeft zijn vruchten afgeworpen in die zin, dat het drugprobleem in ons land tot nu toe beheersbaar is gebleven en dat ook buiten ons land - wellicht mede door ons beleid - het besef is doorgedrongen dat een genuanceerde aanpak is aangewezen. De essentie van dit beleid zal daarom met kracht worden voortgezet, te weten: primaire benadering vanuit het oogpunt van volksgezondheid; het verschil in aanpak van harddrugs en softdrugs enerzijds en handel en gebruik anderzijds; laagdrempelige, niet stigmatiserende hulpverlening. Als wij op deze manier te werk gaan, zullen naar verwachting van de werkgroep de onaanvaardbare uitwassen van het beleid kunnen worden onderdrukt. Dat zal niet alleen onze eigen bevolking ten goede komen, maar ook - een bijkomend voordeel - zal het onze status in de internationale politiek aanzienlijk verhogen. Andere landen zullen meer dan voorheen geneigd zijn ons drugbeleid positief te beoordelen en na te volgen. De voor het buitenland onaanvaardbare angel is er dan immers uit.

Op die onderdelen van ons beleid die zich in een andere richting hebben ontwikkeld dan was beoogd - met name de handel in en teelt van softdrugs zal worden gereageerd met een ontmoedigingsbeleid, als volgt te concretiseren:

- het intensiveren van aan nieuw verworven inzichten aangepaste voorlichting en preventie;
- het stimuleren van een verandering in opvattingen over cannabisgebruik;
- het geleidelijk reduceren van het aantal verkooppunten, uiteindelijk tot nul; dit laatste onder het voorbehoud dat de in dit advies voorgestelde beleidswijziging wordt gevolgd;
- het geleidelijk uitbannen van de nederwietteelt.

Voor een snelle en effectieve aanpak van de nederwietteelt is de invoering van het door de Minister van Justitie eerder toegezegde vergunningensysteem voor de legale teelt van hennep wel onontbeerlijk. Het voorstel tot wijziging van de Opiumwet zou daarom met voortvarendheid moeten worden afgerond.

3. UITVOERING VAN HET REGERINGSBELEID

De werkgroep realiseert zich dat zonder een fundamentele beleidswijziging bovengenoemd voorstel tot algehele afschaffing van het coffeeshopbeleid niet kan worden geëffectueerd. Voorshands zal daarom moeten worden begonnen met een forse reductie van het aantal coffeeshops in ons land.

Het operationaliseren van het beleid om tot reductie van het aantal coffeeshops te komen en de uitvoering ervan dienen plaats te vinden op lokaal niveau, met name door OM, politie en gemeente, elk binnen zijn eigen verantwoordelijkheid doch in nauwe samenwerking. In de praktijk blijkt dit een niet eenvoudig te realiseren opgave te zijn. Om tot een gezamenlijke aanpak te komen is het van belang dat de partners in het driehoeksoverleg tot een gelijke definitie en waardering komen van aard en omvang van de problematiek. Tevens dient de noodzaak van gezamenlijk optreden te worden erkend en dient evenwicht te worden gevonden tussen de verschillende door de partners in te zetten instrumenten, menskracht en materieel. In hoofdstuk 5 worden enkele lijnen geschetst om een gezamenlijke aanpak te realiseren.

De juridische structuur om dat beleid in de praktijk gestalte te geven is meer dan voldoende zoals aangegeven in het rapport van de werkgroep "drugs en overlast" van mr. P.H.A.J. Cremers (herziene versie van februari 1993) en het rapport "drugsbeleid, met name ten aanzien van de coffeeshops" van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (januari 1994). Beide werken kunnen dan ook worden beschouwd als standaard en leidraad voor de lokale autoriteiten.

Volledigheidshalve volgt in het hoofdstuk 4 een kort overzicht van de bestuurlijke, strafrechtelijke en civielrechtelijke instrumenten, samengevat als het controle mechanisme.

4. C O N T R O L E M E C H A N I S M E

A. Strafrechtelijke instrumenten

Strafrechtelijke handhaving van de opiumwet; de AHOJ-G criteria.

Op grond van de Opiumwet zijn in 1976 richtlijnen voor strafrechtelijke handhaving door het OM geformuleerd. Met betrekking tot de kleinhandel in softdrugs zijn de richtlijnen achterhaald en alleen nog maar toegespitst op het fenomeen huisdealer. Voor het toezicht op de coffeeshops zijn in de praktijk de zogenaamde AHOJ-G criteria ontwikkeld. Dit beleid is in december 1991 door de vergadering van Procureurs-Generaal tot landelijk beleid gemaakt. De criteria luiden als volgt:

- (A) geen affichering
- (H) geen harddrugs
- (O) geen overlast (herrie, parkeeroverlast, geluidhinder, vervuiling, etc.)
- (J) geen verkoop aan jeugdigen (J) (jonger dan 18 jaar)
- (G) geen verkoop van grote hoeveelheden (geen verkoop van hoeveelheden van meer dan 30 gram).

Uitbreiding van de criteria met betrekking tot het toezicht op de coffeeshops komt de werkgroep niet wenselijk voor. Als belangrijkste argument daarvoor kan worden aangevoerd dat de strategie van dit advies luidt het aantal coffeeshops uiteindelijk tot nul te reduceren.

In de visie van de werkgroep zal van een AHOJ-G beleid op de langere duur geen sprake meer zijn en kan de passage in de OM-richtlijn van 1976 over de huisdealer worden geschrapt.

Vanuit de politiek ligt concreet op tafel een voorstel tot invoering van een zesde criterium inhoudende een verbod van verkoop aan buitenlanders.

Specifiek kan tegen dit voorstel worden ingebracht dat een effectieve controle niet mogelijk lijkt, nu enerzijds veelal niet direct zichtbaar is of het om buitenlanders gaat en anderzijds een dergelijk verbod eenvoudig kan worden omzeild via het inschakelen van Nederlandse tussenpersonen.

Bovendien zal door een consequente toepassing van het huidige wettelijke instrumentarium het drugtoerisme vanzelf afnemen door de forse beperking van het aantal verkooppunten.

Het is duidelijk dat de problematiek van de coffeeshops in de grensstreken grensoverschrijdend moet worden aangepakt in goed overleg met OM, politie en hulpverlening in de buurlanden. Er zijn regionale samenwerkingsverbanden in Benelux-verband en met NW Frankrijk waarin aan de orde zijn uitwisseling van informatie en gemeenschappelijke acties. De Directies Staats- en Strafrecht en Politie van het Ministerie van Justitie verlenen ondersteunende diensten bij de uitvoering van acties en projecten, zoals het opstellen van politieconvenanten in het kader van artikel 13 van de Wet op de Politierregisters en de verbetering van de internationale rechtshulp.

Voorts is in een enkel arrondissement of in een overlastverordening van een gemeente in de praktijk een nieuw criterium ingeslopen met betrekking tot een maximum te tolereren handelsvoorraad in de coffeshop, variërend van 30 gram tot één kilo.

Het is duidelijk dat dergelijke initiatieven niet passen binnen een nationaal opgezet beleid. De werkgroep ziet ook weinig heil in het ontwerpen van een landelijk criterium op dit terrein. Doelstelling van het AHOJ-G beleid is immers om van de harddrugmarkt gescheiden centra voor softdruggebruikers te creëren en niet om aan de coffeshophouder middels een te tolereren handelsvoorraad aan te geven hoeveel klanten hij maximaal op een bepaald tijdstip mag bedienen.

Daarnaast wil de werkgroep aansluiting blijven zoeken bij de structuur van de Opiumwet, waar een duidelijke grens is getrokken tussen misdrijf en overtreding bij de hoeveelheid van 30 gram. Door een maximumgrens voor een handelsvoorraad in een coffeeshop in de OM-richtlijn op te nemen welke uit de aard van de zaak boven de 30 gram zal liggen, zal een OM beleid ontstaan dat niet langer strookt met het in 1976 zorgvuldig opgebouwde systeem van de wet.

Tenslotte zou de werkgroep erop willen wijzen dat het OM ervoor moet waken dat Burgemeesters van gemeenten in het kader van het bestuurlijke instrumentarium als grond voor intrekking van een vergunning niet zelfstandig extra criteria gaan invoeren aanvullend op het AHOJ-G beleid. De mate waarin de controle plaatsvindt op de AHOJ-G criteria is bepalend voor het succes van het optreden van OM en politie. Het is duidelijk dat dat succes alleen kan worden verzekerd wanneer deze stafrechtelijke controle samengaat met de hantering van de hier onder B en C genoemde civielrechtelijke en bestuurlijke instrumenten.

B. Civielrechtelijke instrumenten

In incidentele gevallen kan een einde worden gemaakt aan drughandel in woningen middels ontruimingsprocedures in kort geding of bij de kantonrechter, waarbij de overheid aan burgers of corporaties de nodige informatie kan verschaffen.

In de gemeente Venlo is men tot een systeem van informatieuitwisseling gekomen, dat effectief optreden op dit terrein mogelijk maakt met inachtneming van de noodzakelijke bescherming van persoonlijke gegevens.

C. Bestuurlijke instrumenten

Er bestaat een scala aan verschillende instrumenten inzetbaar op het terrein van de ruimtelijke ordening en de openbare orde. De belangrijkste daarvan zijn de Overlastverordening, de Drank- en Horecawet, de Milieuwetgeving en de Leefmilieuverordening.

Deze instrumenten kunnen niet los van elkaar worden gezien. Afhankelijk van de problemen die zich bij de gemeente voordoen zal het gewenste resultaat pas worden bereikt met een combinatie van middelen. Zo zal het instellen van een overlastverordening tot gevolg hebben dat het aantal coffeeshops hanteerbaar wordt, doch zullen een bestemmingsplan en/of een leefmilieuverordening door de preventieve werking nodig zijn om ook regulerend naar plaats van vestiging op te treden. Afstemming van instrumenten en betrokken organisaties is derhalve geboden, mede ter voorkoming van verplaatsing van de softdrughandel naar ongewenste plekken in een gemeente als woningen en de straathandel. Welke instrumenten met elkaar worden gecombineerd zal afhangen van de problemen waarmee de gemeente zich geconfronteerd ziet.

Voorts kan het wenselijk zijn afstemming te bewerkstelligen tussen verschillende gemeenten binnen de regio. Denkbaar is immers dat bij de aanpak van coffeeshops een verplaatsing intreedt naar aangrenzende gemeenten.

Het verdient verder aanbeveling om risicovolle openbare gelegenheden integraal te benaderen. De overlast die zich voordoet rondom een coffeeshop wijkt niet of nauwelijks af van de overlast rond cafés of andere openbare gelegenheden. Deze gelegenheden zouden daarom onderwerp moeten zijn van een geïntegreerd gemeentelijk veiligheidsbeleid.

Een coffeeshop waar softdrugs worden verkocht, behoort immers tot de horecaangelegenheden in een stad waarvoor dezelfde overlastvergunning nodig is. Met een overlastvergunning kan de omvang van het horeca-aanbod worden gereguleerd, maar kan geen invloed worden uitgeoefend op de kwaliteit van de inrichting. Zo kan het gebeuren dat wanneer eenmaal een overlastvergunning is verleend aan een horecabedrijf in een bepaald pand (een buurtcafé) binnen een jaar in datzelfde pand een probleemcafé of een coffeeshop is gevestigd zonder dat de gemeente daar iets tegen kan doen.

Door een categorisering van de horeca te ontwikkelen waarin tevens opgenomen de coffeeshops en per gebied aan te geven hoeveel inrichtingen van elke categorie zijn toegestaan, kan de Burgemeester de intrekking van een overlastvergunning tevens verbinden aan de gewijzigde bestemming van die drank- of horecainrichting.

De bestaande coffeeshops worden door justitie gecontroleerd op het AHOJ-G beleid.

Bij het opstellen van gemeentelijke beleidsplannen is afstemming aan te raden met die gemeenten die de afgelopen jaren ruime ervaring hebben opgedaan. Korthedshalve wordt in dit advies verwezen naar eerdergenoemde rapporten van Cremers en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, waarin uitvoerig op het bestaande bestuurlijke instrumentarium wordt ingegaan. De gemeente Venlo heeft in de praktijk de meest gevorderde geïntegreerde aanpak en de meeste ervaring.

5. EEN PLANMATIGE AANPAK

Om tot een gezamenlijke aanpak te komen dienen de betrokken partijen af te spreken welke instrumenten op welke wijze worden ingezet en welke rol ieder der partijen daarbij dient te spelen. Het verdient aanbeveling om per driehoeksoverleg hiertoe een plan van aanpak op te stellen.

Het verschil in de omvang van de problematiek bij de diverse gemeenten vormt de belangrijkste reden om te kiezen voor een op maat gesneden plan van aanpak in plaats van één uniform plan.

In het plan van aanpak worden in elk geval de volgende punten opgenomen:

- een gedetailleerde inventarisatie van de in de betreffende gemeente voorkomende drank en horeca-inrichtingen (aantal, lokaties, eigenaar/exploitant/beheerder) en indeling van de stad in horeca- gebieden;
- een inschatting van een maximaal acceptabel aantal coffeeshops, ingebed in een gemeentelijk veiligheidsbeleid voor die drank en horecainrichtingen en waaraan gekoppeld het noodzakelijk bestuurlijk instrumentarium;
- een omschrijving van de wijze waarop toezicht wordt gehouden op de coffeeshops: periodieke en incidentele controles door vergunningverlenende instanties en opsporingsambtenaren (politie eventueel in samenwerking met de FIOD), registratie van bevindingen, een klachtenlijn voor bewoners, en registratie van belastende verklaringen afgelegd tegen coffeeshophouders, etc;
- afspraken over het moment en de manier waarop handhaving plaatsvindt.

Het OM zal een actieve en waar mogelijk initiërende rol moeten spelen in het driehoeksoverleg over deze problematiek. Dit is des te belangrijker nu bij de driehoekspartners in de praktijk het meeste werk zal komen te liggen. Een actieve rol vanuit het parket geeft het benodigde signaal dat justitie het belang van de aanpak onderschrijft en haar eigen verantwoordelijkheid daarin wil nemen.

Daarbij is het van het allergrootste belang dat het OM steeds voorop blijft stellen dat hier sprake is van een bij de wet verboden situatie, die slechts onder strikte voorwaarden plaatselijk en tijdelijk kan worden getolereerd.

6. CONCLUSIE

De situatie die in sommige gemeenten is ontstaan rond de coffeeshops vraagt om maatregelen om op korte termijn tot een reductie van het aantal coffeeshops te komen. Het bestaande bestuurlijke, strafrechtelijke en civielrechtelijke instrumentarium biedt daartoe voldoende mogelijkheden, die in overleg tussen de partners in de driehoek benut zullen moeten worden.

Een planmatige aanpak is daarvoor onontbeerlijk. Een dergelijke aanpak vergt een hogere inzet en prioriteit van alle partners dan tot nu toe is gepleegd.

De door de werkgroep op het terrein van de softdrugs gesignaleerde ontwikkelingen zullen in de toekomst naar het oordeel van de werkgroep moeten leiden tot een fundamentele beleidswijziging ten aanzien van de coffeeshops.

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken
dr. J. H. Kooijmans

In antwoord op het codebericht van ambassadeur Wijnands van 2 juni
j.l., nummer 156, inzake de samenwerking tussen Frankrijk en Nederland bij
de bestrijding van de drughandel verzeker ik u het volgende bericht naar
ambassadeur Wijnands te doen uitgaan:

op 20 oktober 1971 heeft de Raad van Ministers bij de bijkundige bijeenkomst
in Brussel een verklaring van intentie goedgekeurd met betrekking tot
deverklaring van de Franse regering over de verkoop van softdrugs van koffie- en
aan buitenlandse landen van 1971 heeft de Raad van Ministers

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

ambassadeur Wijnands heeft de Franse regering de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober
de Franse regering heeft de bijkundige bijeenkomst van 20 oktober

Twee de
Kauca
Ipaal en
reik te
skellen over
Koffie en
de niet
overaan
vieser
vieser van
buitenlandse
de Kruiser
I kan
I strafrecht
geen te
handhaven

Twee de
Kauca
Ipaal en
reik te
skellen over
Koffie en
de niet
overaan
vieser
vieser van
buitenlandse
de Kruiser
I kan
I strafrecht
geen te
handhaven

F In voorkomend geval ware
aan de Franse autoriteiten
duidelijk te maken dat het niet
in het algemeen ligt en strafrechtelijk oordel tot
overeenkomst van de Franse regering met de Nederlandse regering
van 20 oktober 1971

Natuurlijk was het wetgevingsprogramma steeds een programma binnen de kaders die de rechtsstaat ons gelukkig oplegt. Maar doorslaggevend bij de besluitvorming was toch de noodzaak het verstoorde evenwicht in de strafrechtswetgeving te herstellen.

Na afronding van de wetgeving rond het gerechtelijk vooronderzoek en de vormverzuimen meen ik dat dit herstel van evenwicht gerealiseerd zal zijn. Dit laat uiteraard onverlet de mogelijkheid dat wij, uit ervaring lerend, op een of ander punt tot bijstellingen zullen moeten komen. Dit impliceert dat recht wordt gedaan aan alle in het geding zijnde belangen: die van de verdachte, zeker; die van de rechtsorde, die gehandhaafd moet worden ten opzichte van een criminaliteit die een ander gezicht heeft dan in 1926; en ook ten opzichte van het slachtoffer.

Het reorganisatieproces van de rechterlijke macht en de voortgang bij de totstandkoming van de Algemene wet bestuursrecht verlopen voorspoedig. Met de invoering van de eerste tranches zal uiteraard pas de echte, praktische lakmoesproef worden gedaan. De gemeenten bereiden zich daarop zeer intensief en op zeer overtuigende wijze voor. De uitdrukkelijke doelstelling van dit proces is om de kwaliteit van bestuurlijk optreden en de daaruit voortvloeiende procedures te verbeteren. Snelheid van afdoening is ook hier een van de kwaliteitscriteria.

Van verschillende kanten zijn vragen gesteld over het drugsbeleid. Dat is eveneens zo'n onderwerp waarbij Justitie en binnenlands bestuur de handen ineen moeten slaan. De heer Koffeman heeft aandacht gevraagd voor het drugstoerisme en de heer Korthals is daar vervolgens ook op ingegaan. Naar ik begreep, had hij ook enige zorgen over het functioneren van de koffieshops. Wij hebben hierover ook in ander verband gesproken.

Ik wil hierbij onderstrepen dat het ook in mijn ogen gaat om een verontrustend toenemen van het gebruik van soft drugs onder jongeren. Blijkens recente onderzoeken bereiken wij deze jongeren lang niet altijd met het preventiebeleid. Kennelijk speelt daarbij ook de mate van maatschappelijke integratie van die jongeren een rol. Het ontbreken daarvan is een negatieve factor ten opzichte van de oorspronkelijke doelstellingen van het drugsbeleid.

Na intensiveringen van de bestuurlijke handhaving is een

*begrijpt
behandeling*

werkgroep van het openbaar ministerie nu bezig de richtlijnen van het openbaar ministerie onder de loep te nemen.

Het koffiешopbeleid is ooit ontstaan uit de gedachte van de getolereerde en gecontroleerde huisdealer. Dit is iemand die binnen een sociaal gecontroleerde context op maatschappelijk verteerbare wijze gebruikers van soft drugs bedient, en ze daarmee ook afhoudt van hard drugs en criminele contacten in een omgeving die tot allerlei randverschijnselen aanleiding geeft. Dat was de oorspronkelijke gedachte achter dit beleid. Het ging om een sociaal gecontroleerde en controleerbare context.

Maar met de verbreiding en de kwantitatieve groei van het koffiешopwezen is die oorspronkelijke doelstelling ondergesneeuwd. In een aantal steden hebben zich meer en meer koffiешop-bedrijven gevestigd, die geen enkele aandrift tonen, mee te werken aan sociale controle op hun klantenkring. Dat gold met name voor op grote schaal toereizende buitenlandse klandizie.

Ik deel de opvatting van de heer Koffeman dat daaraan een eind moet worden gemaakt. Wanneer het aantal koffiешops wordt teruggedrongen en aan de houders wordt gevraagd, zich in elk geval te onthouden van verkoop aan een ruimere klantenkring dan de bekende en controleerbare meerderjarige klandizie, betekent dit dat een eind zal worden gemaakt aan een scheefgroei ten opzichte van de oorspronkelijke doelstellingen en dat dus ook het drugstoerisme een halt wordt toegeroepen, uiteraard naast andere maatregelen, zoals het optreden tegen drugsrunners. Met de heer Koffeman ben ik van oordeel dat dit moet gebeuren. Dit zou goed kunnen worden betrokken bij de heroriëntatie waarmee het openbaar ministerie onlangs aan de slag is gegaan.

Mevrouw Kalsbeek-Jasperse (PvdA): Zonder in details te willen treden, heb ik gisteren aan de heer Koffeman gevraagd hoe hij zich dit precies voorstelt. Ik begrijp dat de minister het idee van de heer Koffeman om de verkoop aan buitenlanders te verbieden overneemt, maar ik kan mij daar in concreto niet echt een goede uitwerking van voorstellen.

Ik zeg dat met nadruk, niet omdat ik het probleem niet serieus neem. Dat doe ik wel. In mijn betoog heb ik gisteren aangegeven dat wij niet al te gemakkelijk moeten denken dat wij met behulp van het strafrecht, met verbieden en sanctioneren een zeer ernstig maatschappelijk probleem kunnen oplossen.

Minister Hirsch Ballin: Ik ben dat met mevrouw Kalsbeek eens in alle onderdelen. Wij hebben te maken met een zeer ernstig maatschappelijk probleem, waarbij wij het niet uitsluitend kunnen laten aankomen op het strafrecht. Een belangrijk instrument is wat de gemeenten doen. Gemeenten in de grensstreek, maar ook elders hebben op basis van de handreiking die te vinden is in stukken van het openbaar ministerie en de Vereniging van Nederlandse gemeenten zich tot beleidsdoel gesteld, het aantal koffieshops terug te dringen. Ik wijs op hetgeen gelukkig in Venlo is gedaan op goede gronden, namelijk het sluiten van koffieshops waarvan overduidelijk was dat die daar zijn gevestigd en rendeerden -- kennelijk zeer goed rendeerden, want allerlei bonafide ondernemers konden worden uitgekocht in de binnenstad -- omdat zij zich richtten op buitenlandse klandizie. Vele honderden reisden soms per dag aan.

Inderdaad, de gemeenten zijn met een goed inrichtings- en sluitingsbeleid de eerste linie. Dat betekent dat het een criterium kan en moet zijn bij het al dan niet dulden van de koffieshops of men zich richt op de bereikbare, controleerbare, in Nederland dus thuis zijnde klantenkring, of dat men zich richt op buitenlandse klandizie die daar komt om in een merkwaardig soort supermarkt zijn inkopen te doen. Dat inrichtings- en sluitingsbeleid dient hand in hand te gaan met een beleid van het openbaar ministerie voor strafrechtelijk optreden in de gevallen, waarin de gedoogcriteria worden overtreden.

Mijnheer de voorzitter! De nauwe relatie tussen verslaving en criminaliteit heeft in het licht van het gegeven dat bijna de helft van de gedetineerden verslaafd binnenkomt nauwelijks betoog. Aanscherping van het dwang- en drangbeleid waarom door mevrouw Kalsbeek en de heer Koffeman is gevraagd, is ook mijn inzet bij de totstandkoming van de, uiteraard met de staatssecretaris van WVC uit te brengen nota. Voor het ministerie van Justitie gaat het

daarbij in het bijzonder om een verdere verruiming van het concept van de drugsvrije afdeling binnen het gevangeniswezen en om de justitiële aspecten, verbonden aan de straatjunkprojecten.

Terscht is het openbaar ministerie in het middelpunt van de belangstelling geplaatst. In ons beleidsplan, Recht in beweging, wordt die centrale positie reeds aan het openbaar ministerie gegeven. Verantwoordelijk voor de aansturing van de politie bij de opsporing van strafbare feiten, verantwoordelijk voor het integrale vervolgingsbeleid en verantwoordelijk voor de executie van strafvonnissen is die positie vanzelfsprekend. Gelet op die positie en het doordringend besef dat bij de rechtshandhaving samengewerkt moet worden met het lokale bestuur, met uitvoeringsorganen van de sociale zekerheid, met bijzondere opsporingsdiensten, met bedrijven enz. is het volstrekt helder waarom het openbaar ministerie de laatste jaren ook taken van andere aard dan de traditionele kreeg toebedeeld. Dat is ook nodig, juist wanneer je niet alle heil verwacht van de strafrechtstoepassing alleen.

In dit verband merk ik ter zijde op dat bestuurlijke handhaving vaak de voorkeur heeft boven de strafrechtelijke. Ik onderschrijf de opmerking van mevrouw Kalsbeek volledig. Ik onderstreepte dat ook al naar aanleiding van het betoog van de heer Wolffensperger.

Hoe heeft het openbaar ministerie die centrale rol in de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde die op papier altijd al bestond, maar in de praktijk nieuw was, opgepakt? Behoudens betreurenswaardige missers heeft het dat naar mijn overtuiging zeker niet slecht gedaan. Integendeel, in 92,6% van de aan de rechter voorgelegde gevallen volgde in 1992 een schuldigverklaring. Het percentage kale beleidssepots neemt conform de doelstellingen af. Het percentage transacties daarentegen neemt conform de doelstellingen toe. Het percentage zaken dat binnen drie maanden door het openbaar ministerie wordt afgedaan, neemt eveneens toe. In de sfeer van de executie lopen de Mulder-afdoeningen mede door toedoen van het openbaar ministerie goed.

E20

11

1041

1. 1. 1. 1.

ms. 671111111

7(1) 1954.

min. of police

100,000

1990

10.2.E

13.4.13.

E21

10.2.E

DDS 443037

13/6

Nota

Gaanse een
van M.B. v. d. B.
Brief (afdr.) aan m.p.)
Lent. W.

SPREK

van 11/6 tot 13/6
13/6

voet hier een geheel eigen
beleid dat door Blof niet

Aan

de heer Minister

d.t.v. DGPG/DGEI

Hoofd DSS

SG 13/6

geacht kan worden.
Een reactie op deze caes
ijnt u - langs de

10.2.E

Van

Datum

Onderwerp

9 juni 1994

verkoopverbod coffeeshops buitenlanders

5/6 m. h. v. advies Blok oel standpunt bepalen in
een "strakke" denkerig van de den geldende beleidslijn
zoals in plan van aanpak te verspreiden
in praktijk brengen: uitvoerbaarheid daarbij
kritisch te bellen!

i. d. d. d.
nota
aan p. p. p.
ij -
gewant
13/6

Waarom het
probleem in deze
Nota in gepaste
termen wordt
naar p. p. p.
ik heb.
dat doel zich
helemaal voor?

Op uw verzoek bericht ik u over de stand van zaken.

Vooropgesteld wordt -in tegenstelling tot de woorden van Ambassadeur Wijnaendts-
dat mr. Hirsch Ballin nimmer een toezegging heeft gedaan dat het verbod er zou
komen. Hij voelde er veel voor, zij het niet langs de AHOJ-G criteria, maar langs de
bestuurlijke weg, maar hij heeft altijd gezegd dat de Cie Manschot daarover eerst een
advies moest uitbrengen. Dit standpunt is ingenomen tijdens het gesprek met de
ambassadeur vorig jaar oktober waar ik bij ben geweest en tijdens de Kamerzitting
waar Koffeman een motie over dit onderwerp indiende (welke dus ook nog niet
beantwoord is).

De Cie Manschot was vrijwel unaniem tegen dit voorstel, doch is om andere redenen
ontheven van de taak een advies over het coffeeshopbeleid uit te brengen; daarover
buigt zich de Cie Blok. Hoewel het advies nog niet gereed is (± 2 weken) kan ik u nu
reeds zeggen dat ook deze Cie negatief is. Er bestaan overwegende bezwaren op het
terrein van de handhaving (praktische uitvoerbaarheid is zeer problematisch); een
eigen bevoegdheid aan de Burgemeester geven op een terrein waar de controle op de
schouders van de politie rust, is ook niet gewenst. Het enige dat overblijft is de
mogelijkheid dat de Burgemeester ingrijpt op grond van zijn openbare orde (overlast)
bevoegdheid wanneer het grote aantal buitenlandse bezoekers voor die overlast zorgt
(parkeeroverlast, rondhangen etc.).

(Serggeula) in de week gelegd. Sindsdien is de druk opgevoerd. Kort voor de beslissing
over Europol vond het gesprek met mr. Hirsch Ballin plaats en hij was toen al zeer

10.2.E/11

1

ONTVANGEN

13 JUNI 1994

MINISTER

Tenslotte: door de reeds ingezette politiek van vermindering aantal coffeeshops +
strikte controle (de Cie Blok is van zins om langs een strikt plan van aanpak dit beleid
te versnellen) gaan wij al terug naar een aantal dat in onze nationale behoefte
voorziet en zal dit tot gevolg hebben (hopelijk) dat het aantal drugstoeristen sterk in
aantal afneemt. Naast eerdere gerezen bezwaren, heeft het OM dat verkoopverbod
aan buitenlanders helemaal niet nodig, mits het plan van aanpak maar wordt
ingevoerd. In Rotterdam en op de lijn Rotterdam - België/Hazeldonk wordt de laatste
maanden met regelmaat een gerichte actie op drugstoerisme gehouden; de effecten
daarvan moeten nader worden gezien!

DGEI
nr. 2 13/6

E22

openbaar

0000

BZVERTROUWELIJK**MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Bureau Berichtenverkeer
 Bezuidenhoutseweg 67 2594 AC 's-Gravenhage
 Telefoon 070 - 3484824/3471166

Dir	Visie
Ag no	
Dossier	

DATUM/TIJD
 REFERENTIENUMMER

: 02/06/94 - 15:21
 : pari156/9622

gs m r t s plvs ps dgpz ap plvdgpz plan dges plvdges
 dgis dgissa plvdgis dvlbz dvlwo ddi dcv drw dpv dpvafdn
 dio djoafdn jura dmp daz dazjz deu deubur
 az just

e# /

bz-vertrouwelijk

afkomstig van : amb. parijs

bestemd voor : min. v. b.z.

mede voor az en justitie

datum: 2 juni 1994

onderwerp: gesprek mp met premier balladur op 2 juni 1994:
 bestrijding van drugshandel

tijdens het onderhoud tussen mp en premier balladur kwam nog kort aan de orde de kwestie van de samenwerking tussen frankrijk en nederland op het punt van de bestrijding van de drugshandel.

geconstateerd werd dat na het bezoek van mp aan balladur in juni van het vorige jaar de samenwerking op dit terrein beduidend geïntensiveerd was (detachering politie-officer, officier van justitie etc.).

veel belangstelling toonde premier balladur voor de follow-up van de beleidsvoornemens aangekondigd op 20 oktober van het vorig jaar door de toenmalige minister van justitie hirsch ballin inzake een verbod van verkoop in coffeeshops aan buitenlanders. hij zou daarover gaarne nader worden ingelicht.

wijnaendts 156

ONTVANGEN

6 JUNI 1994

MINISTER

BZVERTROUWELIJK

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3 48 64 86
Telex 31326

1 - 2 Nov. 1995
Pelen

Ministerie van Justitie
... mr. J. Demmink
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum
1 november 1995

Doorkiesnummer
070 - 3486615

Kenmerk
JZ/HvdH

Onderwerp
Nederlands drugbeleid;bezoek
MP/M aan Parijs, 26 oktober 1995

Dienstonderdeel
Directie Algemene Zaken
Bureau Juridische Zaken

Hierbij doe ik u ter informatie toekomen de volgende stukken:

- Leidraad voor het gesprek op 26 oktober 1995
- Door Nederland voorgesteld actieplan
- Franse vertaling van het actieplan
- Notitie Franse DG Douane (zoals onlangs overhandigd aan MP tijdens informele Raad op Mallorca, 22 september 1995) met Nederlands weerwoord
- Overzicht Nederlandse en Franse Strafwetgeving m.b.t. drugdelicten
- Ontwerp MOU douanesamenwerking Nederland - Frankrijk (Nederlandse en Franse tekst)
- Vergelijkende cijfers Nederland - Frankrijk op druggebied
- Conclusies Europese Raad van Cannes inzake drugs
- Codebericht, bezoek MP en M aan Parijs, 26 okt. 1995

Gaarne maak ik van deze gelegenheid gebruik om u te bedanken voor uw bijdrage aan de totstandkoming van het drugdossier t.b.v. het bezoek aan Parijs.

de Minister van Buitenlandse Zaken,
voor de Minister,
het Hoofd van het Bureau Juridische Zaken

DAZ, 26 oktober 1995

DRUGBELEID (LEIDRAAD DISCUSSIE
NEDERLAND-FRANKRIJK)

1. Doelstelling gesprek/parameters

Hoofddoel van Nederlandse kant zou moeten zijn een verbeterde samenwerking met Frankrijk. Gezien de Franse kritiek op het Nederlandse drugbeleid (variërend van verwijten over niet-naleving van internationale verplichtingen en Nederland als "plaque tournante" van de Europese drugmarkt tot scepsis over het voorgenomen beleid; zie drugnota kabinet) is evenwel verwachtbaar dat tenminste zal worden aangedrongen op beleids- (zo niet wets-) wijziging.

././ Toelichting op het Nederlandse beleid, resp. opheldering van misverstanden (vgl. gesprek Merkelbach/Levitte op basis van een schriftelijke repliek op ondershands verkregen Franse notitie) zal zeker nodig zijn. Afhankelijk van de Franse inzet zou ook duidelijk moeten worden gemaakt waar een gesprek als dit niet over gaat, nl. volstreekte harmonisatie van beleid.

NB.1.Cfm uitspraken Min. Toubon t.o. Min. Sorgdrager zou benadrukt kunnen worden dat sociaal-culturele verschillen tussen Europese naties (o.m. tot uitdrukking komend in keuzes t.a.v. drugbeleid) gerespecteerd moeten worden, terwijl anderzijds geaccepteerd wordt dat te zeer divergerend beleid in een integrerend Europa niet langer mogelijk is.

NB.2. Het lijkt verstandig de enquête Van Traa zelf op te brengen; zij wordt in Parijs zeker met belangstelling gevolgd.(Gecontroleerde aflevering komt overigens ook in andere landen voor, al is niet bekend of het in Frankrijk wordt toegepast).

././ 1.1.De onlangs door het kabinet vastgestelde drugnota (Franse vertaling bijgevoegd) bevat beleidsvoornemens die o.m. beogen onbedoelde neveneffecten van het gedoogbeleid terug te dringen (m.n. drugtoerisme/reductie aantal coffeeshops/ stringenter toepassing richtlijnen OM/ reductie gedoogde verkoop per klant)

NB.1.De voor Frankrijk relevante elementen van de nota zijn (naast bovengenoemde): meer controle op export, verhoging strafmaximum cannabisteelt, intensivering van opsporing criminele organisaties en van internationale samenwerking justitie/politie. Verwacht mag worden dat gevraagd wordt naar concrete maatregelen tot tenuitvoerlegging, en m.n. naar de criteria m.b.t. opsporing grootschalige nederwietteelt. Verwezen kan worden n.a.v. de drugnota (verhoging strafmaximum teelt cannabis; legale hennep teelt beperken tot open lucht; ergo, alle hennep teelt in kassen is, ongeacht de aard van de planten, in strijd met de Opiumwet)

NB.2. De Franse pers heeft de nota vnl afgedaan als "poudre aux yeux", niet als een reële beleidswijziging.

NB.3. Speciale aandacht zou gevestigd kunnen worden op de conclusie van de nota dat legalisering (decriminalisatie) van drugs (hard en soft) moet worden afgewezen.

1.2 Nederland leeft zijn verplichtingen op grond van internationale verdragen (w.o. het Schengenverdrag, zie 1.3)

na. De strafwetgeving (Wetboek van Strafrecht, Opiumwet) is conform die verplichtingen

- ./. (vgl. overzicht van Nederlandse en Franse wetgeving in bijlage). Die verdragen laten ruimte voor toepassing van eigen Nederlandse beleid, zoals bijvoorbeeld het opportuniteitsbeginsel. Ook Frankrijk maakt in de praktijk gebruik van die ruimte.

NB.1. Het belangrijkste verschil is dat in Nederland i.v.m. drugdelikten de niet-opportuniteit van vervolging (en dus ook opsporing) van mineure delicten (tot 30 gr. voor eigen gebruik) is vastgelegd in richtlijnen van het OM. In Frankrijk is dat niet het geval. Aan de andere kant is het ook niet zo, dat in Frankrijk iedereen die betrap wordt op het gebruik van drugs, vervolgd wordt. Een circulaire van het Ministerie van Justitie van 12 mei 1987 beveelt aan, dat ieder die geen geregeld gebruiker is en goed begeleid kan worden door familie of hulpverlening, niet gestraft wordt, maar slechts een waarschuwing krijgt.

Het meest zichtbare (en voor buurlanden meest aanstootgevende) effect van die richtlijnen zijn uiteraard de gedoogde "coffeeshops".

NB.2. Nederland is niet het enige land waar het bezit van een geringe hoeveelheid soft-drugs voor eigen gebruik niet vervolgd wordt.

In Duitsland (dat geen algemeen opportuniteitsbeginsel bij vervolging van strafbare feiten kent!) heeft het Bundesverfassungs-gericht onlangs de grenzen van niet-vervolg vastgelegd. Deelstaten als Saarland en Rijnland Palts (grenzend aan Frankrijk!) gaan zelfs verder dan Nederland en vervolgen evenmin bij vervoer, uitvoer etc. van kleine hoeveelheden soft en harddrugs. Ook in Frankrijk is discussie gaande over depenalisering (m.a.w. gedogen) van gebruik/gecontroleerde legalisering van cannabis: de regeringscommissie Henrion adviseerde begin 1995 in meerderheid (9 voor, 8 tegen) tot depenalisering van cannabis.

1.3. De Schengenuitvoeringsovereenkomst schrijft o.m. voor de uitvoer en verkoop van drugs strafbaar te stellen en ook door

- ./. bestuurlijke maatregelen tegen te gaan (art. 71.2.)

Voor Nederland was deze bepaling aanvaardbaar onder de uitdrukkelijke vaststelling (door alle partners; Slotakte sub 3) dat partijen bevoegd blijven een afwijkend beleid te voeren ter voorkoming van verslaving.

Nederland heeft bij die gelegenheid uitdrukkelijk gestipuleerd dat daaronder valt de scheiding van markten voor hard en soft drugs, m.a.w. een gecontroleerd "coffeeshop"-beleid.

Op deze verklaring is het voor Schengen relevante beleidsuitgangspunt gebaseerd:

- eigen nationale verantwoordelijkheid voor het op eigen grondgebied te voeren beleid en tegelijkertijd
- gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor eventuele nadelige gevolgen van dat beleid voor dat van andere partners (en dus: samenwerking).

NB.1. Frankrijk heeft dat uitgangspunt recent nog erkend. Vgl. Memorandum van 28 juni 1995 "Pour une application efficace et maîtrisée de la Convention de Schengen": "Chaque Etat a pris l'engagement de prendre les mesures administratives et pénales propres, à prémunir les autres Etats des effets de sa propre législation, et cela indépendamment de la nature de la drogue concernée".

2. De feiten

De discussie met Frankrijk moet worden gevoerd op basis van werkelijke gegevens. De indruk bestaat dat er in Frankrijk op ruime schaal misverstanden heersen zowel over de effecten van het beleid t.a.v. de volksgezondheid, alsook over Nederlandse strafwetgeving en de inspanningen van douane, justitie en politie.

2.1. Volksgezondheid

De Franse Minister van Volksgezondheid, Mw Hubert, heeft onlangs verklaard dat het onderscheid tussen hard en soft drugs in o.m. Nederland een verwoestend effect heeft gehad op de Nederlandse jeugd. Minister Toubon (Justitie) verklaarde recent daarentegen t.o. Mw Sorgdrager dat hij overtuigd was van de positieve effecten van het Nederlandse beleid. Strikt genomen zou dit geen onderwerp van discussie mogen zijn (zie 1.3).

NB.1. Het aantal hard-drugverslaafden is in Nederland stabiel en relatief laag (1.6 promille van de bevolking). Het Nederlandse promillage is fors lager dan dat van Frankrijk (2.4 promille). De gemiddelde leeftijd van de heroïne-gebruiker ligt boven de dertig jaar en is nog steeds stijgende. Het aantal heroïne-gebruikers onder de 21 jaar in Nederland, ook onder kwetsbare groepen, is relatief laag. Het gebruik van goedkope vormen van cocaïne, zoals crack, heeft geen brede ingang gevonden. Over de omvang van crack-gebruik in Frankrijk zijn geen harde gegevens beschikbaar.

Het aantal sterfgevallen in verband met overdoses drugs ligt in Nederland op een laag niveau. Volgens een VN-rapport bedroeg het aantal drugsdoden in 1991 in Nederland 42. Dit aantal bedroeg 411 in Frankrijk.

Nederland kent naar verhouding relatief weinig AIDS-gevallen onder drugverslaafden. Het aandeel van de verslaafden in de totale populatie van HIV-positieven is betrekkelijk gering. Door de toegankelijkheid van het hulpaanbod, inclusief de spuitenomruil en de brede voorlichting, is aanzienlijke risico-reductie opgetreden met betrekking tot het intraveneuze druggebruik.

NB.2. Ten onrechte wordt veelal aangenomen dat in Nederland geen rekening wordt gehouden met het feit dat frequent softdruggebruik gezondheidsproblemen oplevert.

NB.3. Nederland is al geruime tijd i.s.m. de Franse autoriteiten bezig met de uitwisseling van expertise, met name in Lille en andere Noord-Franse steden.

2.2. Douane

De Franse kritiek op Nederland als "plaque tournante" in de Europese drugsmarkt uit zich o.m. in kritiek op de controle van de Nederlandse douane. Die zou te zeer gericht zijn op bevordering van de transitofunctie van Nederland.

Douanecontrole t.a.v. in-, uit- en doorvoer is ten rechte onderworpen aan communautaire voorschriften. De Nederlandse praktijk wordt door de Europese Commissie/Rekenkamer in orde bevonden (op basis van eigen steekproeven).

NB.1. De Nederlandse transitofunctie (4.000.000 containers in Rotterdam per jaar!) heeft ongetwijfeld tot gevolg een "fair share" van illegale goederen. De Nederlandse douane controleert primair op basis van risico-analyse en beperkt zich zeker niet tot voor Nederland bestemde goederen. Zusterdiensten worden ingelicht als verdenking bestaat tegen voor die landen bestemde goederen en eigen controle niet mogelijk is. Onderzoek van de Europese Commissie heeft uitgewezen dat er geen significante verschillen zijn tussen douanecontrole in Nederland en Frankrijk.

NB.2. Nederland is voorstander van versterking van douane-samenwerking met

Frankrijk. Een gezamenlijk ontworpen concept-akkoord wacht al enige maanden op Franse instemming.

NB.3. Uit cijfers blijkt dat Nederland bij uitwisseling van informatie op douanegebied significant meer initiatief neemt dan Frankrijk. In 1995 werd in 270 gevallen informatie gestuurd (waarvan 30 op Frans verzoek) en werd in 205 gevallen informatie ontvangen (waarvan 57 op Frans initiatief).

2.3. Politie/Justitie

De Franse kritiek richt zich ook op het optreden van politie/justitie. In Noord-Frankrijk worden nogal wat "kleine handelaren aangehouden die zich in Nederland bevoorraad hebben met soft en hard drugs. Frankrijk vraagt zich af waarom verkoop aan buitenlanders (net als t.a.v. minderjarigen) niet verboden kan worden. Ook bestaat er kritiek op de in Nederland gehanteerde strafmaat, en op de bereidheid tot samenwerking met de Franse justitie.

NB.1. Cijfers omtrent drugsvangsten zijn per definitie onbetrouwbaar omdat niet bekend is wat de verhouding is tot de totale "omzet" in een land. Omvangrijke vangsten kunnen naar keuze worden geïnterpreteerd als indicatief voor een actief opsporingsbeleid of voor een gigantische "omzet". Enkele vangstcijfers (1994)

	Nederland (politie & douane)	Frankrijk
cocaine (kg)	8200	4742
heroïne (kg)	246	661
cannabis (kg)	238258	58014
amfetamine (kg)	215	80

NB.2. Uit de cijfers blijkt dat een aanzienlijk deel van de Franse vangsten betrekking heeft op wat Nederland als gebruikershoeveelheden bestempelt.

Cannabis: 70% van de Franse vangsten betreft hoeveelheden < 10 gr.

Heroïne: 65% van de Franse vangsten betreft hoeveelheden < 5 gr.

Cocaïne: 55% van de Franse vangsten betreft hoeveelheden < 5 gr.

Van de ong. 42.000 in 1994 in Frankrijk vervolgde drugsdelikten heeft 40% betrekking op bezit/aankoop, 27% op gebruik, 15% op aanbod/ overdracht, 11% op transport en 7% op in- of uitvoer.

In Nederland heeft de aanpak van de handel prioriteit.

NB.3. V.w.b. het "plaque tournante"-verwijt: volgens officiële VS-rapporten (State Dept.) is Frankrijk een belangrijk transitoland voor drugs uit het Midden-Oosten, Zuidwest-Azië en Zuid-Amerika.

Van de in Nederland aangetroffen hashish uit Noord-Afrika wordt 25% via Frankrijk ingevoerd. Omgekeerd is slecht 1.3% van de in 1994 in Frankrijk in beslag genomen cannabis uit Nederland afkomstig. Meer dan de helft komt uit Spanje/Marokko.

Cocaïne uit Suriname bereikt Nederland vaak via Frans Guyana/Parijs.

Daarentegen is volgens Franse gegevens ca. 55% van de in Frankrijk in beslag genomen en geïdentificeerde heroïne uit Nederland afkomstig. V.w.b. LSD en XTC is dit cijfer 80%.

Nederland gaat ervan uit dat deze cijfers juist zijn, maar kan ze niet verifiëren.

Nederland kent topprioriteit toe aan de aanpak van georganiseerde criminaliteit die zich bezig houdt met de in- en uitvoer van drugs.

NB.4. De idee om een extra voorwaarde aan het gedoogbeleid toe te voegen (geen verkoop aan buitenlanders) wordt door Justitie verworpen m.n. op grond van niet-handhaafbaarheid en discriminatieverbod.

NB.5. De Nederlandse strafwetgeving hanteert t.a.v. georganiseerde handel, import en export van harddrugs maxima van 16 jaar gevangenisstraf en boetes tot fl. 1.000.000,=. Daarnaast kan via een afzonderlijke procedure het verkregen financieel voordeel worden ontnomen. Het is lastig om daadwerkelijk opgelegde resp. uitgezeten straffen in Nederland resp. Frankrijk te vergelijken. De indruk bestaat dat Frankrijk, zeker t.a.v. softdrugs, in dit opzicht strenger is. Verschillen tussen beide landen b.v. als gevolg van vervroegde invrijheidstelling en gratie bemoeilijken een vergelijking.

NB.6. Nederland maakt ernst met politieke en justitiële samenwerking met Frankrijk. (politieliaison-officieren op ambassades, detachering OM-ambtenaar bij Min. van Justitie, "jumelage" van parketten Rotterdam en Lille). Politie: sinds 1994 36 door Nederland geïnitieerde onderzoeken van enige omvang, 22 door Frankrijk. Justitie: -assistentie bij justitieel onderzoek sinds januari 1995 92 x op Nederlands verzoek, 597 x op Frans verzoek - overdracht van strafvervolgning 181 Nederlandse verzoeken tegen 23 Franse (sinds januari 1995). Knelpunten worden gesignaleerd bij het Franse Min. van Justitie (i.t.t. het Franse OM), d.w.z. een gebrekkige bereidheid om Franse drugtoeristen aan te pakken. Min. Toubon gaf onlangs toe dat de parketten in Noord-Frankrijk 4000 zaken op de plank hebben. Geen prioriteit. "Cellentekort". Een bijkomend probleem is dat het veelal gaat om (onverwijderbare) illegale vreemdelingen.

2.4. Nederlandse strafwet

Min. Toubon (Justitie) overhandigde onlangs aan Mw. Sorgdrager een vergelijkend overzicht van Franse resp. Nederlandse strafbepalingen t.a.v. drugsdelikten, waaruit zou blijken dat Nederland connexe feiten (poging, uitlokking etc) niet strafbaar zou stellen. Als de Franse perceptie omtrent een ontoereikende Nederlandse strafwetgeving op dit soort onderzoek is gebaseerd, dan betreft het een makkelijk recht te zetten misverstand. Dan heeft men nl. alleen de Opiumwet geraadpleegd, en niet de algemene bepalingen van het Wetboek van Strafrecht.

Vgl. door Nederland gecorrigeerd overzicht bij 1.2.

2.5. Sint Maarten

Nederland is actief in de ondersteuning van allerlei opsporingsdiensten op de Antillen. Met betrekking tot het aspect van de douane wordt opgemerkt dat Nederland naar verwachting over enkele maanden 25 douane-ambtenaren zal stationeren op Sint-Maarten. Er wordt druk uitgeoefend op de daarvoor nodige totstandkoming van lokale douanewetgeving. Het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse republiek inzake personencontrole op de luchthavens op Sint-Maarten; Parijs 17 mei 1994, is voor goedkeuring aangeboden aan de Staten-Generaal en de Staten van de Nederlandse Antillen en aldaar in behandeling.

3. Bilateraal/multilateraal

De discussie over de eventuele overspill van het Nederlandse drugbeleid kan niet uitsluitend en/of primair bilateraal worden gevoerd. De uitvoer van drugs vanuit Nederland naar Frankrijk raakt tenminste ook België. De gewraakte grensoverschrijdende effecten houden bovendien mede verband met de opheffing van controles aan de (Schengen) binnengrenzen en met het vrije verkeer van goederen en de daarmee samenhangende organisatie van de douanecontrole binnen de Europese Unie. Aanpak derhalve tenminste mede in deze gremia. Teneinde te bezien of m.n. België belangstelling heeft van meet af aan betrokken te zijn bij de onder 4 genoemde voorstellen heeft de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken op dinsdag 24 oktober en marge van het Uitvoerend Comité van Schengen gesproken met de Belgische Minister van Binnenlandse Zaken Vande Lanotte. Hierbij bleek dat België zeker geïnteresseerd is in trilaterale samenwerking, maar nadere concrete uitwerking afhankelijk stelt van de openingen tijdens het Nederlands-Franse gesprek van 26 oktober jl. Vande Lanotte voegde daar overigens aan toe dat indien deze openingen niet worden geboden, dit zeer negatieve gevolgen heeft voor de verdere Schengensamenwerking.

4. Samenwerking/voorstellen

./.. Zie bijgaand actieplan.

Nederland is graag bereid tot samenwerking op drug-gebied met Frankrijk, zowel politiek als ambtelijk. Er is overigens al langer sprake van een intensieve samenwerking (liaisons, Hazeldonk, gezondheidszorg Noord-Frankrijk), die concrete resultaten heeft opgeleverd. Versterking daarvan is uiteraard mogelijk indien gewenst (zie ook bijgevoegd concept MOU-douanesamenwerking). Van Franse zijde moet dan echter ook bereidheid bestaan die samenwerking concrete inhoud te geven.

Nederland is voorstander van uitbreiding van deze samenwerking tot België, Luxemburg en Duitsland.

PLAN D'ACTION

En vue de concrétiser plus avant ce qui a été convenu à Paris le 26 octobre 1995, la coopération entre la France et les Pays-Bas sera intensifiée dans les domaines suivants.

a. Coopération douanière

Signature à court terme du Mémoire d'accord entre les chefs des administrations douanières française et néerlandaise, dont le texte est déjà prêt.

Les éléments du Mémoire d'accord qui sont importants pour le contrôle sont les suivants :

1. Mise en place d'un plan d'action commun pour les contrôles douaniers et échange d'informations.
2. Mise en place d'équipes de contrôle *ad hoc* ayant pour mission de lutter contre les cas concrets de fraude douanière.

On peut s'attendre à ce que le contrôle du trafic de drogues et de la fraude aux accises sur les biens soumis à accises et aux produits agricoles sera ainsi plus rapide et plus efficace. Les services concernés des deux administrations s'apporteront aide et assistance mutuelles, en coopération ou non avec d'autres États membres, aussi bien de façon structurelle que, là où cela s'impose, de façon ponctuelle. Le Mémoire d'accord prévoit également une coopération en ce qui concerne des propositions d'amélioration du cadre juridique.

b. Justice et Police

1. Détachement d'un haut fonctionnaire de police néerlandais à Paris. À l'exemple de ce qui existe déjà à Amsterdam, la police de Rotterdam sera dotée le 1er janvier 1996 d'un fonctionnaire chargé de répondre à toutes les questions venant de la France.
2. Adoption, dans le cadre de Schengen, d'un protocole visant à l'instauration d'une procédure simplifiée pour le traitement des affaires pénales concernant le tourisme de la drogue.
3. Les Pays-Bas s'engagent à ce que les demandes d'entraide judiciaire soient transmises dans un délai d'une semaine au service de police judiciaire concerné ou au ministère français de la Justice.
4. Mise en œuvre d'un plan d'action commun du ministère public de la France et des Pays-Bas pour le dépistage et les poursuites. Le Parquet de Rotterdam et le Procureur général de la République de Lille ont déjà amorcé une telle action commune.

c. Santé publique

Intensification des échanges d'expertise dans le domaine de l'action sanitaire, en particulier pour ce qui concerne le nord de la France.

d. Contrôle et orientation de la coopération

Les gouvernements français et néerlandais examineront périodiquement et au niveau approprié les progrès réalisés dans le domaine des activités ci-dessus. La première étape sera la visite aux Pays-Bas des ministres français de l'Intérieur, de la Justice et de la Santé.

On pourrait envisager ensuite une concertation annuelle entre les ministres et/ou

"LES PROBLÈMES DE FRAUDE ENTRE LA FRANCE ET
LES PAYS-BAS"

Les problèmes de fraude entre la France et les Pays-Bas

Réplique Néerlandaise

La loi néerlandaise portant disposition en matière d'opium et autres stupéfiants établit depuis 1976 une distinction entre des faits punissables commis à l'égard de drogues dures et de drogues douces. L'idée sous-jacente est de séparer les deux marchés afin d'éviter que des jeunes qui «expérimentent» les drogues douces n'entrent dans le monde des drogues dures et de la criminalité. Cette divergence dans l'approche est étayée par des rapports de la Commission Henrion et du Comité national consultatif d'éthique. Cette séparation des marchés est du reste effective dans la pratique. Les effets positifs de la politique néerlandaise se font sentir dans le domaine de la santé publique (nombre d'utilisateurs de drogues et de toxicomanes). Les Pays-Bas comptent quelque 675.000 utilisateurs de drogues douces pour une population de 15,1 millions d'habitants contre environ 1 à 5 millions en France (rapport de la Commission Henrion) pour une population de 57 millions d'habitants. Le nombre des toxicomanes dépendants aux drogues dures est considérablement plus faible aux Pays-Bas avec 25.000 (soit 1,6 ‰) qu'en France où il est de 150.000, soit 2,6 ‰).

Comme c'est le cas notamment en Allemagne, au Danemark et au Royaume-Uni, la consommation de drogues n'est pas punissable aux Pays-Bas. Le consommateur de drogues dures est plutôt considéré comme un malade que comme un délinquant.

La sanction est fonction de la gravité du fait punissable commis. Pour la police et la justice, la première priorité est la lutte contre le trafic organisé et contre l'importation et l'exportation de drogues dures. La peine maximale est une peine d'emprisonnement de 16 ans et une amende de 100.000 florins. Dans certains cas, l'amende peut atteindre 1.000.000 florins. De plus, conformément à la convention de Strasbourg de 1990, l'avantage financier provenant du trafic de drogues peut être saisi par le juge. Il n'y a pas d'amnistie. Il est à noter qu'aux Pays-Bas, un détenu peut être remis en liberté anticipée lorsqu'il a purgé les 2/3 de sa peine. Cette durée est plus longue dans de nombreux autres pays..

C'est notamment pour des raisons pragmatiques que les Pays-Bas ont choisi d'établir des priorités dans le cadre du dépistage et de la poursuite de faits punissables relevant de la loi sur l'opium. La lutte contre les organisations criminelles qui s'adonnent au trafic de drogues constitue depuis des années la première priorité de la police judiciaire. Dans son récent rapport sur la drogue, l'actuel gouvernement prévoit de durcir sa politique dans ce domaine.

En effet, les douanes néerlandaises ont accordé à des entreprises, au cours des années, de nombreuses procédures de contrôle administratif. Cette démarche est toujours précédée d'une enquête approfondie des services comptables des entreprises concernées. Elle a valu aux douanes néerlandaises des critiques (aussi de la part d'autres États membres) à propos de la lenteur avec laquelle elles octroieraient ces procédures. Une fois la procédure accordée, on procède à des contrôles physiques des marchandises destinées à ces entreprises et à des contrôles périodiques de leur administration.

Ces procédures, qui sont fondées sur le Code des douanes communautaires (également en vigueur en France), sont aussi appliquées par d'autres États membres. Leur mise en œuvre est soumise au contrôle de la Commission européenne et de la Cour des Comptes européenne. Il ressort de ces contrôles que la politique néerlandaise est en conformité avec le Code des douanes communautaires.

Le nombre et le sérieux des contrôles physiques est aussi en conformité avec les dispositions communautaires. Cette pratique a, elle aussi, toujours résisté à l'examen de la Commission et de la Cour des Comptes.

Il n'est pas fait de distinction, dans le choix du contrôle physique (même pour les marchandises en transit) entre les divers États membres de destination. L'assertion selon laquelle les douanes néerlandaises ne contrôlèrent que les marchandises à destination du marché national est assurément inexacte. L'intensité des contrôles opérés sur le trafic en transit est d'ailleurs aussi fonction du fait que, conformément aux dispositions du Code des douanes communautaires, des envois peuvent aussi être contrôlés à la fin de leur transit, au moment où ils sont mis en libre pratique sur le marché communautaire avec une déclaration d'importation. Si, aux termes de la réglementation douanière communautaire, le contrôle douanier n'avait été possible qu'au début du transit, l'introduction des réglementations en matière de transit aurait à l'époque nécessité d'agrandir considérablement les douanes néerlandaises. Or, la Commission n'a jamais fait savoir que tel était le cas.

Il y a effectivement des problèmes avec l'apurement des documents de transport. Ces problèmes ne se posent d'ailleurs pas uniquement aux Pays-Bas, mais aussi dans la plupart des États membres. Ils trouvent pour la plupart leur origine dans les carences au niveau des communications d'informations par les États membres de destination des transports sous douane. Pays de départ de transports sous douane, les Pays-Bas notamment sont confrontés à ces problèmes. C'est la raison pour laquelle ils ont à plusieurs reprises fait des propositions d'amélioration, dont un certain nombre ont d'ailleurs déjà été adoptées.

Si tel était effectivement le cas, dans le passé, dans un certain nombre de communes, les choses ont changé depuis la mi-1993. Dans de nombreuses communes, le nombre de *coffie-shops* a diminué de moitié depuis cette date. Des mesures administratives et pénales ont été prises et sont appliquées avec rigueur. Elles permettent, en cas d'infraction, à la fois d'engager des poursuites pénales contre le propriétaire ou le gérant du *coffie-shop* et de fermer l'établissement. Au niveau local, les modalités de cette approche sont arrêtées au sein d'une concertation tripartite entre la municipalité, la police et le parquet. Le rapport gouvernemental sur la drogue présenté en septembre 1995 au Parlement néerlandais contient des propositions en vue de lutter contre l'exportation de drogues douces en abaissant de 30 grammes à 5 grammes la quantité admise par transaction et en limitant le nombre de ces transactions.

Cette façon de présenter les choses est inexacte. En effet:

- La France est le principal pays par lequel transitent les drogues en provenance du Moyen Orient, d'Asie du Sud-Est et d'Amérique du Sud (source: Rapport sur la stratégie en matière de contrôle international des stupéfiants du Ministère des Affaires étrangères des États-Unis, mars 1995);
- La France produit certains précurseurs et produits chimiques essentiels (l'entreprise d'État Calaire produit notamment des BMK, qui ne connaissent qu'une utilisation limitée en-dehors de la production d'amphétamines);
- EDU/Analytical Department donne en juin 1995 les chiffres suivants concernant les saisies de drogues: 661 kg d'héroïne, 4.743 kg de cocaïne, 58.014 kg de cannabis et 80 kg d'amphétamines pour la France contre 246 kg d'héroïne, 8.200 kg de cocaïne, 238.258 kg de cannabis et 215 kg d'amphétamines pour les Pays-Bas. Ces chiffres montrent que les services de la police judiciaire néerlandaise ne peuvent aucunement être taxés de laxisme. On ne doit pas conclure des statistiques fournies par les Pays-Bas que le problème de la drogue y est beaucoup plus vaste qu'en France par exemple;
- Selon le rapport 1994 de l'O.I.C.S., 80 à 90 % de l'héroïne pénètre en Europe *via* la route des Balkans par la voie terrestre (Allemagne) et par la voie maritime (Grèce et Italie);
- Concernant les chiffres de la France, on remarque que plus de la moitié des saisies ont trait à des petites quantités; elles ont donc été opérées sur des consommateurs. M. Larcher, sénateur RPR, a dit un jour que la lutte contre le petit trafic et contre la consommation de drogues n'a d'autre résultat que l'assainissement du marché et la consolidation du pouvoir des organisations criminelles;
- Des plus de 58.000 kg de cannabis saisis en France, seul 1,3 % provient des Pays-Bas. Concernant les saisies de cocaïne, on fait remarquer, en se basant sur la source américaine susnommée, que la plus grande partie des quantités saisies en France provient d'Amérique du Sud, l'Italie et les États-Unis étant les principaux pays de destination. Les Pays-Bas ne sont pas cités dans ce contexte.

Une bonne coopération au niveau opérationnel s'est établie depuis plusieurs années déjà dans le cadre de la «concertation Hazeldonk» entre les autorités belges, françaises et néerlandaises. Cette coopération s'est encore améliorée avec l'échange entre la France et les Pays-Bas de magistrats et d'officiers de liaison respectivement des administrations douanières et policières. Des accords de travail ont été conclus entre le procureur général de La Haye et le procureur général de Douai et entre les procureurs principaux de Lille et de Rotterdam. Les Pays-Bas soulignent l'importance de cette coopération. Aussi déplorent-ils que la France, contrairement à ce qui a été conclu, ne se soit plus manifestée à propos des données, communiquées par les Pays-Bas, relatives aux numéros d'immatriculation de voitures françaises arrêtées aux Pays-Bas en liaison avec l'achat de drogue (300 personnes ont été arrêtées et 350 voitures signalées en 1994) et à propos des données relatives à 800 «touristes de la drogue» et rabatteurs arrêtés en 1994. Les Pays-Bas souhaiteraient pouvoir disposer de ces données.

Il est exact, en effet, qu'avec l'Accord de Schengen il devient encore plus facile d'entrer dans les pays Schengen - dont la France fait partie -. La coopération dans le domaine de la justice et de la police, notamment en matière d'échange d'informations judiciaires devient elle aussi plus aisée, ce qui facilite à son tour la coopération dans le domaine de la lutte contre la drogue. Pour les Pays-Bas, il est clair que cette coopération est nécessaire, étant donné qu'il s'agit là d'un problème transfrontalier qu'il convient d'aborder en commun.

Concernant la coopération dans le domaine des commissions rogatoires et de la transmission des poursuites pénales dans des affaires relevant de la loi sur l'opium, les Pays-Bas font remarquer que l'échange de magistrats de liaison entre les Pays-Bas et la France a, selon eux, prouvé son efficacité. Au niveau opérationnel, la coopération est bonne. Les Pays-Bas souhaiteraient élargir cette coopération ainsi que l'échange d'informations aux ministères de la Justice pour parvenir à un échange d'informations rapide et efficace au niveau ministériel.

Concernant les envois postaux, il ressort du rapport français que l'on vise notamment le trafic postal à l'intérieur de l'Union européenne. Les Pays-Bas ne se préoccupent pas des frontières intérieures et du trafic postal intracommunautaire: les douanes néerlandaises font porter leurs efforts sur les frontières extérieures de l'Union européenne dans la mesure où elles constituent en même temps la frontière néerlandaise, et sur le trafic postal avec les pays tiers. Seuls peuvent être pertinents les envois postaux en provenance du Surinam qui entrent en France *via* les Pays-Bas (trains postaux ou courrier aérien).

Les Pays-Bas ne constituent pas une exception pour ce qui concerne le trafic constaté de drogues à grande échelle. Là encore, il s'agit d'un problème transfrontalier. Comme indiqué plus haut, les quantités saisies montrent que les autorités douanières et policières déploient des efforts considérables dans la lutte contre le trafic organisé de drogues à grande échelle. Les Pays-Bas soulignent à ce propos leur expertise à la fois dans le domaine de l'analyse criminologique, qui requiert une attention toute particulière de la part du groupe de travail Drogues et crime organisé, et dans celui des méthodes d'analyse concernant le contrôle des marchandises aux frontières extérieures. D'où l'organisation, à l'école de la police judiciaire à Zutphen, d'un cours d'analyse criminologique en langue française.

Plusieurs données déjà indiquées plus haut réfutent certains faits cités par la France. Les Pays-Bas font en outre remarquer qu'ils ne tiennent pas de registre de l'origine et/ou de la destination finale des drogues saisies. Concernant les quantités saisies par la France, les Pays-Bas font encore une fois remarquer que la plupart concernent des saisies effectuées sur des consommateurs, mais que les Pays-Bas s'orientent davantage vers le trafic organisé et donc vers les quantités «industrielles».

Les Antilles Néerlandaises sont un pays indépendant au sein du Royaume des Pays-Bas et ont leur propre législation. La douane antillaise est indépendante de la douane néerlandaise, même si les Pays-Bas soutiennent activement toutes sortes d'activités d'investigation policière aux Antilles. Concernant la question des personnels, les Pays-Bas détacheront 25 fonctionnaires des douanes aux Antilles Néerlandaises. La surveillance du littoral des Antilles et d'Aruba sera mise en place, sous la responsabilité du gouvernement du Royaume, avec l'aide des Pays-Bas et fonctionnera selon le modèle néerlandais (coopération entre la marine, la douane et la police). Les Pays-Bas soulignent l'importance de la conclusion d'une convention franco-néerlandaise dans le domaine de l'échange d'informations et de la coopération transfrontalière, ainsi que l'importance de la réglementation, dont le texte est déjà prêt, relative à l'assistance administrative mutuelle en matière douanière.

Les chiffres de cette page proviennent d'un rapport présenté par les Pays-Bas (ENFOPOL 144/94) du groupe de travail Drogues et crime organisé. Ce rapport montre que tous les pays ne disposent pas d'informations adéquates dans ce domaine et souligne l'intérêt de l'analyse criminologique. La France sait que les travaux préparatoires en vue d'un second inventaire au sein des États membres sont en cours. Concernant le chiffre avancé de 98 organisations criminelles aux Pays-Bas (en 1993), les Pays-Bas font remarquer que 45 d'entre elles ont été démantelées. Comme indiqué plus haut, la lutte contre le crime organisé est la première priorité de la police judiciaire néerlandaise.

Les Pays-Bas souhaiteraient disposer des chiffres faisant apparaître ce développement supérieur à la moyenne. On peut admettre que les ports néerlandais et les autres ports d'Europe du Nord comme Anvers et Hambourg possèdent (depuis de nombreuses années et par conséquent avant l'entrée en vigueur du marché intérieur) un avantage concurrentiel du fait de circonstances telles que de bonnes infrastructures, de bonnes liaisons avec l'arrière-pays, des personnels portuaires qualifiés, un nombre réduit de jours de grève, etc.

Dans les limites du cadre juridique prévu par le code des douanes communautaires, les Pays-Bas, tout comme d'autres pays d'Europe du Nord, ont fait un usage optimal des possibilités offertes pour accorder aux entreprises des procédures simplifiées prévoyant une combinaison de contrôles administratifs et de contrôles physiques. L'usage que les Pays-Bas ont fait de cette possibilité a toujours, lui aussi, su résister à l'examen de la Commission européenne et de la Cour des Comptes (voir également le commentaire relatif à la citation de la page 2).

Dans leur structure et dans leur mise en œuvre, les contrôles douaniers néerlandais sont opérés de façon ciblée et sélective. Leurs principes de base ont été adoptés dans la législation communautaire et inscrits dans des manuels de la Commission. On sait que ces principes ont été adoptés par la France.

En 1995, une étude comparative a été menée sous la responsabilité de la Commission sur les contrôles douaniers dans divers ports de l'Union européenne, dont Rotterdam et Le Havre. Contrairement à ce qui est avancé par la France, cette étude n'a pas fait apparaître de grandes divergences, dans le domaine des contrôles, entre les divers ports, mais plutôt le contraire. D'autres études diligentées par la Commission n'ont pas non plus fait apparaître de différences fondamentales entre les Pays-Bas et la France.

Les Pays-Bas souhaiteraient savoir quels sont ces instruments et comment la France entend les appliquer. Ils aimeraient aussi savoir d'où il ressort que la Commission, en approuvant ce principe, ait songé en premier lieu aux méthodes de contrôle des Pays-Bas.

Selon le rapport annuel publié en 1994 par la Commission européenne sur la protection des intérêts financiers de la Communauté, la fraude est répartie de façon équilibrée au sein de la Communauté. Il en ressort qu'en-dehors des Pays-Bas, la fraude existe dans tous les États membres et que des cas précis concernent souvent plusieurs États membres. Ce rapport n'était pas la conception française selon laquelle les Pays-Bas notamment seraient un pays de transit privilégié.

On n'apporte aucune preuve que de tels types de fraude surviennent plus souvent aux Pays-Bas que dans d'autres États membres. Le rapport susmentionné de la Commission n'apporte pas non plus d'éléments dans ce sens.

Si des fraudes comme décrites ci-dessus sont constatées lors des contrôles douaniers aux Pays-Bas, des prélèvements sont imposés et les restitutions indûment accordées doivent être remboursées. En outre, des poursuites pénales sont engagées.

Les cas décrits font en tout cas apparaître que:

- les fraudes décrites surviennent aussi dans d'autres États membres;
- des entreprises autres que néerlandaises établies dans l'UE sont également impliquées;
- de telles fraudes peuvent être combattues grâce notamment à l'assistance administrative fournie par les Pays-Bas.

En 1990, la Commission a fait une enquête sur les pratiques de l'enregistrement physique lors de l'exportation de marchandises agricoles dans divers États membres, dont la France et les Pays-Bas. À cette occasion, 700 dossiers d'exportation ont été examinés aux Pays-Bas. Cette enquête a conclu qu'il n'y avait aucun motif à introduire contre les Pays-Bas une réclamation en remboursement de restitutions indues. On sait que la France a refusé à cette occasion de communiquer les dossiers d'exportation et qu'elle a fait l'objet d'une réclamation portant sur un montant substantiel.

Les chiffres cités sont exacts en soi. Le rapport annuel mentionné plus haut donne d'ailleurs une image très diversifiée du nombre de cas signalés par les divers États membres, ce qui montre que les États membres ont adopté des définitions variées de la notion de cas de fraude devant être signalés à la Commission. Jusqu'à récemment, les Pays-Bas ont signalé les cas de fraude intentionnelle ayant eu de graves conséquences.

Les Pays-Bas ont du reste adapté leur interprétation de la notion de fraude ainsi que leurs procédures internes de signalement à Bruxelles. En 1995, ils devraient signaler une centaine de cas.

Il est frappant de constater que la France omet de signaler les données du rapport susmentionné relatives au signalement des types de fraude par les États membres. Dans ce domaine, les Pays-Bas et la France obtiennent un score similaire.

Il ressort du rapport susmentionné qu'en pourcentages, les écarts entre la France et les Pays-Bas ne peuvent guère être qualifiés de significatifs. La France comme les Pays-Bas n'a pas encore été en mesure de recouvrer des montants élevés (48,5 millions d'écus pour la France; 9,4 millions d'écus pour les Pays-Bas). Ces chiffres (pas seulement ceux de la France et des Pays-Bas, mais aussi ceux d'autres États membres) indiquent en tout cas la difficulté qu'il y a de recouvrer les ressources propres (droits de douane) compromises par la fraude.

Le rapport indique en outre que les Pays-Bas sont plus efficaces, et de façon significative, dans le recouvrement des montants agricoles, puisqu'ils ont recouvré 51 % des montants signalés, contre 32 % pour la France.

Il a déjà été indiqué plus haut que le système de signalement est diversement appliqué par les États membres du fait de divergences d'interprétation, étant d'ailleurs entendu que la valeur moyenne par cas signalé par la France est de 100 000 écus contre 220 000 écus pour les Pays-Bas. Ceci pourrait s'expliquer par ce qui a été dit plus haut concernant les divergences d'interprétation des règlements communautaires.

Les paragraphes suivants n'indiquent pas clairement les points sur lesquels la politique néerlandaise de contrôle de la circulation des personnes pourrait conduire à des problèmes d'immigration.

Ce phénomène a perdu de son importance ces dernières années. L'immigration de Turcs et de Marocains a fortement baissé. Il est possible que le renforcement de la politique en matière de permis de séjour temporaires joue un rôle à cet égard. On s'attend à ce que le regroupement familial et la constitution de famille continuera de reculer à terme parmi les Turcs et les Marocains. Il existe des indices selon lesquels des membres de la communauté turque aux Pays-Bas sont impliqués dans le trafic de drogues. Il n'est pas clair dans quelle mesure cette participation est disproportionnée par rapport à l'ensemble de la communauté turque.

Depuis 1993, le nombre d'immigrés a fortement diminué, et ce malgré la forte croissance du nombre de demandeurs d'asile notamment en 1994. Le fort recul de l'immigration s'explique en partie par des facteurs conjoncturels (chômage relativement élevé) et en partie par le renforcement de la réglementation en matière de délivrance de permis de séjour temporaires et par de nouvelles règles en matière d'inscription sur les registres de la population. Il importe par ailleurs de noter que l'émigration a augmenté, si bien que le solde migratoire diminue aux Pays-Bas (44.000 en 1993 contre 21.000 environ en 1994).

Le nombre des demandes d'asile a fortement augmenté aux Pays-Bas depuis 1990, passant de plus de 21.000 en 1990 à 52.000 en 1994. On escompte une forte baisse en 1995. Au cours du premier semestre de 1995, 14.000 demande d'asile ont été introduites. L'augmentation du nombre de demandes d'asile ainsi que la baisse enregistrée en 1995 sont le résultat de la combinaison de facteurs internes et externes. Il est clair que des modifications de la législation relative aux étrangers intervenues dans les pays voisins et notamment en l'Allemagne peuvent expliquer la forte augmentation de 1994. La politique néerlandaise relative aux demandeurs d'asile a été renforcée depuis (accélération des procédures, mise en place de centres d'enregistrement des demandeurs - les AC -, législation relative aux pays dits sûrs ainsi qu'une politique de reconduite aux frontières plus énergique).

Il est question ici de l'application de la loi relative aux pays tiers sûrs, en vigueur depuis le 8 février dernier, et de celle de la convention d'application de l'Accord de Schengen, en particulier son paragraphe sur l'asile, entré en application le 26 mars dernier. Ces deux textes sont appliqués depuis trop peu de temps pour qu'il soit possible d'en évaluer l'efficacité sur la base des chiffres disponibles. La conclusion provisoire est qu'il existe un certain nombre de problèmes au niveau de leur exécution:

- * Le principal problème est la rigueur des délais dans les centres d'enregistrement. Les autorités des pays limitrophes ne sont souvent pas en mesure de réagir dans les 24 heures aux demandes de reprise. Pour améliorer les choses, des concertations intensives - aussi bien au niveau bilatéral que dans le cadre de Schengen - ont lieu avec les pays concernés.
 - * Le second problème est celui de la charge de la preuve. À leur arrivée aux Pays-Bas, de nombreux demandeurs d'asile ne sont pas en possession de documents établissant qu'ils ont séjourné dans un autre pays. De plus, il n'est souvent pas possible de déduire de leurs déclarations l'itinéraire suivi. Ce problème restera crucial aussi longtemps qu'Eurodac, le système européen de comparaison des empreintes digitales, n'est pas opérationnel.
-

Il n'est pas clair sur quel argument cette assertion est fondée. Les Pays-Bas, comme l'Allemagne et la Belgique, ont conscience que la coopération est essentielle dans la question transfrontalière de l'immigration clandestine. Des accords pratiques ont été conclus entre les services exécutifs des pays du Benelux et de l'Allemagne quant au renvoi des immigrés clandestins, et on a procédé de part et d'autre à un détachement temporaire de personnels chargés des questions d'immigration. Il est vrai, comme indiqué plus haut, que la mise en œuvre pratique des règlements de reprise des immigrés clandestins pose des problèmes. Les Pays-Bas, on l'a vu, cherchent à les résoudre en concertation avec leurs partenaires.

Les Pays-Bas se sont engagés dans le cadre de Schengen à résoudre leurs problèmes techniques avant le 15 décembre prochain. La réintroduction des contrôles d'identité procède justement du souci de lutter contre les entrées et sorties illégales.

Il est clair que les Pays-Bas, tout comme la plupart des autres États européens, sont confrontés aux problèmes de l'immigration clandestine. Compte tenu de la situation géographique des Pays-Bas, ils proviennent moins de l'entrée aux Pays-Bas de personnes en provenance directe de pays tiers (possible seulement *via* Schiphol) que de l'arrivée de personnes entrées ailleurs dans l'UE et se rendant ensuite aux Pays-Bas. Ce qui est important à cet égard - et les Français l'ont eux-mêmes signalé -, c'est que l'immense majorité des demandeurs d'asile qui viennent par la voie terrestre entrent dans notre pays *via* le territoire de nos voisins.

Le fait qu'il existe des problèmes techniques au niveau de l'exécution de l'Accord de Schengen à Schiphol et des problèmes pratiques lors de la reprise de personnes non admises aux Pays-Bas ayant séjourné antérieurement dans un pays voisin ne permet pas de mettre en doute la capacité des Pays-Bas de lutter de façon efficace contre l'immigration clandestine. Il est généralement admis que le système néerlandais de surveillance nationale des étrangers compte parmi les plus efficaces. On pourrait renvoyer à ce propos au grand nombre de mesures adoptées par les Pays-Bas ces dernières années pour lutter contre l'immigration clandestine, et plus particulièrement les mesures visant à l'examen accéléré des demandes d'asile manifestement infondées et à l'harmonisation au sein de l'UE/Schengen des procédures relatives aux étrangers. Les principaux points sur lesquels la politique d'asile et plus généralement la politique des étrangers ont été renforcées sont les suivants:

- promulgation d'une nouvelle loi relative aux étrangers (procédures accélérées et création des centres d'enregistrement des demandeurs d'asile, suppression de certaines possibilités de recours, possibilité de délivrer des permis de séjour temporaires);
 - législation relative aux pays sûrs;
 - réserve en matière de délivrance de permis de séjour temporaires;
 - renforcement de la législation en matière de regroupement familial et de constitution de famille (loi visant à la prévention des mariages de complaisance);
 - renforcement de la législation pénale concernant l'emploi de personnes en situation irrégulière;
 - interconnexion des fichiers d'étrangers en vue de l'identification plus efficace des personnes en situation irrégulière;
 - renforcement et harmonisation de la politique en matière de visa;
 - conclusion d'accords de reprise avec les pays d'origine et adoption de dispositions en accord avec ces pays;
 - accroissement des possibilités de contrôles d'identité;
 - politique de reconduite aux frontières plus efficace grâce à l'augmentation des possibilités de détention des étrangers devant être expulsés et augmentation du nombre d'expulsions effectives vers le pays d'origine.
-

Le fait que la plupart des étrangers en situation irrégulière sont interpellés aux frontières du nord de la France ne prouve pas que ces personnes viennent des Pays-Bas ou qu'elles sont entrées dans l'UE via les Pays-Bas. Des ressortissants des pays cités se trouvent dans plusieurs pays européens, souvent en plus grand nombre qu'aux Pays-Bas. Il n'est pas exact - sauf en ce qui concerne la Bosnie - que la majorité des demandes d'asiles introduites aux Pays-Bas proviennent de ressortissants de ces pays.

Selon la nationalité, le flux de demandeurs d'asile varie considérablement aux Pays-Bas et en France: en 1994, les Pays-Bas comptaient 13.000 demandeurs d'asile originaires de l'ex-Yougoslavie, parmi lesquels 8.635 Bosniaques. Pour les autres nationalités, ces chiffres ont été les suivants fin 1994 (par ordre d'importance décroissante): Iran, 6.075; Somalie, 5.393; Irak, 2.858; Roumanie, 2.762; Afghanistan, 2.527; Zaïre, 2.180 et Sri Lanka, 1.811. À titre d'information, 1.321 Algériens et 618 Turcs ont introduit une demande d'asile en 1994. Pour la France, les chiffres étaient, fin 1994, les suivants Roumanie, 4.226; Algérie, 2.303; Zaïre, 1.765; Sri Lanka, 1.725 et ex-Yougoslavie, 1.592.

Les Pays-Bas proposent effectivement un renforcement de la coopération avec d'autres États membres. À cette fin, ils se sont concertés fin 1994 avec l'administration douanière française sur la conclusion d'accords de coopération spécifiquement axés sur quelques secteurs. Un tel accord a été élaboré en bonne entente au niveau des directeurs généraux des douanes. Reste à l'administration française de prendre l'initiative de le signer.

(Pour ce qui concerne les techniques de contrôle, voir plus haut.)

Les Pays-Bas ne sont d'ailleurs pas les seuls à promouvoir leurs méthodes de travail au sein de l'UE. De plus, nul ne peut dire que la Commission et la Cour des Comptes ménagent les Pays-Bas dans leurs enquêtes: rien ne permet d'affirmer que les douanes néerlandaises fassent l'objet de contrôles moins nombreux ou moins intensifs que d'autres États membres.

Ces affirmations ne sont nulle part étayées par des faits dans le rapport français. Les Pays-Bas souhaiteraient savoir sur quoi elles sont fondées. Selon les rapports dont disposent les douanes néerlandaises, l'échange d'informations entre les Pays-Bas et la France offre une image équilibrée s'agissant des demandes d'informations émanant de la France et des informations qui lui sont communiquées.

Par ailleurs, dans les cas de présomption de fraude relevant de poursuites pénales, les demandes de coopération émanant des Pays-Bas sont en principe des demandes d'assistance judiciaire. Par comparaison avec les douanes néerlandaises, les douanes françaises disposent de considérablement moins de compétences. Il est donc possible que l'on ne demande pas leur concours dans les cas où les Pays-Bas font une demande de coopération, si bien que la coopération internationale n'offre probablement pas aux douanes françaises une image complète de la lutte que mènent les douanes néerlandaises contre la fraude.

VERGELIJKENDE CIJFERS NEDERLAND - FRANKRIJK

1 aantal hard drug verslaafden in percentage (bron: drugnota)

Nederland

1,6 promille van de bevolking

Frankrijk

2,4 promille van de bevolking

2. aantal hard drug verslaafden in absolute aantallen

Nederland

ca. 25.000

Frankrijk

ca. 135.000

3. aantal mensen dat met enige regelmaat soft drugs gebruikt

Nederland

ca. 675.000 (drugnota)

Frankrijk

ca. 1 miljoen (enquête Sofres 1992, genoemd in rapport van de commissie Henrion)

4. aantal drugdoden (cijfers UNDCP en Interpol, 1991)

Nederland

42

Frankrijk

411

5. aandeel verslaafden in totale populatie HIV-positieven (cijfers UNDCP en Interpol)

Nederland

10%

Frankrijk

25%

Enkele vangstcijfers (1994)

	Nederland (politie & douane)	Frankrijk
cocaine (kg)	8200	4742
heroïne (kg)	246	661
cannabis (kg)	238258	58014
amfetamine (kg)	215	80

Conclusies van Cannes inzake drugs

- A. De Europese Raad van Cannes (26 en 27 juni 1995) heeft zijn goedkeuring gehecht aan (1) **het actieplan van de Europese Unie betreffende drugsbestrijding** en (2) **het actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving**.
1. Het 'drie-pijler' actieplan drugsbestrijding (1995-1999) omvat drie hoofdelementen, te weten het terugdringen van de vraag naar drugs (volksgezondheid), de bestrijding van de handel in illegale drugs (jusititie en binnenlandse zaken) en actie op internationaal niveau (gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid).
 2. Het onder 1. genoemde element 'terugdringen van de vraag' heeft vorm gekregen in het actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving (1996-2000). Het is de verwachting dat de Raad van Ministers van de Europese Unie dit actieprogramma dit jaar zal aannemen.
- B. Voorts heeft de Europese Raad van Cannes opdracht gegeven een **ad hoc groep drugsexperts** op te zetten. Het doel van deze expertgroep is te komen tot een duidelijke overzicht van de werkzaamheden op het gebied van drugs in de drie pijlers om ten behoeve van de Europese Raad van Madrid een rapport hierover op te stellen. De werkzaamheden ten aanzien van drugs vinden namelijk in afzonderlijke Raadswerkgroepen plaats; er bestaat geen duidelijk, allesomvattend overzicht van datgene wat er in de verschillende Raadswerkgroepen wordt overeengekomen.
- De drugsexperts zullen twee maal bijeen komen, te weten 26 oktober en 20 november aanstaande. Op aandringen van Nederland mogen per lid-staat twee

experts worden benoemd. Voor Nederland zullen dit een vertegenwoordiger van het Ministerie van VWS (preventie/behandeling) en van het Ministerie van Justitie (repressie) zijn. Vóór 20 oktober aanstaande zou het Voorzitterschap, ter voorbereiding van de eerste bijeenkomst, met een reflectienota komen. Die is tot op heden echter niet ontvangen.

- C. Indien de wenselijkheid van harmonisatie van het Europese drugsbeleid ter sprake komt, zou U kunnen aangeven dat Nederland bereid is de mogelijkheden hiervoor te onderzoeken. De vraag of er op dit gebied ja dan nee op Europees niveau harmonisatie plaats dient te vinden is nationaal regelmatig onderwerp van gesprek. Er is nog onvoldoende kennis en informatie beschikbaar om hierover een uitspraak te kunnen doen. Het is echter een belangrijk aandachtspunt. In het gesprek met president Chirac zou benadrukt kunnen worden dat er tijdens de Europese Raad van Madrid voldoende aandacht dient te zijn voor wat betreft de mogelijkheden van afstemming van het drugsbeleid in Europees verband.

BZVERTROUWELIJK**MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Bureau Berichtenverkeer
 Bezuidenhoutseweg 67 2594 AC 's-Gravenhage
 Telefoon 070 - 3484824/3471166

Dir	Visie
Ag no	
Dossier	

DATUM/TIJD : 30/10/95 - 17:36
 REFERENTIENUMMER : paru122/5887

gs m r t s plvs ps dgpz ap plvdgpz plan dges plvdges
 dgis dgissa plvdgis dvlbz dvlwo ddi dcv die des drw
 dav dpv dpvafdn dio dioafdn avv jura dmp daz dazjz
 vadv deu deubur
 az just biza fin vws ank ath bdp bel
 ben bkr bln btl dub hel kie kop lis lux mad osl ott
 pet pra sof sto str war
 minuut geparafeerd door: mar az: tel akk

@# /

bz-vertrouwelijk

afkomstig van: min van bz
 bestemd voor: Parijs Amb.

ter informatie geseind aan: defall bep., bonn, brussel amb +
 pv eu + pv navo, pv geneve, geneve cd del., londen, moskou,
 pv new york, rome, vaticaanstad, wenen amb + ovse, washington

ter informatie per koerier aan: ankara, athene, boedapest,
 belgrado, bern, boekarest, berlijn, bratislava, dublin,
 helsinki, kiev, kopenhagen, lissabon, luxemburg, madrid,
 oslo, ottawa, petersburg, praag, sofia, stockholm,
 pv straatsburg, warschau

datum: 30 oktober 1995

onderwerp: Bezoek MP en mij aan Parijs, 26 okt.1995

S a m e n v a t t i n g

Zoals verwacht lag de nadruk van de ontmoeting met President Chirac op de Franse zorgen over het Nederlands-drugsbeleid.

Franse pogingen afspraken te ontlocken over wijzigingen in het Nederlandse sofdrugsbeleid werden afgehouden. Afgesproken werd dat de beide ministers van Buitenlandse Zaken er op zullen toezien dat een gezamenlijke werkgroep, waarin ambtenaren van politie, justitie, douane en volksgezondheid zijn vertegenwoordigd, praktische voorstellen zullen uitwerken voor betere bilaterale samenwerking en m.n. zullen komen tot binationale teams die in Nederlandse en Franse havens (m.n. Rotterdam en Marseille) en luchthavens zullen opereren. De

paru122 . / .

BZVERTROUWELIJK

BZVERTROUWELIJK

parul22 / 2

mogelijkheid om deze samenwerking uit te breiden naar Duitsland, België en Luxemburg is eveneens in positieve zin besproken.

Besloten is ook dat het gesprek dat President Chirac Bondskanselier Kohl en MP begin volgend jaar zullen hebben wordt uitgebreid met de regeringsleiders van de twee overige Beneluxpartners.

Het gesprek dat binnenskamers zeer openhartig maar zeker niet onvriendelijk ("je suis depuis longtemps Neerlandophile") verliep, werd gevolgd door een korte persconferentie waarbij van grote harmonie werd blijkgegeven.

Het karakter van de ontmoeting was van dien aard dat gehoopt mag worden dat de bilaterale verhouding weer een ruk in de goede richting heeft gekregen. De follow-up zal enige zorg behoeven.

V e r s l a g

Op 26 dezer brachten MP en ik een bezoek aan Parijs. Aan het werkdiner met President Chirac en mijn Franse collega waaraan, van Nederlandse zijde, naast Uzelf tevens PLVSGAZ en Chef DEU deelnamen en aan Franse zijde, Amb. De Montferrand en de heren Levitte, Menat en Martin, zij het volgende ontleend.

V a r i a

Voor het diner werd kort van gedachten gewisseld over de opvolging van NAVO SG Claes waarbij werd bevestigd dat Frankrijk de kandidatuur Lubbers steunt.

President Chirac bracht zelf kort verslag uit van zijn gesprek, op 25 dezer met Bondskanselier Kohl, waarbij o.m. was vastgesteld dat de beide gesprekspartners dezelfde positie innamen t.a.v. Rusland, d.w.z. dat Rusland niet mocht worden vernederd, dat Pres. Jeltsin steun verdiende en dat de G7 tot G8 diende te worden uitgebreid. Pres. Chirac bevestigde voorts dat Frankrijk en Duitsland een gezamenlijk stuk zouden produceren voor de IGC. MP bevestigde zijnerzijds een soortgelijk Benelux voornemen en stelde, met instemming van President Chirac, voor dat t.z.t. enig overleg over de beide stukken zou plaatsvinden.

President Chirac zei voorts dat ook Frans Duits overleg over het Nederlandse drugbeleid had plaatsgevonden uitmondend in de Franse-Duitse wens de samenwerking met Nederland te intensiveren op politie, douane en justitieel gebied. De schriftelijke conclusies van dit overleg werden door de Fransen overhandigd en gaan U voor de goede orde separaat toe.

D r u g s p r o b l e m a t i e k

Het leeuwedeel van het tafelgesprek was gewijd aan de drugsproblematiek.

parul22 . / .

BZVERTROUWELIJK

BZVERTROUWELIJK

paru122 / 3

President Chirac gaf uiting aan zijn ernstige zorg over het Nederlandse drugsbeleid en stelde voor hierover binnenskamers openhartig te discussiëren maar naar buiten toe in vriendelijke termen te spreken ("confrontation a l'interieur, concertation a l'exterieur"). Hij achtte het Nederlandse antwoord op de notitie van de Franse DG douane onbevredigend: het was duidelijk dat de Franse en Nederlandse benadering van de drugsproblematiek sterk uiteenloopt. Hij bracht voorts alle bekende Franse bezwaren naar voren (70 procent van in Frankrijk in beslag genomen drugs komen uit NL, Frans drugstoerisme naar NL neemt toe, Nederlandse havens worden nauwelijks gecontroleerd, maffia-activiteiten in NL nemen toe, in NL coffeeshops is alles, ook wapens, te koop, er is een band tussen drugs en terrorisme, NL is de plaque tournante voor drugs in Europa, het leeuwedeel van de chemische drugs in Frankrijk wordt in NL gefabriceerd enz.) en stelde dat het recente overleg tussen de Franse en Nederlandse ministers van Justitie een "dialogue des sourds" was geweest. Kortom Nederland diende zijn wetgeving aan te passen en de coffeeshops te sluiten.

MP zei zich goed te kunnen vinden in een openhartige dialoog. Drugs waren overall een probleem, ook in Nederland. Nederlandse harddrugbeleid week niet af van dat in omringende landen. Dit was van belang omdat dit de basis biedt voor nauwere samenwerking en betere controle op bilaterale basis of in ruimere kring, b.v. a cinq (Fr, Dld, Benelux), waartoe van Nederlandse zijde een actieplan was opgesteld. Op het gebied van softdrugs verschilde het Nederlandse beleid wel van het Franse, aldus MP.

Reagerend op de Franse perceptie dat het met de controle in havens en luchthavens in Nederland slecht gesteld zou zijn, stelde MP voor in havens zoals Rotterdam en Marseille en op luchthavens binationale teams te laten optreden. Zo zouden de diensten over en weer van elkaar kunnen leren en zou het (thans ontbrekende) vertrouwen kunnen worden bevorderd. Daarnaast diende de dialogue des sourds te worden vervangen door een echte dialoog van de betrokken ministers en ambtenaren van beide landen.

Van Nederlandse zijde zou alles in het werk worden gesteld om grensoverschrijdende nadelige gevolgen van het Vaderlandse beleid op concrete wijze te beperken, aldus MP. Ik wees erop dat in Schengenkader specifiek ruimte was bedongen voor nationaal beleid, en op het feit dat Nederland betere resultaten behaalde in termen van verslaving en drugsdoden. In Schengen-verband, zo werd van Nederlandse zijde gesteld, was ook geconstateerd dat de Nederlandse methodes van douane en politie niet onderdeden voor die van andere partners doch dat vooral de omvang van de Rotterdamse haven een moeilijk oplosbaar Nederlands probleem bleef.

Op de Nederlandse tegenvraag hoe President Chirac de hogergenoemde betere Nederlandse resultaten verklaarde kwam het enigszins verrassende antwoord dat de Nederlandse jeugd steviger in zijn schoenen stond dan de Franse en dat Frankrijk grote

paru122 . / .

BZVERTROUWELIJK

BZVERTROUWELIJK

parul22 / 4

aantallen sociaal zwakke allochtonen had die gevoelig waren voor de verleiding van drugs. MP toonde zich gevoelig voor de hoge dunk die de Franse President kennelijk had van de Nederlandse jeugd doch maakte duidelijk dat hij de Nederlandse jeugd op dit punt niet hoger aansloeg dan de Franse en dat Nederland eveneens een groot percentage sociaal kwetsbare allochtonen kent. Ik stelde voor om de bilaterale samenwerking daarom ook uit te breiden tot de sociale en volksgezondheidsaspecten. ✓

Op pogingen van President Chirac om een toezegging te verkrijgen dat de Nederlandse drugswetgeving zou worden geharmoniseerd met die van omringende landen en dat Nederlandse coffeeshops zouden worden gesloten, werd niet ingegaan. MP maakte duidelijk dat de huidige Nederlandse drugnota momenteel het maximum haalbare was en dat wat soft drugs betreft het beleid bv. in sommige Duitse Laender niet veel van het Nederlandse afweek.

Besloten werd derhalve dat de beide Ministers van BuZa erop zouden toezien dat een bilaterale werkgroep nauwere samenwerking op politie, douane en volksgezondheid terrein zou uitwerken en m.n. het concept van binationale teams aan elkaars grenzen (m.n. havens en luchthavens). Dit concept zou desgewenst t.z.t. kunnen worden uitgebreid tot multinationale teams waarbij ook Duitsland en de beide overige Benelux-partners zouden worden betrokken.

Daarnaast werd besloten dat het bezoek van President Chirac en Bondskanselier Kohl aan Nederland begin 1996 zou worden uitgebreid met de regeringsleiders van België en Luxemburg. President Chirac onderstreepte dat dit overleg een informeel karakter zou dragen, omdat dit anders bij de overige Schengenpartners op problemen zou stuiten. Hij liet tevens de mogelijkheid open eerder overleg a cinq in Parijs te voeren, doch leek zich ook te kunnen vinden in overleg in Den Haag, na afloop van de Franse kernproeven. MP merkte op dat e.e.a. aanmerkelijk versneld zou worden als Frankrijk het aantal kernproeven verder zou reduceren hetgeen een geamuseerde maar niet substantiele reactie van Franse zijde uitlokte.

Overige onderwerpen

Ongeveer 80 procent van het gesprek was aan de drugskwestie gewijd. Vermeldenswaard van de overige gespreksonderwerpen is dat:

- MP de Nederlandse positie m.b.t. de kernproeven in herinnering bracht en ik zei de Franse ambassade te hebben gevraagd om informatie over het Greenpeace incident in Brindisi (waarvan President Chirac niet op de hoogte bleek);
- ik punten van overeenstemming tussen Frankrijk en Nederland m.b.t. de IGC ter sprake bracht hetgeen aan Franse zijde de opmerking ontlokte dat tijdens het recente Frans Duitse overleg was gebleken, dat het Duitse verzet tegen het Franse voorstel voor een "monsieur PESC" sterk was afgenomen en dat ook de Britten ermee konden leven.
- Bosnie uitsluitend tijdens de persconferentie aan de orde kwam in die zin dat President Chirac zeer complimenteuz was over de rol van de Nederlandse blauwhelmen, m.n. in de RRF en dat er geen verschil van mening bestond over het

vredesproces.

parul22 . / .

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

L. van der Borch
 2) circ BB 9/8
 1) ~~BB 9/8~~
 1) → 2d

Aan de Minister-President en de Ministers van:
 Binnenlandse Zaken; Buitenlandse Zaken; Justitie;
 Financiën; Economische Zaken; Landbouw, Natuur-
 beheer en Visserij; Sociale Zaken en Werkge-
 legenheid; Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen
 en de Staatssecretarissen van:
 Binnenlandse Zaken; Financiën; Economische Zaken

Ons kenmerk

Inlichtingen bij

Doorkiesnummer

Rijswijk

GVM/VZ/962855
Onderwerp070 3407381
Bijlage(n)9 augustus 1996
Uw brief

Voortgangsrapportage
 Drugbeleid

In de vergadering onder voorzitterschap van de MP op 10 juli jl. over de implementatie van de Drugnota is besloten dat een interdepartementale Taskforce een rapportage zou voorbereiden, op basis van een in de vergadering vastgestelde prioriteitenlijst.

Deze tekst doe ik u hierbij toekomen, ter bespreking op de vervolgvergadering op 14 augustus a.s..

De tekst is opgesteld door Ministeries van VWS, Justitie, Binnenlandse Zaken en Buitenlandse zaken, en waar nodig (en mogelijk) afgestemd met andere betrokken ministeries.

Namens de Taskforce breng ik ten behoeve van de bespreking op 14 augustus a.s. het volgende onder uw aandacht.

- Alle vastgestelde prioriteiten zijn in de tekst verwerkt. De prioriteiten zijn enigszins anders gerangschikt zodat nu naar onze mening een logische ordening van onderwerpen is ontstaan.
- De tekst is zodanig geredigeerd dat zij kan dienen als concept voor de voortgangsrapportage welke het Kabinet op Prinsjesdag naar de Tweede kamer wil sturen.

Daar de voorliggende tekst slechts de prioriteiten bevat welke in de vergadering van 10 juli geformuleerd zijn, zal de rapportage aan de Kamer nog uitgebreid dienen te worden met niet geprioriteerde onderwerpen zoals heroïne verstrekking en ander volksgezondheid-onderwerpen.

Ik stel u voor de voortgangsrapportage te laten bestaan uit de (aangepaste) voorliggende tekst, aangevuld met een hoofdstuk over volksgezondheid-onderwerpen. Indien u hiermee instemt is het niet nodig het door u op de vergadering

VFFS

van 10 juli geaccordeerde schema met 23 actiepunten mee te zenden. Die punten uit het schema zijn dan geheel verwerkt in de rapportage. Tevens zal een overzicht van de uitvoering van de verschillende moties worden toegevoegd. (BP-1)

Deze mogelijkheid verdient m.i. de voorkeur omdat hiermee een evenwichtiger verslag wordt gedaan van de implementatie van alle beleidsvoornemens uit de Drugnota. Door slechts de voorliggende prioriteiten-nota aangevuld met het schema naar de Kamer te sturen kan wellicht het beeld ontstaan (zowel in binnen- als buitenland) dat het Nederlands drugbeleid een fundamentele koerswijziging richting repressie heeft ondergaan.

Ik ga er van uit dat dit nu juist niet de bedoeling is.

- Inhoudelijk bevat de tekst een PM-punt over de afstemming op uitvoering van het rapport van de parlementaire enquetecommissie opsporingsmethoden. Wij zullen dit punt net als enkele andere onderwerpen waaraan thans gewerkt wordt (zoals de overwogen aanschaf van een extra containerscanner en een exactere uitwerking van het XTC-plan-van-aanpak) naar verwachting ten tijde van de presentatie aan de Kamer kunnen actualiseren en aanvullen.
- In de tekst van de inleiding is aangegeven dat de departementen ieder in hun eigen begrotingstoelichtingen aandacht zullen geven aan de activiteiten die in dit voortgangsverslag vermeld zijn, inclusief de vertaling daarvan in financiële consequenties. Gaarne uw instemming dit aldus te doen en dan ook gaarne aandacht van alle betrokken bewindslieden hiervoor. (BP-2).
- Eveneens is in de inleiding aangegeven dat er een samenhangend wetgevingsprogramma moet komen dat uitgevoerd wordt door een werkgroep van wetgevingsjuristen van de verschillende departementen. Ik verzoek u in te stemmen met het instellen van een dergelijke werkgroep die onder de verantwoordelijkheid van de Taskforce zal opereren. De werkgroep zal op korte termijn een aantal beslispunten moeten voorbereiden over de wettelijke kaders waarin een aantal zaken geregeld moeten worden (m.n. de aanpak Nederwiet en sluiting overlastgevende coffeeshops) (BP-3).
- Tenslotte verzoek ik u te beoordelen of onderdelen van de voorliggende tekst wellicht beter (nu) niet in de rapportage naar de Kamer opgenomen kunnen worden, mede gelet op de publiciteit die deze rapportage daarmee ook in het buitenland zal krijgen. Ik denk met name aan een aantal onderdelen van het hoofdstuk "internationaal".

3e k. punten

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken zal in het kader van haar buitenlandse voorlichtingsactiviteiten immers ook aan deze voortgangsrapportage de nodige bekendheid geven.

De voorzitter van de Interdepartementale Task Force
Implementatie Drugnota,

10.2.E

D.C. Kaasjager, arts
Directeur Geestelijke gezondheidszorg,
Verslavingszorg en Maatschappelijke Opang

G2

firstitie

Faxbericht

MS (jeu en stek met)

doss

Ministerie van Justitie
Directoraat-Generaal Politie en Criminaliteitsbestrijding
Directie Staats- en Strafrecht

Postadres
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 33
Telex 34554 mvj nl

Aan

de leden van de vergadering van
procureurs-generaal **PERSOONLIJK**
S.V.P. DIRECT IN HANDEN
vertrouwelijk behandelen

Van

secretaris PG-vergadering

Contactpersoon

drs. B.G.M. Geerdink

Doorkiesnummer(s)

070-3706945

10.2.E

Datum

6 oktober 1994

Aantal pagina's

5 (inclusief deze pagina)

Onderwerp

concept-richtlijn coffeeshops

Telefoon indien
incompleet ontvangen

Opmerkingen

Bijgaand het concept van de richtlijn coffeeshops zoals ik dat zojuist ontving van PG-Amsterdam. Ik zou u willen verzoeken uw opmerkingen naar aanleiding van dit concept voor morgenmiddag 15.00 uur te faxen naar het secretariaat, alwaar uw commentaar in samenwerking met [redacted] die het concept heeft opgesteld, zal worden verwerkt. Op 28 september is afgesproken dat indien het concept daartoe aanleiding zou geven de vergadering op 12 oktober bijeen zou komen. Uw eventuele wens daartoe verneem ik ook graag voor morgenmiddag 15.00 uur. Tenslotte bericht ik u dat ik in overleg met [redacted] het concept in de huidige vorm heb aangeboden aan de Minister staf, die te kennen heeft gegeven a.s. maandag over deze richtlijn te willen vergaderen.

G3

openbaar

Concept van Houtman

Richtlijn opsporingsbeleid inzake de coffeeshops (ter vervanging van onderdeel A onder 6 en C onder 3 van de richtlijn d.d. 28/10/76 voor het opsporings- en strafvorderingsbeleid inzake strafbare feiten van de Opiumwet).

Door het onderscheid dat in de Opiumwet is gemaakt tussen de middelen met een onaanvaardbaar risico, de harddrugs (lijst 1) en de hennepprodukten, de softdrugs (lijst 2) heeft de wetgever niet alleen te kennen gegeven een onderscheid te willen maken in de gebruikersrisico's van de onderscheidene drugs, maar ook een duidelijke scheiding tussen beide markten te willen aanbrengen. Achterliggende gedachte is de cannabisgebruiker uit het veel hardere en criminele milieu van de harddrugmarkt te houden.

Zo werd reeds in de OM-richtlijnen van 1976 reeds een paragraaf gewijd aan de huisdealer. Als huisdealer werd beschouwd een handelaar in hennepprodukten, die met het vertrouwen en onder bescherming van de staat van een jongerencentrum met uitsluiting van anderen gelegenheid kreeg in dat jongerencentrum hennepprodukten te verkopen. Vanwege de maatschappelijke en bestuurlijke aspecten werd eerst na overleg met het lokale bestuur strafrechtelijk ingrijpen voorgeschreven wanneer de kleinhandelaar in hennepprodukten zich als huisdealer publiekelijk zou afficheren of op een andere wijze provocerend zijn handel bedrijven. Inmiddels is deze rol van de huisdealer volledig overgenomen door de coffeeshops.

In de loop der tijd zijn criteria ontwikkeld welke thans bekend zijn onder de naam A.H.O.J.G. criteria.

Deze criteria houden het volgende in:

- A: geen affichering
- I: geen verkoop van harddrugs
- O: geen overlast
- J: geen verkoop aan jongeren (> 18 jaar)
- G: geen verkoop van hoeveelheden per transactie groter dan geschikt voor eigen gebruik (=30 gram)

Toelichting:

- id A: geen affichering betekent geen reclame middels uithangborden of reclame in etalages of via de media. Dat houdt in dat elke andere vorm van aanbod van softdrugs middels een koeriersbedrijf, postorderbedrijf of anderszins onder deze verbodsregeling valt
- id O: onder overlast kan worden verstaan parkeeroverlast rond de coffeeshops, geluidshinder en vervuiling rond de coffeeshop
- id J: gelet op de toename van het cannabisgebruik onder jongeren is gekozen voor een strikte handhaving van de minderjarigenleeftijd van 18 jaar

Geen criterium wordt aangereikt met betrekking tot een maximum te tolereren handelsvoorraad in de coffeeshop.

Doelstelling van het AHOJ-G beleid is immers om van de harddrugmarkt gescheiden centra voor softdruggebruikers te creëren en niet om aan de coffeeshophouder middels een te tolereren handelsvoorraad aan te geven hoeveel klanten hij maximaal op een bepaald tijdstip mag bedienen.

(2)

De Opiumwet heeft een duidelijke grens getrokken tussen misdrijf en overtreiding bij de hoeveelheid van 30 gram. Door een maximumgrens voor een handelsvoorraad in een coffeeshop in de OM-richtlijn op te nemen welke uit de aard van de zaak boven de 30 gram zal liggen, zal een OM beleid ontstaan dat niet langer strookt met het in 1976 zorgvuldig opgebouwde systeem van de wet.

Duidelijk is dat het OM bij de regulering van de coffeeshops nauw zal moeten samenwerken met de lokale autoriteiten; de gezamenlijke aanpak zal tot stand moeten komen in het driehoeksoverleg.

Gevraagd is immers door de Regering om het aantal coffeeshops in ons land drastisch te verminderen met het oog op het toenemende drugstoerisme en de met coffeeshops gepaard gaande overlast. Dit verzoek is mede ingegeven door het feit dat door de enorme groei van het aantal coffeeshops in ons land justitie en politie de controle over de coffeeshops dreigen te verliezen.

Het operationaliseren van het beleid om tot een reductie van het aantal coffeeshops te komen en de uitvoering ervan dienen plaats te vinden op lokaal niveau, met name door OM, politie en gemeente, elk binnen zijn eigen verantwoordelijkheid doch in nauwe samenwerking. Om tot een gezamenlijke aanpak te komen is het van belang dat de partners in het driehoeksoverleg tot een gelijke definitie en waardering komen van aard en omvang van de problematiek. Tevens dient de noodzaak van gezamenlijk optreden te worden erkend en dient evenwicht te worden gevonden tussen de verschillende door de partners in te zetten instrumenten.

De juridische structuur en instrumenten om dat beleid in de praktijk gestalte te geven is meer dan voldoende aangegeven in het rapport van de werkgroep "drugs en overlast" van mr. P.H.A.J. Cremers (februari 1993) en het rapport "drugsbeleid, met name ten aanzien van de coffeeshops" van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (januari 1994). Beide werken kunnen als standaard en leidraad worden beschouwd.

De belangrijke onderdelen zullen hieronder kort worden aangegeven

Het OM zal ervoor moeten waken dat Burgemeesters van gemeenten in het kader van het bestuurlijke instrumentarium als grond voor intrekking van een vergunning niet zelfstandig extra criteria gaan invoeren aanvullend op het AHOJ-G beleid. De mate waarin de controle plaatsvindt op de AHOJ-G criteria is bepalend voor het succes van het optreden van OM en politie. Het is duidelijk dat dat succes alleen kan worden verzekerd wanneer de strafrechtelijke controle samengaat met de hantering van de hieronder genoemde civielrechtelijke en bestuurlijke instrumenten.

Civielrechtelijke instrumenten

In incidentele gevallen kan een einde worden gemaakt aan drughandel in woningen middels ontruimingsprocedures in kort geding of bij de kantonrechter, waarbij de overheid aan burgers of corporaties de nodige informatie kan verschaffen.

Bestuurlijke instrumenten

Er bestaat een scala aan verschillende instrumenten inzetbaar op het terrein van de ruimtelijke ordening en de openbare orde. De belangrijkste daarvan zijn de Overlastverordening, de Drank- en Horecawet, de Milieuwetgeving en de Leefmilieuverordening.

(3)

Deze instrumenten kunnen niet los van elkaar worden gezien. Afhankelijk van de problemen die zich bij de gemeente voordoen zal het gewenste resultaat pas worden bereikt met een combinatie van middelen. Zo zal het instellen van een overlastverordening tot gevolg hebben dat het aantal coffeeshops hanteerbaar wordt of -, zo de driehoek dat bepaalt tot nul wordt gereduceerd -, doch zullen een bestemmingsplan en/of een leefmilieuverordening door de preventieve werking nodig zijn om ook regulerend naar plaats van vestiging op te treden. Afstemming van instrumenten en betrokken organisaties is derhalve geboden, mede ter voorkoming van verplaatsing van de softdrughandel naar ongewenste plekken in een gemeente als woningen en de straathandel. Welke instrumenten met elkaar worden gecombineerd zal afhangen van de problemen waarmee de gemeente zich geconfronteerd ziet. Voorts kan het wenselijk zijn afstemming te bewerkstelligen tussen verschillende gemeenten binnen de regio. Denkbaar is immers dat bij de aanpak van coffeeshops een verplaatsing optreedt naar aangrenzende gemeenten.

He verdient verder aanbeveling om risicovolle openbare gelegenheden integraal te benaderen. De overlast die zich voordoet rondom een coffeeshop wijkt niet of nauwelijks af van de overlast rond cafés of andere openbare gelegenheden. Deze gelegenheden zouden daarom onderwerp moeten zijn van een geïntegreerd gemeentelijk veiligheidsbeleid.

Een coffeeshop waar softdrugs worden verkocht, behoort immers tot de horeca-aangelegenheden in een stad waarvoor dezelfde overlastvergunning nodig is. Met een overlastvergunning kan de omvang van het horeca-aanbod worden gereguleerd, maar kan geen invloed worden uitgeoefend op de kwaliteit van de inrichting. Zo kan het gebeuren dat wanneer eenmaal een overlastvergunning is verleend aan een horecabedrijf in een bepaald pand (een buurtcafé) binnen een jaar in datzelfde pand een probleemcafé of een coffeeshop is gevestigd zonder dat de gemeente daar iets tegen kan doen.

Door een categorisering van de horeca te ontwikkelen waarin tevens opgenomen de coffeeshops en per gebied aan te geven of en zo ja hoeveel inrichtingen van elke categorie zijn toegestaan, kan de Burgemeester de intrekking van een overlastvergunning tevens verbinden aan de gewijzigde bestemming van die drank- of horecainrichting. De bestaande coffeeshops worden door justitie gecontroleerd op het AHOJ-G beleid.

Bij het opstellen van gemeentelijke beleidsplannen is afstemming aan te raden met die gemeenten die de afgelopen jaren ruime ervaring hebben opgedaan. Korthedshalve wordt in dit advies verwezen naar eerdergenoemde rapporten van Cremers en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, waarin uitvoerig op het bestaande bestuurlijke instrumentarium wordt ingegaan.

Om tot een gezamenlijke aanpak te komen dienen de betrokken partijen af te spreken welke instrumenten op welke wijze worden ingezet en welke rol ieder der partijen daarbij dient te spelen. Het verdient aanbeveling om per driehoeksoverleg hiertoe een plan van aanpak op te stellen.

Het verschil in de omvang van de problematiek bij de diverse gemeenten vormt de belangrijkste reden om te kiezen voor een op maat gesneden plan van aanpak in plaats van één uniform plan.

n het plan van aanpak worden in elk geval de volgende punten
genomen:

- een gedetailleerde inventarisatie van de in de betreffende gemeente
voorkomende drank en horeca-inrichtingen (aantal, lokaties,
eigenaar/exploitant/beheerder) en indeling van de stad in horeca-
gebieden;
- een inschatting van een maximaal acceptabel aantal coffeeshops,
ingebed in een gemeentelijk/veiligheidsbeleid voor die drank en
horecainrichtingen en waaraan gekoppeld het noodzakelijk
bestuurlijk instrumentarium;
- een omschrijving van de wijze waarop toezicht wordt gehouden op de
coffeeshops: periodieke en incidentele controles door vergunning-
verlenende instanties en opsporingsambtenaren (politie eventueel in
samenwerking met de FIOD), registratie van bevindingen, een
klachtenlijn voor bewoners, en registratie van belastende
verklaringen afgelegd tegen coffeeshophouders, etc;
- afspraken over het moment en de manier waarop de handhaving
plaatsvindt.

et OM zal een actieve rol moeten spelen in het driehoeksoverleg over
eze problematiek. Dit is des te belangrijker nu bij de
riehoekspartners in de praktijk het meeste werk zal komen te liggen.
en actieve rol vanuit het parket geeft het benodigde signaal dat
ustitie het belang van de aanpak onderschrijft en haar eigen
erantwoordelijkheid daarin ~~willen nemen~~ neemt.

aarbij is het van het allergrootste belang dat het OM steeds voorop
lijft stellen dat hier sprake is van een bij de wet verboden
ituatie, die slechts onder strikte voorwaarden plaatselijk en
ijdelijk kan worden getolereerd. Met een strikte toezicht van de AHOJ-9

ilke en een te controleren aantal coffeeshops dat in afstemming is met de
te, zal de doeltreffendheid van het nationaal drugs beleid en het toezicht van de
trij de ambtenaren worden gewaarborgd.

geïntegreerd

en voorwaarden van een bestuurs-
wijziging

En met name het bestuur

En, de bestuurslijke aanpak ^{steeds} wordt

[Handwritten signature]
(v. Landwehr)

- *Alleen voor stuk*
- *huis wettelijk moet zelf*
doen

Richtlijn opsporingsbeleid inzake de coffeeshops (ter vervanging van onderdeel A onder 6 en C onder 3 van de richtlijn d.d. 28/10/76 voor het opsporings- en strafvorderingsbeleid inzake strafbare feiten van de Opiumwet).

Door het onderscheid dat in de Opiumwet is gemaakt tussen de middelen met een onaanvaardbaar risico, de harddrugs (lijst 1) en de henneproducten, de softdrugs (lijst 2) heeft de wetgever niet alleen te kennen gegeven een onderscheid te willen maken in de gebruiksrisico's van de onderscheidene drugs, maar ook een duidelijke scheiding tussen beide markten te willen aanbrengen. Achterliggende gedachte is de cannabisgebruiker uit het veel hardere en criminele milieu van de harddrugmarkt te houden.

Zo werd reeds in de OM-richtlijnen van 1976 een paragraaf gewijd aan de huisdealer. Als huisdealer werd beschouwd een handelaar in henneproducten, die met het vertrouwen en onder bescherming van de staf van een jongerencentrum met uitsluiting van anderen gelegenheid kreeg in dat jongerencentrum henneproducten te verkopen. Vanwege de maatschappelijke en bestuurlijke aspecten werd eerst na overleg met het lokale bestuur strafrechtelijk ingrijpen voorgeschreven wanneer de kleinhandelaar in henneproducten zich als huisdealer publiekelijk zou afficheren of op een andere wijze provocerend zijn handel bedrijven. Inmiddels is deze rol van de huisdealer volledig overgenomen door de coffeeshops.

"Coffeeshops" zijn die horeca-inrichtingen waar handel en gebruik van softdrugs plaatsvindt. Deze inrichtingen kunnen ook andere namen voeren, zoals reggeabar, koffiehuis, theehuis, shoarma-huis, sappenbar, softshop en dergelijke.

In deze richtlijn is gekozen voor de verzamelnaam coffeeshop, omdat die het meest is ingeburgerd.

Deze definitie is vrij strikt omdat duidelijk moet zijn dat, met inachtneming van de AHOJ-G criteria, in bijvoorbeeld winkels of afhaalcentra, via een koeriers- of taxibedrijf, een 06-nummer, postorderbedrijf of anderszins, geen verkoop van softdrugs mag plaatsvinden. Dergelijke ongewenste ontwikkelingen zullen in de kiem gesmoord moeten worden.

Langs de bestuurlijke weg moet worden voorkomen dat in een inrichting waar alcohol wordt geschonken ook handel en gebruik van softdrugs plaatsvindt.

In de loop der tijd zijn criteria ontwikkeld welke thans bekend zijn onder de naam A.H.O.J.G. criteria.
Deze criteria houden het volgende in:

- A: geen affichering
- H: geen verkoop van harddrugs
- O: geen overlast
- J: geen verkoop aan jeugdigen (< 18 jaar)
- G: geen verkoop van hoeveelheden per transactie groter dan geschikt voor eigen gebruik (=30 gram)

Toelichting:

ad A: geen affichering betekent geen reclame-middelen uithangborden of reclame in etalages of via de media.

- ad O: onder overlast kan worden verstaan parkeeroverlast rond de coffeeshops, geluidshinder, vervuiling en/of voor of nabij de coffeeshop rondhangende klanten.
- ad J: gelet op de toename van het cannabisgebruik onder jongeren is gekozen voor een strikte handhaving van de minderjarigenleeftijd van 18 jaar

Geen criterium wordt aangereikt met betrekking tot een maximum te tolereren handelsvoorraad in de coffeeshop.

Doelstelling van het AHOJ-G beleid is immers om van de harddrugmarkt gescheiden centra voor softdruggebruikers te creëren en niet om aan de coffeeshophouder middels een te tolereren handelsvoorraad aan te geven hoeveel klanten hij maximaal op een bepaald tijdstip mag bedienen. De Opiumwet heeft een duidelijke grens getrokken tussen misdrijf en overtreding bij de hoeveelheid van 30 gram (artikel 11 jo. artikel 13 van de Opiumwet). Door een maximumgrens voor een handelsvoorraad in een coffeeshop in de OM-richtlijn op te nemen welke uit de aard van de zaak boven de 30 gram zal liggen, zal een OM beleid ontstaan dat niet langer strookt met het in 1976 zorgvuldig opgebouwde systeem van de wet.

Duidelijk is dat het OM bij de regulering van de coffeeshops nauw zal moeten samenwerken met de lokale autoriteiten; de gezamenlijke aanpak zal tot stand moeten komen in het driehoeksoverleg.

Gevraagd is immers door de Regering om het aantal coffeeshops in ons land drastisch te verminderen met het oog op het toenemende drugstoerisme en de met coffeeshops gepaard gaande overlast. Dit verzoek is mede ingegeven door het feit dat door de enorme groei van het aantal coffeeshops in ons land justitie en politie de controle over de coffeeshops dreigen te verliezen.

Het operationaliseren van het beleid om tot een reductie van het aantal coffeeshops te komen en de uitvoering ervan dienen plaats te vinden op lokaal niveau, met name door gemeente, politie en OM, elk binnen zijn eigen verantwoordelijkheid doch in nauwe samenwerking. Om tot een gezamenlijke aanpak te komen is het van belang dat de partners in het driehoeksoverleg tot een gelijke definitie en waardering komen van aard en omvang van de problematiek. Tevens dient de noodzaak van gezamenlijk optreden te worden erkend en dient evenwicht te worden gevonden tussen de verschillende door de partners in te zetten instrumenten.

De juridische structuur en instrumenten om dat beleid in de praktijk gestalte te geven zijn meer dan voldoende aangegeven in het rapport van de werkgroep "drugs en overlast" van mr. P.H.A.J. Cremers (februari 1993) en het rapport "drugbeleid, met name ten aanzien van de coffeeshops" van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (januari 1994). Beide werken kunnen als standaard en leidraad worden beschouwd.

Een samenvatting van de belangrijkste onderdelen van beide rapporten is als bijlage bij deze richtlijn gevoegd.

Het OM zal een actieve rol moeten spelen in het driehoeksoverleg over deze problematiek. Dit is des te belangrijker nu bij de driehoekspartners en met name het bestuur in de praktijk het meeste werk zal komen te liggen. Een actieve rol vanuit het parket geeft het benodigde signaal dat justitie het belang van de aanpak onderschrijft,

de bestuurlijke aanpak strafrechtelijk ondersteunt en haar eigen verantwoordelijkheid daarin neemt.

Daarbij is het van het allergrootste belang dat het OM steeds voorop blijft stellen dat hier sprake is van een bij de wet verboden situatie, waarin slechts onder strikte voorwaarden plaatselijk en tijdelijk niet strafrechtelijk wordt opgetreden. Met een strikte naleving van de AHOJ-G criteria en een te controleren op de Nederlandse markt afgestemd aantal coffeeshops, zal de doelstelling van het Nederlandse drugbeleid - de totstandkoming van de scheiding der markten van hard- en softdrugs - worden gerealiseerd.

BIJLAGE

Het OM zal ervoor moeten waken dat Burgemeesters van gemeenten in het kader van het bestuurlijke instrumentarium als grond voor intrekking van een vergunning niet zelfstandig extra criteria met betrekking tot de handhaving van de Opiumwet gaan invoeren aanvullend op het AHOJ-G beleid. Dat neemt uiteraard niet weg dat de Burgemeester in zijn bestuurlijk instrumentarium (de overlastverordening) voorwaarden mag stellen met betrekking tot een verbod van overtredingen van de openbare orde. De mate waarin de controle plaatsvindt op de AHOJ-G criteria is bepalend voor het succes van het optreden van OM en politie. Het is duidelijk dat dat succes alleen kan worden verzekerd wanneer de strafrechtelijke controle samengaat met de hantering van de hieronder genoemde civielrechtelijke en bestuurlijke instrumenten.

Civielrechtelijke instrumenten

Incidentele gevallen kan een einde worden gemaakt aan drughandel in woningen middels ontruimingsprocedures in kort geding of bij de kantonrechter, waarbij de overheid aan burgers of corporaties de nodige informatie kan verschaffen.

Bestuurlijke instrumenten

Er bestaat een scala aan verschillende instrumenten inzetbaar op het terrein van de ruimtelijke ordening en de openbare orde. De belangrijkste daarvan zijn de Overlastverordening, de Drank- en Horecawet, de Milieuwetgeving en de Leefmilieuverordening.

Deze instrumenten kunnen niet los van elkaar worden gezien. Afhankelijk van de problemen die zich bij de gemeente voordoen zal het gewenste resultaat pas worden bereikt met een combinatie van middelen. Zo zal het instellen van een overlastverordening tot gevolg hebben dat het aantal coffeeshops hanteerbaar wordt of ~~zo de driehoek dat bepaalt tot nul wordt gereduceerd~~, doch zullen een bestemmingsplan en/of een leefmilieuverordening door de preventieve werking nodig zijn om ook regulerend naar plaats van vestiging op te treden. Afstemming van instrumenten en betrokken organisaties is derhalve geboden, mede ter voorkoming van verplaatsing van de softdrughandel naar ongewenste plekken in een gemeente als woningen en de straathandel. Welke instrumenten met elkaar worden gecombineerd zal afhangen van de problemen waarmee de gemeente zich geconfronteerd ziet. Voorts kan het wenselijk zijn afstemming te bewerkstelligen tussen verschillende gemeenten binnen de regio. Denkbaar is immers dat bij de aanpak van coffeeshops een verplaatsing optreedt naar aangrenzende gemeenten.

Het verdient verder aanbeveling om risicovolle openbare gelegenheden integraal te benaderen. De overlast die zich voordoet rondom een coffeeshop wijkt niet of nauwelijks af van de overlast rond cafés of andere openbare gelegenheden. Deze gelegenheden zouden daarom onderwerp moeten zijn van een geïntegreerd gemeentelijk veiligheidsbeleid.

Een coffeeshop waar softdrugs worden verkocht, behoort immers tot de horeca-aangelegenheden in een stad waarvoor dezelfde

overlastvergunning nodig is. Met een overlastvergunning kan de omvang van het horeca-aanbod worden gereguleerd, maar kan geen invloed worden uitgeoefend op de kwaliteit van de inrichting. Zo kan het gebeuren dat wanneer eenmaal een overlastvergunning is verleend aan een horeca-inrichting in een bepaald pand (een buurtcafé) binnen een jaar in datzelfde pand een probleemcafé of een coffeeshop is gevestigd zonder dat de gemeente daar iets tegen kan doen.

Door een categorisering van de horeca te ontwikkelen waarin tevens opgenomen de coffeeshops en per gebied aan te geven of en zo ja hoeveel inrichtingen van elke categorie zijn toegestaan, kan de Burgemeester de intrekking van een overlastvergunning tevens verbinden aan de gewijzigde bestemming van die drank- of horecainrichting. De bestaande coffeeshops worden door justitie gecontroleerd op het AHOJ-G beleid.

Bij het opstellen van gemeentelijke beleidsplannen is afstemming aan te raden met die gemeenten die de afgelopen jaren ruime ervaring hebben opgedaan. Korthedshalve wordt in dit advies verwezen naar eerdergenoemde rapporten van Cremers en de Vereniging van Nederlandse gemeenten, waarin uitvoerig op het bestaande bestuurlijke instrumentarium wordt ingegaan.

Om tot een gezamenlijke aanpak te komen dienen de betrokken partijen af te spreken welke instrumenten op welke wijze worden ingezet en welke rol ieder der partijen daarbij dient te spelen. Het verdient aanbeveling om per driehoeksoverleg hiertoe een plan van aanpak op te stellen.

Het verschil in de omvang van de problematiek bij de diverse gemeenten vormt de belangrijkste reden om te kiezen voor een op maat gesneden plan van aanpak in plaats van één uniform plan.

In het plan van aanpak, dat is gebaseerd op een gedetailleerde inventarisatie van de in de betreffende gemeente voorkomende drank en horeca-inrichtingen (aantal, lokaties, eigenaar/exploitant/beheerder) en een indeling van de gemeente in horecagebieden, worden in elk geval de volgende punten opgenomen:

- een inschatting van een maximaal acceptabel aantal coffeeshops, ingebed in een gemeentelijk geïntegreerd veiligheidsbeleid voor die drank en horeca-inrichtingen en waaraan gekoppeld het noodzakelijk bestuurlijk instrumentarium en voorwaarden voor een bestemmingswijziging;
- een omschrijving van de wijze waarop toezicht wordt gehouden op de coffeeshops: periodieke en incidentele controles door vergunningverlenende instanties en opsporingsambtenaren (politie eventueel in samenwerking met de FIOD), registratie van bevindingen, een klachtenlijn voor bewoners, en registratie van belastende verklaringen afgelegd tegen coffeeshophouders, etc;
- afspraken over het moment en de manier waarop de handhaving plaatsvindt.

H1

10.2.E

Memo

10.2.E

Aan
Van
Datum
Onderwerp

Betrokkenen bij bilateraal overleg Frankrijk

19 maart 1996

Stand van zaken overleg

afkemen met

Inleiding

Aangezien het weer enige tijd geleden is dat we het dossier inzake het drugsoverleg met Frankrijk gebruikt hebben en de verslaglegging van voorgaande besprekingen vrij algemeen is, doe ik hierbij een poging aan te geven hoe ver we zijn.

Korte termijn actie "Victor"

Overeenstemming is bereikt over de noodzaak om de procedure voor overdracht van strafvervolgning van Nederland naar Frankrijk ten aanzien van door Nederland uit te zetten Franse onderdanen te versnellen. Voor zover ik het kan overzien na alle bilaterale contacten sinds de laatste vergadering staat iedereen de volgende procedure voor ogen:

Globale beschrijving procedure

Na aanhouding in Nederland worden de verdachten in vreemdelingenbewaring geplaatst voor maximaal 20 dagen. Binnen 6 uur na aanhouding wordt een tweetalig proces-verbaal opgemaakt en ingediend bij het openbaar ministerie Rotterdam (Ministère publique). Indien het OM een overdracht van strafvervolgning wenst, wordt het PV met een advies tot overdracht per fax naar het ministerie van justitie te Den Haag gezonden. Daar wordt op basis van de fax een officieel verzoek tot overdracht van strafvervolgning opgesteld en ondertekend. De brief en het pv worden vervolgens gefaxt naar het MvJ in Parijs alwaar de stukken worden "doorgefaxt" naar Douai. Eenmaal per week worden de officiële verzoeken door de politie bij het ministerie opgehaald en door het OM Rotterdam gevoegd bij het officiële proces-verbaal. Vervolgens worden de verzoeken meegegeven met de politie die de verdachten naar de Franse grens brengen. Daar worden de personen en de officiële verzoeken aan de Franse autoriteiten overhandigd. De verzoeken tot overdracht van strafvervolgning dienen in Douai te zijn voordat de verdachten worden overgedragen. Dit stelt de Franse autoriteiten in staat dagvaardingen voor te bereiden.

Toelichting op onderdelen:

- * De procedure dient binnen de grenzen van verdragen en de nationale wetgevingen plaats te vinden.
- * Tweetalig PV: Inmiddels is een tekst opgesteld van een tweetalig standaard PV. Het PV zal moeten bevatten: resume van de feiten, verzoek overname, naam verdachte en detentietitel in Ned.

19 maart 1996

Actiepunten komende vergadering inzake korte termijn oplossing:

- 1) Definitieve vaststelling procedure en wijze van neerlegging (briefwisseling? welk niveau ?)
- 2) Definitieve vaststelling inhoud tweetalig PV (welke feitelijke gegevens en wijze van vertaling) idem aanbiedingsbrief MvJ NL aan MvJ Parijs
- 3) Procedure voor zaken die naar andere ressorten in Frankrijk moeten en zaken die uit Dordrecht en Breda komen
- 4) Welke zaken zullen worden overgedragen. Criteria vaststellen aan de hand van hoeveelheden drugs of anderszins (tot op heden gesproken over > 100 gr. harddrugs), wanneer is OS niet meer aanvaardbaar en komt uitlokking van uitlevering in beeld ?
- 5) Wijze van registreren aantal en aard overdragen zaken en idem in Frankrijk strafrechtelijk afgedane zaken
- 6) Uitwerking procedures voor verificatie van NAW gegevens en voor afhandeling inbeslag genomen goederen (drugs en auto's)
- 7) Procedure rondom de feitelijke uitzetting, doortocht door België en overdracht aan Franse autoriteiten.

Lange termijn verdrag

Partijen zijn het er over eens dat een verdragsinstrument gewenst is om de vereenvoudiging van de OS op de lange termijn te regelen. Als inspiratie voor een verdragsregeling gelden:

- * EU verdrag inzake OS van november 1990
- * NL voorstellen in Schengen van 1988 inzake actieve OS

De volgende onderwerpen dienen bestudeerd te worden met het oog op een verdragsregeling:

- * mogelijkheid voorlopige aanhouding in verzoekende en aangezochte Staat;
- ✓ * directe OS tussen justitiële autoriteiten;
- ✓ * gebruik fax als middel voor OS
- ✓ * ook betrekken op geïntegreerde personen;
- ✓ * regeling voor inbeslagname en overdracht goederen;
- ✓ * vertaling;
- * overdracht persoon met dossier (actieve overdracht);

Frankrijk heeft een tekstvoorstel gedaan voor een bilateraal verdrag waarin enkele van voormelde punten zijn opgenomen.

19 maart 1996

Actiepunten voor het overleg:

- 1) Inventariseren welke onderwerpen niet in het ontwerp-Verdrag zijn opgenomen en waarom niet. Is het wenselijk dit toch te doen ?
- 2) Franse reactie op de NL voorstellen op de actieve overdracht ?
- 3) Eerste bespreking van de Franse tekstvoorstellen in het ontwerp-verdrag?
- 4) Inkadering verdrag. In EU, Schengen of kleiner verband en wanneer ?

Ministerie van Justitie

Directie Beleid

*Gert ter
unf gaur
rebu*

Postadres Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

Telefoon (070) 3 70 79 11

Fax (070) 3 70 79 31

Telex 34554 mvj nl

10.2.E

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Bijlage(n)
Onderwerp

Sector Strafrechtelijk Beleid / Cluster Internationaal

6 november 1995

11

informatie m.b.t. bezoek MP en min. BuiZa aan Parijs,
d.d. 26-10-1995

- ☐ Ter informatie
- ☒ Om te behouden
- ☐ Volgens afspraak van
- ☐ Op uw verzoek van
- ☐ In dank terug
- ☐ Voor de vergadering van
- ☐ Uw advies vóór
- ☐ Uw commentaar vóór
- ☐ Terugzenden vóór
- ☐ Ter verdere behandeling
- ☐

*Wf. int.
14+15 nov.*

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Bezuidenhoutseweg 67
Postbus 20061
2500 EB 's-Gravenhage
Telefoon 070 - 3 48 64 86
Telex 31326

1 - 2 NOV. 1995
Peter

Ministerie van Justitie
... mr. J. Demmink
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum
1 november 1995

Doorkiesnummer
070 - 3486615

Kenmerk
JZ/HvdH

Onderwerp
Nederlands drugbeleid;bezoek
MP/M aan Parijs, 26 oktober 1995

Dienstonderdeel
Directie Algemene Zaken
Bureau Juridische Zaken

Hierbij doe ik u ter informatie toekomen de volgende stukken:

- Leidraad voor het gesprek op 26 oktober 1995
- Door Nederland voorgesteld actieplan
- Franse vertaling van het actieplan
- Notitie Franse DG Douane (zoals onlangs overhandigd aan MP tijdens informele Raad op Mallorca, 22 september 1995) met Nederlands weerwoord
- Overzicht Nederlandse en Franse Strafwetgeving m.b.t. drugdelicten
- Ontwerp MOU douanesamenwerking Nederland - Frankrijk (Nederlandse en Franse tekst)
- Vergelijkende cijfers Nederland - Frankrijk op druggebied
- Conclusies Europese Raad van Cannes inzake drugs
- Codebericht, bezoek MP en M aan Parijs, 26 okt. 1995

Gaarne maak ik van deze gelegenheid gebruik om u te bedanken voor uw bijdrage aan de totstandkoming van het drugdossier t.b.v. het bezoek aan Parijs.

de Minister van Buitenlandse Zaken,
voor de Minister,
het Hoofd van het Bureau Juridische Zaken

DIE/AE-ab

Bezoek M en MP aan
Parijs

Conclusies van Cannes inzake drugs

A.

De Europese Raad van Cannes (26 en 27 juni 1995) heeft zijn goedkeuring gehecht aan (1) het actieplan van de Europese Unie betreffende drugsbestrijding en (2) het actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving.

1. Het 'drie-pijler' actieplan drugsbestrijding (1995-1999) omvat drie hoofdelementen, te weten het terugdringen van de vraag naar drugs (volksgezondheid), de bestrijding van de handel in illegale drugs (jusititie en binnenlandse zaken) en actie op internationaal niveau (gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid).

2. Het onder 1. genoemde element 'terugdringen van de vraag' heeft vorm gekregen in het actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving (1996-2000). Het is de verwachting dat de Raad van Ministers van de Europese Unie dit actieprogramma dit jaar zal aannemen.

B.

Voorts heeft de Europese Raad van Cannes opdracht gegeven een ad hoc groep drugsexperts op te zetten.

Het doel van deze expertgroep is te komen tot een duidelijke overzicht van de werkzaamheden op het gebied van drugs in de drie pijlers om ten behoeve van de Europese Raad van Madrid een rapport hierover op te stellen. De werkzaamheden ten aanzien van drugs vinden namelijk in afzonderlijke Raadswerkgroepen plaats; er bestaat geen duidelijk, allesomvattend overzicht van datgene wat er in de verschillende Raadswerkgroepen wordt overeengekomen.

De drugsexperts zullen twee maal bijeen komen, te weten 26 oktober en 20 november aanstaande. Op aandringen van Nederland mogen per lid-staat twee

experts worden benoemd. Voor Nederland zullen dit een vertegenwoordiger van het Ministerie van VWS (preventie/behandeling) en van het Ministerie van Justitie (repressie) zijn. Vóór 20 oktober aanstaande zou het Voorzitterschap, ter voorbereiding van de eerste bijeenkomst, met een reflectienota komen. Die is tot op heden echter niet ontvangen.

- C. Indien de wenselijkheid van harmonisatie van het Europese drugsbeleid ter sprake komt, zou U kunnen aangeven dat Nederland bereid is de mogelijkheden hiervoor te onderzoeken. De vraag of er op dit gebied ja dan nee op Europees niveau harmonisatie plaats dient te vinden is nationaal regelmatig onderwerp van gesprek. Er is nog onvoldoende kennis en informatie beschikbaar om hierover een uitspraak te kunnen doen. Het is echter een belangrijk aandachtspunt. In het gesprek met president Chirac zou benadrukt kunnen worden dat er tijdens de Europese Raad van Madrid voldoende aandacht dient te zijn voor wat betreft de mogelijkheden van afstemming van het drugsbeleid in Europees verband.

BZVERTROUWELIJK**MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Bureau Berichtenverkeer
 Bezuidenhoutseweg 67 2594 AC 's-Gravenhage
 Telefoon 070 - 3484824/3471166

Dir	Visie
Ag no	
Dossier	

DATUM/TIJD : 30/10/95 - 17:36
 REFERENTIENUMMER : parul22/5887

gs m r t s plvs ps dgpz ap plvdgpz plan dges plvdges
 dgis dgissa plvdgis dvlbz dvlwo ddi dcv die des drw
 dav dpv dpvafdn dio dioafdn avv jura dmp daz dazjz
 vadv deu deubur
 az just biza fin vws ank ath bdp bel
 ben bkr bln btl dub hel kie kop lis lux mad osl ott
 pet pra sof sto str war
 minuut geparafeerd door: mar az: tel akk

@# /

bz-vertrouwelijk

afkomstig van: min van bz
 bestemd voor: Parijs Amb.

ter informatie geseind aan: defall bep., bonn, brussel amb +
 pv eu + pv navo, pv geneve, geneve cd del., londen, moskou,
 pv new york, rome, vaticaanstad, wenen amb + ovse, washington

ter informatie per koerier aan: ankara, athene, boedapest,
 belgrado, bern, boekarest, berlijn, bratislava, dublin,
 helsinki, kiev, kopenhagen, lissabon, luxemburg, madrid,
 oslo, ottawa, petersburg, praag, sofia, stockholm,
 pv straatsburg, warschau

datum: 30 oktober 1995

onderwerp: Bezoek MP en mij aan Parijs, 26 okt.1995

S a m e n v a t t i n g

Zoals verwacht lag de nadruk van de ontmoeting met President Chirac op de Franse zorgen over het Nederlands-drugsbeleid.

Franse pogingen afspraken te ontlocken over wijzigingen in het Nederlandse sofdrugsbeleid werden afgehouden. Afsproken werd dat de beide ministers van Buitenlandse Zaken er op zullen toezien dat een gezamenlijke werkgroep, waarin ambtenaren van politie, justitie, douane en volksgezondheid zijn vertegenwoordigd, praktische voorstellen zullen uitwerken voor betere bilaterale samenwerking en m.n. zullen komen tot binationale teams die in Nederlandse en Franse havens (m.n. Rotterdam en Marseille) en luchthavens zullen opereren. De

parul22 . / .

BZVERTROUWELIJK

dis 24/10
 dis 26/10
 zit Hvdil.

BZVERTROUWELIJK

parul22 / 2

mogelijkheid om deze samenwerking uit te breiden naar Duitsland, België en Luxemburg is eveneens in positieve zin besproken.

Besloten is ook dat het gesprek dat President Chirac Bondskanselier Kohl en MP begin volgend jaar zullen hebben wordt uitgebreid met de regeringsleiders van de twee overige Beneluxpartners.

Het gesprek dat binnenskamers zeer openhartig maar zeker niet onvriendelijk ("je suis depuis longtemps Neerlandophile") verliep, werd gevolgd door een korte persconferentie waarbij van grote harmonie werd blijkgegeven.

Het karakter van de ontmoeting was van dien aard dat gehoopt mag worden dat de bilaterale verhouding weer een ruk in de goede richting heeft gekregen. De follow-up zal enige zorg behoeven.

V e r s l a g

Op 26 dezer brachten MP en ik een bezoek aan Parijs. Aan het werkdiner met President Chirac en mijn Franse collega waaraan, van Nederlandse zijde, naast Uzelf tevens PLVSGAZ en Chef DEU deelnamen en aan Franse zijde, Amb. De Montferrand en de heren Levitte, Menat en Martin, zij het volgende ontleend.

V a r i a

Voor het diner werd kort van gedachten gewisseld over de opvolging van NAVO SG Claes waarbij werd bevestigd dat Frankrijk de kandidatuur Lubbers steunt.

President Chirac bracht zelf kort verslag uit van zijn gesprek, op 25 dezer met Bondskanselier Kohl, waarbij o.m. was vastgesteld dat de beide gesprekspartners dezelfde positie innamen t.a.v. Rusland, d.w.z. dat Rusland niet mocht worden vernederd, dat Pres. Jeltsin steun verdiende en dat de G7 tot G8 diende te worden uitgebreid. Pres. Chirac bevestigde voorts dat Frankrijk en Duitsland een gezamenlijk stuk zouden produceren voor de IGC. MP bevestigde zijnerzijds een soortgelijk Benelux voornemen en stelde, met instemming van President Chirac, voor dat t.z.t. enig overleg over de beide stukken zou plaatsvinden.

President Chirac zei voorts dat ook Frans Duits overleg over het Nederlandse drugbeleid had plaatsgevonden uitmondend in de Franse-Duitse wens de samenwerking met Nederland te intensiveren op politie, douane en justitieel gebied. De schriftelijke conclusies van dit overleg werden door de Fransen overhandigd en gaan U voor de goede orde separaat toe.

D r u g s p r o b l e m a t i e k

Het leeuwedeel van het tafelgesprek was gewijd aan de drugsproblematiek.

parul22 . / .

BZVERTROUWELIJK

BZVERTROUWELIJK

par122 / 3

President Chirac gaf uiting aan zijn ernstige zorg over het Nederlandse drugsbeleid en stelde voor hierover binnenskamers openhartig te discussiëren maar naar buiten toe in vriendelijke termen te spreken ("confrontation a l'interieur, concertation a l'exterieur"). Hij achtte het Nederlandse antwoord op de notitie van de Franse DG douane onbevredigend: het was duidelijk dat de Franse en Nederlandse benadering van de drugsproblematiek sterk uiteenloopt. Hij bracht voorts alle bekende Franse bezwaren naar voren (70 procent van in Frankrijk in beslag genomen drugs komen uit NL, Frans drugstoerisme naar NL neemt toe, Nederlandse havens worden nauwelijks gecontroleerd, maffia-activiteiten in NL nemen toe, in NL coffeeshops is alles, ook wapens, te koop, er is een band tussen drugs en terrorisme, NL is de plaque tournante voor drugs in Europa, het leeuwedeel van de chemische drugs in Frankrijk wordt in NL gefabriceerd enz.) en stelde dat het recente overleg tussen de Franse en Nederlandse ministers van Justitie een "dialogue des sourds" was geweest. Kortom Nederland diende zijn wetgeving aan te passen en de coffeeshops te sluiten.

MP zei zich goed te kunnen vinden in een openhartige dialoog. Drugs waren overall een probleem, ook in Nederland. Nederlandse harddrugbeleid week niet af van dat in omringende landen. Dit was van belang omdat dit de basis biedt voor nauwere samenwerking en betere controle op bilaterale basis of in ruimere kring, b.v. a cinq (Fr, Dld, Benelux), waartoe van Nederlandse zijde een actieplan was opgesteld. Op het gebied van softdrugs verschilde het Nederlandse beleid wel van het Franse, aldus MP.

Reagerend op de Franse perceptie dat het met de controle in havens en luchthavens in Nederland slecht gesteld zou zijn, stelde MP voor in havens zoals Rotterdam en Marseille en op luchthavens binationale teams te laten optreden. Zo zouden de diensten over en weer van elkaar kunnen leren en zou het (thans ontbrekende) vertrouwen kunnen worden bevorderd. Daarnaast diende de dialogue des sourds te worden vervangen door een echte dialoog van de betrokken ministers en ambtenaren van beide landen.

Van Nederlandse zijde zou alles in het werk worden gesteld om grensoverschrijdende nadelige gevolgen van het Vaderlandse beleid op concrete wijze te beperken, aldus MP. Ik wees erop dat in Schengenkader specifiek ruimte was bedongen voor nationaal beleid, en op het feit dat Nederland betere resultaten behaalde in termen van verslaving en drugsdoden. In Schengen-verband, zo werd van Nederlandse zijde gesteld, was ook geconstateerd dat de Nederlandse methodes van douane en politie niet onderdeden voor die van andere partners doch dat vooral de omvang van de Rotterdamse haven een moeilijk oplosbaar Nederlands probleem bleef.

Op de Nederlandse tegenvraag hoe President Chirac de hogergenoemde betere Nederlandse resultaten verklaarde, kwam het enigszins verrassende antwoord dat de Nederlandse jeugd steviger in zijn schoenen stond dan de Franse en dat Frankrijk grote

par122 . / .

BZVERTROUWELIJK

BZVERTROUWELIJK

parul22 / 4

aantallen sociaal zwakke allochtonen had die gevoelig waren voor de verleiding van drugs. MP toonde zich gevoelig voor de hoge dunk die de Franse President kennelijk had van de Nederlandse jeugd doch maakte duidelijk dat hij de Nederlandse jeugd op dit punt niet hoger aansloeg dan de Franse en dat Nederland eveneens een groot percentage sociaal kwetsbare allochtonen kent. Ik stelde voor om de bilaterale samenwerking daarom ook uit te breiden tot de sociale en volksgezondheidsaspecten.

Op pogingen van President Chirac om een toezegging te verkrijgen dat de Nederlandse drugswetgeving zou worden geharmoniseerd met die van omringende landen en dat Nederlandse coffeeshops zouden worden gesloten, werd niet ingegaan. MP maakte duidelijk dat de huidige Nederlandse drugnota momenteel het maximum haalbare was en dat wat soft drugs betreft het beleid bv. in sommige Duitse Laender niet veel van het Nederlandse afweek. Besloten werd derhalve dat de beide Ministers van BuZa erop zouden toezien dat een bilaterale werkgroep nauwere samenwerking op politie, douane en volksgezondheid terrein zou uitwerken en m.n. het concept van binationale teams aan elkaars grenzen (m.n. havens en luchthavens). Dit concept zou desgewenst t.z.t. kunnen worden uitgebreid tot multinationale teams waarbij ook Duitsland en de beide overige Benelux-partners zouden worden betrokken.

Daarnaast werd besloten dat het bezoek van President Chirac en Bondskanselier Kohl aan Nederland begin 1996 zou worden uitgebreid met de regeringsleiders van België en Luxemburg. President Chirac onderstreepte dat dit overleg een informeel karakter zou dragen, omdat dit anders bij de overige Schengenpartners op problemen zou stuiten. Hij liet tevens de mogelijkheid open eerder overleg a cinq in Parijs te voeren, doch leek zich ook te kunnen vinden in overleg in Den Haag, na afloop van de Franse kernproeven. MP merkte op dat e.e.a. aanmerkelijk versneld zou worden als Frankrijk het aantal kernproeven verder zou reduceren hetgeen een geamuseerde maar niet substantiele reactie van Franse zijde uitlokte.

Overige onderwerpen

Ongeveer 80 procent van het gesprek was aan de drugskwestie gewijd. Vermeldenswaard van de overige gespreksonderwerpen is dat:

- MP de Nederlandse positie m.b.t. de kernproeven in herinnering bracht en ik zei de Franse ambassade te hebben gevraagd om informatie over het Greenpeace incident in Brindisi (waarvan President Chirac niet op de hoogte bleek);
- ik punten van overeenstemming tussen Frankrijk en Nederland m.b.t. de IGC ter sprake bracht hetgeen aan Franse zijde de opmerking ontlokte dat tijdens het recente Frans Duitse overleg was gebleken, dat het Duitse verzet tegen het Franse voorstel voor een "monsieur PESC" sterk was afgenomen en dat ook de Britten ermee konden leven.
- Bosnie uitsluitend tijdens de persconferentie aan de orde kwam in die zin dat President Chirac zeer complimenteuz was over de rol van de Nederlandse blauwhelmen, m.n. in de RRF en dat er geen verschil van mening bestond over het

vredesproces.

parul22 . . / .

an mierlo 122

BZVERTROUWELIJK

Aan

mr. J. Demmink, DG IAV

D.t.v.

mr J.W. Wabeke, Hoofdofficier van Justitie te Breda
Hoofd BISS

3/5

10.2.E

Van

Doorkiesnummer(s)

Datum

Onderwerp

070 - 370 60 40

30 mei 1997

Informatie t.b.v. uw lunch met de Franse ambassadeur d.d. 3 juni

Doel van de nota:

Informatieverstrekking over het Hazeldonkoverleg ten behoeve de lunch die u zult hebben met de Franse ambassadeur d.d. 3 juni.

Datum volgende Hazeldonkoverleg:

Het eerstvolgende Hazeldonkoverleg zal plaatsvinden op 10 juni a.s te Lille. Eerder was dit gepland op 22 mei maar deze datum is geannuleerd van Franse zijde daar de voorzitter van de Franse delegatie verhinderd was. Zoals mr. Demmink bekend is, is tijdens de ontmoeting die de Minister had met de heer Toubon op 20 mei jl., door de beide Ministers duidelijk gesteld dat er nog een Hazeldonkoverleg dient plaats te vinden vóór de volgende Hazeldonk-actie die medio juni gehouden zal worden. Aan de wens van beide Ministers wordt derhalve voldaan.

Agenda Hazeldonkoverleg van 10 juni a.s.:

Op de agenda staan onder andere:

- de mogelijkheid tot het opnemen van het overlegplatform informatie-uitwisseling in het Hazeldonkoverleg;
- reikwijdte Hazeldonkoverleg;
- structureren van operationele acties;
- procedure versnelde overdracht strafvervolgning Nederland/Frankrijk;

Opvattingen van Nederland en Frankrijk t.a.v. onderwerpen op de agenda:***Opnemen overlegplatform informatieuitwisseling in het Hazeldonk-overleg:***

Mr. Wabeke heeft tijdens de vorige vergadering, die op 20 maart 1997 plaatsvond, de delegaties verzocht na te denken over integratie van het overlegplatform informatieuitwisseling in het Hazeldonkoverleg. Dit platform opereert als afgesplitste groep van het Hazeldonkoverleg.

Overigens is in het kader van de afspraken die zijn gemaakt tijdens de strategische conferentie die halfjaarlijks plaatsvindt tussen Nederland en Frankrijk (de volgende conferentie zal eind juni te Parijs plaatsvinden) een procedurebeschrijving gemaakt van de informatieuitwisseling zoals deze plaatsvindt tussen de 6 zuidelijke politieregio's van Nederland en Frankrijk, via de respectievelijke liaison-officers. Het is de bedoeling deze informatieuitwisseling

30 mei 1997

10.2.E

uiteindelijk via e-mailverbinding te laten plaatsvinden. Tussen een aantal zuidelijke Nederlandse politieregio's en een aantal Belgische politieregio's bestaan inmiddels ook afspraken over een zo efficiënt mogelijke informatieuitwisseling.

Reikwijdte Hazeldonkoverleg:

Mr. Wabeke heeft tijdens het eerste Hazeldonkoverleg dat plaatsvond op 23 januari 1997 gepleit voor het uitbreiden van de Hazeldonkacties tot de kleinere drugshandelaren en derhalve de acties niet alleen te richten op de drugsrunners en de drugstoeristen. De heren [] en [] (korpisleiding politie Rotterdam-Rijnmond) zijn van oordeel dat de aanpak van criminele organisaties die de drugskoerierstroom in gang houden, niet in het Hazeldonkoverleg thuishoort. De bespreking hierover staat voor het volgende Hazeldonkoverleg wederom geagendeerd. Overigens heeft mr. Wabeke als voorzitter tijdens het eerste Hazeldonkoverleg als volgt het doel samengevat: "Het Hazeldonkoverleg is erop gericht de problematiek van de drugsrunners, drugstoeristen en de handelaren die deze groepen bevoorraden in nauwe samenwerking tussen de Franse, Belgische en Nederlandse justitie, politie en andere opsporingsdiensten, gericht aan te pakken". Tegen deze definitie van de doelstelling hebben de delegaties geen bezwaar gemaakt.

Structureren Hazeldonkacties:

De strategie van het eerste Hazeldonkactie die in maart 1997 plaatsvond was erop gericht observatie gegevens vanuit Nederland aan Frankrijk en België door te geven zodat zoveel mogelijk aanhoudingen in Frankrijk en België zelf konden plaatsvinden. Deze strategie had de voorkeur van zowel Franse, Belgische als Nederlandse zijde. Het gevolg van deze strategie was dat er vrijwel geen aanhoudingen van drugstoeristen in Nederland hebben plaatsgevonden. De Belgische, Franse en Nederlandse delegatie hebben tijdens het vorige Hazeldonkoverleg dan ook aangegeven dat het operationeel oogpunt wenselijk zou zijn om ook bij de bron op te treden. De strategie voor de komende Hazeldonkactie is daarom ook gewijzigd waardoor meer aanhoudingen in Nederland zelf zullen plaatsvinden.

Versnelde overdracht strafvervolgning:

Vanwege de gekozen operationele strategie is de procedure van versnelde overdracht van strafvervolgning tijdens de vorige actie niet toegepast. Zoals mr. Demmink weet heeft de heer Toubon tijdens het overleg met de Minister de wens geuit meer zaken via de versnelde procedure aan Frankrijk over te dragen. Inmiddels is vanuit het departement naar de Hoofdofficieren van Justitie te Rotterdam en Breda een brief gestuurd met het verzoek de procedure van versnelde overdracht nogmaals onder de aandacht te brengen van hun medewerkers opdat deze meer toepassing zal vinden. De verandering van de operationele strategie van de komende Hazeldonkactie zal waarschijnlijk ook meer aanhoudingen in Nederland opleveren waardoor ook zaken die uit de Hazeldonkactie voortvloeien, kunnen worden overgedragen aan Frankrijk via de versnelde procedure. Het belang van het gebruik van de procedure van versnelde overdracht zal nogmaals benadrukt worden in het komende Hazeldonkoverleg.

30 mei 1997

Informatie uitsluitend bestemd voor mr. J. Demmink

In december 1996 is het Hazeldonkoverleg nieuw leven ingeblazen. Mr. Wabeke is toen door het departement benaderd met de vraag of dit overleg vanuit zijn arrondissement gecoördineerd kon worden nu dit grenst aan België en naast Rotterdam ook betrokken zal moeten zijn bij op te zetten Hazeldonkacties.

De aanzet voor het opstarten van het overleg verliep goed.

Mr. Wabeke heeft echter in de afgelopen maanden nogal eens geprobeerd buiten reeds bestaande afspraken, die ook door het departement waren gemaakt, om te opereren.

Voorbeelden hiervan zijn:

Mr. Wabeke wilde buiten de door Nederland met Frankrijk overeengekomen manier van informatieuitwisseling over drugstoerisme om rechtstreeks informatie uitwisselen tussen de politiediensten zonder tussenkomst van de respectievelijke liaisonofficers.

Daarnaast wilde hij de procedure van versnelde overdracht van strafvervolgning, die volgens afspraken met Frankrijk eerst alleen kon worden toegepast door het OM Rotterdam, ook toepassen in zijn arrondissement zonder dat dit vooraf was voorgelegd aan de Ministeries van Justitie van Frankrijk en Nederland.

Na overleg met mr. Wabeke worden nu overigens beide procedures wel via de door het departement met Frankrijk overeengekomen manier toegepast tijdens de Hazeldonkacties.

Daarnaast is het een probleem dat

[REDACTED]

ontbreken van de Fr. Ambassadeur.

11.1

Justitie

Memo

10.2.E

Aan
Van
Datum
Onderwerp

23 november 1995

Uitkomsten gesprek Kok en Chirac

Hierbij de Ned. versie van een actieplan dat door Kok en Chirac is vastgesteld tijdens hun bilateraal overleg. Met name punt b) is van belang. Onder b3) is bepaald dat het OM en wij binnen een week rechtshulpverzoeken zullen doorzenden. Zonder overleg is in het plan dus een veralgemenisering opgenomen van onze toezegging met betrekking tot zaken in het kader van Hazeldonk. Voor deze zaken blijft de toezegging uiteraard in stand. Voor overige zaken zullen we ernaar moeten streven de door Kok gedane toezegging zo veel mogelijk na te komen.

Per brief is de HOVj te Rotterdam gewezen op toezegging b1) met het verzoek de verplichting tot uitvoering ervan over te brengen aan de politie. Ook IR zal veel baat hebben bij een "Rotterdamse Jos Bos".

Aan

I.a.a. DG J. Demmink

10.2.E

Van
Doorkiesnummer(s)
Datum
Kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

26 september 1995

Vorbereiding bezoek Franse Ministers
inzake drugbeleid

De recente krantenberichten over aanhoudende Franse kritiek op ons drugbeleid, de Franse kritiek die in Schengenverband door Frankrijk, maar ook door Duitsland terzake wordt geuit, bracht mij op een aantal gedachten die wellicht nuttig zijn voor de voorbereiding van bovenbedoeld Frans bezoek.

NL verdedigt zijn drugbeleid op inhoudelijke gronden, door te wijzen op resultaten e.d. en dat is kennelijk niet genoeg. Wellicht is het goed de oorzaken van de kritiek nog eens goed te analyseren.

De Franse President heeft intern politieke problemen, omdat hij zijn mooie beloften niet kan nakomen. De regering van dezelfde signatuur, staat voor hetzelfde probleem. Daarnaast wordt de Franse MP op zijn bestuurlijk verleden aangesproken. Voor alle Franse bestuurders is het derhalve nuttig als afleidingsmanoeuvre een externe "vijand" te creëren. Bovendien versterkt niets zo goed de eenheid, als een gemeenschappelijke vijand.

Binnen de Franse regering zijn de machtsverhoudingen duidelijk. De Minister van BiZa is sterk en de Minister van Justitie zwak. Laatstbedoelde staat bovendien in het krijt bij de MP nu zijn poging om het hoofd van de dienst ter bestrijding van corruptie, die de kwestie rond de MP onderzoekt, uit te schakelen zo jammerlijk is mislukt.

26 september 1995

Politieke verhoudingen hebben uiteraard hun weerslag op het ambtelijk apparaat, en in het centralistische geleide Frankrijk met zijn sterke ambtelijke hiërarchie zeker. De verhoudingen tussen Justitie en BiZa zijn al tijden slecht en zullen hier zeker verder onder leiden.

Binnen BiZa zullen de voorstanders van de "war on drugs" zich alleen maar gesterkt voelen door de Franse drugnota en die versterkte positie ten koste van alles verdedigen en verder versterken. De ambtenaren van Justitie zullen, voor zover ze die al niet hadden, dezelfde kleur aan willen nemen. De Minister van Justitie is alleen maar gediend met adviezen die liggen in de algehele politieke lijn van drugs zijn slecht.

Ook ambtelijk Financiën of, in elk geval, de douane zal van de partij willen zijn. Eindelijk weer werk en ook nog zeer belangrijk werk. Welke dienst krijgt in één week, zowel de President als de MP op bezoek en wordt geprezen voor zijn inspanningen? Die versterkte positie van de douane zal weliswaar op zijn beurt weer leiden tot verhevigde concurrentie met de politie, maar zal het algemeen streven om de ambtelijke gunst van de politieke top niet verstoren.

Hoewel de bovengeschetste ambtelijke belangen zijn opgeroepen door de politiek, zullen zij hun weerslag hebben op de verdere politieke standpuntbepaling. Dit is niet typisch Frans, bedenk wat in Nederland het politieke enthousiasme voor de georganiseerde misdaadbestrijding heeft opgeroepen.

In Duitsland zie ik, gelet op Schengen, soortgelijke effecten. Daar is het niet zozeer de politiek die tot iets oproept, maar meer de verschuiving van de coördinatie van Schengen van het Bundeskanzleramt naar BiZa. Bij BiZa is men nooit echt gelukkig geweest met het NL drugbeleid, maar men was geen penvoerder in het Schengenvoerleg. Nu is men dat wel en heeft men meer de vrije hand.

De Franse-Duitse tegenstand betekent veel en de Belgische steun, ondanks de Benelux-euforie, weinig. Ik herinner aan de geschiedenis van de totstandkoming van het Schengenverdrag. Niet Duitsland, maar België bleek uiteindelijk onze felste tegenstander.

26 september 1995

Over Schengen gesproken, acht ik het van belang eraan te herinneren dat Nederland indertijd een uitgewerkt voorstel heeft gedaan voor een regeling om drugtoeristen tezamen met hun dossier over te dragen aan hun thuisland. Het voorstel werd toentertijd door Duitsland afgewezen, omdat men niet echt in de drugtoeristen was geïnteresseerd en door Frankrijk, omdat het niet paste in hun tradition, legislation etc., of te wel in het bekrompen denkraam van de betrokken delegatieleden.

Advies

Ik adviseer u dringend om bij de voorbereiding van het aanstaande bezoek van de Franse Ministers rekening te houden met het bovenstaande en de Minister terzake te briefen. Desgewenst kan ik de tekst van ons voorstel in Schengenverband nog wel opduiken.

DDS 513/85

Aan

Minister
d.t.v. Heer S-G
Heer DG, mr. Demmink

→ i.a.a.

10.2.E

Van
Doorkiesnummer(s)
Datum
Kenmerk
Onderwerp

28 augustus 1995

bezoek Chirac en Kohl aan MP

Beslissing:

Ter informatie.

Afstemming:

Met IR,

10.2.E

Algemeen:

Via [redacted] vernam ik het volgende. In het kader van de voorbereiding van het bezoek van de heren Chirac en Kohl aan de MP, is aan het Fr. ministerie van Justitie verzocht een dossier op te stellen. Naar verluidt zou dit dossier de volgende punten bevatten. 1) Belangrijkste onderwerp is het NL drugbeleid. 2) Ontevredenheid over gang van zaken afwikkeling Franse rogatoire commissies.

ad 1) Extra aandacht werd door [redacted] gevestigd op het feit dat Chirac persoonlijk zeer fel is tegen alles wat een liberaal drugbeleid inhoudt. Dit zou te maken hebben met het feit dat zijn schoonzoon aan druggebruik/drugmisbruik is overleden. Chirac is een zeer sterke aanhanger van de stepping stone theorie (die wij juist niet onderschrijven) en is zeer fel gekant tegen de scheiding van de markten. Tegen cijfermateriaal wordt immer ingebracht dat de cijfers voor Frankrijk niet kloppen. (Cijfermateriaal uit Fr. is inderdaad onbetrouwbaar aangezien men aldaar een minder goed netwerk van hulpverleningsinstanties heeft die betrouwbare cijfers ter zake van verslaving etc. kunnen overleggen.)

Uit een recent code bericht van de NL Ambassade te Parijs blijkt dat het bezoek van 28/9 volgens de kabinetchef van monsieur Toubon te vroeg valt i.v.m. bezoek Chirac. Reden waarom m.i. dan ook uitgegaan kan worden van het niet doorgaan van het bezoek op deze datum ondanks het feit dat hierover nog steeds niets officieel is vernomen. Verder blijkt uit het code bericht dat het de Fransen m.n. gaat om de ongewenste gevolgen van ons beleid, en dan m.n. om de relatief makkelijke verkrijgbaarheid van soft- en hard-drugs, zoveel mogelijk te beperken. Tevens zou volgens de kabinetchef m.n. de aandacht gevestigd moeten worden op maatregelen ter bestrijding van de handel in drugs en

controle op transito zendingen en aan mogelijke gezamenlijke actie in dat verband. Te uwer informatie voeg ik tevens een krantebericht uit Le Monde van 25/8/1995 bij.

10.2.E

ad 2) Aangegeven is door [] dat de achtergrond zou zijn dat men de indruk heeft dat NL laks reageert op Franse rogatoire commissies. [] kon e.e.a. niet meteen onderschrijven. Hij gaf wel aan dat dit mogelijk te maken zou kunnen hebben met max. duur van verhoor door politie in NL (is in Frankrijk langer) en met feit dat Fr. rogatoire commissies nogal vaag zouden zijn over het algemeen waardoor bij NL politie niet zeer alert gereageerd zou worden.

Van IR begreep ik dat het slechts éénmaal is voorgekomen dat men een verhoor niet binnen de 6 uur heeft kunnen afronden i.k.v. rogatoire commissie. Hierover zou van Franse zijde een klacht zijn binnengekomen. Verder kan niet onderschreven worden dat er laks wordt gereageerd door de NL politie. Wel is het juist dat Franse rogatoire commissies over het algemeen nogal vaag zijn geformuleerd, hetgeen het onderzoek voor de NL politie niet vergemakkelijkt.

Mijns inziens zouden deze beide punten onder de aandacht van de MP gebracht moeten worden. Te overwegen is nog steeds om een dossier te maken voor de MP dat onder meer op deze punten ingaat. E.e.a. wordt dan uiteraard via u aan de MP ter hand gesteld ter voorbereiding van het bezoek. Uitdrukkelijk dient mijns inziens ook via de MP de definitieve datum van het bezoek van onder meer uw Franse collega achterhaalt te worden. Met de voorbereiding van dit bezoek kan op de huidige wijze geen voortgang worden gemaakt. Vooruitlopend op het aangeven van een datum van Franse zijde zijn inmiddels in zowel uw agenda als in de agenda's van uw collega's van VWS en BiZa en de agenda van de MP de data 7 en 9 november 1995 voorlopig gereserveerd. Deze data zouden via de MP aan de heer Chirac doorgegeven kunnen worden.

11

Faxbericht

10.2.E

Datum: Tue 03-31-98 12:17PM

Aan: Ministerie van Justitie, Directie AJO

Van: [Redacted]

Faxnummer: [Redacted]

Van: [Redacted]

Telefoon: [Redacted]

Onderwerp / Opmerkingen:

Reactie eindrapportage werkgroep carabiel- en
vrijbeshoph beleid.

< < < MEMIO BESTUURSDIENST > > >

Aan

10.2.E

Van

Betreft

reactie op de concept eindrapportage aan de Taskforce

Datum

31 maart 1995

Hallo

hierbij een korte reactie op de concept eindrapportage. In het geheel vind ik het een prima en goed leesbaar verhaal. Ik heb slechts een tweetal opmerkingen/kanttekeningen op onderdelen.

pagina 2: alinea: Verbod van verkoop... de slotzin: Het strikt handhaven van het direct uit de Opiumwet voortvloeiende exportverbod... in de grensregio's toereikend gebleken.

Deze conclusie is wellicht wat af te stellen. In Arnhem wordt n.t.t. Enschede nog niet zozeer van dit instrument gebruik gemaakt. Overlast van met name Duitse drugstoeristen is *op dit moment* beheersbaar. We hebben in Arnhem de indruk dat de overlast van buitenlandse drugstoeristen fluctueert aan de hand van het marktpincipe op min. de Duitse en de Nederlandse markt(en). In bijvoorbeeld Venlo is de overlast op dit moment weer wel aanzienlijk. De daar aanwezige infrastructuur maakt die stad kenmerkend aantrekkelijk voor Duitse drugstoeristen. Naast de beschikbaarheid vanuit Duitsland speelt daarbij de aanwezigheid van meerdere illegale adressen waar zowel hard- als softdrugs verkrijgbaar zijn, mogelijk een rol. Het is niet ondenkbaar dat in de toekomst, door van ons onafhankelijke invloeden als bijv. het aanscherpen van het Venlo's beleid, de overlast van Duitse toeristen in Arnhem weer toeneemt. Dan hebben we mogelijk alle instrumenten nodig die we kunnen inzetten, zoals het exportverbod en het verbod tot verkoop aan niet-ingezetenen. Ik blijf overigens van mening dat, met het oog op evt. procedures, voor de lokale invoering van dit laatste verstrekken instrument, verankering in de landelijke richtlijnen noodzakelijk is.

pagina 3: Antecedenten onderzoek:

Ik stel voor de vermelde opties, conform de discussie in de werkgroep, aan te vullen met de mogelijke eisen van het van overeenkomstige toepassing verklaren van het Besluit Zedelijkheidseisen Drank- en Horecawet 1, of natte horeca) voor de lokale verordening (droge horeca). Dit antecedenten onderzoek gaat verder dan de Verklaring omtrent het Gedrag. De opties zouden dan kunnen luiden:

1. Aanpassing van de regelgeving ten aanzien van de Verklaring omtrent het Gedrag (uitbreiding t.b.v. diepgaander onderzoek), danwel het voor de lokale verordening van overeenkomstige toepassing verklaren van het Besluit Zedelijkheidseisen Drank- en Horecawet. Voor beide oplossingen is, voor de benodigde juridische grondslag, voor de informatie overdracht van justitiële gegevens aan de gemeente, in elk geval nodig:

2. Aanvulling van de grondenetc.

Groeten,

10.2.
E

Ministerie van Justitie

Directie Algemene Justitiële Strategie

Postadres Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

De leden van de Interbestuurlijke Task Force Veiligheid en Verslavingszorg

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100

2511 EX Den Haag

Telefoon (070) 3 70 72 11

Fax (070) 3 70 79 05

Telex 34554 mvj nl

10.2.E

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Onderwerp

Secretariaat werkgroep cannabis- en coffeeshopbeleid

27 maart 1998

AJS-2/

Eindrapportage aan de Task Force

Bij beantwoording
de datum en ons
kenmerk vermelden.

Inleiding

De leden van de werkgroep cannabis- en coffeeshopbeleid (verder: de werkgroep) hebben het genoegen u hierbij hun eindrapportage aan te bieden. Naar wij hebben begrepen zal door u op 7 april a.s. de eindrapportage van de Task Force aan de bewindslieden belast met het drugbeleid worden vastgesteld. Deze rapportage kan daarvan een onderdeel vormen.

De werkgroep heeft u eerder twee interimrapportages aangeboden. De eerste interim-rapportage dateert van maart 1996, de tweede van februari 1997. Deze eindrapportage behandelt de werkzaamheden van de werkgroep het afgelopen jaar en blikt kort terug op de interbestuurlijke samenwerking met betrekking tot de uitvoering van het lokaal coffeeshopbeleid in de gehele afgelopen kabinetsperiode, althans sinds het verschijnen van de drugnota in september 1995. Afzonderlijke vermelding verdient de bijdrage die het door de drie departementen en de VNG ingestelde Steun- en Informatiepunt Drugs en Veiligheid (SIDV) daaraan heeft geleverd, in het bijzonder door de publicatie van de handreiking voor vorm en inhoud van het lokaal coffeeshopbeleid in oktober 1997. Tot slot wordt een aanbeveling gedaan voor de voortzetting van interbestuurlijke samenwerking in de volgende kabinetsperiode.

Vergaderfrequentie en samenstelling van de werkgroep het afgelopen jaar (februari 1997-februari 1998)

De werkgroep is het afgelopen jaar vier maal bijeen geweest. Zij is werkende weg enigszins uitgebreid: naast de gemeentelijke vertegenwoordigers uit de G4 en namens de G21 (Arnhem, Enschede en Groningen) is het afgelopen jaar ook de vertegenwoordiger van de gemeente Maastricht vaste vergaderdeelnemer

geworden. De vertegenwoordiging van de gemeenten in de werkgroep kwam daarmee overeen met die in de Task Force. De vertegenwoordiger van het OM bij het SIDV is eveneens lid van de werkgroep geworden, naast de reeds bestaande vertegenwoordiging vanuit VNG/SIDV. Het OM bleef overigens ongewijzigd vertegenwoordigd in de persoon van de fungerend hoofdofficier van het arrondissement Haarlem, tevens lid van de Commissie Uitvoering Drugnota van het OM. Daarnaast waren uiteraard via hun ambtelijke drugportefeuillehouders de drie departementen VWS, Binnenlandse Zaken en Justitie vertegenwoordigd. Het voorzitterschap en het secretariaat van de werkgroep tenslotte berustten bij de Directie Algemene Justitiële Strategie van het ministerie van justitie.

Werkzaamheden van de werkgroep in het afgelopen jaar

- Verbod van verkoop soft drugs aan niet-ingezetenen

De werkgroep heeft bij brief d.d. 17 maart 1997 advies aan u uitgebracht over een eventueel verbod van de verkoop van soft drugs aan niet-ingezetenen. Op uw beurt hebt u vervolgens de bewindslieden geadviseerd bij brief d.d. 20 maart 1997. De werkgroep kwam tot de conclusie dat een dergelijk verbod opgenomen in de OM-richtlijn op basis van de Opiumwet weliswaar juridisch mogelijk is (mits zodanig geformuleerd dat de verkoop wordt toegestaan voor zover daarmee in de lokale behoefte wordt voorzien), maar niet wenselijk, zowel uit een oogpunt van handhaafbaarheid als uit een oogpunt van doelmatigheid; een landelijk voorgeschreven verbod zou zijn doel ver voorbij schieten doordat de overlastproblematiek van het softdrugtoerisme zich in het bijzonder in de grensregio's voordoet. Wel liet de werkgroep nadrukkelijk ruimte voor een lokaal te voeren beleid gericht op het verbieden van de verkoop van soft drugs aan niet-ingezetenen, overeen te komen binnen de lokale driehoek. Voor zover de werkgroep bekend, wordt een dergelijk beleid tot op heden nergens gevoerd. Het strikt handhaven van het direct uit de Opiumwet voortvloeiende exportverbod van drugs, waardoor immers ook de verkoop van soft drugs aan niet-ingezetenen anders dan ten behoeve van directe consumptie wordt ontmoedigd, is kennelijk, concludeert de werkgroep, in de grensregio's toereikend gebleken.

- Handreiking voor vorm en inhoud lokaal coffeeshopbeleid

Deze in de inleiding reeds genoemde publicatie van het SIDV is in concept besproken in de werkgroep. Verschillende leden van de werkgroep (uiteraard in de eerste plaats de beide auteurs van de zijde van VNG/SIDV en tevens enkele co-auteurs van departementszijde) hebben bijgedragen aan deze praktische handleiding. Door st. Kohnstamm is de brochure d.d. 1 oktober 1997 via de burgemeesters aan alle gemeenten aangeboden, alsmede aan de korpschefs en de hoofdofficieren.

- Preventief toezicht in verband met de exploitatie van coffeeshops

In samenwerking met de Directie Bestuurszaken van het ministerie van justitie (onder meer verantwoordelijk voor het ministerieel toezicht op vennootschappen) is beleid ontwikkeld voor een meer genuanceerde toetsing van vennootschappen i.o. die de exploitatie van een coffeeshop beogen. De minister van justitie wil zo voorkomen dat gemeentelijk ontmoedigingsbeleid met betrekking tot de vestiging van coffeeshops wordt doorkruist.

Naast de gebruikelijke screening op antecedenten voordat een verklaring van geen bezwaar kan worden afgegeven, wordt de betrokken gemeente geraadpleegd over de wenselijkheid van de aanwezigheid van (nog) een coffeeshop. Wenst de desbetreffende gemeente geen coffeeshop (meer) binnen haar grenzen, dan kan het verzoek om een verklaring van geen bezwaar worden afgewezen op grond van gevaar voor gebruik voor ongeoorloofde doeleinden. Zgn. 'Delaware'-constructies, waarbij een vennootschap in het buitenland wordt opgericht maar gevestigd is in Nederland, onttrekken zich aan het preventief ministerieel toezicht. Wel is op dit moment wetgeving in de maak waarbij buitenlandse rechtspersonen in Nederland gelijk worden gesteld met Nederlandse rechtspersonen. Daardoor zal in de toekomst publicatie van de jaarstukken verplicht zijn en kan wellicht -achteraf- langs die weg worden opgetreden.

Overigens verplicht niets de gemeenten de vergunning voor de exploitant/beheerder op naam van een vennootschap te zetten. Het is zelfs aan te bevelen om de exploitatievergunning op naam van een natuurlijk persoon te laten staan, omdat anders bij een aandelenoverdracht de vergunning die op naam van de vennootschap staat in ongewenste handen terecht zou komen.

- Antecedenten-onderzoek

De werkgroep heeft zich het afgelopen jaar eveneens gebogen over de zgn. antecedentenproblematiek. Bij de beslissing of een (exploitatie)vergunning kan worden verleend aan de coffeeshophouder (drogehoreca-inrichting), trekt de gemeente de antecedenten van betrokkene na. De wijze waarop dit in de gemeentelijke of (stadsdeel)praktijk gebeurt verschilt onderling sterk; gemeenten stuiten bovendien op

- wettelijke - belemmeringen om aan noodzakelijk geachte gegevens te komen.

De werkgroep constateert dat twee opties denkbaar zijn ter verdere regulering van het antecedentenonderzoek:

1. Aanpassing van de regelgeving ten aanzien van de Verklaring omtrent goed gedrag;
2. Aanvulling van de gronden genoemd in het Besluit Justitiële Documentatie waarop raadpleging van politie- en justitiegegevens mogelijk is met de grond, dat dit ten behoeve van de uitvoering van gemeentelijke verordeningen noodzakelijk is.

De Commissie Uitvoering Drugnota van het OM zou zich nader over de uitwerking van de opties kunnen buigen, terwijl voor de eenheid van beleid in de huidige situatie van belang is, dat zij aangeeft hoe de parketten dienen om te gaan met het verstrekken van politieke en justitiële documentatie aan derden, i.c. gemeenten (deelgemeenten) ter uitvoering van het lokaal coffeeshopbeleid. Daarbij kan de wijziging van art. 15 Wet Politieregisters (die betrekking heeft op het verstrekken van informatie in verband met de handhaving van de openbare orde) wellicht uitkomst bieden.

- Bevoorrading coffeeshops

In de afgelopen kabinetsperiode gold als uitgangspunt, dat voor zover lokale experimenten met bevoorrading zouden worden ontwikkeld, deze ter goedkeuring aan het College van PG's dienden te worden voorgelegd. Van deze mogelijkheid is, althans voor zover de werkgroep bekend, geen gebruik gemaakt. De werkgroep heeft u in een eerder stadium (bij gelegenheid van de tweede interim-rapportage) de vraag voorgelegd, of het op dat moment opportuun was om over de

bevoorrading van coffeeshops binnen de werkgroep nader van gedachten te wisselen. U hebt toen aangegeven, dat een discussie over de bevoorrading van coffeeshops mede tegen de achtergrond van het toenmalige Nederlands Voorzitterschap van de Europese Unie, niet opportuun was. De werkgroep heeft gelet op uw antwoord gemeend dat voor een gedachtewisseling over deze wezenlijke problematiek rond het coffeeshopbeleid tegen het einde van de kabinetsperiode opnieuw ruimte bestond en heeft haar laatste vergadering dan ook besteed aan de bespreking van de (on)wenselijkheid resp. de (on)mogelijkheid van de opheffing van deze inconsistentie binnen het gedoogbeleid ten aanzien van coffeeshops.

De werkgroep als geheel komt tot de formulerung van de volgende conclusies die zij bij gelegenheid van haar eindrapportage graag aan u meegeeft:

1. Vanuit het ook in de Drugnota verwoorde oogpunt dat het wenselijk is de invloed van de georganiseerde misdaad bij de bevoorrading van coffeeshops zoveel mogelijk terug te dringen en vanuit het uitgangspunt dat integriteit van bestuur impliceert dat bestuurlijke preventie van criminaliteit ook een opdracht voor gemeenten is, is decriminalisering van de bevoorrading van coffeeshops op zichzelf gewenst.
2. Alleen indien werkelijk sprake is van een sluitend systeem van bevoorrading, heeft decriminalisering ook het gewenste effect, nl. uitsluiting van de betrokkenheid van de georganiseerde misdaad. Een oprekken van het strafvorderlijk gedoogbeleid in die zin, dat CID-matig gescreende 'kleine' leveranciers worden gevrijwaard van strafvervolgning zal, zo stelt de werkgroep, in elk geval niet dat beoogde effect kunnen hebben.
3. Een systeem van bevoorrading van coffeeshops is in theorie denkbaar via een onder staatstoezicht functionerende branche-organisatie van (nederwiet)telers. Een dergelijke onder staatstoezicht opererende branche-organisatie hoeft niet in strijd te zijn met het Enkelvoudig Verdrag. Daarbij moet echter nadrukkelijk bedacht worden, dat ook bij een dergelijk systeem de illegale bevoorrading van coffeeshops met andere producten dan onder staatstoezicht geteelde nederwiet danwel met andersoortige onder staatstoezicht geteelde cannabisproducten, niet is uit te sluiten.
4. De vraag is gerechtvaardigd, hoe decriminalisering van de bevoorrading van coffeeshops zich verhoudt tot het huidige bestuurlijk en strafvorderlijk beleid ten aanzien van andere veelgebruikte drugs in de jeugdcultuur, zoals XTC.
5. De keuze voor of tegen decriminalisering van de bevoorrading van coffeeshops resp. de keuze voor de wijze waarop decriminalisering ge-operationaliseerd dient te worden is uiteindelijk een politieke, waarover de werkgroep derhalve geen uitspraak doet.

- Evaluatie OM-richtlijn Opiumwet

De gemeentelijke leden van de werkgroep zijn op individuele basis benaderd door de werkgroep Evaluatie OM-richtlijn Opiumwet onder voorzitterschap van Hoofdofficier mr. J. Hulsenk, lid van de Commissie Uitvoering Drugnota van het OM. Aan deze leden is de vraag voorgelegd, of en op welke wijze sinds de inwerkingtreding van de gewijzigde richtlijn per 1 oktober 1996, de beoogde nauwere samenwerking met het lokaal OM tot stand is gekomen. De evaluatie van de OM-richtlijn Opiumwet betreft immers primair een procesevaluatie. Het College van PG's heeft het evaluatierapport inmiddels vastgesteld. Naar verwachting zal het rapport zeer binnenkort met begeleidende brief van de

AJS-2/ / 10 maart 1998

minister van justitie aan de Tweede Kamer worden aangeboden.

Interbestuurlijke samenwerking coffeeshopbeleid in de afgelopen kabinetsperiode en aanbeveling voor de toekomst

De werkgroep heeft de interbestuurlijke samenwerking in de afgelopen kabinetsperiode, dat wil zeggen sinds het verschijnen van de Drugnota in september 1995, als heel erg nuttig ervaren. In het bijzonder de vertegenwoordigers uit de betrokken gemeenten hebben meermalen benadrukt dat de gestructureerde mogelijkheid om de lokale uitvoeringspraktijk en -problematiek te kunnen bespreken met de departementen en het OM een duidelijke meerwaarde heeft ten opzichte van de situatie in het verleden. Dat geldt ook het onderling, tussen de gemeenten, uitwisselen van ervaringen met het vormgeven van het lokale coffeeshopbeleid. De werkgroep vindt voortzetting van de interbestuurlijke samenwerking in de komende kabinetsperiode, in enigerlei vorm, dan ook gewenst.

In de inleiding heeft de werkgroep al het grote belang van het SIDV genoemd bij de vormgeving van het lokale coffeeshopbeleid in de praktijk. Zij beveelt u dan ook aan, dat het SIDV in elk geval in de komende kabinetsperiode blijft voortbestaan (Het SIDV is in eerste instantie immers ingesteld voor een periode van twee jaar). Tot de verantwoordelijkheid van het SIDV zou in die periode ook gerekend moeten worden, het organiseren van regulier overleg tussen vertegenwoordigers van de partners betrokken bij het coffeeshopbeleid, gemeenten, rijksoverheid en OM. Op die manier kan de interbestuurlijke samenwerking worden voortgezet, waarbij de verantwoordelijkheid voor de organisatie daarvan niet langer op departementaal niveau zal liggen maar op het interbestuurlijke samenwerkingsniveau zelf.

Tenslotte

De werkgroep concludeert dat de uitvoering van het coffeeshopbeleid de afgelopen jaren duidelijk is verbeterd. Zij verwijst daarbij naar de beide onderzoeken die naar de wijzigingen in het coffeeshopbeleid sinds het verschijnen van de Drugnota zijn verricht in opdracht van de Task Force, de Quick Scan: ontwikkeling in aantal coffeeshops in Nederland (Intraval, december 1996) en het vervolgrapport Cannabis in Nederland: inventarisatie van de verkooppunten (Intraval, juli 1997). Wat er ook zij van een politiek oordeel over het Nederlandse coffeeshopbeleid, feit is dat onbedoelde nadelige effecten van dit beleid, zowel voor het binnenland als voor het buitenland, reeds sterk teruggedrongen. Op die weg moet op zijn minst worden voortgegaan.

Aan leden werkgroep cannabis- en coffeeshopbeleid
 Van secretaris
 Doorkiesnummer(s) Telefoon 070-370 69 58, fax 070-370 79 05
 Datum 18 februari 1998
 Onderwerp samenvattend verslag/besluitenlijst vergadering d.d. 16 februari jl.

10.2.E

Aanwezig:

Verhinderd:

ad 1. Mededelingen

is enigszins verlaat, meldt parket Haarlem d.t.v.

wordt overigens welkom geheten door de fung. vz.

wordt bij dezen dank gezegd voor het feit dat hij voor de vergaderingen van deze werkgroep steeds vergaderruimte heeft geregeld en de ravitaillering heeft doen verzorgen. Vanzelfsprekend ook dank voor zijn bijdragen aan die vergaderingen; die dank gaat ook uit naar

ad 2. Verslag d.d. 9 oktober jl.

Het verslag wordt vastgesteld met dien verstande, dat aan de verslaglegging van punt 6., Antecedenten-onderzoek, toevoegt dat de cruciale vraag is, of ook in een APV zedelijkheidseisen mogen worden opgenomen.

ad 3. en 4. Preventief toezicht en antecedenten-onderzoek

De discussie over het preventief toezicht op coffeeshops in de vorm van een NV/BV en het antecedenten-onderzoek levert een aantal nieuwe gezichtspunten op die in de eindrapportage van de werkgroep aan de Task Force zullen worden opgenomen.

stelt ten behoeve daarvan nog een aanvullende vraag aan DBZ (in re 'Delaware-constructies') en bespreekt binnen het CUD de vraag naar de wenselijkheid van aanvullende regelgeving voor het antecedenten-onderzoek (aanpassing Besluit JD in die zin dat verstrekking gegevens ook mogelijk wordt ter uitvoering van gemeentelijke verordeningen i.c. de APV-en op basis waarvan coffeeshopbeleid wordt gevoerd) en de vraag naar de beleidslijn van het OM bij het verstrekken van inzage in pv's aan derden (i.c. t.b.v. gemeenten i.h.k.v. bestuursrechtelijke procedures tegen coffeshophouders).

ad 5. Beleidsontwikkeling kleine telers/grow shops en bevoorrading coffeeshops

De discussie spitst zich toe op de bevoorrading van coffeeshops en de modellen die daarvoor in de notitie van de secr. zijn beschreven. licht het particulier initiatief van de voormalige cie Dufour toe, waarbij hij als adviseur en op persoonlijke titel (dus niet q.q. VNG) is betrokken: deze cie komt binnenkort met een voorstel voor de bevoorrading van coffeeshops op basis van het door de minister verwoorde uitgangspunt dat lokale experimenten daarmee mogelijk zijn, mits goedgekeurd door het College van PG's. Het algemene gevoel van de werkgroep dat het uitgangspunt van bestuurlijke preventie van criminaliteit ook voor de gemeenten de verantwoordelijkheid met zich brengt dat de betrokkenheid van de georganiseerde misdaad bij de bevoorrading van coffeeshops zoveel mogelijk moet worden teruggedrongen, zal in de eindrapportage van de werkgroep aan de Task Force worden overgebracht. De verschillende modellen voor bevoorrading zullen daarbij van hun voors- en tegens worden voorzien. Omdat binnen de Task Force namens de

CUD uitdrukkelijk is gevraagd naar het oordeel van de gemeenten over de bevoorrading van coffeeshops (verslag TF d.d. 3 december jl.), wordt het ook opportuun geacht om hierover een uitspraak aan de Task Force te doen.

ad 6.

- 'Damocles': nota nav verslag uitgereikt ter vergadering (met dank aan [redacted]);

- Verhoging strafmaat hennepteelt: nota nav verslag eveneens gereed.

Beide wetsvoorstellen zijn dus 'gereed voor plenair' (TK-jargon).

- Aanpassing KB Opiumwet: in voorbereiding.

- Evaluatie OM-richtlijnen: de gemeenten wordt verzocht de vraag te beantwoorden, of en in welke mate vanaf de inwerkingtreding van de herziene OM-richtlijnen (d.d. 1 oktober 1996) sprake is van samenwerking met het OM bij de totstandkoming van het lokaal drugbeleid.

Omdat de evaluatie van de OM-richtlijnen een procesevaluatie betreft, is deze vraag van belang. Alle gemeentelijke contactpersonen, dus ook de afwezigen!, wordt daartoe verzocht zo spoedig mogelijk mondeling of schriftelijk contact op te nemen met [redacted] (begeleidinscie evaluatie).

- Memoranda toekomstig drug(overlast)beleid (i.h.k.v. AWUD resp. SVO/TF): niet direct van belang voor deze werkgroep, met uitzondering van mogelijke passage in memorandum toekomstig drugbeleid over bevoorrading coffeeshops.

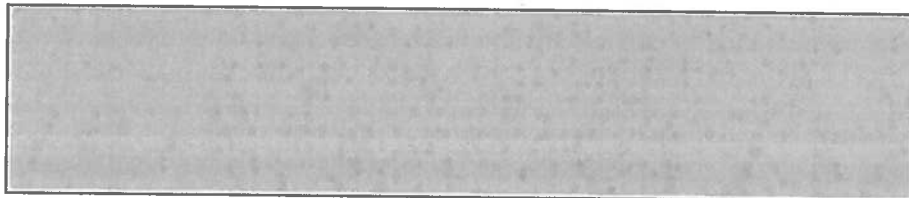
ad 7. Vergaderafspraken resterende kabinetsperiode/agendapunten

Besloten wordt t.b.v. de laatste TF-vergadering van 7 april a.s. waarin de TF háár eindrapportage vaststelt (de TF-vergadering van 12 maart a.s. vervalt daarmee) een eindrapportage van de werkgroep aan de TF te sturen.

Hiervan maakt onderdeel uit een uitwerking van de agendapunten 3., 4. en 5. uit deze vergadering. De secr. zal een concept schrijven en dit rondjagen voor comm.

Bij benadering zullen de werkgroepleden deze concept-eindrapportage tussen half en eind maart ontvangen.

buiten
reikwijdte

NB Ter vergadering door de secr. voorts uitgereikt een uitspraak van de bestuursrechter Rotterdam (d.t.v. Oostdam) en de antwoorden op kamervragen over drughandel rond schoolpleinen resp. over strafvorderingsbeleid m.b.t. kleine henneptelers.

[redacted] reikt de vooraankondiging van de conferentie over Harm Reduction in Utrecht juni 1998 uit. De belangstellende melde zich.

10.2.E

Memo

Aan Leden werkgroep cannabis- en coffeeshopbeleid
Van Secretaris, mede namens vd [redacted]
Doorkiesnummer(s) Telefoon 69 58, fax 79 05
Datum 21 januari 1998
Onderwerp Bespreeknotitie problematiek bevoorrading coffeeshops

10.2.E

Hierbij treffen jullie zoals toegezegd aan, een (globale) bespreekpuntennotitie met betrekking tot agendapunt 5. van onze vergadering van 29 januari a.s.

Beleidsontwikkeling 'kleine' telers

Leidt het wetsvoorstel verhoging strafmaat bedrijfsmatige hennepcultuur tot een nadere beleidsmatige invulling van het begrip 'kleine' teler? In welke zin laat de nota naar aanleiding van het verslag zich hierover uit?

Ook als formeel geen sprake is van een beleidswijziging ten opzichte van de OM-richtlijnen zal dan niettemin in de opsporings- en vervolgingspraktijk een nadere omlijning van het begrip 'kleine' teler moeten plaatsvinden? Bestaat hieraan behoefte?

Voorbeeld: het hanteren van criteria voor de strafvorderingspraktijk op basis van een vastgesteld aantal planten zoals in het parket Haarlem het geval is.

Hoe kijken de gemeenten hier tegenaan, hoe het OM (CUD)?

Vergelijkbare vragen moeten gesteld worden gelet op de wijziging van het KB Opiumwet. Leidt de voorgestelde wijziging tot een nadere beleidsmatige omschrijving van de 'kleine' teler, in welke zin wordt hierover gesproken in de (concept-)toelichting bij de wijziging, wat zullen de wijzigingen zijn in de opsporings- en vervolgingspraktijk?

In algemene zin is de vraag gerechtvaardigd, of het (huidige) beleid op basis van de OM-richtlijn niet leidt tot een *recriminalisering* van 'kleine' telers.

In sommige gemeenten wordt dit door de politie signaleerd. De evaluatie van de OM-richtlijn zal ook materiaal kunnen opleveren.

Wanneer kleine telers het 'métier' verlaten neemt de kans dat de georganiseerde misdaad in dit gat stapt toe. Een belangrijke doelstelling van het soft drugbeleid - het terugdringen van de rol van de georganiseerde misdaad - wordt hiermee dan juist weer ondergraven. De inconsistentie in het coffeshopbeleid wordt hierdoor vergroot.

Beleidsontwikkeling grow shops

Het bezit van hennepzaden is en wordt niet strafbaar. Het bezit van hennepstekjes valt sinds jaar en dag onder de Opiumwet.

Hoe wordt in de opsporings- en vervolgingspraktijk omgegaan met de winkels waarin de benodigdheden (lampen, zaden, stekken etc.) voor het telen van nederwiet worden verkocht?

Hoe gaat het OM (CUD) met de grow shops om? Is sprake van een beleidswijziging sinds de inwerkingtreding van de OM-richtlijnen in die zin, dat (ook) ten aanzien van grow shops een *recriminalisering* valt te constateren? (lees: een harder opsporings- en vervolgingsbeleid).

En hoe het lokaal bestuur? Is specifiek beleid ontwikkeld voor grow shops of worden zij behandeld als iedere detailhandel (incl. vestigingsvoorwaarden etc.)?

Bevoorrading coffeeshops

De inconsistentie in het coffeeshopbeleid met betrekking tot de achterdeur is een moeilijk te verdedigen, maar inmiddels wellicht (te) vertrouwd gegeven. Wordt het niet eens tijd hierin verandering te brengen? De voordeur is in vergaande mate geregeld, nu is het tijd voor de

21 januari 1998

verdere regulering van de achterdeur. Juist met het doel, de georganiseerde misdaad uit de markt te drukken.

Daarbij blijft als uitgangspunt gelden dat *legalisering* niet mogelijk is onder de huidige verdragsverplichtingen maar *decriminalisering* wel.

Grofweg zijn twee lijnen denkbaar waarlangs een verdere regulering van de achterdeur gestalte zou kunnen krijgen.

A.

In de bij de (exploitatie)vergunning behorende voorwaarden danwel in de daarbij behorende gedoogverklaring wordt de coffeeshophouder verplicht inzicht te geven in zijn leverancier(s). Betrokken leverancier wordt CID-matig gescreend. Valt hij in de zogenaamde CBO-termen (landelijke criteria van het OM voor de aanpak van georganiseerde criminaliteit), dan wordt de leverancier zonder meer strafrechtelijk vervolgd terzake van het stabbare feit waarvan hij wordt verdacht, bijvoorbeeld de grootschalige handel in soft drugs. Het feit dat hij leverancier is van een bepaalde coffeeshop is dus niet de grond voor vervolging, maar de betrokkenheid bij grootschalige handel in soft drugs als zodanig.

Leveranciers die soft drugs leveren aan coffeeshops die zich strikt houden aan de AHOJG-criteria, aan wie overigens geen strafrechtelijke verwijten kunnen worden gemaakt en die voorts in alle openheid handelen (aangifte inkomens- en omzetbelasting) kunnen zo ongemoeid worden gelaten. Hoofddoelstelling van deze lijn is het uit de markt drukken van de georganiseerde misdaad in het coffeeshopbeleid.

De coffeeshophouder zelf kan uiteraard worden aangepakt indien hij de AHOJG-criteria overschrijdt, met 'Damocles' als (toekomstig) bestuurlijk sluitstuk en bovendien voor zover het opsporingsonderzoek een concrete verdenking jegens de coffeeshophouder zelf doet ontstaan.

Zwakke schakel in deze lijn is zonder meer het feit dat het gevaar bestaat dat tussenleveranciers, 'zetbaasjes', worden ingezet om zo de verwevenheid met grootschalige handel in soft drugs te verdoezelen. Juist criminele organisaties moeten in staat worden geacht om dergelijke tegenstrategieën te ontwikkelen.

B.

Langs deze lijn wordt de regulering van de nederwetaanvoer (naar schatting toch goed voor ruim de helft van het aanbod in coffeeshops) beoogd.

Er komt een gesloten systeem voor de aanvoer, via bij een branche-organisatie aangesloten nederwiettelers, die onderworpen zijn aan kwaliteitszorg (THC-gehalte), eisen bedrijfsvoering, inkomens- en omzetbelasting etc.

Van vergunningverlening in strikte zin is geen sprake; dat zou in strijd zijn met onze verdragsrechtelijke verplichtingen. Het keurmerk van de branche-organisatie, waarop uiteraard wordt toegezien door de overheid, sluit strafrechtelijk ingrijpen van een aangesloten teler uit.

Export van producten is vanzelfsprekend taboe.

Op deze manier kan de Nederlandse coffeeshopmarkt voor wat betreft de aanvoer van nederwiet geheel uit eigen produktie worden voorzien. Effecten voor het buitenland zijn er dan ook niet. Ervan uitgaande dat aanvaard wordt dat Nederland een eigen coffeeshopbeleid voert, zonder nadelige neveneffecten voor de omringende landen, is dit een verdedigbaar systeem.

FAXBERICHT

Arrondissementsparket Haarlem
 Bureau Hoofdofficier
 Postbus 1621
 2003 BR HAARLEM
 Algemeen telefoonnummer: (023) 5126 126
 Fax bureau hoofdofficier: (023) 5126 184

Aan

mevrouw S. J. W. de Bree

Datum

29-1-1997

Aantal pagina's (inclusief voorblad)

7

Van O mr. H.A. van Brummen

Van O

Van O

Van O

Van O

Van O

Van O

Van O

Van O

Van O

-	Hoofdofficier	tst 499
-	Fgd Hoofdofficier	tst 407
-	secretaresse hoofdofficier	tst 499
-	documentaliste/secretaresse	tst 407
-	Hoofd Stafbureau	tst 489
-	Beleidsmedewerker politiezaken	tst 465
-	Parketvoorlichtster	tst 463
-	Integraal veiligheidsmedewerker	tst 462
-	Coordinator Slachtofferhulp	tst 447

Zonder begeleidend schrijven toegezonden:

- ☐ Volgens afspraak
- ☐ Na aanleiding van uw verzoek d d.
- ☒ Na aanleiding van het telefonisch onderhoud d d.
- ☐ Ter informatie
- ☐ Ter ondertekening
- ☐ Om te behouden
- ☐ Voor de bijeenkomst van
- ☐ Ter behandeling
- ☐ Gelieve te verspreiden

*Brief kennisgeving aan
 Gedeputeerde*

Procurator

Openbaar Ministerie

College van Procureurs-Generaal

Parket-Generaal

Postadres Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Aan de minister van Justitie
 mevrouw W. Sorgdrager
 Postbus 20301
 2500 EH 's Gravenhage

Bezoekadres

Laan van Nieuw Oost India 120

2500 BM Den Haag

Telefoon: 070 3 81 17 41

Fax: 070 3 81 17 41

10.2.E

Vrijen

persoon

Documentnummer(s)

Datum

Omschrijving

Bijlagen

Omschrijving

Ontw. eling

070-3811758

8 juli 1997

PaG/O/97/691

geen

achterdeurproblematiek coffeeshops

exemplaar geïndiceerd Kodenburg,
 L 418.

deze brief niet verspreiden/
 kopiëren.

Inleiding

In de Drugnota van september 1995 is het
 neergelegd. Dit beleid voorziet in het on-
 verkoop van softdrugs in coffeeshops.
 coffeeshops, de achterdeur, onge-
 voordent te worden, maar niet
 reguleren, het problemen met zich
 Opiumwetdelicten. Op deze consequen-
 gewezen. Naar afleiding van een verk-
 in Rotterdam is uitgevoerd, ziet het College
 aantal vragen die rijzen rond de aanvoer van
 College meent daarin inmiddels een redelijke
 bij deze aan u voorlegt.

Concrete zaak

Onlangs is een verkennend opsporingsonder-
 zich bezighoudt met de exploitatie van een
 Rotterdam, maar ook in Amsterdam en Cin-
 Rotterdam met de teelt en ver-
 noeleinden (Oude Pekela en in Reusen) de
 schoolvoorbeeld van de 'criminele' ondernem-
 begonnen met één coffeeshop en heb-
 der uitgebreid. Alle zakelijke
 gebracht in open bv's. Het
 vermogen investeren betrekt
 en. Naast investeringen in de teelt
 noeleinden betreft dat bijvoorbeeld

PaG/D/97 / * juli 1997

plaats vindt, waardoor wordt voorkomen dat het illegale circuit naar de overkant krijgt. Anderzijds kunnen zich onder de ogen van de Nederlandse autoriteiten cannabishandelaren van formaat ontwikkelen, hetgeen wellicht vroeg of laat tot (politieke) repercussies zal leiden.

- De vragen die vervolgens opkomen zijn legio. Ik noem er enkele:
- * Dient het openbaar ministerie dergelijke handelaren ongemoeid te laten (te gedogen) of dient zonder meer vervolging plaats te vinden?
 - * Als het openbaar ministerie niet ingrijpt:
 - Wordt dan niet feitelijk een vrijbrief aan de georganiseerde criminaliteit gegeven om deze markt te controleren (voorzover dat al niet het geval is)?
 - Wordt bovendien de groothandel die wel wordt aangepast met een sterk argument in handen gegeven (rechtsgelijkheid)?
 - * Als het openbaar ministerie wel vervolging instelt:
 - Hoe kan worden voorkomen dat het openbaar ministerie door onvankelijk wordt verklaard?

Zoals uit het voorgaande wel blijkt, lijkt elke keuze haer zijn. Een keuze voor het volledig ongemoeid laten van georganiseerde criminaliteit is de voet tussen de absolute ongewenst is. Een keuze voor het zonder nu aanvoer zet echter het beleid van de scheiding der. Tegelijkertijd constateert het College dat er binnen de ook daarbuiten, behoefte bestaat aan een duidelijke aanpakken van het grijze gebied aan de achter heeft zich met het oog daarop over deze proble...

Visie College

Het huidige coffeeshopbeleid voorziet zoals ge. worden onder strikte voorwaarden wordt de coffeeshops gedoogd. De achtergrond daarvan cannabis vanwege de gezondheidsrisico's wel criminaliseren. Het reguleren van de aanvoer voor de hand leggen. Regulering van de aanvoer (vergunningstelsel) vereist echter opheffing van. wi zeggen legalisering. Zoals ook in de Drugnota de door Nederland geratificeerde verdragen niet in het feit dat de aanvoer dus niet is gereguleerd, is de. lijfel onzichtbaar en in de illegaliteit plaatsvindt. criminele organisaties zich in dat gat in de markt. het terugdringen van de betrokkenheid van gang. coffeeshops dan ook aangemerkt als een belangrijke doelstelling

Gegeven de grenzen van de huidige wet en regelgeving, neemt het College. aan. aanpakken van de aanvoer van de achter. niet aan de af te. omvrijft aanpakken van de aanvoer lijkt de af te. gegeven richtlijn evenmin een optie. Het vinden van een nu. aanpak. Ten kan g. welke worden. de volgende

PAG/0/97 / 4 juli 1997

criminele organisatie in de zin van 14031, in welk kader hij (ook) betrokken is bij de handel in softdrugs. Ook een leverancier die wordt verdacht van buiten georganiseerd verband gepleegde delicten dient anderszins zonder meer te worden aangepakt. Betreft het echter een achterdeurleverancier die is aangesloten aan gedoogde coffeeshops die zich strikt aan de AHOC-enters houden en aan de (2) - benoudens de aanvoer van softdrugs naar die gedoogde coffeeshops - geen strafrechtelijke verwijten kunnen worden gemaakt en die (3) ook overigens af openheid (bijv. richting fiscus) handelt, dan wordt hij in beginsel aangemoedigd te blijven.

902
Cowan, Cheryl
Paw-Wet /
average
comabth

Met betrekking tot de AHJO's c.q. enia's daarbij van belang dat politie, justitie en bestuur van onverschillen te houden. Het dient daarom regelmatig op het niveau van deze drie, de afgecoördineerde vergoeding van met name het verband op handel in handaals, overschrijding van de maximaal toegelaten handelsvoorraad van 500 gram of de afgecoördineerde vergoeding van het verband hangel en grote hoeveelheden kunnen vervolgens aandeeling zijn ook met onderzoek naar de aanvoer van sondags te doen.

Op de vijfde reeks heeft voor geschiedkundigen daar het eerste eigenaam ongewenste elementen wat de markt worden met. (onder dat tegelijk het beleid van de scheiding der markt). Aldus wordt ook duidelijk waarom een groothandelaar (aangepakt en een 'nette handelaar' in beginsel niet (beveiligheidsbeginsel gaan immers niet op).

Standpunt College m.b.t. voorliggende geval

In het eerste geval gaat de Koninklijke Academie van Wetenschappen over tot een ander onderzoeksgedachtegoed. In de eerste plaats is geen sprake van een collegevoorzitter. In de tweede plaats betreft het coffeeshophouder als (z'n eigen) achterdeurlezer. Positieve bijleg van het opportuniteitsbeginsel is

Toepassing van de hiervoor uiteengezette benadering kan op twee manieren plaatsvinden. In het eerste geval wordt de toetsende maat niet worden nagegaan of betrekken wordt op de productie van de betrokken landbouwproducten. Het tweede geval houdt zich daarbij voor de hand liden in het dat betrokke landbouwproduct aan de MIP-criteria houdt en er ook de uitgangspunten, de uitdagingen en de behoeften op de markt van de betrokken landbouwproducten worden nagegaan. Het derde geval houdt zich daarbij voor de hand liden in het dat betrokke landbouwproduct aan de MIP-criteria houdt en er ook de uitgangspunten, de uitdagingen en de behoeften op de markt van de betrokken landbouwproducten worden nagegaan. Het vierde geval houdt zich daarbij voor de hand liden in het dat betrokke landbouwproduct aan de MIP-criteria houdt en er ook de uitgangspunten, de uitdagingen en de behoeften op de markt van de betrokken landbouwproducten worden nagegaan.

verschil
aan we-
re handel ?!

$\Delta H^{\circ} = \Delta H^{\circ}_{\text{f}}(\text{products}) - \Delta H^{\circ}_{\text{f}}(\text{reactants})$
 $\Delta H^{\circ} = 2 \Delta H^{\circ}_{\text{f}}(\text{H}_2\text{O}) - \Delta H^{\circ}_{\text{f}}(\text{H}_2) - \Delta H^{\circ}_{\text{f}}(\text{O}_2)$
 $\Delta H^{\circ} = 2(-285.8 \text{ kJ/mol}) - 0 - 0$
 $\Delta H^{\circ} = -571.6 \text{ kJ/mol}$
 Therefore, the enthalpy change for the reaction is -571.6 kJ/mol .

PaG/O/97 / * juli 1997

strafrechtelijk optreden ook met betrekking tot de aanvoer van schiedrugs aan de achterdeur van zijn eigen coffeeshops geïndiceerd. Er zij overigens op gewezen dat vervolgen door het OM bij aantreffen van meer dan 500 gram in dit geval tevens tot een bestuurlijke reactie behoort te leiden (waarschuwing/sluiting).

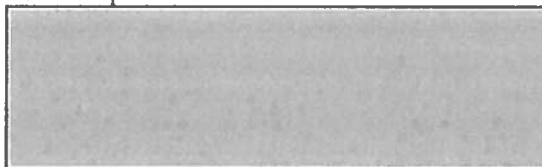
Tot slot

Het College meent dat in het hiervoor geschetste concepte geval het aan de grenzen van het bestaande beleid een redelijke weg in de gegeven situatie is gevonden. Toen neemt het College dan op te merken - bijvoorbeeld ter gelegenheid van de evaluatie van de toepassing van nieuwe Optiewaarnemingen - aanpak van het beleid ten aanzien van de achterdeur van coffeeshops in de toekomst, zal het hier aangegeven, gevol van zijn.

Het College van Procureurs-generaal

mr. A.W.H. Deuter van Leeuwen, voorzitter

10.2.E

Paris, le 19 AOUT 1997

*Le Garde des Sceaux
Ministre de la Justice*

Madame la Ministre,

En réponse à votre lettre en date du 16 juillet 1997, relative à la coopération de nos deux pays et de la Belgique dans le cadre du groupe de HAZELDONK, je tiens à vous faire savoir que je suis également favorable à l'élargissement de ce groupe au Luxembourg.

Il me semble, en effet, que les dernières opérations de mars et de juin 1997 ont prouvé à quel point il est essentiel de mener conjointement ce type d'opérations pour lutter contre le "tourisme de la drogue" et de poursuivre quotidiennement les contacts qui peuvent en résulter.

J'attache une importance toute particulière à ce que la procédure de dénonciation officielle accélérée, telle qu'elle a été mise en place entre nos deux pays, puisse être utilisée de manière significative lors de ces opérations.

Par ailleurs, je suis également tout à fait disposée à prendre part à la réunion d'évaluation sur les différentes opérations du groupe de HAZELDONK que vous proposez d'organiser à la fin de cette année. Il me paraît important que les différents ministres concernés des pays engagés dans cette coopération exemplaire puissent s'entretenir sur la nécessité de poursuivre et d'intensifier ces actions.

Je vous prie de croire, Madame la Ministre, à mes sentiments les meilleurs.

Elisabeth Guigou

Elisabeth GUIGOU

Madame Winnie SORGDRÄGER,
Ministre de la justice des Pays-Bas

K1

Openbaar Ministerie

Notificeren

College van procureurs-generaal

Parket-Generaal

Postadres Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Aan de Minister van Justitie
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Notificatie

23 JUNI 1999

Bezoekadres
Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
Telefoon (070) 33 99 600
Fax (070) 33 99 852

Door Reg. DIV kopie gezonden

aan BCD

Biss

10.2.E

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk

Ontwikkeling

9637
31 maart 1999
1999031483

Ministerie van Justitie

Dossier A99/5004/75803

Datum - 6 APR 1999

Nummer 99/757415

Ambt.

Geachte heer Korthals,

In vervolg op de brief van ons college aan u van 8 maart jl. (de brief is voor de goede orde bijgevoegd), betreffende de zogenaamde achterdeurproblematiek bij soft-drugs en meer in het bijzonder over een door de driehoek Deventer voorgenomen experiment op dit vlak, deel ik u het volgende mede.

De hoofdofficier van justitie te Zwolle heeft gereageerd op de brief, waarin hem kort samengevat is medegedeeld dat het College geen vrijheid heeft om OM-medewerking aan het voorgenomen experiment goed te keuren.

De hoofdofficier heeft laten weten dat de burgemeester van Deventer hem een brief heeft overhandigd, afkomstig van de Minister van BZK (deze brief is eveneens in afschrift bijgevoegd). In deze brief van de minister van BZK, die is opgesteld namens de Minister van Justitie, wordt de indruk gegeven dat lokale experimenten mogelijk zijn na goedkeuring van het College van procureurs-generaal. Ook andere hoofdofficiëren worden geconfronteerd met de brief van de Minister van BZK en krijgen het verzoek medewerking te verlenen aan de achterdeurexperimenten.

Naar de mening van het College is het nodig eenduidigheid te hebben over deze heikele problematiek. Wellicht acht u het nodig u hierover te verstaan met uw ambtgenoot van BZK.

Om de gewenste eenduidigheid te bereiken verzoekt het College u de kwestie te agenderen voor een te houden Overlegvergadering.

Het College van procureurs-generaal,

10.2.E

(J.L. de Vijkerslooth), voorzitter.

K2

Openbaar Ministerie

College van procureurs-generaal

Parket-Generaal

Postadres Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

De Minister van Justitie
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Bezoekadres

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
Telefoon (070) 33 99 600
Fax (070) 33 99 852

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Onderwerp

Ontwikkeling

9637
8 maart 1999
1999030402
achterdeurproblematiek

10.2.E

Bij brief van 25 januari 1999 vroeg de Hoofdofficier van Justitie te Zwolle mijn aandacht voor een voorgenomen experiment met betrekking tot een "achterdeurregeling koffieshops", dat werd gedragen door het driehoeksoverleg Deventer.

De Hoofdofficier van Justitie vroeg om de visie van het college.

Kort samengevat heeft het College de Hoofdofficier van Justitie laten weten dat de Minister van Justitie geen enkele ruimte ziet voor dergelijke experimenten en dat het College daarom geen vrijheid heeft om de gevraagde medewerking aan het experiment goed te keuren.

Het College meent er goed aan te doen u op de hoogte te houden van de ontwikkelingen op dit vlak. De notitie waarin het voorgenomen Deventer experiment is verwoord gaat ter informatie als bijlage hierbij.

Hoogachtend,

Het College van procureurs-generaal,

10.2.E

J.A. Blok, portefeuillehouder drugs

L1

Nota

10.2.E/10.2.C/
10.2.G

Aan Nederlandse participanten van het
Internationaal Hazeldonkoverleg

Concipiënt
Van
Coördinatie-nummer(s)
Datum
Onderwerp

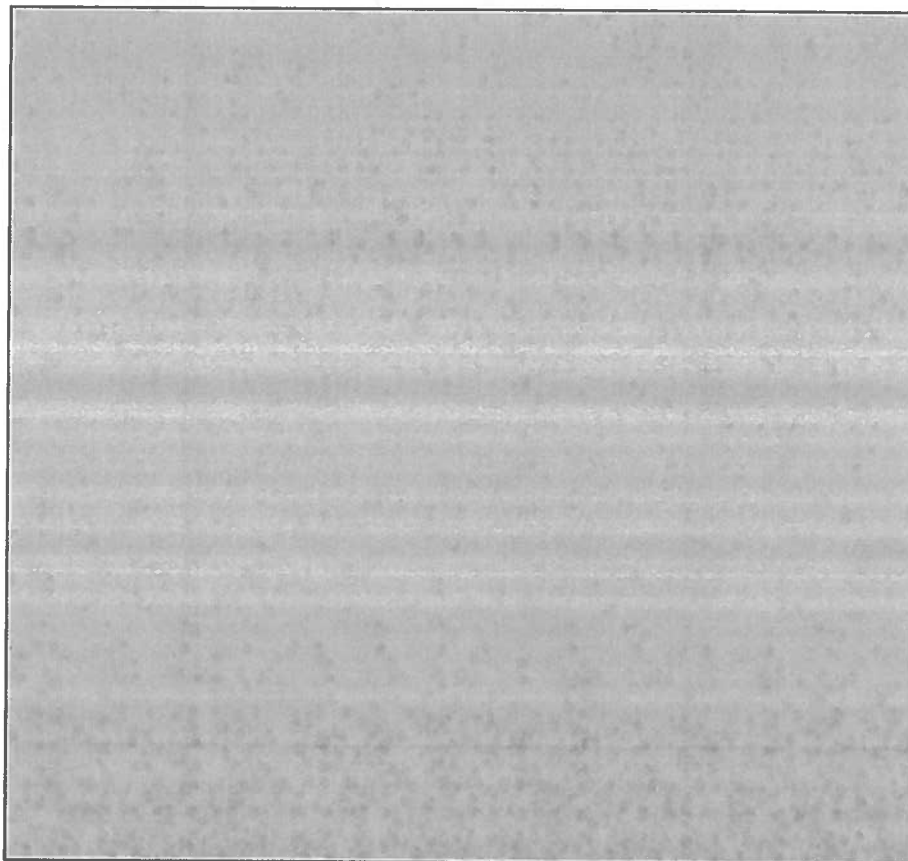
[REDACTED]
J.W. Wabeke, Hoofdofficier van Justitie Breda
(076) 5 311 657 fax (076) 5 311 650
20 februari 1998
Effectiviteit strafrechtelijke aanpak Hazeldonkacties.

10.2.E

Tijdens de internationale drugsacties staat het bevorderen van de
samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de opsporings- en
justitiediensten centraal. Op dat vlak is de samenwerking aanzienlijk
verbeterd. Internationale opsporingsinformatie [REDACTED]

10.2.C/10.2.G

[REDACTED] vervult hierin een steeds
belangrijkere rol.

20 februari 1998

In toenemende mate worden vraagtekens gezet bij de effectiviteit van de drugsacties, zeker nu het aanvankelijke doel: 'het bevorderen van de samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de betrokken opsporings- en justitiediensten' is gerealiseerd.

10.2.C/10.
2.G

De vraag dringt zich op hoe effectief de acties zijn [redacted]

[redacted] Het is gebruikelijk dat discussies worden gevoerd met inachtneming van de wettelijke mogelijkheden. Ik geef er voor dit moment de voorkeur aan om de wenselijke en in staatsrechtelijk opzicht meest extreme situaties als vertrekpunt te nemen voor de discussie.

In relatie tot het vergroten van de effectiviteit van de internationale drugsacties denk ik aan de volgende vragen:

Wat zijn de mogelijkheden om Franse opsporingsambtenaren op Nederlands grondgebied in te zetten bij drugsacties?

In verband met deze vraag kan onderscheid worden gemaakt tussen het Nederlandse en Franse opsporingsbelang.

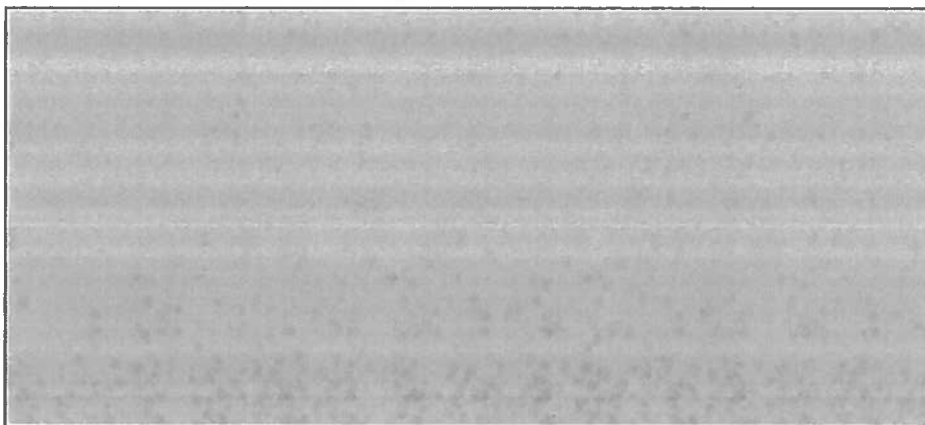
Opsporingsbelang Nederland

Het Nederlandse opsporingsbelang bestaat uit het tegengaan van de overlast, veroorzaakt door de drugstoeristen en drugsrunners in de Rotterdamse woonwijken, langs de A-16, de grensovergang Hazeldonk en de gemeenten langs de zuidgrens. [redacted]

10.2.C/10.
2.G

Ter vergroting van de effectiviteit komen de volgende samenwerkingsverbanden tussen de Nederlandse en Franse opsporingsdiensten mij wenselijk voor:

10.2.C/
10.2.G

20 februari 1998

Opsporingsbelang Frankrijk

Het Franse opsporingsbelang bestaat uit de bestrijding van de drugshandel in de Noord-Franse steden en de daarmee samenhangende overlast. Een aanzienlijk deel van de Franse drugstoeristen koopt in Nederland drugs voor wederverkoop in Frankrijk; zij verrichten in feite koeriersdiensten. Ter aanvulling op de informatie-overdracht en de overdracht van strafzaken kunnen de volgende opsporingsmethoden worden overwogen.

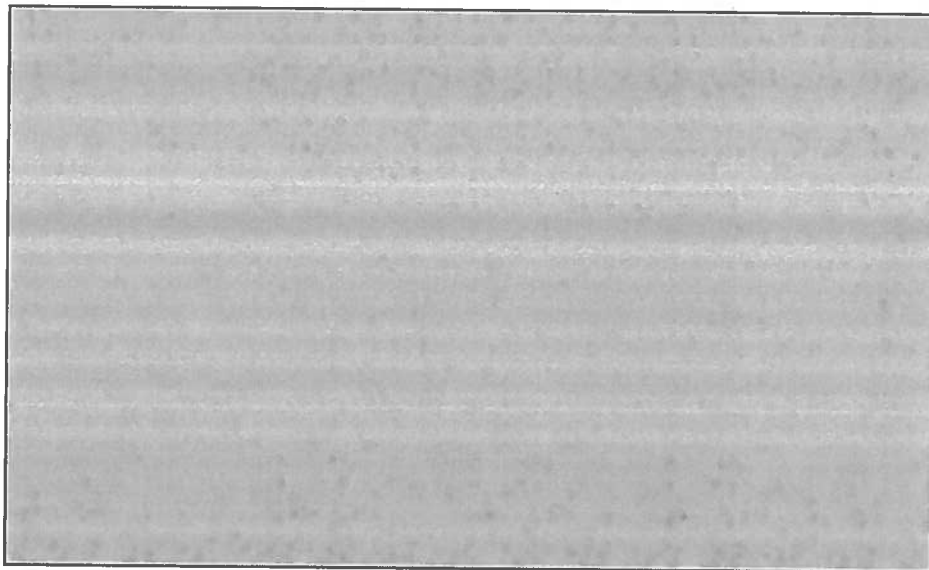
10.2.C/10.2
G

Wat zijn de bevoegdheden van Franse opsporingsambtenaren die in Nederland opsporingshandelingen verrichten? Welke wettelijke beperkingen gelden hier?

Bij het optreden van buitenlandse opsporingsdiensten in Nederland doet zich een groot aantal (formeel) wettelijke problemen voor. Enkele ervan worden hierna, zij het niet uitputtend, beschreven. Ten behoeve van het overzicht blijven de organisatorische en logistieke problemen onbesproken.

10.2.C/10.2
G

20 februari 1998

10.2.C/10
.2.G

Welke aanwijzingen zijn er door het Openbaar Ministerie in voorkomend geval te geven over de bewijsvergaring en opsporingsmethoden ?

Grensoverschrijdende (internationale) opsporing richt zich op de strafrechtelijke aanpak van de organisaties van drugsrunners en drugskoeriers. Er dient een concept opsporingsmethode te worden samengesteld, welke tevens aanwijzingen bevat die door het Openbaar Ministerie in het kader van de opsporing worden gegeven. Die opsporingsmethode bevat globaal onderstaande stappen. Die stappen dienen beleidsmatig en juridisch te worden onderbouwd. Dit dient plaats te vinden door een internationale werkgroep.

10.2.C/1
0.2.G

Toelichting op de nota "Effectiviteit strafrechtelijke aanpak Hazeldonkacties".

In deze toelichting op de nota "Effectiviteit strafrechtelijke aanpak Hazeldonkacties" wordt het wettelijk kader geschetst waarbinnen de voorgestelde opsporingsmethode valt en wordt de meerwaarde van de voorgestelde opsporingsmethode ten opzichte van de huidige aanpak nader uiteengezet.

Wettelijk kader

Het wettelijk kader van voornoemde nota is gelegen in:

- het Europees verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken - ERV - (Straatsburg 20 april 1959) ;
- de Overeenkomst ter uitvoering van het akkoord van Schengen - Uitvoeringsovereenkomst (Schengen 19 juni 1990), met name artikel 40;
- het Beneluxverdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken zoals gewijzigd bij Protocol van 11 mei 1974 - BUV - (Brussel 27 juni 1962);
- het uitvoeringsprotocol (behorend bij de nota "Beschrijving procedures informatie-uitwisseling Frankrijk-Nederland";
- het Wetboek van Strafvordering, artikel 552h en volgende.

Meerwaarde van voorgestelde opsporingsmethode

10.2.C/
10.2.G

